NEUROPROTEZE miraculoase

DORIN MĂRAN

Profeții ciberneticii afirmă că în viitor vom vorbi „de la creier la creier", fără cuvinte. Ideile vor răsări direct din cipurile implantate în creier spre interlocutorul nostru. Știința a făcut deja câțiva pași în direcția simbiozei cip-individ, pentru a pregăti adaptarea omenirii la un mediu din ce în ce mai ostil sau, de ce nu, la un alt univers. Până când vom fi transformați în cyborgi, adică în indivizi cu implanturi de titan atașate pe neuroni, se vor mai scurge însă câteva generații.

Superman din nou în picioare

La începutul anului trecut, actorul Cristopher Reeve, cunoscut din filmul Superman, paraplegic din 1995 în urma unui accident de călărie, s-a ridicat în mod spectaculos în picioare în fața a milioane și milioane de telespectatori. În aceeași zi, alți șapte pacienți afectați de paralizie care fac parte dintr-un program de cercetări de implante neurologice pentru veteranii din Vietnam, au repetat acest gest epocal.

Printre ei...

Roland Lew, în vârstă de 20 de ani, paralizat de la mijloc în jos. Acum el poate să meargă sprijinindu-se pe bastoane, activând un neurostimulator prins de curea și care este conectat la picioare. Cei 400 de electrozi implantați în abdomen, spate și picioare îi pun mușchii paralizați în mișcare. Apăsând pe butoane, el se poate ridica și parcurge aproximativ 100 de metri. Ba chiar poate urca și câteva trepte. Un alt caz uluitor îl reprezintă performanțele lui Michael Veit, imobilizat de la umeri în jos, căruia i s-au introdus electrozi de mărimea unei monede în mușchii brațului drept și în degetul mare, un receptor de microunde în piept, un emițător pe umăr iar la claviculă i s-a atașat o telecomandă. Computerul care comandă totul se află în cărucior. Veit poate scrie la mașină și poate ridica un pahar la gură fără probleme.

Un experiment european

La Centrul Universitar din Wurzburg, Germania, câțiva copii surdomuți pot deslușI sunetele din jur datorită unor implante auditive. Pe urechea lor se află atașat un microfon și un procesor de vorbire care captează undele sonore ale interlocutorului și le transformă în impulsuri electrice trimise la bobine emitente, aflate într-un magnet implantat în osul cranian. De acolo undele sonore se propagă de-a lungul nervului auditiv spre cip-urile aflate în zona capului pe care creierul le interpretează. „Conviețuirea" dintre neuroni și implante constituie o „aventură" extrem de riscantă. Dacă implantul nu este bine făcut, celula nervoasă moare. NASA e extrem de interesată de aceste implante pentru a perfecta mecanisme de detecție și tratament pentru bolile ce ar putea afecta astronauții aflați în misiuni spațiale. Există deja un proiect în acest sens ce face parte din programul „Senzori 2000", destinat dezvoltării sistemelor de detecție miniaturizate, program ce include crearea de senzori biologici și chimici, dispozitive și componente de biometrie și fabricarea de sisteme automatice și informatice necesare pentru a îndeplini aceste funcții.

SATELITUL „nemuritor"

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Viața" pe orbită a sateliților artificiali nu e deloc ușoară, fapt explicabil prin ceea ce am numi vid imperfect: nori de praf cosmic, gaze, vânturi solare fac ca traiectoria prestabilită a aparatului să fie compromisă. De aceea, un rol important îl au micile reactoare menite să corecteze asemenea devieri; operațiune pe cât de importantă, pe atât de costisitoare, întrucât – pe de o parte – se consumă un combustibil foarte scump și – pe de altă parte – cantitatea respectivă (împovărătoare, pentru micul complex orbital) este epuizabilă, ceea ce înseamnă, implicit, limitarea activității normale a satelitului.

O echipă de cercetători americani și francezi a găsit o rezolvare insolită a acestei probleme, inventând un motor electric care să exploateze câmpul magnetic terestru, ceea ce ar face ca satelitul beneficiar să devină nemuritor. În rezumat, motorul electric spațial este format dintr-un satelit dotat cu panouri solare și un altul – satelitul „captiv" – legat de primul printr-un cablu conductor și înzestrat, la rândul său, cu un tun cu electroni. Electricitatea furnizată de panourile solare trece în cablu, creând astfel un câmp magnetic. Acesta, combinat cu magnetosfera, generează forța motrică necesară pentru a controla traiectoria sateliților. Simultan, amintitul tun cu electroni asigură continua circulație a curentului în cadrul respectivului sistem.

Problema nivelului scăzut al câmpului magnetic terestru, comparativ cu cel al unui motor electric clasic, pare și ea pe cale de rezolvare. Elementul de bază îl constituie un cablu conductor imens (în cadrul primelor teste, acesta avea 20 km lungime!), care produce câmpul magnetic intersectat cu cel magnetosferic, amintit mai sus. Potrivit cercetătorilor, economia de combustibil realizată datorită utilizării motorului electric spațial s-ar ridica la peste 4 tone anual. Mai departe, specialiștii studiază o altă aplicație a aceluiași proiect: „parașuta electrică" destinată sondelor ce au drept țintă planetele dotate cu magnetosferă. În acest caz, motorul electric spațial ar genera o forță inversă celei gravitaționale, încetinind astfel coborârea sondei pe suprafața planetei cercetate. Principalul scop urmărit este, și de această dată, micșorarea considerabilă a cantității de carburant, ceea ce va duce, automat, la scăderea greutății sondei, la costuri mai mici și la mărirea proporțională a manevrabilității aparaturii, adică la eficiență superioară în cercetare.

ȘTIINȚA investighează fantomele!

De curând a avut loc la Edinburgh o conferință științifică ceva mai... aparte. Aceasta pentru că zece cercetători, cu ajutorul a 200 de voluntari, și-au propus să studieze nici mai mult nici mai puțin decât... fantomele. Ne va oferi oare știința un răspuns defintiv?

De ce Edinburgh?

Richard Wiseman, psiholog la Universitatea Hertfordshire, nu crede în fantome. El a acceptat totuși – sau poate tocmai din acest motiv – să conducă cercetările care își propun clarificarea respectivului fenomen și chiar a afirmat în fața presei că... este dispus să se „convertească", precizând că echipamentul disponibil și participarea directă a publicului la cercetări sunt argumente în premieră.

Alegerea orașului Edinburgh, pe de altă parte, este justificată de faptul că aici „concentrarea" de fantome raportate de-a lungul timpului este cea mai mare. Cum spune Prof. Wiseman, acesta este „cel mai bântuit oraș din întreaga Europă"!

Și astfel, donjoanele Castelului, criptele de sub South Bridge și subteranele de dedesubtul High Street au constituit locurile unde, folosind cele mai sofisticate echipamente științifice și cea mai modernă tehnologie, echipele mixte de cercetători și amatori voluntari au urmărit înregistrarea prezenței „spiritelor", indiferent sub ce formă ar fi binevoit acestea să se manifeste.

Cum caută știința... fantomele?

Atunci când oamenii de știință pornesc o cercetare, o fac cu toată seriozitatea, indiferent de subiectul acesteia. Și pentru un scop atât de straniu și neobișnuit, aparatura folosită era normal să fie pe măsură. Așa că, instalații de imagerie termică (o generație superioară cunoscutelor detectoare în infraroșu), alături de senzori geomagnetici, probe de temperatură și complicate instalații de viziune nocturnă au fost puse la lucru.

Richard Wiseman nu este de altfel la primul contact cu acest subiect, el conducând nu demult o cercetare asupra informațiilor primite de la diverși oameni din zonă care pretindeau că ar fi văzut-o și mai ales auzit-o pe nefericita Catherine Howard, cea de a cincea soție a lui Henric al VIII-lea, despre care se spune că și astăzi mai bântuie prin culoarele de la Hampton Court. Echipa de cercetare a făcut în final un raport care a fost prezentat la reuniunea anuală de la Glasgow a Societății Britanice de Psihologie.

Constatări și explicații

Concluziile raportului Wiseman nu au fost în măsură să-i încurajeze pe amatorii de senzații tari. Există, cu alte cuvinte, o explicație absolut... normală. Și anume, zonele în care fusese semnalată prezența fantomei erau zone cu puternici curenți de aer și cu o ușă de trecere ascunsă în perete, ceea ce furnizează o explicație plauzibilă pentru sunetele auzite și ușor de confundat cu o serie de suspine.

Dar „partizanii fantomelor" nu trebuie să-și piardă speranța. Richard Wiseman este convins că oamenii care aduc la cunoștință asemenea fenomene sunt de o totală bună credință și experiențele trăite de ei sunt foarte puternice. El continuă să fie de părere că toată problema stă în modul în care aceste experiențe personale sunt interpretate. Mai mult, tot el a afirmat de curând cu privire la seria de investigații având drept subiect Edinburgh-ul, că nu este pregătit să facă publice toate rezultatele.

Și apoi, cu nici 50 de ani în urmă, zborurile interplanetare, vitezele superluminice, ca să nu mai vorbim de teleportare sau de călătoria în timp erau subiecte rezervate exclusiv literaturii de anticipație. Începutul a fost făcut și dacă cineva a avut curajul să înscrie pe lista verficărilor experimentale „serioase" un subect cum sunt fantomele, înseamnă că nu este decât o problemă de timp până să aflăm primele rezultate – indiferent care vor fi acelea.

MIHAELA DOROBANȚU

Când au apărut VIRUȘII CALCULATOARELOR?

Fiecare nouă treaptă cucerită de om pe scara civilizației generează la destul de scurt timp și clase noi de probleme. Aportul enorm al calculatoarelor în toate domeniile științei, medicinii, tehnologiei, finanțelor și chiar ale vieții casnice, este „umbrit" de un aspect care la început a apărut ca un adevărat șoc: așa numiții viruși ai calculatoarelor. Și totuși, nașterea acestui concept poate fi datată practic la începutul calculatoarelor moderne, în anul 1949, când celebrul John von Neumann, unul din părinții inteligenței artificiale, pionier al automatizării pe scară largă, a demonstrat posibilitatea autoreplicării programelor pe calculator. Primul software de acest tip a fost prezentat în 1950 de către Laboratoarele Bell și s-a numit „Core Wars": doi programatori declanșau „organisme" care se luptau cu furie între ele pentru „cucerirea controlului calculatorului". În ceea ce privește termenul „virus", atribuit acestui gen de programe, el este de dată mult mai recentă. A fost introdus în anul 1986 de către matematicianul Fred Cohen ce l-a folosit pentru a caracteriza un program care putea să infecteze alte programe, să le modifice și în final chiar să ...sufere el însuși un proces de evoluție. Primii viruși adevărați – în sensul în care este folosit astăzi acest termen – au apărut în 1988. Ei au fost numiți „Pakistani Brain" (creierul pakistanez) și „Internet Worm" (viermele Internetului). *(M.D.)*

MIROSURI... ZGOMOTOASE

V-ați gândit vreodată ce sunete pot scoate... parfumurile florale ori buchetul unui vin bun? Că nu e o fantezie o demonstrează „nasul acustic", creat de firma americană Electronic Sensor Technology. Acesta analizează mirosurile selectate și amestecate cu heliu, compoziție ale cărei molecule se regrupează în pachete omogene, mai repede sau mai încet. Apoi, ele lovesc un mic cristal de cuarț, făcându-l să vibreze în funcție de masa fiecărui pachet. În 10 secunde, se stabilește compoziția chimică, cu identificarea concentrației fiecărui component, până la o valoare extrem de mică. Aplicațiile practice ale „nasului acustic" pot fi multiple: „ascultând" parfumurile, s-ar putea repera vinurile falsificate, drogurile și explozibilii cu care se face trafic, bacteriile din apă și multe alte asemenea elemente ce țin de sănătatea individuală și a societății. *(A.N.P.)*

HĂRȚILE MULTIFUNCȚIONALE ALE SECOLULUI XXI

Recent s-a desfășurat la Washington un Congres Internațional dedicat Cartografiei Moderne, sub egida prestigioasei Societăți „National Geographic". Ideile esențiale ale acestui forum sunt multifuncționalitatea și accesibilitatea oricărui cetățean al planetei la orice gen de hartă distribuită (inclusiv) prin Internet. Practic, este vorba de o regiune geografică unde accesorul găsește informații specializate și actualizate despre: vreme, centre comerciale și de afaceri, puncte culturale, trasee turistice, detalii ecologice, instituții de ocrotire a sănătății, posibilități de distracție etc. Fiecare țară interesată colaborează cu instituții specializate în alcătuirea și aducerea la zi a datelor (cum ar fi Global Positioning System din SUA) pe aceste hărți digitalizate.

Congresul a avut menirea să acentueze faptul că *oricărei persoane care are un interes comercial, de afaceri sau turistic îi va fi, în viitorul apropiat, indispensabilă o astfel de hartă inteligentă și promptă.* Este tendința ireversibilă a modului de comunicare al secolului în care abia am intrat. *(P.I.)*

VITAMINA C ȘI ADN-UL

Până nu demult se credea că vitamina C poate fi folosită în tratarea cancerului. Un grup de cercetători de la „University of Pensylvania" din Philadelphia a demonstrat în urma studiilor și experiențelor de laborator că această vitamină cu toate că este un factor esențial în apărarea și multiplicarea celulelor, poate deteriora grav în anumite cazuri ADN-ul unor substanțe. Capacitatea ei de a acționa ca un catalizator distrugând uneori materialul genetic al celulei o face improprie în lupta împotriva temutei boli. *(I.S.)*

Inexplicabilul de lângă noi

NIMENI NU S-A ÎNTORS din moarte

ION ŢUGUI

Literatura memorialistică, mărturisirile senectuţii şi alte expresii cu conţinut sceptic în privinţa perpetuării vieţii după moarte aduc de regulă o afirmaţie cu caracter categoric: nimeni nu s-a întors din moarte ca să ne spună dacă există viaţă şi *dincolo!* Peste această afirmaţie este, sau se părea că ar fi greu de trecut. Absenţa mesajului clarificator pare dovada unui adevăr incontestabil.

Dar intuiţia aproape „naturală" a perpetuării vieţii după plecarea spiritului din corpul material a existat dintotdeauna. A existat şi în întreaga epocă a idolatriei, şi în spiritualitatea religioasă sau doctrinară a tuturor civilizaţiilor. Deprecierea acestei intuiţii aparţine spiritului grec, acelui spirit care avea să instituie cultura şi gândirea filozofică drept valori supreme ale societăţii şi ale istoriei. Grecii înţelepţi nu acceptau ipoteza vieţii după moarte, de unde şi celebra şi deprimanta afirmaţie, devenită laitmotiv al existenţei omului; prin Eschil şi Euripides grecii coboară intensitatea tragicului atât de jos, încât sensibilitatea omenească nu mai are de ales decât sinuciderea. Culmea tragediei umane este exprimată astfel: „Marele rău al vieţii e de a fi fost născuţi şi primul câştig este să te întorci cât mai degrabă înapoi în neant"!

Să recunoaştem că în alternativa nefericită ca această rostire să fi devenit o „morală a vieţii", s-ar fi extins în conştiinţa omului de-a lungul veacurilor care s-au scurs din antichitate încoace, am fi asistat la un fel de cult al deprimării înlănţuite, existenţa însăşi devenind o povară, o experienţă dramatică lipsită de sens.

Nu a fost să se întâmple aşa, iar proiectele vieţii după moarte au fost cultivate temeinic de religie. Intuiţia iniţială a perpetuării vieţii dincolo de corpul fizic şi-a aflat argumentele în dimensiunea sacrului. Deşi aceeaşi intuiţie existase în doctrinele oculte ale Indiei, Chinei, Tibetului şi altor spaţii geografice înainte de apariţia creştinismului, totuşi misiunea stabilirii adevărului sacru i-a revenit Bibliei.

Lumea de dincolo aparţine unui înţeles dual: lumea bună ţine de Divinitate, lumea rea ţine de puterile întunericului, ostile sacrului universal. Într-un cuvânt, Rai şi Iad, conform distribuirii religioase. Odată cu evoluţia spectaculoasă a cunoaşterii ştiinţifice ne-a fost tot mai greu să acceptăm ideea de moarte; asta pentru că în Univers nu există propriu zis *moarte,* chiar dacă simbolic cunoaştem afirmaţia despre „moartea universului", ca ipoteză ştiinţifică. Dar de fapt nu există moarte, ci modulare, transformare, transfigurare, deplasare a viului şi ne-viului în altă dimensiune, în alte experienţe cosmice.

Şi iată că informaţii de ultimă oră, din surse ştiinţifice serioase, ne aduc la cunoştinţă că ipoteza vieţii de dincolo de viaţă este reală, adevărată. Această informaţie, argumentată cu rigoare în anii următori va revoluţiona gândirea, cunoaşterea, morala oamenilor. Odată cu confirmarea acestui tulburător adevăr, lumea va trăi continuu din pruncie la senectute cu conştiinţa „celeilalte vieţi" care implică rigori şi obligaţii în actuala existenţă. Se ştie că examenul parcurs în actuala existenţă aduce în prim plan şi calitatea acestei existenţe. Se reabilitează astfel, pentru ignoranţa noastră, preceptele biblice.

A trăi în actualitatea reală cu presentimentul autorizat al existenţei vieţii după moarte înseamnă în primul rând o modificare radicală a abordării vieţii şi a trăirii dintr-un capăt în altul. Astfel actualizarea Bibliei devine fondul suprem al cunoaşterii zonelor subtile ale rostului nostru în univers, şi nu numai pe această planetă. Înţelegem astfel puterea Creatorului şi sensul creaţiei Sale.

Răpiţi de OZN-uri

O CUPOLĂ LUMINOASĂ şi o arătare

DAN D. FARCAŞ

Aşa cum am mai avut ocazia să argumentăm, fenomenul răpirilor OZN, deşi pare, la prima vedere, unul specific american, se regăseşte pe toate continentele. Un exemplu în plus îl reprezintă investigaţiile privind întâlnirile de gradul IV, realizate de ufologul german *Johannes Fiebag* în Germania, Austria şi Elveţia. În 1997 el a propus psihologului *Gerd Hochsmann* să evalueze 100 de persoane care pretindeau că au fost răpite de OZN-uri. Au fost aplicate testele Maudsley şi MPI pentru încadrarea psihologică sau psihopatologică a celor în cauză. Cinci din acest lot au fost găsiţi suspecţi de psihopatii, ceilalţi 95 fiind declaraţi normali şi sănătoşi. Procentul celor care doreau să-şi facă publică identitatea şi experienţele de acest tip, deci să beneficieze astfel de „faima" de „răpit OZN", este foarte scăzut, mai ales datorită consecinţelor neplăcute la care se pot aştepta astfel de persoane în societate. Cazurile lor au fost deci descrise utilizând pseudonime.

Nicole, de 38 de ani, realizatoare TV, i-a povestit lui Fiebag despre propria experienţă, după o emisiune la care ea îl invitase în 1996. Nicole fusese în vacanţă în Hawaii. Seara, înainte de a se culca, a văzut pe geamul de la baie, la circa 100 de metri, o cupolă luminoasă aterizată pe colina din preajmă. Din ea a ieşit o arătare, care s-a oprit în clipa când a observat-o. Nicole, panicată, a alergat în dormitor, ascunzându-se sub cuvertură. După un timp s-a dus în bucătărie să bea ceva. Se făcea deja ziuă când a avut curajul să se culce. Nu-şi aducea aminte dacă în acest interval a existat o „lacună de timp" în care să se fi întâmplat şi altceva, dar şi-a adus aminte spontan că această întâlnire nu fusese prima. Mai de mult, într-o noapte doi indivizi îi apăruseră în dormitorul din apartament şi, după câteva remarci amuzante, i-au făcut un soi de investigaţii medicale, aplicându-i câteva „aparate" bizare pe spate, după care au plecat. Ea a sărit atunci din pat constatând surprinsă că nu avea pe ea cămaşa de noapte. Ieşind pe terasă a văzut pe jos două crengi proaspăt rupte dintr-un copac.

Hans-Joerg, comerciant din Duisburg, povestea că la sfârşitul anului 1990 sau începutul celui următor s-a trezit într-o noapte zărind un umanoid de circa un metru înălţime, cu capul acoperit de o glugă, trecând pe lângă patul său până în colţul încăperii, unde, după un timp a dispărut, deşi nu era nici o uşă. Hans a fost atât de îngrozit încât în acest răstimp n-a avut curajul nici măcar să respire. Logodnica lui, care dormea alături de el, nu s-a trezit, dar mai târziu povestea că l-a văzut dimineaţa şezând chircit în pat, paralizat de frică. Din noaptea aceea Hans are o teamă patologică de întuneric.

Carola, fotograf de 36 de ani dintr-un sat din Mecklenburg, într-o seară, la sfârşitul lunii mai 1994, pe la ora 23, după ce-şi culcase copiii şi se pregătea şi ea de somn, s-a simţit brusc urmărită. A intrat în panică alergând în dormitor şi ascunzându-se în pat. La puţin timp a auzit un zumzet. Încercând să vadă ce se întâmplă, a constatat că nu se poate mişca, iar la capătul patului apăruseră câţiva omuleţi cenuşii care păreau să vorbească între ei despre ea. Alţi doi stăteau lângă pătuţul băiatului de 15 luni şi probabil mai erau unii şi în camera în care dormea fetiţa. După aceasta Carola a constatat cu groază că nu mai aude, nu mai vede şi nu-şi mai poate formula ideile în cuvinte. Ultimul gând a fost că toate acestea sunt din cauza vizitatorilor, după care şi-a pierdut cunoştinţa. Nu ştia ce s-a mai întâmplat pe urmă.

Alte întâmplări, încă mai bizare, le vom evoca în episodul viitor. Johannes Fiebag se mulţumeşte să constate existenţa acestor cazuri, să le comenteze şi să emită ipoteze. El recunoaşte că astfel de mărturii nu pot reprezenta dovezi ştiinţifice ale existenţei fenomenului răpirilor OZN. Fenomenul are un caracter eluziv; când ai impresia că s-a făcut un progres în înţelegerea lui, argumentele alunecă printre degete, „lăsându-ne în continuare în ignoranţă şi confuzie... Dar ceva se întâmplă şi continuă noapte de noapte".

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicatL de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/30

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

UN LABORATOR mental

MIHAELA DOROBANŢU

***Mistică „ştiinţifică"?* Este într-adevăr acesta calificativul pe care ar trebui să-l poarte unele demersuri cum sunt cele ale lui José Silva şi ale prozeliţilor săi?**

În cartea „Revoluţia Creierului", ziarista de ştiinţă Marylin Ferguson remarca un fapt interesant: „Milioane de persoane care în întreaga lor viaţă nu-şi consacraseră nici măcar o oră introspecţiei, îşi descoperă dintr-odată o puternică dorinţă de a-şi extinde câmpul lor de conştiinţă, de a-şi găsi pacea interioară." Aproape că fraza următoare, „Alţii aduc mărturie a faptului că au reuşit să slăbească, să se lase de fumat, de băut sau au renunţat să se drogheze", devine, comparată cu această afirmaţie majoră, de importanţă secundară...

„Mişcarea" José Silva – pentru că în acect caz ca şi în altele care i-au urmat se poate vorbi efectiv despre o mişcare, având în vedere numărul substanţial de persoane implicate- ridică atât problema atitudinii faţă de asemenea fenomene care aduc şi importante beneficii materiale, dar şi o întrebare: care sunt meritele sale? Cel mai mare se pare a fi faptul că Silva a încercat să coordoneze diverse şcoli de gândire într-un sistem unic, recurgând la o simbolistică surprinzătoare dar extrem de eficace.

El a pus de altfel la punct un adevărat laborator mental, unde doi dintre asistenţii săi se substituie acelor componente ale noastre pe care în mod obişnuit avem tendinţa de a nu le lăsa să se exprime liber. Ei se constituie astfel într-un simbol care permite subconştientului nostru să se exprime liber, evitând diversele forme de (auto)cenzură. Şi chiar dacă specialiştii în electroencefalografie, de exemplu, sunt excedaţi de insistenţele şcolii lui Silva de a acorda o importanţă cu totul specială unor „nivele interioare" ale conştiinţei, situate între undele alfa şi teta, tehnica Jose Silva de lărgire a câmpului conştiinţei noastre, dincolo de aspectele sale comerciale, este o tentativă care ar merita poate o examinare mai atentă privind integrarea puterilor extraordinare ale spiritului omenesc în viaţa cotidiană.

Christian Goedefroy, căruia îi datorăm majoritatea aprecierilor din aceste episoade dedicate psihoorientologiei, precum şi relatările „de primă mână" de la seminariile în care sunt predate tehnici Silva, este, el însuşi autorul unei metode similare, introdusă şi aplicată de el în Franţa. Denumirea aleasă de psihologul Godefroy este *„ dinamica mentală"*. Denumirea tehnicii deja legendarului José Silva este *„ controlul minţii"*, („Mind Control"). Poate că în această „simplă" diferenţă dintre două denumiri se află, de fapt, esenţa întregii discuţii pe care v-am prezentat-o...

Între scepticism şi credulitate

PORTRETUL unui cizmar filosof

PAUL IOAN

„Omul nu este numai un microcosmos, ci şi un microtheos (un mic Dumnezeu-n.n.)", spunea incredibilul autodidact german Jacob Boehme (1575-1624), a cărui meserie de bază a fost cizmăria. Pentru această frază, el a fost considerat eretic şi persecutat de Biserică.

Boehme a fost ceea ce am putea numi un medium al propriei sale fiinţe. Primele sale iluminări şi reflecţii le-a strâns în volumul intitulat „Aurora". Filosoful afirma că în multe momente recunoaşte esenţa divină în firul de iarbă, în cosiţele iubitei, în apa râului, în stânca pe care se odihnea meditând, în şuierul vântului... În spatele acestor idei stătea teza conform căreia „vizibilul este doar un simbol al invizibilului".

Tot în „Aurora", Boehme mai spunea că însufleţirea omului de către Dumnezeu „este un fel de iscălitură divină individualizată". Şi, interpretând Biblia, el a mai scandalizat Biserica prin afirmaţia conform căreia prima femeie a lui Adam a fost Sophia, înţelepciunea divină... Cum a ajuns acest personaj, care a fost toată viaţă un om simplu şi modest, dar înconjurat de foarte mulţi intelectuali, adepţi ai tezelor lui, să poată elabora concepte atât de interesante şi controversate, să scrie volume întregi de filosofie creştină? Legenda spune că în cizmăria sa din Goerlitz a intrat într-o zi un bărbat care voia să cumpere pantofi. La un moment dat, necunoscutul a început pur şi simplu să-i povestească ce i se va întâmpla în viaţă şi că va muri la 49 de ani (fapt confirmat)! Boehme a leşinat ascultându-l şi atunci a avut prima iluminare (sau clarviziune, greu de ales termenul). Ulterior, a relatat tot ce i s-a-ntâmplat iubitei lui şi aşa a început să creadă că el este „un om ales pentru a-L contempla pe Dumnezeu în toate lucrurile de pe Pământ". Şi, cum nimeni din preajma lui n-a contestat acest fapt şi clarvizionarul nu şi-a câştigat existenţa decât din cizmărie, se pare că n-a fost un şarlatan. Nici măcar n-a încercat să întemeieze o sectă. Şi atunci ce-a fost? Un muritor în al cărui suflet exista „fulgerul care luminează întunericul, fulger datorat exclusiv credinţei şi ascezei".

Al doilea milenarism

Câţi ani au mai rămas până la

SFÂRŞITUL LUMII?

Mitul apocaliptic al celor o mie de ani – adică al perioadei după care „Pământul va deveni din nou al lui Dumnezeu" şi când se va desfăşura o acţiune divină generalizată, cu caracter justiţiar şi consolatoriu – cunoaşte o revigorare datorată celui de-al doilea reper esenţial al creştinismului: răstignirea Mântuitorului.

Acum o mie de ani, la sfârşitul secolului X, împlinirea unui mileniu de la naşterea lui Iisus a fost aşteptată cu mare îngrijorare şi speranţă. Dar nu s-a petrecut marea schimbare – anunţată în „Apocalipsa după Sf. Ioan Teologul" – şi atunci s-a conturat a doua variantă a milenarismului, care se baza pe *simbolul anului 33 d.Ch.* Cu alte cuvinte, se aştepta reîndumnezeirea în *anul 1033.* Teza a fost cu uşurinţă adoptată, întrucât deja numeroşii sfinţi erau sărbătoriţi după data morţii lor, naşterea fiind mai întotdeauna învăluită în incertitudine.

Ştiinţa nu poate desfiinţa miturile

Am trecut cu bine anul 2000, ar trebui să ne relaxăm?, pare să sune o întrebare mai degrabă cu nuanţe ludice decât având luciditatea omului trăitor în era cosmică. Este aproape sigur că o mediatizare mai mult sau mai puţin agresivă şi programatică (în scopuri greu de elucidat) reia atmosfera angoasantă a aşteptării anului 1000 şi apoi a anului 1033. Şi acum aproape zece veacuri se produceau fenomene obiective: apariţii de comete (anul 1014), ani la rând de secetă, foamete, molime decimatoare; la loc de cinste s-a aflat fenomenul astronomic din 1023 când în mai multe nopţi a putut fi observat un „război între două stele, care-şi doreau supremaţia pe cerul Franţei" (Raoul Glaber, cronicar al acelor vremuri). Au existat şi decese spectaculoase de personalităţi cu mare prestigiu (împăratul Vasile II al Bizanţului şi papa Benedict VIII). Tot în acea perioadă de anticameră a presupusei Apocalipse din 1033, înfloreau legende cutremurătoare: navigatorii aduceau veşti terifiante despre monştri marini nemaiîntâlniţi (cazul devoratoarei balene-insulă care patrula prin Mediterana şi Atlantic în anul 1004), dar şi făpturi aeriene (!) care stăteau la pândă pentru a împrăştia foc, a distruge recoltele şi a răspândi boli fatale... Mai menţionăm, pentru amuzamentul şi pentru luarea aminte a cititorului, că până şi cântatul cocoşilor devenise un obiect de studiu în mediul rural, căci se găseau din belşug interpretări alarmiste.

Ce s-a schimbat astăzi, când scormonim cu nonşalanţă după apă sub straiele îngheţate ale vecinei Marte? Mulţi comentatori pun în evidenţă reluarea, la nivelul conştientului şi inconştientului colectiv, a miturilor paleoastronautice. Ocupanţii farfuriilor zburătoare de azi nu ar fi altceva decât continuatorii acelor fiinţe civilizatoare neidentificate din vechime. Practic, oricât de mult ar avansa cunoaşterea ştiinţifică, oricât de indestructibile ar fi legile ştiinţei, se face insistent, poate uneori chiar isteric, o legătură directă între milenarism şi ozenism (sau ufologie). Pericolul nuclear (Cernobîl a fost doar un avertisment?),

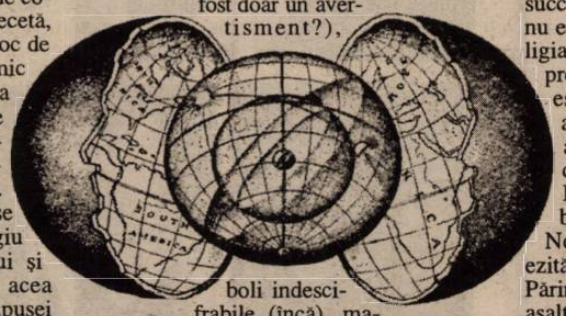

boli indescifrabile (încă), macroetica elementară a condiţiei umane călcată în picioare prin manipulări genetice degradante, toate acestea alimentează o atmosferă generală de incertitudine, pe fondul războaielor locale permanentizate, epuizante.

Veşnicia unor cuvinte cu tâlc ascuns

Aproape 330 de ani, Părinţii Bisericii au dezbătut includerea în Noul Testament a „Apocalipsei după Sf.Ioan Teologul". În anul 364 au fost canonizate 26 de Cărţi Sfinte (Conciliul de la Nicea), şi abia în 692 (Sinodul de la Constantinopol) a inclus revelaţia sfântului Ioan Teologul. Cercetătorii milenarismului aduc cu prioritate aminte de versetul 7, capitolul 20, al acestei Cărţi: *„Şi când se vor sfârşi cei o mie de ani, satana va fi dezlegat din închisoarea lui".* Ce înseamnă acest lucru? Ce reprezintă, la nivelul temporalităţii biblice, o mie de ani? Şi începând de când? Marii teologi ai începuturilor creştinismului – cărturari şi filosofi de excepţie ai secolelor post-păgânismului roman – ştiau că periodicizarea riguroasă a etapelor de succesiune şi luptă între „Bine şi Rău" nu era una originală. Zoroastrismul (religia dualistă iraniană promovată de profetul Zarathustra), dar şi mitologia escatologică babiloniană şi chiar amerindiană sau vedică revedică astfel de transformări majore cu caracter divin, justiţiar.

Iată de ce marii teologi care au stabilit conţinutul sfânt şi etern al Noului Testament au avut unele ezitări în a canoniza Apocalipsa. Căci Părinţii Bisericii şi noua credinţă erau asaltate de erezii, de valuri de ideologii gnostice care – aşa cum ne spune Ioan Petru Culianu – „parazitau" doctrina christică... Ne întrebăm, în finalul acestei foarte succinte prezentări, dacă nu cumva a doua teorie a milenarismului anului 2033 nu este, totuşi, decât un simplu mijloc de a profita de credulitate şi de devierile sectarismului de la credinţa pură, aşa cum reiese ea din integralitatea Noului Testament.

PAUL IOAN

CĂLDURA
care... îngheaţă

Vechea problemă a distrugerii stratului de ozon şi a încălzirii artificiale a planetei se pare că merge din ce în ce mai greu către o soluţie de remediere, dar, în acelaşi timp, veştile rele nu ne lipsesc. În toamna trecută, când oamenii de ştiinţă prognozau refacerea păturii de ozon pentru mijlocul secolului XXI, tot ei constatau că gaura provocată la acest nivel deasupra Antarcticii a egalat-o pe cea a SUA! Vinovatul principal – clorofluorocarburile – face ca toate eforturile pozitive ale Comunităţii internaţionale, în problema eliminării efectului de seră, să rămână zadarnice. Consecinţele reprezintă un aparent paradox: temperatura suprafeţei solului va creşte de la 1,5 la 6ºC, până în anul 2100, ceea ce va genera răcirea accentuată a straturilor atmosferice superioare. Fenomenul contribuie însă la formarea norilor în care sunt foarte active moleculele de clor şi de clorofluorocarburi, care distrug ozonul. Aşadar, un cerc vicios din care depinde totuşi de noi, oamenii, dacă vom ieşi. *(A.N.P.)*

CLĂDIRILE VIITORULUI,
imbatabile în faţa exploziilor

Oamenii de ştiinţă din America studiază un proiect ce îşi propune să realizeze clădiri rezistente la explozii foarte puternice. Recent, profesorul Hassan Astaneh de la Universitatea din California a efectuat primele teste folosind o nouă tehnologie în cadrul căreia podelele şi pereţii clădirilor sunt consolidaţi cu o „ţesătură" din cabluri, menită să le susţină în cazul în care unul sau mai mulţi dintre stâlpii de rezistenţă sunt distruşi în urma unei explozii. Testele au demonstrat că, după pulverizarea stâlpului de rezistenţă, cablurile introduse în structura clădirii au continuat să susţină întreaga greutate a acesteia. Primul obiectiv arhitectonic ce va utiliza acest tip de construcţie va fi clădirea destinată unei noi curţi federale de justiţie din Seattle. Deşi această tehnologie nu reuşeşte să salveze persoanele aflate în imediata apropiere a sursei de explozie, o bombă, de exemplu, cei aflaţi la etajele superioare ale clădirii vor putea scăpa cu viaţă. Se apreciază că structura metalică ar uşura şi reparaţiile clădirii, permiţând muncitorilor să ridice podeaua şi să fixeze un nou stâlp de susţinere. *(A.P.)*

DEŞERTUL EUROPA
o ipoteză

Legile multimilenare ale planetei noastre, stabilite pe când omul nu era decât o vieţuitoare oarecare, s-au schimbat extrem de mult, în ultimele 2-300 de ani; mai exact, au fost schimbate, chiar de către omul ajuns astăzi la concurenţă oarbă cu Dumnezeu. Eroziunea şi creşterea gradului de aciditate al solului, schimbările climatice, supraaglomerările umane şi agricultura intensivă constituie câteva cauze, definite mai degrabă eufemistic, ale unui fenomen alarmant: deşertificarea solurilor din Europa. O treime din suprafaţa acestora este afectată, iar concluzia unui studiu comun realizat de ONU şi de Agenţia Europeană pentru Mediu arată că unele regiuni din Europa Centrală, de Sud şi de Est nu mai pot satisface nevoia de hrană a populaţiei şi că ecosistemele nu mai sunt în siguranţă. Nu ştim dacă *întâmplător* studiul se referă doar la regiunea din spatele fostei „cortine de fier", dar cert este că realitatea trebuie să pună rapid autorităţile în acţiune. *(A.N.P.)*

DISPAR şi PEŞTII...

O insolită problemă ecologică a fost identificată în zona râului Magaguadavic, din Canada, de către cercetătorii Federaţiei somonului din Atlantic. Înmulţirea acestor peşti în mod artificial, în numeroasele creşcătorii înfiinţate în ultimele decenii, a produs mai întâi transformări morfologice de natură să-i diferenţiere pe somonii sălbatici de cei domestici (forma înotătoarelor, striaţiile solzilor etc.). Mai mult decât atât, aceştia din urmă au ajuns să pună în pericol însăşi specia din care se trag. În capcanele montate special pentru studii ecologice, cercetătorii au prins, în ultimii cinci ani, din ce în ce mai puţini somoni sălbatici, faţă de cei domestici („evadaţi" din creşcătorii) urcaţi în amonte. Astfel, anul 2000 înregistra un raport de 14 la 24, pe când în anii '80 somonii sălbatici se numărau cu miile! Dar pericolul cel mai mare vine din faptul că, în timp ce „sălbaticii" îşi depun icrele mai devreme, confraţii lor întârzie destul de mult, ca să fie şi foarte înfometaţi. Ei se reped, aşadar, către tot ce-i poate hrăni, iar cel mai frecvent, singura hrană accesibilă o reprezintă ouăle somonilor sălbatici. În concluzie, scade nu doar numărul lor, ci şi capacitatea de revigorare a speciei domestice, în condiţii naturale, nemaipunând la socoteală bolile ce se pot răspândi astfel. Din păcate, oricum am pune problema, tot omul rămâne responsabil de dezechilibrele ecologice, cu urmări incalculabile, în timp. *(A.N.P.)*

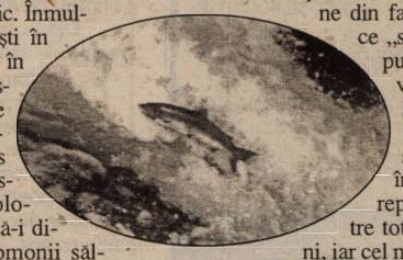

UN AVERTISMENT
surpriză

Deşi pe pachetele de ţigări scrie cu litere de-o şchioapă: „Tutunul dăunează grav sănătăţii", fumătorii nu se lasă impresionaţi de acest avertisment. Săptămânalul britanic New Scientist a obţinut brevetul unei invenţii care ar putea demoraliza fumătorii înrăiţi. Este vorba de un circuit integrat instalat în pachetul de ţigări care avertizează sonor cumpărătorul în momentul în care deschide pachetul, prin difuzarea unui crâmpei din „Marşul funebru". Un antreprenor al Industriei britanice de tutun a preluat acest proiect urmând a-l finaliza în acest an. E însă foarte posibil ca pe unii fumători acest mini-spectacol de „divertisment" funebru să-i amuze, determinându-i să-şi suplimenteze raţia de ţigări... *(D.M.)*

Anatomia secundei
Proiectul „Millenium"

LAGRANGIA S.A.

ALEXANDRU MIRONOV

De ce ar fi nevoie de această aventură a construirii unor oraşele cosmice? Ne întrebăm astăzi cu toţii, aşa cum l-au întrebat cândva şi pe profesorul Gerald K. O'Neill şi discipolii săi, toţi membri ai Institutului de Studii Spaţiale.

În primul rând datorită neliniştei speciei umane, care impune curioşilor, de milenii, nevoia descoperirii de noi pământuri. Exodurile, spun ei, vor fi cu atât mai tentante cu cât populaţia globului creşte continuu. Iar staţiile orbitale vor fi şantiere pentru construcţia astronavelor şi astroporturi ideale pentru marile expediţii viitoare.

Al doilea motiv este însă cel mai demn de luat în seamă: pentru a depăşi frontierele cunoaşterii, cercetarea fundamentală are nevoie de aparate şi laboratoare speciale. Vidul cosmic aproape perfect şi lipsa gravitaţiei vor permite – permit deja – instalarea unor telescoape în spectru vizibil, infraroşii, ultraviolete, radiaţii X, dar şi montarea – în staţii orbitale – a unor bioreactoare pentru experienţe genetice lipsite de risc.

Furnizarea de sateliţi-centrale energetice ar fi cea de-a treia cauză pentru care oraşele spaţiale ar putea să pară atrăgătoare prin 1998-2010: un aşa numit *satelit Gläser* recoltează energie solară printr-o reţea de mai multe mii de metri pătraţi de oglindă şi o transmite pe Terra sub formă de microunde; reconvertirea acestora în curent electric înseamnă 5000 MW energie! Or, construirea *sateliţilor Gläser* pe scoarţa terestră şi urcarea lor pe orbită staţionară este o operaţie extrem de costisitoare, dacă nu chiar imposibilă economic; este mult mai rentabilă realizarea lor *direct în cosmos,* din materiale extra-terestre! Fără nici un fel de probleme energetice, deoarece Soarele, cvasietern, pune la dispoziţia constructorilor, montorilor, energeticienilor, metalurgiştilor, practic, energii fără limite.

Industriile Cosmosului, promiţătoare chiar şi acum, dar pline de perspective pentru deceniul următor ar fi ultimul argument: se pot creşte cristale, se pot fabrica medicamente, circuite electronice şi materiale compozite *mult mai ieftin în spaţiul cosmic decât la suprafaţa Pământului.*

Dacă întrebarea *de ce?* oferă multe răspunsuri pentru a justifica utopia – deocamdată! – a continentului *Lagrangia* (mi-l şi închipui pe J. Swift ricanând din *Laputia* lui!) dar mai ales a dezvoltării unor societăţi comerciale planetare de tipul „Lagrangia S.A.", aventura colonizării spaţiului cosmic din apropierea Pământului nu poate demara până când nu se răspunde exact la întrebarea: *cum?*

Profesorul O'Neill susţine că tehnologiile dezvoltate pentru naveta spaţială şi reţeaua de sateliţi artificiali sunt suficiente pentru a putea lansa conceptul *fabricării în orbită.* Adăugând şi experienţa dobândită de cosmonauţii sovietici şi ruşi, în decursul sutelor de zile de muncă în staţiile *Saliut, Skylab şi Mir,* ca şi faptul că material de construcţie *se găseşte suficient de mult în orbită* (circa 8000 de „resturi cosmice") conceptul pare, într-adevăr, realizabil. Ideile nebuneşti ale lui Homo faber au întotdeauna, s-o recunoaştem, un miez pragmatic – de unde şi lumea aceasta atât de încărcată de tehnică în care trăim.

Terapiile naturii:

FITOESTROGENII,

o soluţie benefică

Pentru multe femei cuvântul „estrogen" echivalează, în mod magic, cu sinonimul tinereţii şi dinamismului. Ele nu

greşesc prea mult, accentuează ideea dr. David Elia, ginecolog francez, autorul unei lucrări de succes, cu această temă. Dacă toate aceste virtuţi sunt atribuite estrogenilor, este pentru că vorbim, de fapt, despre hormonii cheie ai feminităţii. Fabricaţi până la menopauză de ovare, ei asigură hidratarea şi elasticitatea pielii, dar şi o parte din dorinţa sexuală.

Hormoni ai tonusului, aceştia sunt un fel de „antidepresivi fiziologici" ai creierului feminin.

Estrogenii au, de asemenea, unele virtuţi ce conduc la prevenirea decalcifierii osoase, influenţează calitatea somnului, a memoriei, a sistemului vascular. La menopauză, atunci când dispar aceşti estrogeni, pot surveni unele simptome mai mult sau mai puţin jenante: bufeuri, dureri articulare, insomnii, scăderea formei fizice şi a moralului. Câţiva ani mai târziu unele femei pot acuza decalcificări osoase. În sfârşit, un alt inconvenient al dispariţiei estrogenilor: o anumită vulnerabilitate progresivă a aparatului cardio-vascular feminin.

Pentru a preveni sau a îndepărta, în timp apariţia acestor inconveniente, femeile apelează la estrogenii de sinteză. La rândul lor, aceştia generează efecte nu tocmai agreabile, cum ar fi îngrăşarea. Apoi, au posibile efecte asupra sânului (cancer, dureri) şi uterului (sângerări intempestive). Responsabilitatea tratamentului hormonal în creşterea riscului de cancer mamar reprezintă una dintre cele mai aprinse polemici în lumea ştiinţifică. Un studiu american ale cărui concluzii au fost publicate recent în „Lancet", încearcă să pună lucrurile la punct: la 1000 de femei menopauzate tratate şi alte 1000 netratate s-au observat 51 de cazuri de cancer la sân la grupa sub estrogeni şi 45 la grupa fără tratament. Diferenţa neglijabilă poate fi pusă pe seama depistării precoce, în prima grupă, iar concluzia studiului ar fi neimplicarea, estrogenilor, sau oricum, doar a lor, în declanşarea cancerului mamar. Şi totuşi, pe acest fundal controversat al estrogenilor de sinteză cercetătorii şi-au îndreptat atenţia spre hormonii vegetali. S-a constatat astfel că aceşti hormoni naturali prezenţi în unele plante (în special în soia) au efecte benefice asupra stării generale a femeilor menopauzate. În plus, fitoestrogenii scad procentul colesterolului „rău". De asemenea, unele cercetări de laborator efectuate în Italia conturează speranţe în privinţa protecţiei împotriva decalcifierilor şi a cancerului mamar, chiar dacă, în acest moment, efectele nu sunt evidenţiate pregnant. Se resimte exemplul Japoniei unde femeile, mari consumatoare de fitoestrogeni (din soia) fac de cinci ori mai rar un cancer mamar decât în Europa. Chiar dacă rezultatele cercetărilor italieni par încurajatoare, dr. David Elia este rezervat în privinţa efectului major al fitoestrogenilor asupra sistemului osos şi a aparatului cadio-vascular.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Este un adevăr recunoscut, plantele medicinale reprezintă un remediu excelent pentru un ten seboreic, iritat, sau palid. Iată, pe scurt, cum puteţi beneficia de „terapiile naturii".

- Efectul benefic al florilor de gălbenele este binecunoscut. Ele activează circulaţia periferică, dar au şi efect puternic antibacterian. Faceţi un decoct concentrat, din 4 linguri de plantă la 250 ml apă şi apoi puneţi comprese călduţe pe obraz.
- În acelaşi mod procedaţi şi cu florile de podbal, recomandate în cazul tenurilor grase.
- În cazul acneei, al unui ten plin de coşuri, sunt indicate frunzele de salvie. Salvia este o plantă cu proprietăţi astringente şi antiseptice.
- La fel de utile sunt şi compresele cu cimbrişor sau rădăcină de săpunariţă. Specialiştii în cosmetică recomandă să alternaţi plantele respective.
- Mai pot fi folosite comprese cu infuzii de muşeţel sau conuri de hamei.
- Pentru tenurile excesiv de palide sunt recomandate plantele care stimulează circulaţia sangvină periferică: rădăcina de nalbă mare, podbalul, arnica, muşeţelul.
- În cazul tenurilor iritate, cu pete roşii se folosesc plantele cu acţiune vasoconstrictoare, calmantă şi emolientă. Este vorba despre păpădie, folosită sub formă de decoct, florile de arnică, sub formă de infuzie şi mugurii de pin, tot sub formă de infuzii.

FLORILE vă cedează ceva din frumuseţea lor...

Multe dintre plantele enumerate pot constitui, în stare proaspătă, baza unor măşti revigorante, cărora li se adaugă miere şi gălbenuş de ou.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 28
Valabil până pe data de: 2 AUGUST 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Indiscreţii

Spectacol fascinant

Înainte de a descoperi noua colecţie Chanel, invitaţii au asistat la un spectacol fascinant având drept temă cinci elemente esenţiale: apa, cerul, focul, pământul şi... iubirea. Jean-Paul Goude şi Pierrick Sorin s-au jucat cu hologramele în aşa fel încât cei prezenţi la spectacol au mărturisit că nu se vor despărţi prea curând de magia acelei seri. De altfel încântarea şi uimirea-se citesc cu uşurinţă pe chipurile celebrităţilor prezente.

E bine de ştiut

Atenţie la OSTEOPOROZĂ!

Scheletul corpului uman, oasele, sunt ţesuturi vii care se înnoiesc permanent. Celulele cunoscute sub numele de osteoclaste, sunt „groparii" celulelor epuizate din ţesutul osos, cele care înlesnesc mereu loc pentru celulele nou formate. Ele, osteoblastele, pentru a funcţiona perfect, au nevoie de cantităţi mari de estrogeni, de progesteron, (la bărbaţi de testosteron), vitamina D, calciu, de o sumedenie de substanţe minerale care să stimuleze creşterea osoasă şi musculatura.

Odată cu trecerea anilor, după vârsta de 35 de ani, densitatea ţesuturilor osoase scade în procente diferite. Între osteoclaste şi osteoblaste echilibrul se rupe, astfel încât, cantitativ celulele degradate sunt mai numeroase decât cele nou formate. Cu anii, sistemul osos devine friabil, capătă găuri şi are aspect spongios. Oasele îşi pierd elasticitatea şi, frecvent, după o simplă lovitură, ori o mişcare bruscă, se fracturează.

Osteoporoza, boala oaselor poroase, friabile, poate evolua „mut" fără suferinţe majore sau, din contră, cu dureri atroce şi rapid.

Din aceste motive trebuie luate cele mai bune măsuri de împiedicare la vreme a maladiei.

Printre elementele fundamentale de profilaxie se numără activitatea fizică, alimentaţia şi echilibrul hormonal.

Persoanele care fac sport de plăcere dar insistent şi adoră înotul, trăiesc în aer liber multe ore din zi, au un schelet osos puternic, cu structură chimică ce îi conferă duritate şi rezistenţă la şocuri. În situaţii contrarii, când persoane imobilizate în aparat gipsat rămân prea multe luni la pat, în oasele scoase de sub influenţa stimulilor mecanici normali creKte resorbţia sărurilor minerale şi acest fenomen duce la scăderea masei osoase, la osteoporoză. Nu-i mai puţin adevărat că şi efortul fizic excesiv are efecte de osteoporoză, chiar la vârste tinere. Alt element esenţial pentru sănătatea scheletului uman îl constituie alimentaţia. O hrană echilibrată, o digestie normală asigură existenţa unor factori alimentari capabili să menţină structura chimică şi fizică perfectă a scheletului.

Proteine, minerale, săruri de calciu, fosfor, vitamina D etc., sunt elemente constitutive, de bază ale sănătăţii oaselor. Fenomene de osteoporoză prezintă şi persoanele care consumă puţine alimente ce conţin calciu. Este vorba despre lactate de tot felul, legume, fructe. Sunt ţări ca Finlanda, unde apa de băut este puternic fluorinată, fapt ce se regăseşte în incidenţa foarte redusă a fracturilor, chiar şi la vârstnici.

În toate cazurile, consultul, fie şi fără motiv aparent, la medicul ortoped, face posibilă identificarea radiologic şi chiar cantitativ a osteoporozei.

Dar, sănătatea scheletului, depinde în foarte mare măsură de existenţa hormonilor sexuali, de cantitatea lor. Hipogonadismul cauzează la ambele sexe pierderea masei osoase şi se evidenţiază la vârste tinere. Dar şi după instalarea menopauzei (la femei) şi a andropauzei (la bărbaţi) pierderea de masă osoasă este serioasă.

Tratamentul osteoporozelor se face folosind o gamă largă de produse care să acţioneze diferit în perioade ale ciclului mineralizării osului. Cele mai eficiente sunt estrogenii, calcitonina, calciul şi fluoridele.

Atenţie însă: numai medicul specialist poate indica medicamentele şi doza de administrare care diferă de la pacient la pacient. În cazul osteoporozei, automedicaţia este absolut periculoasă!

Dr. VALERIU MANTA

Gastronomice

De această dată imaginaţia gastronomică a doamnei Chereji Clara din Vişeul de Sus s-a axat pe salate. Şi cum acestea sunt în perfect acord cu meniurile uşoare recomandate în zilele toride, merită să le încercaţi.

SALATĂ NORVEGIANĂ CU JUMĂRI

6 ouă, 150 g brânză rasă, 6 linguri de smântână, 1 lămâie, 1/2 castravete, 1 lingură nuci tocate, 1 legătură de ridichi, 200 g mere, 1 salată verde, puţină ţelină, sare, piper.

Se curăţă şi se spală toate legumele. Se taie în bucăţi castravetele, merele şi ţelina. Se topeşte puţin unt într-o tigaie şi se fac jumările ceva mai tari. Pe un platou se pun frunzele de salată verde. În mijloc, se aranjează jumările. Se amestecă o lingură de smântână cu brânza rasă şi se acoperă ouăle. Se înconjoară cu un cerc de ridichi roşii. Restul smântânii se amestecă cu lingura de zeamă de lămâie, sare, piper şi legumele tăiate în bucăţi. Se pune totul împrejurul ridichilor. Se garnisește mijlocul platoului cu nuca tocată.

SALATĂ DE VARĂ CU TARHON

5 ardei graşi, 200 g mazăre boabe, 2 linguri de orez, 3 linguri ulei, 1 linguriţă oţet sau zeamă de lămâie, 1 linguriţă muştar, 2 ouă fierte tari, 4 roşii, tarhon, sare.

Ardeii se coc, se curăţă de pieliţă şi seminţe şi se taie în bucăţi mici. Mazărea boabe se fierbe înăbuşit, orezul se fierbe în apă cu sare. Se pun toate ingredientele într-o salatieră, se asonează cu ulei, oţetul, muştarul, sarea şi frunzele de tarhon tăiate mărunt. Se garnisește cu felii de ouă şi roşii.

SALATĂ DE VARĂ CU MAIONEZĂ

1 castravete, 1 conopidă mică, 250 g mazăre verde, 1 ceaşcă maioneză, 2 linguri smântână, 1 legătură mărar, câteva fire de untişor, 1 legătură ridichi, sare.

Castravetele se curăţă de coajă, se taie rondele şi se pune în salatieră. Se adaugă bucăţele de conopidă fiartă, mazărea fiartă şi o parte din frunzele de salată tăiate fâşii. Se amestecă cu maioneza, smântâna, sarea şi mărarul tăiat fin. Se garnisește salata cu frunze de salată, de untişor şi rondele de ridichi.

SALATĂ DE FASOLE VERDE CU USTUROI

1 kg fasole verde, 7-8 căţei de usturoi, 3 linguri ulei, mărar şi pătrunjel verde tocat, sare, eventual ceapă verde.

Fasolea fiartă în apă clocotită cu sare, se scurge şi se pune într-o salatieră. Se stropeşte caldă fiind încă – cu uleiul. După ce se răceşte, se adaugă verdeaţa, mujdeiul de usturoi şi ceapa. Se amestecă totul şi se ţine puţin la rece înainte de a fi servită.

BUDINCĂ ECONOMICĂ

1 kg de piersici (pere), 1 cană griş, 1 cană zahăr, 2 albuşuri, fructe din dulceaţă (facultativ).

Fructele se opăresc pentru a se curăţa uşor de pieliţă şi se fierb cu apă, griş şi zahăr în cantităţi egale; se lasă să scadă. Compoziţia se pun în vasul care se dă la cuptor, iar deasupra se toarnă albuşurile bătute spumă, împreună cu 2 linguri de zahăr. Se rumenește la cuptor. Se ornează cu fructe din dulceaţă.

TORT DIN VIŞINE

1 kg de vişine, 240 g făină, 200 g zahăr, 100 g unt, 2 linguriţe de lapte, 2 ouă, 1 pachet praf de copt.

Untul se freacă cu zahărul şi cu gălbenuşurile. Se adaugă făina, praful de copt apoi treptat laptele. Separat se bat albuşurile spumă şi se pune o dată cu vişinele curăţate de sâmburi. Se amestecă compoziţia pentru a fi omogenă şi se pune la copt într-o tavă unsă. Se dă la foc foarte moale.

Remedii naturale

CONSTIPAŢIA POATE AVEA LEAC

Despre înverşunarea aparatului digestiv de a păstra în organism reziduuri care ar trebui ritmic eliminate am mai vorbit. Dar, să revenim şi cu alte remedii care ar putea să vă ajute la rezolvarea acestei probleme.

■ *Pepenele galben* – consumat ca atare.

■ *Prunele* – consumate în stare proaspătă, uscate (înmuiate în apă timp de câteva ore; se bea şi zeama rezultată), compot sau magiun.

■ *Scorţişoara* – se prepară un amestec format din 25 g scorţişoară pusă în 500 ml vin vechi. După 5 zile se iau câte 2 linguriţe pe zi. Rezolvă stările de disconfort de la nivelul inferior al abdomenului, scaunele dificile şi neregulate.

■ *Smochinele* – consumate proaspete sau uscate.

■ *Socul* – ceaiul din flori sau fructe are un efect uşor laxativ. Se prepară sub formă de infuzie din 1-2 linguriţe de flori la 250 ml apă. Se beau 3-4 ceaiuri călduţe pe zi.

■ *Stafidele* – consumate ca atare sunt considerate excelenete laxative.

■ *Strugurii* – sunt diuretici şi laxativi, mai

ales sub formă de zeamă (must).

■ *Varza* – se recomandă în constipaţiile cronice. Un pahar de zeamă de varză acră este un purgativ natural sigur.

INTOXICAŢIA CU CIUPERCI

un pericol fără frontiere legale

Intoxicaţiile cu ciuperci reprezintă o problemă medicală de o deosebită importanţă, pe de-o parte din cauza frecvenţei mari a acestora (în special în sezonul cald), pe de alta din cauza gravităţii lor. Este totodată una dintre marile urgenţe medicale la copil deoarece o treime din intoxicaţiile care se soldează cu deces se înregistrează la copii. Fenomenul se explică prin faptul că toxicitatea uneia şi aceleiaşi substanţe este mai mare la copil decât la adult. O dovadă: decesele înregistrate de curând în rândul copiilor care au consumat ciuperci otrăvitoare.

Gravitatea intoxicaţiei depinde în primul rând de specia de ciupercă otrăvitoare ingerată şi, evident, de cantitate. Simptomele care anunţă intoxicaţia apar după câteva minute sau după 3-6 ore sau chiar mai mult. Constau în dureri abdominale, greţuri şi vărsături, transpiraţie abundentă, diaree apoasă şi urât mirositoare, furnicături ale extremităţilor, iar în situaţii foarte grave – stare confuzională, halucinaţii, convulsii, comă.

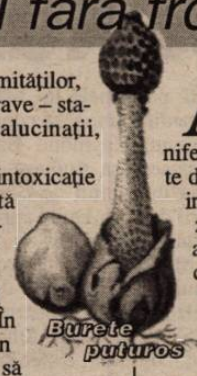

Cea mai gravă intoxicaţie este provocată de ciuperca denumită Amanita Phalloides; în formele severe, rata mortalităţii ajunge până la 90%. În general, medicii din spital – unde trebuie să ajungă de urgenţă orice persoană intoxicată cu ciuperci – iau în calcul ipoteza acestui tip de intoxicaţie severă; este aşa-numitul „sindrom faloidian". Bolnavul este internat la secţia de terapie intensivă, singurul loc unde poate fi supravegheat îndeaproape şi competent, astfel încât să se poată interveni cu măsuri terapeutice rapide şi adaptate fiecărei faze a evoluţiei destul de perfide a acestui sindrom. Este de altfel şi explicaţia în ceea ce priveşte atitudinea rezervată a medicilor, care evită să se pronunţe în privinţa şanselor de supravieţuire a persoanei intoxicate, imediat după primele ore, apoi după prima zi de tratament. Sub o aparenţă deloc gravă se poate ascunde un pericol foarte mare.

Acest tip de intoxicaţie „perfidă" are mai întâi o fază latentă, fără manifestări vizibil grave, care poate dura între 5 şi 40 de ore de la ingestie. Apoi se instalează faza de agresiune, cu vărsături abundente şi repetate, greţuri chinuitoare, intoleranţă gastrică totală, colici şi crampe intestinale insuportabile. Aceste tulburări gastrointestinale pot dura între 2-5 zile şi atrag grave perturbări hidroelectrolitice, cu sindrom pronunţat de deshidratare acută. Cea de-a treia fază se exprimă clinic prin reapariţia sau agravarea manifestărilor digestive, cu afectarea ficatului şi declanşarea icterului. Acestea sunt expresia hepatitei acute toxice (analizele arată creşterea transaminazelor şi bilirubinei) şi a alterării funcţionale hepatice. Rinichii încep şi ei să fie afectaţi. În spital, bolnavul este monitorizat: pulsul, tensiunea arterială, respiraţia sunt supravegheate permanent şi fiecare simptom este contracarat printr-un un anumit tip de tratament medicamentos.

Ce şanse sunt?

Intoxicaţiile cu ciuperci (în special cele catalogate drept sindrom de tip faloidian) au o evoluţie imprevizibilă, care depinde în mare măsură de cantitatea de toxină ingerată. Decesele datorate în general intoxicaţiilor cu ciuperci se înregistrează la 10-15% din cazuri. Raportată însă la nivel de grup mai mic, de exemplu la membrii unei familii, mortalitatea poate fi şi de 100%.

Având în vedere riscurile pe care le presupune intoxicaţia cu ciuperci există o singură măsură de a le evita: să fie consumate doar ciupercile care provin din crescătorii specializate şi comercializate în magazine şi de producători autorizaţi care beneficiază de aviz sanitar. Spre deosebire de alte ţări, în România nu există o legislaţie care să interzică comercializarea ciupercilor din flora spontană, iar în gospodăriile tradiţionale din mediul rural folosirea ciupercilor se face fără precauţii speciale. Din nefericire, an de an, consumul de ciuperci face victime chiar şi în rândul celor care pretind că sunt imbatabili cunoscători ai speciilor comestibile.

HEPATITA C

un nou test sangvin

Medicul Thierry Poynard de la Spitalul Pitié Salpetriere (Franţa) a pus la punct un test sangvin care va permite evaluarea gravităţii hepatitei C, scutindu-i astfel pe bolnavi de efectuarea de biopsii, faţă de care pacienţii au o totală reacţie de respingere, fiind destul de traumatizant. Noul test a fost prezentat recent de doctorul Poynard în faţa Congresului european pentru studiul ficatului, de la Berlin. Testul constă în analiza şi dozarea a cinci proteine prezente în sânge, care reprezintă aşa-zisa „memorie" a mecanismelor care duc la fibroza ficatului. Spre deosebire de varianta examenului prin biopsie, care necesită o zi de spitalizare a pacientului, este însoţit de riscuri şi pricinuieşte durere fizică, examenul sangvin este incomparabil mai puţin stresant, este rapid şi are un cost mult mai scăzut. Testul pare să fie un mare succes, dar încă nu deţine autorizaţia de fi pus în practică pe scară largă.

MIGRENELE

influenţează negativ productivitatea

Chiar dacă s-a bucurat de mai multă atenţie la sfârşitul mileniului trecut şi la începutul acestui mileniu, migrena nu este o boală nouă, ci doar, conform multor teorii, accentuată de ritmul vieţii contemporane. Deşi nu e catalogată ca o boală de mare risc în privinţa supravieţuirii (aşa cum, de exemplu, sunt cancerul, SIDA sau Ebola...), migrena poate fi considerată o boală handicapantă. De ce? Pentru că, după cum evidenţiază chiar oamenii de ştiinţă care îşi concentrează atenţia asupra acestei probleme de sănătate, persoanele care suferă de migrene pierd în fiecare lună echivalentul a două zile de muncă din pricina durerilor şi stărilor de rău general provocate de durerile de cap chinuitoare. Cum s-a ajuns la această concluzie? Un număr de 648 de persoane care suferă de migrene severe au fost supuse unui test pentru a se stabili impactul acestei afecţiuni asupra productivităţii la locul de muncă. S-a constatat astfel că suferinzii pierd în medie 18 ore de muncă pe lună – echivalentul a peste două zile de lucru. Studiul a fost efectuat de un grup de specialişti de la Spitalul Universitar regal din Londra, iar concluzia a fost că tratarea eficientă a migrenelor i-ar putea ajuta pe patronii unei firme de anvergură mijlocie să economisească peste 200 de dolari pe an.

Nu te întoarce iar în carapacea ta!

– Corespondentul nostru Adi din Medgidia ne semnalează o situaţie, calificată de el ca „specială" şi anume evitarea începerii unei relaţii normale cu prietena sa, din cauza unei practici mai vechi la care a recurs, şi anume masturbarea.

– Dragă Adi, primim scrisori în ultima vreme de la cititori cu probleme asemănătoare cu a ta. De aceea, voi încerca să aprofundez puţin subiectul, mai ales pentru că ceea ne-ai scris tu este mai corect.

Aşa cum am mai spus, nici masturbarea, nici folosirea imaginaţiei pentru a obţine satisfacţie sexuală nu influenţează în mod direct potenţa sau succesul relaţiilor sexuale reale, viitoare. Însă apare o întrebare. De ce apelează cineva la autosatisfacţie?

Tu de ce ai început să o faci? Când ai hotărât că e mai simplu să-ţi furnizezi singur această plăcere, decât să o obţii într-un mod firesc, printr-o relaţie cu o altă persoană? În felul acesta, satisfacţia sexuală a devenit pentru tine, probabil, ceva la îndemână, pe care îl obţii fără prea mult efort, şi, în plus, într-un mod idealizat, mai ales că imaginaţia joacă un rol important. Asta modifică semnificaţia actului în sine, transformându-l, practic, în altceva. Poate că, la origine, te-ai temut că nimeni, nici o fată, nu va vrea să aibă o relaţie cu tine? Te-ai gândit că vei fi respins? Gândeşte-te, a fost pbima dată când ai renunţat la o relaţie posibilă de teama respingerii? Sau asta s-a întâmplat şi mai înainte, poate încă din copilărie sau adolescenţă? Când ai început să te simţi mai bine singur, mai în siguranţă, decât expus riscului unor trăiri emoţionale mai complexe, mai variate, aşa cum se întâmplă în viaţa reală?

Ceea ce se întâmplă cu tine, şi probabil cu mulţi alţi tineri, este că ai ajuns să depinzi pentru a avea satisfacţie sexuală de nişte condiţii din imaginaţia ta, care nu au nimic în comun cu realitatea, ai ajuns să depinzi de propria ta persoană şi nu de altcineva. Nimeni nu poate copia exact ceea ce-ţi construieşti tu în imaginaţie, pentru că nimeni nu este identic cu tine. Pentru a putea merge mai departe, trebuie să înţelegi asta.

Dar, aşa cum alţi bărbaţi şi alte femei pot obţine satisfacţie sexuală de la mai mulţi parteneri pe parcursul vieţii, înseamnă că şi tu te poţi detaşa de modelul pe care ţi l-ai creat până acum, dacă accepţi „să divorţezi" de tine, să începi o relaţie cu altcineva în afară de imaginaţia ta, să fii deschis spre cei din jur, riscând, ce-i drept, dar trăind mai autentic. Nu există garanţii. Poate că prietena ta de acum nu te va atrage fizic, nu pentru că tu ai fi de vină, ci pentru că nu sunteţi făcuţi unul pentru celălalt. Sau poate va fi femeia visurilor tale, până la urmă. Oricum ar fi, nu renunţa, nu te întoarce iar în carapacea ta, pentru că cu cât vei sta acolo mai mult, cu atât îţi va fi mai greu să ieşi.

Încearcă să o observi ca pe o femeie, să o simţi, să te îndrăgosteşti de corpul ei, iar actul sexual va deveni ceva firesc, nu ceva programat, care „trebuie făcut" şi vei dori să-i dăruieşti şi tu, la rândul tău, plăcere femeii pe care o iubeşti. Atunci când te vei simţi atras de EA, vei fi pe drumul cel bun. Cred că până acum nu ai privit lucrurile în felul acesta. Încearcă, nu e prea

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

HIPERTENSIUNEA ŞI CANICULA

M. Miroslav din Bucureşti – *Căldurile excesive din timpul verii sunt într-adevăr un motiv de îngrijorare pentru cardiaci. Evident că în cazul lor trebuie luate măsuri de protecţie. Vă sugerăm să urmăriţi în paginile revistei noastre subiectele care vor trata aceste aspecte.*

IAURTUL DE CASĂ

Rizescu Paul din Bucureşti – *Dacă doriţi să consumaţi iaurt preparat în casă şi nu procurat din comerţ, încercaţi următoarea reţetă: 1 litru de lapte de vacă se pune la fiert; când încă este călduţ adăugaţi conţinutul unei cutii cu iaurt în el şi amestecaţi bine cu o lingură de lemn; apoi se lasă la prins, acoperit cu un şervet curat, la temperatura camerei, dar nu în soare. Poate fi pus într-un vas de pământ ars. Data următoare când veţi pregăti iaurtul nu veţi mai fi nevoit să cumpăraţi o altă cutie cu iaurt, veţi păstra o ceaşcă din cel preparat în casă, pe care îl veţi adăuga în laptele fiert şi răcorit. Acesta este aşa-zisul cheag, cultura de bacterii care ajută la procesul de fermentare şi de formare a întregii cantităţi de iaurt.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Bolnavii atinşi de cumplita boală care provoacă demenţa senilă (maladia Alzheimer) s-ar putea ca într-un viitor nu prea îndepărtat să beneficieze de un tratament eficient pus la punct de oamenii de ştiinţă din Marea Britanie. Medicul Stephen Donoghue, directorul companiei irlandeze Elan Pharmaceuticals, a declarat că a obţinut rezultate promiţătoare în privinţa anihilării acestei boli. Mai precis, opt pacienţi englezi care suferă de boala Alzheimer au fost vaccinaţi cu o

VACCIN

împotriva bolii Alzheimer

substanţă revoluţionară, a cărei proveniență sau formulă este evident, deocamdată, ţinută secret. Oricum, aceasta ar fi prima încercare de abordare a bolii Alzheimer prin intermediul vaccinurilor şi nu al medicamentelor, ceea ce înseamnă că evoluţia bolii ar putea fi încetinită. Principul pe care se bazează vaccinul este stimularea ţesuturilor dense din organism, numite plăci. Pacienţilor li se administrează patru injecţii pe parcursul a şase luni, vaccinul având rolul de a produce anticorpi capabili să lupte din start, sau chiar în faze mai avansate, cu boala. Deocamdată, experimentele pe animal au fost deosebit de promiţătoare şi rămâne de văzut dacă şi pe om vaccinul va avea acelaşi efect dătător de speranţe.

REALITATE ŞI MIT

OMUL-LUP şi OMUL-MAIMUŢĂ

Fata din imagine are doisprezece ani, este născută în Brazilia şi face parte din categoria oamenilor-maimuţă. Ea a fost descoperită în regiunea vestică a pădurii amazoniene şi de la bun început s-a comportat cu docilitate faţă de oameni. Spectaculoasa ei apariţie în mediile ştiinţifice braziliene a ridicat mai multe probleme de ordin medical, dar nu numai.

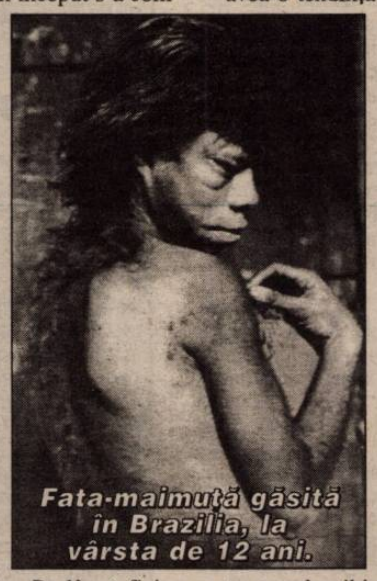
Fata-maimuţă găsită în Brazilia, la vârsta de 12 ani.

Kami (numele dat de cei care au găsit-o) fusese, probabil, abandonată imediat după naştere, dar s-a obişnuit repede cu sălbăticia. A trăit într-o colonie de maimuţe şi a adoptat stilul lor de viaţă, inclusiv regimul alimentar. Kami nu a putut să consume carne mult timp după ce a intrat în civilizaţie, iar tăierea unghiilor îi provoca o stare deosebită de nervozitate. Pe lângă fizionomia care indica un grad scăzut de inteligenţă, această fiinţă avea aproape în întregime corpul acoperit cu păr. Aceeaşi fenomen de adaptare la lipsa îmbrăcăminţii a fost constatat şi în relativ recentul caz al omului-lup găsit în India, în pădurile din statul Sultampur. Localnicii au descoperit, în anul 1976, un băiat de aproximativ opt ani în compania afectuoasă a unor lupoaice. Numit Ronay, făptura respectivă avea trăsături care aduceau aminte de rasa canină. Dar, spre deosebire de Kami, băiatul-lup nu s-a putut obişnui deloc cu prezenţa omului, era agresiv şi avea o tendinţă aproape permanentă de a ataca cu ghearele şi de a muşca. Nu suporta să mănânce decât bucăţi de carne aduse de lupoaice.

Concluziile ştiinţifice sunt unanime în a releva mutaţii genetice grave la aceste fiinţe, şi, în consecinţă, dobândirea unor reflexe animalice s-a produs foarte repede. Existenţa lor nu este, însă, o surpriză pentru specialişti. Atât miturile antice şi medievale, cât şi unele constatări obiective prezente în unele cronici datând din secolele XVI şi XVII amintesc despre modul de convieţuire a unor copii (cu malformaţii sau nu) în special cu lupi, dar şi cu maimuţe şi chiar tigri. De asemenea, termenul psihiatric de lycantropie (de la zeul Lycaon, transformat de Zeus în lup) a apărut pentru a descrie comportamentul oamenilor-lupi (care se simt ca atare în perioada când au halucinaţii). Marea majoritate a cazurilor din secolul XX s-a înregistrat în India, iar „fenomenul Kami" este foarte rar. Adaptabilitatea fetei-maimuţă se poate explica prin sociabilitatea maimuţelor în mijlocul cărora a trăit doisprezece ani.

SUPERLATIVE MARINE

RINGUL URAGANELOR

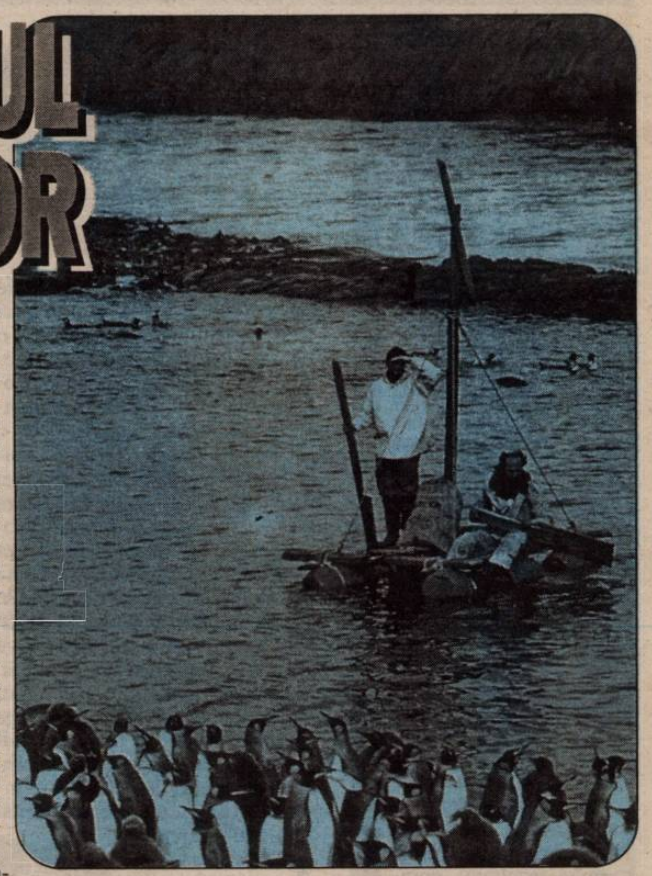

Aflată pe urmele lui Magellan, expediţia franceză condusă de biologul Raymond Ballier îşi propusese să studieze flora şi fauna din lanţul de caverne ale Ţării de Foc. După aproape zece luni de cercetări în zona unde Magellan a descoperit „miraculoasa" legătură dintre oceanele Pacific şi Atlantic (era anul 1520), în sudul Americii de Sud, *Jurnalul expediţionar* al grupului Ballier a fost publicat sub titlul „Ringul uraganelor". Practic, oamenii de ştiinţă autoexilaţi la capătul lumii au fost martorii unor mişcări atmosferice de-a dreptul extraordinare, desfăşurate în iarna 2000-2001. Faptul este cu atât mai neobişnuit, cu cât pe o hartă datând de pe vremea primului navigator care a înconjurat planeta pe oceane, portughezul Fernando Magellan (de fapt îl chema Magalhaes), zona este numită „Marea liniştită" (autorul hărţii fiind S. Pigafetta) – între această mare şi oceanul Atlantic se află strâmtoarea Magellan. Ballier a făcut măsurători precise ale valurilor stârnite de uraganele care s-au ţinut lanţ aici aproape trei săptămâni. Recordul absolut al înălţimii talazurilor a fost de 34 de metri! Grupul Ballier a numărat în timpul teribilelor nopţi petrecute în Ţara de Foc nu mai puţin de şaizeci de valuri de 25-30 de metri, care se revărsau cu furie diluviană în apropiere de ţărmul numit *Capul celor 11 mii de Fecioare* (denumire dată în amintirea martirelor celte – conduse de Sf.Ursula – ucise de huni la sfârşitul secolului III d.Ch., după un pelerinaj la Roma). Cercetătorii se aşteptau la multe surprize, însă această demonstraţie de forţă a naturii a fost „monstruoasă", după cum s-a exprimat însuşi şeful expediţiei.

Aspect al zonei nordice a Tarii de Foc

„COPIII" LUI DARWIN

De ce avem câte

CINCI DEGETE

la mâini şi la picioare?

Analitatea întrebării s-ar putea să vă surprindă, însă paleontologii (grupaţi în mai multe grupuri ce sprijină ipoteze diferite) nu au încă un răspuns cert. O ipoteză îndrăzneaţă ne duce în urmă cu 400 de milioane de ani, când unei rudimentare grupe de peşti - *Panderichtydele* - le-au apărut primele înotătoare lipsite de „razele osoase" (cum spun specialiştii). Configuraţia acestora s-a modificat după mai multe milioane de ani, când, datorită scăderii nivelului apelor, evoluţia speciilor a condus la dezvoltarea unor înotătoarelor şi apoi, în locul lor, a unor membre - necesare pentru a se putea mişca în mediul mlăştinos în care erau obligate să trăiască.

Acestor primi peşti amfibii cu patru membre - tetrapodele numite *Acanthostega şi Ichtyostega*, descoperite în Groenlanda - li s-au format la terminaţia respectivelor formaţiuni osoase ceea ce am putea numi degete, pentru uşurinţa deplasării. Ei bine, la început au fost şapte şi chiar opt (după cum o atestă fosilele respective), însă după alte milioane de ani au rămas doar cinci. Speciile susamintite aveau şi bronhii şi plămâni, căci au fost obligate, treptat, să se adapteze şi vieţii terestre, nu numai celei marine din care proveneau. Dar de ce natura s-a oprit tocmai la cinci degete?

Înainte de a trece din apă pe uscat, tetrapodele au trebuit să supravieţuiască în vastele terenuri mâloase, în delte. Se pare că „legea naturală" care a definitivat numărul de degete a fost cea care spune: randament maxim, efort minim. A fost suficientă această dotare pentru a se putea descurca în noianul de crengi şi alte obstacole şi a vâna cu lejeritate. Specialiştii spun că sistemul de apucare şi deplasare cu cinci degete a fost cel optim, iar faptul că omul are acelaşi „evantai" poate sau nu avea legătură cu această istorică transformare a înotătoarelor peştilor amfibii din Carbonifer - acum 350 de milioane de ani.

Tetrapodul Ichtyostega

FICUSUL-GIGANT

şi templul Angkor Thom

Marele ansamblu de temple şi monumente funerare de la Angkor, construit în plină junglă cambodgiană, are o vechime de peste o mie de ani. Această capitală a regilor kmeri, fondată în anul 889 de regele Yasovarman I, a beneficiat de un nepreţuit sprijin din partea vegetaţiei luxuriante. Aşa se explică faptul că umiditatea excesivă a regiunii nu a alterat magnificele edificii şi complexele arhitecturale sunt printre cele mai bine conservate din lume.

Un exemplu grăitor în aces sens este giganticul ficus ale cărui rădăcini tentaculare şi herculiene susţin de sute de ani templul Angkor Thom din „Oraşul mare" al complexului. Aceste rădăcini nu numai că nu au deplasat, în dezvoltarea lor, temelia sau pereţii clădirii - pe care le-au îmbrăţişat printr-o spectaculoasă încolăcire -, ci au menţinut umiditatea la un nivel care a permis rezistenţa structurilor de rezistenţă. Această înfrăţire dintre plantă şi piatră, la asemenea dimensi- uni, este unică în lume.

Radacinile monstrului vegetal

PAŞI PRIN ISTORII NEELUCIDATE

REVOLUŢIA

unei singure femei

Ne încumetăm, mai ales pentru curiozitatea distinselor noastre cititoare, să o portretizăm pe apriga şi onesta revoluţionară franceză, prea puţin cunoscută, pe nume Charlotte Corday. Această excepţională domnişoară, instruită la mănăstire, a ucis cu sânge rece pe cel considerat de ea (şi nu numai, evident) duşmanul proaspetei democraţii franceze dorite de Danton şi Robespierre. Ea singură a scăpat Franţa de „oribilul" deputat Jean-Paul Marat.

Crima „surprinsă" de un pictor anonim

O călugăriţă cu principii ferme

Strănepoată a mult iubitului scriitor Pierre Corneille, Charlotte s-a născut în 1768, într-o familie săracă de aristocraţi. Au fost şapte fraţi şi toţi au avut parte de rigoarea educaţiei creştine specifică unui secol în care biserica romano-catoliçă se lupta din răsputeri să-şi recâştige prestigiul şifonat de concepţiile învăţaţilor raţionalişti ai „Secolului Luminilor" (vezi Voltaire, Diderot etc.). Cine ar fi putut bănui că frumoasa adolescentă, înregimentată la mănăstirea Sfânta Treime din Abbay-sur-Dames, va deveni o criminală? Maica superioară spunea despre Charlotte că „îşi asumă tot timpul lucrurile cele mai dificile, că încearcă să înţeleagă lumea fără să se resemneze". Republicană convinsă, încă înainte de izbucnirea Revoluţiei, tânăra călugăriţă era convinsă că eliminarea regelui (Ludovic XVI) a fost necesară, dar nu şi condamnarea lui la moarte. Iar pentru execuţia suveranului detronat fusese de vină omul politic Jean-Paul Marat, adversar al girondinilor (aristocraţii luminaţi). O dată cu închiderea mănăstirii, Charlotte devine militantă activă alături de girondini, însă „aceşti bărbaţi mai mult vorbesc decât acţionează". Iar ideea ei obsesivă de a-l ucide pe Marat se conturează din ce în ce mai aprig, pe măsură de ziarul acestuia „Amicul poporului", instiga mulţimea la revoltă permanentă. Persecutarea familiei sale a fost, probabil, picătura care a umplut paharul. La 10 iulie 1793 se urcă decisă în diligenţă şi pleacă de la Caen la Paris pentru a comite...

Uluitorul asasinat

Există mai multe variante în legătură cu ce s-a petrecut la domiciliul lui Marat din Paris. Reşedinţa era păzită de gardieni, iar în casă stătea de pază însăşi amanta deputatului, Simone Evrard. Charlotte îşi dăduse seama că nu poate să-l „execute" în timpul şedinţelor Convenţiei, şi a încercat de mai multe ori să pătrundă direct în camera viitoarei victime. Avea în permanenţă la ea un cuţit de bucătărie şi... un zâmbet cuceritor. Revoluţionara avea douăzeci şi cinci de ani. Greu de spus cum i-a păcălit de toţi şi cum a intrat în apartamentul cu pricina. A purtat o scurtă discuţie cu Simone, a aflat că Marat este în baie, apoi s-a repezit acolo şi, fără să-i adreseze vreun cuvânt, i-a înfipt cuţitul drept în inimă, cu o precizie inimaginabilă pentru un ucigaş amator... S-a lăsat arestată şi câteva zile mai târziu a fost ghilotinată.

Charlotte Corday a lăsat un testament politic al cărui titlu spune totul: „Către francezi, prietenilor legii şi păcii". Dar o crimă rămâne un păcat de neiertat, chiar şi pentru o fostă „nevastă a lui Iisus" - cum li se spune călugăriţelor.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...planta cunoscută sub numele de „lupin" sau „cafeluța", cultivată în scopuri ornamentale sau ca nutreț, este originară din sudul Europei? Semințele ei prăjite dau un surogat de cafea.

◆ ...polul frigului din emisfera nordică se află în Siberia, la

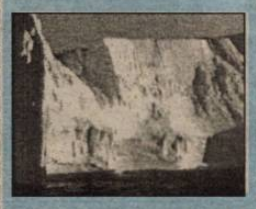

Oimiakon? Acesta se află la 2500 km de Polul Nord geografic.

◆ ...numele real al prozatorului polonez Boleslav Prus (1847-1912) a fost Alexandru Glowacki? Cele mai cunoscute opere ale sale sunt romanele „Păpușa" și „Faraonul".

◆ ...există păianjeni mici cât o gămălie de ac dar și alții mai mari decât o broască obișnuită? Păianjenul Mygale, păros și negru, trăind în America de Sud și Africa, având un

venin care ucide o vrabie în 30 de secunde, atinge aproape 10 cm.

◆ ...calea ferată cu ecartament normal, aflată la cea mai mare altitudine, leagă litoralul peruvian al Oceanului Pacific de orașele Oroya și Huancayo din inima Anzilor? A fost construită între anii 1869-1890 după planurile inginerului polonez Marinkovski.

◆ ...caprifoiul este un arbust cultivat ca

plantă ornamentală, uneori chiar sălbăticit? Este originar din regiunea mediteraneană.

◆ ...primul cablu telegrafic submarin a fost instalat între Calais și Dover? Evenimentul a avut loc în 1851.

◆ ...muzicianul austriac Joseph Haydn a compus 104 simfonii? Acestora li se adaugă oratoriile „Anotimpurile" și „Creațiunea", uverturi, 60 de sonate pentru pian și multe altele. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PEȘTERA DE DUPĂ CÂRȘĂ

rămâne ascunsă în sălbăticia Cheilor Carașului!

IOANA PROCA-FLORIA

Situată la ieșirea din Cheile Carașului renumite prin lungimea lor (cca. 19 km.), prin sălbăticia și pitorescul împrejurimilor, *Peștera de după Cârșă* este atât de bine ascunsă, încât puținii turiști care se încumetă a o străbate, se pot mândri cu o asemenea incursiune. Intrarea peșterii se află în versantul stâng al Cheilor Carașului, după ce râul părăsește cheile și se desfată în Depresiunea Carașovei. Explorarea acestei peșteri a fost realizată în trei etape: 1955-1961; 1961-1967 și 1974 când Cercul de speologi amatori din Reșița, condus de G. Karaban a descoperit și cartat încă 373 de galerii: Sala Inferioară și Galeria Karaban. Cercetările întreprinse de renumiți speologi au scos la iveală că peștera a fost creată de apele de infiltrație prin fundurile de dolină și fisurile tectonice. Se pare că înainte de formarea dolinei de prăbușire de la intrare, Peștera Văleaga (o altă peșteră din apropiere) și Peștera de după Cârșă formau o singură peșteră.

Galeria de acces în peșteră este fosilă. Tavanul este foarte scurt pe alocuri (Galeria cu miriapode) iar podeaua se află presărată cu guano de liliac (Sala cu Guano). Pentru a intra în sistemul subfosil se coboară o pantă de circa patru metri pe o scurgere de argilă. Pe timpul topirii zăpezilor și la marile viituri, apa pătrunde sub presiune de jos în sus, spălând din cale nisipul, intră apoi în galeria cotită, coboară panta, străbate Galeria Karaban și dispare în sistemul activ prin mai multe puțuri.

Urmele pârâului existent temporar rămân în galeria subfosilă și se pot admira pe pereții lustruiți, sau jgheaburi cu pietriș mult, septe, linguriță, marmite, hieroglife, noduli de silex, tuberculi de argilă și „piele de leopard". Îndrăgostiții de peșteri pot admira câteva formațiuni de stalactile, relativ noi, de tip „macaroană", candelabre, scurgeri parietale, stalagmite, domuri, coloane simple și mici grupuri pline cu apă de picurare. Fauna de pe planșeu este variată și foarte interesantă în porțiunea fosilă. Aici trăiesc specii de miriapode și insecte iar în apa marmitelor din porțiunea subfosilă s-au descoperit specii de crustacei subterani.

O lume a celor mai grandioase marmite cunoscute în carstul românesc.

O CATEDRALĂ *pentru eternitate*

IRINA STOICA

Numele orașului Barcelona se leagă în general de numele lui Gaudi, de vestitul său parc și de nu mai puțin vestita catedrală Sagrada Familia, o adevărată capodoperă, rămasă, din nefericire, neterminată, despre care revista noastră a scris cu un an în urmă.

Acestea nu sunt însă comori de artă izolate. Întregul oraș este un muzeu străbătut în fiecare an de milioane de vizitatori. Una dintre cele mai cunoscute construcții ale orașului este, fără îndoială, Marea Catedrală în stil gotic, adăpostind pe lângă Cripta Sfintei Eulalie o serie de opere de artă: vitralii minunate, lampadare, orfevrărie, piese de altar de o inestimabilă valoare, orga, cunoscutele Pieta de Bermejo și „Schimbarea la Față" de Bernat Martorell. Acoperișul, clopotnița, fântâna cu gâște, toate fac din acest monument situat în centrul Barcelonei un prototip al artei gotice. Construcția prezentă datează din secolul al XIII-lea, din 1298, dar s-a lucrat continuu la ea până în 1913, când a fost terminată fațada principală. Ea a fost înălțată însă pe structuri din secolul al XI-lea și chiar mai vechi. Portalul, turnurile și întreaga fațadă sunt decorate cu statui de sfinți, de îngeri, totul dominat de statuia lui Christ înconjurat de Apostoli. Nenumărații episcopi care au slujit aici – 119 – au trudit succesiv la înfrumusețarea Catedralei al cărei cel mai de preț avut îl constituie Cripta Sfintei Eulalie. Aceasta a devenit expresia devotamentului multor artiști de seamă, începând cu sculptorul Lupo de Francesco (1327). În mijlocul criptei se află sarcofagul de alabastru, iar cele opt coloane care îl înconjoară se remarcă prin capiteluri corintiene. Pe pereți sunt zugrăvite scene din viața Sfintei iar între coloane sunt plasate statui de îngeri.

Catedrala oferă o imagine splendidă și prin acoperișul său, care domină orașul. Din vârful catedralei, de acolo unde se află Crucea, poți vedea o mirifică panoramă. Turnul central este flancat de cele două turnuri – clopotniță. Clopotele unuia sunt destinate vieții orașului, iar ale celuilalt slujbelor religioase. Construite între 1386-1393, turnurile au o înălțime de 53 de metri și sunt decorate de asemenea cu statui. Clopotele au nume și sunt trase conform unui ritual aparte, la anumite ore sau evenimente. Arcurile gotice domină nu numai nava centrală, ci întreaga construcție iar basoreliefurile surprind nu doar scene biblice, ci și unele alegorice, cum ar fi cele reprezentând luptele soldaților cu lei sau grifoni.

Înfruntând timpurile, catedrala muzeu, acoperită de blazoane și simboluri, această minunată construcție închinată Sfintei Cruci, este expresia spirituală a nobleței sufletești a locuitorilor orașului și ai țării.

Lumini și umbre în București de odinioară

Hanul lui Manuc

Poate că este unul din singurele locuri din București de astăzi care mai păstrează într-o mare măsură parfumul de odinioară. Cum a ajuns însă, Stimate Domnule muzeograf ADRIAN MAJURU, să fie construit și cum și-a primit numele sub care l-au cunoscut atâtea generații?

Biserica Sf. Anton și vechea Piață a florilor (în stânga se poate vedea Hanul lui Manuc)

– ...Totul a început în 1778, când bogatul negustor armean Manuc bey a reușit să cumpere partea de sud-vest a vechii Curți Domnești. Nu a dărâmat nimic, ci a făcut doar o serie de transformări. La începutul veacului al 19-lea a devenit unul din principalele hanuri bucureștene. Era atât de bine administrat încât, în 1812, rușii și turcii se hotărâsc să încheie un tratat de pace chiar în camerele sale – un tratat care, din nefericire, consfințea cedarea Basarabiei către Rusia. Acest eveniment, alături de faptul că Hanul a primit în îndelungata sa existență negustori și simpli vizitatori din toate regiunile românești, din Balcani, din centrul Europei, toate acestea sunt mărturie că spațiul românesc, respectiv Valahia, se aflau în centrul preocupărilor și a variatelor interese care dominau epoca.

– Și când a apărut ideea de modernizare?

– În 1870, când se încearcă transformarea sa într-un hotel modern, Hotelul Dacia. Transformările pe care le-a suferit au pus însă în umbră arhitectura originală, act criticat de contemporani. Mai mult, este din ce în ce mai prost administrat iar catacombele sale se umpleau noaptea cu oameni săraci și cerșetori care se retrăgeau căutându-și un adăpost acolo. Și un lucru mai puțin cunoscut: în aceste subsoluri a murit în 1910, de frig și foame, poetul Ștefan Petică, cel căruia de curând i s-a publicat în trei volume opera...

– Și epoca modernă a vieții sale?

– Începe după primul război mondial când politicianul Tache Ionescu venea deseori aici pentru a-și ține discursurile sale politice, adresându-se oamenilor simpli. Era un lucru nemaiîntâlnit, cei din generația sa nepunând face acest pas, pe care îl cerea votul universal. Restaurarea până în cele mai mici detalii a ansamblului arhitectonic Hanul lui Manuc a avut însă loc între 1965-1970, când i s-au și redat funcțiile sale originale. El poate fi vizitat și astăzi și văzut în dubla sa funcție, de han și de hotel, atrăgându-i pe turiștii străini care vizitează Bucureștiul...

MIHAELA DOROBANȚU

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

Fundația NICULINA inițiază prelegeri și cursuri practice cu următoarele discipline de studiu:

Curs de terapii neconvenționale

Curs de principiile reîncarnării

Curs de educație sexuală pentru tineri

Curs de protecție energetică

Durata cursurilor este de 2 luni (respectiv în fiecare sâmbătă și duminică din lună). Cei ce doresc să se înscrie la acest program susținut de specialiști în domeniile enunțate, sunt rugați să apeleze telefoanele 220.09.17 și 092.77.27.27. Numărul de locuri fiind limitat, vă rugăm să ne comunicați opțiunea Dv. până pe data de 25 august 2001.

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

Viitorul aparține spațiului

Satelitul științific suedez

ODIN TRANSMITE

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

La începutul acestui an specialiștii suedezi au lansat, folosind o rachetă rusească de la cosmodromul Svobodni (fost Plesețk), un minisatelit destinat cercetărilor sistematice de aeronomie și de astronomie; acest satelit a fost denumit ODIN, după numele zeului suprem din mitologia scandinavă, care era abordat ca stăpân al cerului și pământului, dar care deținea și... „portofoliile" de zeu al războiului, al magiei și al... inspirației poetice!

Rod al colaborării cu agențiile spațiale din Canada, Franța și Finlanda, acest satelit a fost dotat cu două instrumente științifice de performanță ridicată; mai întâi un spectrofotometru hardrad (rezistent la radiații cosmice), care a fost destinat să studieze procesele de formare a stelelor în mediul interstelar, precum și a eventualelor atmosfere planetare din apropierea respectivelor astre. Suedezii au pornit aici de la descoperirea făcută de astronomul american Van de Kamp, cel care a pus în evidență existența unei planete-satelit al stelei Barnard, cu care ocazie a reușit să determine orbita eliptică a acesteia precum și perioada de 24 de ani terestri! De asemenea, relativ recent, Observatorul astronomic național din Venezuela a comunicat că, în constelația Orion, la circa 1400 de ani-lumină, a fost descoperit un grup format din 168 de noi stele, cu vârste cuprinse între 1 și 10 milioane de ani, cele mai vârstnice având și planete... Cel de al doilea instrument științific ambarcat pe ODIN este un înregistrator de particule, destinat cercetării mecanismelor de distrugere a stratului de ozon, despre care specialiștii sunt unanimi de acord că va atinge un maxim în jurul anului 2050, ceea ce va fi distrugător pentru viața pe Terra! Informațiile de la acest satelit științific, sosite pe Terra începând din mai a.c., vor deveni disponibile din toamna acestui an; vezi și http://odin-mission.cnes.fr.

Dispăruți în Triunghiul Morții

DAN APOSTOL

În noiembrie 1925, cargoul american *Cotopaxi*, de 2351 tdw a plecat de la Charleston (South Carolina – S.U.A.) spre Havana (Cuba). Având o încărcătură de aproape 1000 tone de cărbune, a părăsit la 29 noiembrie portul american, iar la 1 decembrie a comunicat prin radio , portului Jacksonville (Florida – S.U.A.), că preia puțină apă la cală, dar pompele fac față situației. Nu a transmis mesaje de alarmă și, de la 1 decembrie, nu s-a mai auzit nimic despre el, după cum consemnează registrele „Lloyd".

În ziarul *„New York Times"* din 2 decembrie 1925 apărea următoarea știre: „Jacksonville, Flo, Dec. 1 (AP). În timp ce coasta de vest a Floridei era încă bântuită de vijelia care începuse cu o noapte înainte, pe coasta de est avertismentele de furtună pentru traficul maritim fuseseră ridicate și reparațiile la clădiri și nave începuseră deja (...).

Furtuna a paralizat temporar transportul naval în regiunea tropicelor, dar numai un singur vas a lansat un mesaj, cerând ajutor. Este vorba de *Red Bird*, navă a Companiei Munson, care se îndrepta spre Havana când a fost avariată de valurile înalte și a aruncat ancora, așteptând o ocazie pentru a intra în portul Miami. (...)

FURTUNĂ „FENOMENALĂ" NU ȘI UCIGAȘĂ

Furtuna a fost descrisă de observatorii Biroului Meteorologic drept „fenomenală". Kusche trage concluzia că nava *Cotopaxi* a fost înghițită de furtuna care avariase și nava *Red Bird* și consideră cazul rezolvat. Dacă s-ar fi uitat pe hartă ar fi observat desigur că *Red Bird* se afla pe 1 decembrie în apropierea portului Miami situat la extremitatea sudică a peninsulei Florida, pe când *Cotopaxi* era lângă Jacksonville, extremitatea nordică, deci la câteva sute de mile distanță. În același timp, dacă ar fi citit mai atent știrea din *„New York Times"* (pe care o folosește ca „argument forte" pentru „rezolvarea" cazului în volumul său) și-ar fi dat seama că ziarul american menționa clar faptul că pe 1 decembrie furtuna *se termina*se pe coasta de est, deplasându-se spre vest, iar *Cotopaxi* luase legătura cu Jacksonville la 1 decembrie, *deci după sfârșitul uraganului*, raportând defecțiuni minore.

Reiese evident, din chiar sursele citate de Kusche, că nava americană nu *se scufundase* în furtuna de pe 30 noiembrie, dispărând fără urmă *după aceea.*

Atitudinea și afirmațiile lui Kusche sunt cu atât mai curioase cu cât, principala critică adusă de el celorlalți autori, care susțin enigma „Triunghiului Bermudelor", se bazează tocmai pe sesizarea folosirii unor informații incomplete sau neverificate. Impresionanta sa bibliografie (rodul unei munci demne de a fi elogiată de altfel) a provocat un ciudat fenomen de „admirație fără nici o reținere" din partea multor autori, care l-au citat ca pe o autoritate de nezdruncinat în domeniul „Triunghiului Bermudelor", „omul care a rezolvat misterul", fără a se obosi să verifice și să controleze afirmațiile (concluziile mai ales) de la fiecare caz în parte, care vădesc lacune și contradicții uimitoare.

*

În 1941 se „volatilizează" în „Triunghi" un mare cargou, *Pluvius*, având la bord aproape 10000 t minereu de fier și 108 oameni. Nu mult după aceea, în lunile noiembrie și decembrie 1941, alte două vase au aceeași soartă: carbonierele *Proteus* și *Nereus*, de 156,6 m lungime, lansate la apă în 1913, nave „surori". *Proteus* a părăsit portul St.Thomas, din Insulele Virgine, la 23 noiembrie, îndreptându-se spre Portland (Maine – S.U.A.), loc unde nu a ajuns însă niciodată. Transformat în mineralier ca și *Proteus* și vândut în decembrie 1940 o dată cu acesta unei companii canadiene, *Proteus* a părăsit St.Thomas pe data de 10 decembrie urmând aceeași rută și, se pare, același destin. Singura ipoteză lansată de US Navy a fost cea a scufundării lor de către submarinele germane. Dar arhivele Kriegsmarinei nu dețin nici un raport privitor la scufundarea unor nave atât de mari în acea zonă între 1 noiembrie și 20 decembrie 1941 și, oricum, germanii nu aveau submarine operaționale în regiune la acea dată.

Lumile de dincolo de lume

PĂMÂNTUL un tărâm al supraoamenilor?

MIHAELA DOROBANȚU

Ca și John Cleeves Symmes, Jeremiah Reynolds, ziarist și explorator, constată cu amărăciune cât de neînsemnmată este recunoștința pentru o viață întreagă de sacrificii și de devotament pentru o idee. Și dacă probabil că nu l-a entuziasmat prea mult faptul că un botanist i-a dat în onoarea sa numele de *Reynoldsia* unei plante descoperite în Samoa, influența pe care a exercitat-o asupra unuia dintre cei mai mari scriitori ai Americii, Edgar Allan Poe, probabil că i-a mai alinat suferința. Pentru că, într-adevăr, ideile lui Symmes-Reynolds se regăsesc în mod evident și în „Manuscrisul din sticlă" și mai ales în povestea aventurilor antarctice ale lui Arthur Gordon Pym, care sfârșește odată cu înghițirea navei într-un abis de ape de la Polul Sud. Ca să nu mai vorbim că ultimul nume murmurat de Poe pe patul de spital pe care și-a găsit moartea în 1849, a fost cel al lui Reynolds...

A urmat romanul probabil cel mai popular dintre cele care preiau ideea *Pământului gol:* celebra „Călătorie spre Centrul Pământului" a lui Jules Verne. Cine nu își aduce aminte de expediția Prof. Liddenbrock care tocmai găsise un interesant și straniu manuscris, expediție în care a fost întovărășit de nepotul său. Au plecat de la Hamburg în anul 1863, au navigat pe un ocean subteran, au admirat spectaculoase aurore boreale sub Pământ, au trecut prin nenumărate aventuri și în final au putut reveni la suprafață printr-un vulcan din insula Stromboli. Povestea este deja prea cunoscută! Ceea ce vom remarca totuși este invocarea de către marele romancier francez a astronomului Sir John Leslie, cel care, ne amintim, a propus existența a doi sori subterani, Pluto și Proserpina. „Ar fi oare posibil ca să fi spus adevărul?" – se întreabă tânărul nepot al Profesorului Liddenbrock despre ideile matematicianului și astronomului britanic și, implicit, despre cele ale lui Symmes și Reynolds.

Și, de ce nu, întrebarea este una legitimă. Care poate foarte bine să fie pusă și în legătură cu o altă carte din aceeași vreme, mai puțin cunoscută totuși: „Venirea noii rase" a Lordului Edward Bulwer-Lytton, membru al mai multor societăți mistice și celebru autor al „Ultimelor zile ale lui Pompei". Această ultimă carte, publicată după moarte sa, survenită în 1873, începe direct cu sansa descoperirii unei deschideri spre lumea subterană. De aici încolo însă, chiar și imaginația lui Jules Verne este din plin depășită. Pentru că de data aceasta povestitorul pătrunde printr-o mină într-o zonă populată de o rasă de supraoameni. Este lumea Vril-u-lui, o lume în care toate visele omenești au fost împlinite și în care frumoșii uriași care o locuiesc nu cunosc nici războaie, nici conflicte sociale. Mașinile fac treaba oamenilor care sunt liberi să facă ceea ce poftesc. O lume în care nu există nici un viciu, nici măcar cel al beției, unde fiecare om trăiește în deplină sănătate câteva sute de ani și unde un măturător este privit la fel ca și judecătorul care asigură ordinea cetății.

Utopie? Poate. Dar rămâne, undeva, suspendată în aer, această întrebare: dar dacă unul dintre ei a spus adevărul?

Goana după „VIȚELUL DE AUR"

Una dintre faimoasele legende ale antichității este cea a merelor de aur din Grădina Hesperidelor, culese de viteazul Hercule, care și-a îndeplinit astfel penultima dintre cele 12 munci la care fusese supus de Enristeu, regele din Micene. La fel de fascinantă este legenda medievală despre „Aurul Rinului", inspirându-i lui Wagner vestita sa tetralogie „Inelul Nibelungilor".

Totul pare umbrit însă de faimoasa expediție a argonauților căreia mulți oameni de știință îi atribuie autenticitatea istorică încercând chiar localizarea evenimentelor.

Conduși de Iason, un grup de eroi vestiți s-a îmbarcat pe corabia Argo, pornind din Etolia în apropiere de golful Corint spre Colhida, în căutarea berbecului cu lână de aur. Printre acești bărbați curioși se aflau: viteazul Hercule, marele cântăreț al antichității, Orfeu, cei doi prieteni nedespărțiți Castor și Polux. Așa cum arată Horia Matei în cartea sa „Enigmele Terrei", cercetătorii au plasat expediția cam cu 80-100 de ani înainte de războiul troian identificând Colhida cu coastele Gruziei de astăzi. Documente foarte vechi relatează despre modul foarte ingenios de a extrage prețiosul metal din nisipurile aurifere. Acesta consta din întinderea unor blăni de oaie cu lână fină în apă pentru a prinde între fire minuscule grăunțe de aur. Aurul a constituit, se pare, scopul expediției nefiind exclusă nici posibilitatea ca vasul grecesc să fi urmărit în mod special explorarea Mării Negre pe care ulterior au numit-o „Pontus Euxinus" adică „Marea Ospitalieră". După legendă însă, întoarcerea argonauților se pare că s-a făcut pe o altă cale. Corabia nu a mai trecut prin Bosfor pentru a ajunge în Marea Adriatică. Singurul drum posibil este cel pe Dunăre, care, așa cum subliniază geografii antici, era folosit de iliri care prin Sava ajungeau la Adriatica. În textele acestora se menționează chiar că Dunărea ar avea „două guri", una dintre ele fiind în nordul Adriaticii. Legenda spune de asemenea că argonauții au înălțat o cetate pe unul dintre promontoriile Mării Negre. Ar putea fi vorba chiar de Constanța, străvechiul Tomis care, alături de celelalte orașe grecești: Histria, Callatis ș.a., a jucat un rol important în economia regiunii.

Legenda argonauților adaugă un plus de frumusețe orașului în care, peste secole va fi găzduit, în tragicul său surghiun, poetul latin Ovidiu.

I. STOICA

Amprente ale spiritualității noastre

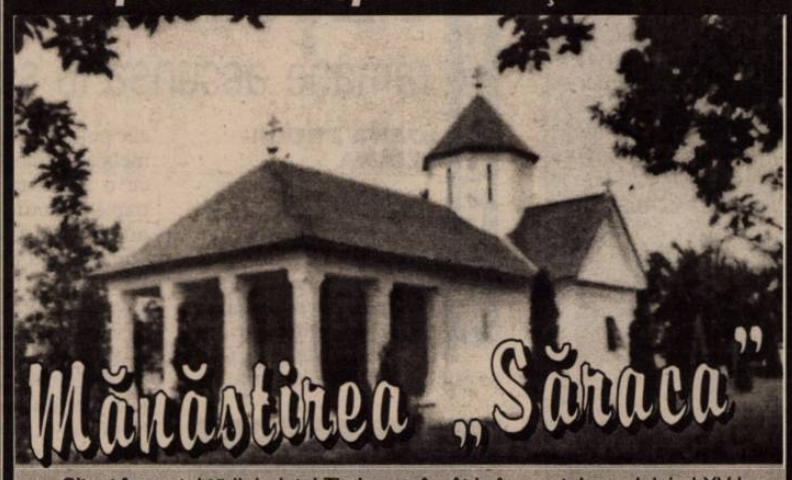

Mănăstirea „Săraca"

Situat în vestul țării, județul Timiș se mândrește cu frumuseți naturale, cu zone turistice, cu rețele de drumuri și căi ferate dar și cu o viață spirituală neîntreruptă de secole. Mănăstirile și bisericile dovedesc toate că, în mod cronologic, după Dobrogea, Banatul este a doua zonă din țara noastră unde s-a desfășurat neîntrerupt viața monahală. O asemenea vatră sihăstrească, vestită în întregul județ, este Mănăstirea Săraca, din satul Șimlacul Mic, comuna Gătaia. Satul respectiv a fost cunoscut secole de-a rândul sub numele Mănăstirea. Tradiția populară dar și câteva mărturii din secolul al XIII-lea, atestă faptul că atât pe valea pârâului Lunca aflat aici, cât și în pădurile din jurul satului exista o intensă activitate monahală încă din secolele XII-XIII. Călugării de aici trăiau în chilii de lemn, dar își țineau slujbele și se închinau într-o biserică mică având hramul „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului". Sihăstria lor era cunoscută sub numele „Săraca" iar călugării se remarcaseră prin misionarism și luptă pentru menținerea ortodoxiei.

Între anii 1270-1271 nu mai era o sihăstrie oarecare, ci o mănăstire care se opunea procesului de catolicizare forțată a satelor românești. Activitatea ei era atât de cunoscută încât la începutul secolului al XV-lea superiorul călugărilor franciscani scria în unul din rapoartele sale că această mănăstire era „o pepinieră de schismatici". Activitatea duhovnicească a continuat și în timpul ocupației otomane, dar la sfârșitul secolului al XVII-lea un incendiu o distruge până la temelie. Biserica și întreaga mănăstire sunt refăcute în 1730 dar nu vor mai putea funcționa multă vreme deoarece în 1778 sunt desființate de Imperiul Habsburgic.

Viața monahală este reluată aici în 1935, biserica având hramul „Schimbarea la față". Locașul este simplu, chiar auster, cu o singură turlă și un acoperiș în două ape. Exteriorul este alb, lipsit de podoabe, având numai un brâu în partea de sus și ferestre înguste pe fiecare parte. Ceea ce îi conferă însă un aer cu totul aparte este pridvorul, mult mai larg decât de obicei, sprijinit în fiecare parte pe câte trei coloane cu capiteluri.

Vegetația din jur, pomii, aduc acestui sfânt locaș un plus de căldură îndemnând trecătorul să poposească aici pentru câteva clipe de reculegere și de rememorare a faptelor celor care s-au străduit să mențină flacăra unei credințe străbune.

IRINA STOICA

SIRENELE din Marea Neagră

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Lumea ar arăta, probabil, cu totul altfel – mai adevărată, mai luminoasă – dacă am cerceta cu toată seriozitatea și ceea ce ni se pare a fi fabulație ori fantezie pură. Cu zece ani în urmă, bătrânul Mihai Bulai din Poiana Negri scormonea, din negura memoriei, amintiri stranii și tulburătoare. Era prin 1943 și se afla îmbarcat pe o navă militară a flotei române din Marea Neagră, navigând între Sevastopol și Constanța. În acea perioadă, împreună cu militarii de pe vas, a văzut mai multe „femei-pești", înotând aproape de ei, în câteva rânduri. Bărbatul își amintea că erau femei frumoase, cu plete lungi și cu trupuri de pește și că deschideau gura ritmic, fără însă a scoate vreun sunet.

Din descrierea fizică, n-ar fi dificil de recunoscut clasica sirenă ce-i va fi ademenit în adâncuri pe marinarii lui Ulise. Lipsește totuși amănuntul acustic, acel cântec nefumesc, sublim și ucigător, totodată. În plus, pentru originea îndepărtată, exotică, a simbolului regăsit în spațiul românesc, pledează și numele popular dat frecvent acestei apariții mitice: Faraonoaica. Tradiția noastră orală pretinde că Faraonoaicele se nasc din oameni blestemați de părinți și trăiesc în mare. Ies la suprafață numai sâmbăta (deci de ziua morților), aducând scoici și perle din străfundurile mărilor. Femeile-pești aduc muritorilor cântecele; cine e om drept și bun le învață și le răspândește în lume, dar cei răi își pierd mințile și se înecă. Venit dinspre

occidentul european către mediul rural românesc, motivul a fost contaminat (și) de învățătura creștină (imaginea respectivă simbolizează voluptățile lumii), pierzând sensul originar, din tradiția egipteană, acela al sufletului separat de trup. Degradarea sa treptată a atins chiar cotele ridicolului manifestat prin kitsch: întâlnim Faraonoaica pe carpete și cusături „domestice", în picturile de talcioc colorate strident sau ca accesoriu decorativ la butoiașe-lepușculiță de lut ars, glazurat, din zona Sovata, unde jumătatea umană apare îmbrăcată... în spiritul vestimentar al locului.

Să revenim însă la mărturia (unică?) a bătrânului trăitor în munții Bucovinei. O serie de comentarii, mai mult sau mai puțin realiste, legate de presupusul mormânt al lui Ahile, din Leuke, Insula Albă – identificată cu Insula Șerpilor – se referă și la cântecul sirenelor, care, reverberat de structura cu totul specială a porțiunii stâncoase ce se ridică deasupra mării, determină tulburări în comportamentul muritorilor de rând, stări inexplicabile de dereglări psihice, ceea ce presupune, logic, că în Marea Neagră trăiau – nu „faraonoaice" , ci femei-pești, așa cum vor fi fost observate și de marinarii români, câteva milenii mai târziu. De fapt, oare ce a văzut Mihai Bulai, în vara anului 1943?

■ Recordul unei logodne

Frumoasa

DRAGOSTE ÎN TREI

Un vals în doi, adăpostit de intimitatea unui restaurant pustiu, la ceasul când zorii fac pace între noapte şi zi. Bărbatul din imagine, Richard, a închiriat – cu eforturi financiare lesne de înţeles – un întreg bistro din Carenne (Franţa) pentru a sărbători doar cu iubita lui, Juliette, a cincizecea aniversare a logodnei lor. El are 70, iar ea 68. De ce tocmai a logodnei şi de ce după atâta amar de vreme?

Cazul Richard-Juliette este, poate, unic în lume. Este cuplul cu cea mai lungă perioadă de logodnă – o jumătate de veac – şi care n-a fost alterat niciodată de infidelitate. Mai mult, cei doi s-au cunoscut în împrejurări dramatice, când viaţa amândurora a fost la un pas de a se stinge. În vara anului 1951 Richard, la cei douăzeci de ani ai săi, conducea un autobuz pe un traseu turistic între Lyon şi Vernes. La un moment dat, o ploaie torenţială s-a năpustit asupra acelei zone. O maşină venind din sens opus a intrat pe contrasens. Richard nu s-a pierdut cu firea, însă manevra lui de ocolire a dezechilibrat autobuzul şi acesta s-a prăbuşit într-o râpă. Cu toate că a fost grav rănit, tânărul bărbat a reuşit să salveze patru persoane. Printre acestea se afla şi norocoasa Juliette, pe atunci încă elevă. Aşa s-a născut o ciudată poveste de dragoste... în trei, căci a doua adolescentă adusă la viaţă tot de el se numea Larisse, care la rândul ei l-a idolatrizat instantaneu pe acelaşi Richard. Complicată situaţie, nu-i aşa?

Lucrurile s-au petrecut corespunzător vârstei de douăzeci de ani. Salvatorul s-a logodit în secret cu ambele fete, nefiind deloc decis pe care din ele să le dezamăgească. Însă Larisse a fost ceva mai matură decât Juliette, a simţit că nu e singură în sufletul lui Richard şi a refuzat să se mai întâlnească cu el... Pare incredibil, dar această situaţie se perpetuează şi după cincizeci de ani. Juliette şi Richard trăiesc o iubire care se desfăşoară normal pe toate planurile, însă din când în când amândoi îşi reamintesc chipul unei frumoase fete care parcă străjuieşte între sufletele lor precum un candelabru cu zeci de braţe între vitraliile unei catedrale: Larisse. *(P.I.)*

■ Păcate...

BĂRBATUL – la spital, FEMEIA – la închisoare

Universul casnic este plin de necunoscute, de curiozităţi, de ciudăţenii, pe care, deseori, nici măcar cei doi protagonişti ai cotidienei „piese familiale" nu le bănuiesc. Nici gorjeanca Paula Pascu nu dăduse vreun semn că ar fi avut probleme legate de statutul ei sexual, aşa că hotărârea de a se căsători cu Cristian a părut tuturor absolut firească. Probabil că la fel de firească a fost, pentru acesta, şi cererea tinerei de a nu avea relaţii intime înainte de nuntă. Dar cei doi se legaseră să rămână „împreună la bine şi la rău", şi în faţa preotului, şi la Starea Civilă, iar Paula încă refuza cu obstinaţie apropierea trupească de soţul ei, invocând pretexte din ce în ce mai puerile. Discuţiile, certurile, ameninţările nu au folosit la nimic, astfel că bărbatul a ales o cale străveche de a rezolva cumva problema, şi răzbunându-se pe ciudatul comportament al nevestei: adulterul.

Diana, vânzătoare la un butic, nu s-a lăsat mult rugată să trăiască cu Cristian, cei doi mergând până la a se întâlni chiar în casa acestuia. În mod straniu, relaţia celor doi era aprobată tacit de însăşi soţia înşelată! Nu de puţine ori, aceasta se furişa în apropierea cuplului adulterin şi îi spiona, în momentele de intimitate. Devianţă sexuală – ar califica mulţi acest comportament. Dincolo de realitatea patologică, nefireasca relaţie a declanşat însă o dramă cumplită. Scufundată în lumea ei stranie, Paula şi-a pierdut afecţiunea pentru Cristian şi s-a îndrăgostit de... Diana. Odată aflată această insolită pasiune, bărbatul nu a stat însă prea mult pe gânduri şi şi-a vărsat necazul pe amanta dovedită şi ea a avea unele atracţii către soţia lui. Poate grotescă, poate hilară, în sine, situaţia l-a aruncat la mijloc pe Cristian. Nu doar la figurat, ci şi la propriu, căci Paula a sărit în apărarea Dianei, lovindu-şi soţul cu un cuţit. Întâmplarea a făcut ca încheierea conflictului să nu fie tragică: bărbatul a ajuns în spital, iar soţia – la închisoare. Semnificaţia profundă a acestui incident rămâne însă să dea de gândit, ca un semnal de alarmă pe care mulţi îl ignoră, mai ales astăzi, în lumea dezechilibrată ce ne include pe toţi. *(A.N.P.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ Dacă aţi fi nevoiţi (Doamne fereşte!) să vă puneţi dinţi artificiali, ce model v-aţi alege? Întrebarea are următorul tâlc: elveţianul Martin Derois şi-a comandat o dantură în care incisivii aveau forma inimii! Tehnicianul dentar i-a respectat dorinţa şi i-a „sculptat" dinţii aşa cum a vrut clientul. De atunci, Martin nu-i mai spune nimic fostei lui logodnice, doar îi zâmbeşte cât poate de cuceritor, etalându-şi dantura (nepereche) cu generozitate. Rezultatele iniţiativei nu se cunosc, dar gurile rele spun că ea şi-a scris pe incisivi un dureros cuvânt: NU.

◆ Linda Weiss, o nemţoaică plină de iniţiative, şi-a lăsat intenţionat poşeta pe scaunul din metroul cu care călătorea. Apoi a ieşit din acel vagon şi a intrat în cel din spate. Un bărbat a desfăcut imediat geanta şi s-a produs o mică explozie, în urma căreia faţa curiosului s-a acoperit brutal cu vopsea roşie. Hohotele de râs ale Lindei (care privea scena) au reprezentat răsplata pentru amărăciunile provocate de manglitori.

◆ 250 de elevi din Sierra Nova (Argentina) au aruncat frenetic cu tot soiul de ambalaje asupra primarului care tocmai ţinea un discurs despre curăţenia oraşului. Adolescenţii protestau astfel împotriva mizeriei din urbe, susţinând că toate proiectilele fuseseră recoltate de pe străzi. Publicul a aplaudat, iar vorbitorul s-a retras tiptil în culise. (P.I.)

O FEMEIE DE 82 DE ANI din Statele Unite a avut o idee care întăreşte zicala potrivit căreia uneori bătrânii dau în mintea copiilor. La alegerile prezidenţiale din anul 2000, ea şi-a înscris pe listele electorale şi câinele. Gluma a fost descoperită, iar autoarea ei, deferită justiţiei. Potrivit legilor Statelor Unite, pentru o asemenea faptă pedeapsa poate fi de până la 5 ani închisoare plus o amendă de 700 de dolari. Cu toate acestea, avându-se în vedere vârsta avansată a... infractoarei, au hotărât că e mai potrivit să decidă o pedeapsă concretizată în muncă în folosul comunităţii pe care femeia va fi obligată să o presteze în perioada viitoarelor alegeri. Numărul orelor de lucru nu a fost stabilit, dar bătrâna e sigură că nimeni nu se aşteaptă că dacă mintea încă a îndemnat-o „să facă şotii", va fi la fel de... aptă să presteze o muncă epuizantă din punct de vedere fizic. *(A.P.)*

O lume NEBUNĂ

JEFUIŢI ÎN TIMP CE SE UITAU LA TELEVIZOR

Ca şi alte 16 milioane de germani, Peter W. şi Hannelore T., care locuiesc într-o suburbie a oraşului Berlin, urmăreau cu sufletul la gură raliul automobilistic Formula 1 şi bătălia pentru primele locuri, dintre pilotul german Michael Schumacher şi fratele său Ralf. În acest timp, locuinţa lor era jefuită. Hoţii au pătruns pe fereastra apartamentului lor situat la etajul 1, au cotrobăit prin sertare şi dulapuri şi au sustras bijuterii în valoare de 4500 de dolari. Proprietarii şi-au dat seama că au fost vizitaţi de hoţi abia după câteva ore, când s-a terminat cursa. *(A.P.)*

Un director „inocent" ÎN BANCA ACUZAŢILOR

Deşi au fost înregistrate mai multe plângeri împotriva directorului unei şcoli din Istanbul acuzat de comportament indecent faţă de elevi, acesta şi-a păstrat „imunitatea". Iritaţi de starea de pasivitate a autorităţilor, 300 de liceeni însoţiţi de părinţi au organizat o manifestaţie purtând pancarte pe care se putea citi: „Nu vrem un director pervers!" Directorul obişnuia să intre în clase în absenţa profesorilor şi să mângâie elevii. Pe de altă parte, de un comportament cu totul „nepotrivit" s-a plâns şi una din secretarele liceului pe care directorul a „îmbrăţişat-o" în câteva rânduri împotriva voinţei acesteia. În timpul anchetei declanşate, acuzatul a negat toate învinuirile care i s-au adus. Adevărul e însă pe cale de a ieşi la iveală. *(D.M.)*

CAPRICIILE NOROCULUI

Amatorii înrăiţi de jocuri de noroc ştiu foarte bine că norocul are capricii dar, după cât se pare, tânărul Kirk Tolman era în afara acestei probleme. Totul s-a întâmplat într-o miercuri de dimineaţă la un cazinou din Wendover, la 120 mile de Salt Lake City. Tânărul, lucrător în industria oţelului într-o suburbie a oraşului, îşi luase câteva zile de concediu pentru că avusese o perioadă foarte obositoare la serviciu.

Împreună cu un prieten a intrat în cazinoul respectiv şi s-a oprit în faţa unei maşini Megabucks pentru trei monede. Maşina funcţiona în trei etape. La prima monedă introdusă amesteca figurile, la a doua afişa rezultatul iar la a treia îl fixa astfel încât câştigătorul să-l poată ridica. În timp ce a băgat cea de-a doua monedă Kirk a continuat să glumească şi să râdă cu prietenul de alături, fără să bage de seamă că maşina a afişat un câştig de 7,9 milioane dolari şi fără să introducă cea de a treia monedă pe care o ţinea în mână. De altfel nu crezuse nici o clipă că ar putea câştiga ceva şi venise aici pur şi simplu să se distreze. Supraveghetorul sălii se îndrepta chiar spre maşină ca să felicite pe fericitul câştigător când timpul de aşteptare a celei de a treia monede a expirat şi suma uriaşă a dispărut de pe ecran. Dacă ar fi introdus cea de a treia moneda Kirk ar fi fost câştigătorul celei mai mari sume obţinute vreodată aici, cel mai mare câştig până atunci înregistrat în cazinoul respectiv fiind de 1,3 milioane.

Aşa, tânărul nostru a fost obligat să se mulţumească doar cu un premiu de consolare de 10000 de dolari. *(I.S.)*

STOP CADRU... CU GURA CĂSCATĂ!

La 46 de ani, viaţa de contabil a lui Larry Nuewberg era una lipsită de orice evenimente spectaculoase, chiar dacă meseria şi-o exercita la New York. Numai că acum aproape un an i s-a întâmplat un lucru incredibil: era la serviciu şi i-a venit şi lui să caşte, ca oricărui om. A întins deci braţele, a căscat şi... aşa a rămas!

Uluiţi, cei aproape 20 de medici consultaţi până acum nu găsesc altceva de spus decât că este vorba de „un caz interesant" şi că nu trebuie pierdută speranţa: un antrenament fizic intensiv i-ar putea permite reluarea activităţilor. Iar Larry îşi aminteşte, ca şi cum ar fi fost ieri, cum s-a întâmplat. I s-a făcut dintr-odată somn – deşi era de abia 11 dimineaţa! – a simţit nevoia să se întindă, apoi a căscat şi, când a terminat... nu a mai putut nici închide gura, nici coborî braţele. Colegii au crezut la început că era vorba de o glumă şi a trebuit să treacă un sfert de oră până să-şi dea seama că era ceva serios cu el şi să-l ducă la spital.

Acolo, medicii au diagnosticat un extrem de rar tip de atac cerebral care a afectat celulele nervoase din creier, imobilizându-l. Dr. Munring, venit special din Scoţia pentru a-l examina, este cel care are convingerea că o terapie dedicată acestui tip de afecţiuni l-ar putea face să reînceapă să mişte gura şi membrele, dar până atunci pacientul Larry Nuewberg a devenit total dependent de ceilalţi. El care s-a mândrit toată viaţa că niciodată nu a recurs la serviciile nimănui!

Evident că nu mai poate conduce maşina, dar nici de mâncat nu mai poate singur şi soţia sa, cu trei ani mai tânără, trebuie să folosească un biberon pentru copii, singurul mod în care i se poate da hrana. Şedinţele zilnice de terapie fizică par să înceapă a da roade şi puţin mai multă flexibilitate în mâini pare să se observe. De comunicat poate în continuare scrijelind câteva semne pe o tăbliţă, chiar dacă uneori reuşeşte, cu un enorm efort, să spună un fel de „salut".

Toţi se roagă să se întâmple ceva, chiar o minune, şi Larry să redevină omul normal şi activ de altădată. Dar probabil că cel care se roagă cel mai mult este preotul care, vă imaginaţi, este îngrozitor de stresat să vadă în fiecare Duminică un enoriaş care îi ascultă predica şi cască tot timpul... *(M.D.)*

Săptămâna 27 IULIE - 2 AUGUST

LORENZO LAMAS

JENNIFER BEALS

KEVIN SORBO

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.00 Natație 16.30 Drepturile omului 17.40 Personalul de Costineşti 19.20 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Jackie Chan, pilot de curse" (SUA, 1996) 22.20 Festivalul Naţional al Cântecului şi Dansului Popular Românesc 0.05 Film: „O noapte de coşmar" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" 8.40 Desene animate 9.30 Film: „Copii de închiriat" (SUA, 1995). Cu: Leslie Nielsen 11.00 La telefon, muzica populară 12.30 Natație 14.00 Golful temerarilor 16.00 Debut 50 Plus 17.15 Alege muzica! 18.05 Teleenciclopedia 19.05 Ora G 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 22.00 Serial: Amy" 23.00 Film: „Proiectul Internecine" (M. Britanie, 1974). Cu: James Coburn.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.00 Natație 14.00 Golful temerarilor 16.00 Serial: „Acţiune, motor!" 16.30 Serial: „O altă realitate" 17.00 Bravo, bravissimo! 18.30 Film: „Vis de licean" (SUA, 1999) 20.00 Jurnal 20.30 Festivalul Naţional al Cântecului şi Dansului Popular Românesc 23.55 Serial: „Şapte zile".

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 Desene animate 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Memorialul durerii.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Dorinţe deşarte" (SUA, 1997). Cu: Drew Barrymore, Jennifer Beals 22.20 Serial: „Geena Davis" 0.05 Teatrul Naţional TV prezintă: „Bărbierul din Sevilla" de Beaumarchais.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Baywatch Hawaii" 22.45 Amprente 23.15 Film: „Ceaţă în port" (SUA, 1989).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Convieţuiri 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 23.15 Film: „Doica" (Italia, 1999).

DREW BARRYMORE
ROMÂNIA 1, marți, 20.45

acasă

VINERI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 22.30 Serial: „Terra nostra" 23.30 Fotbal: F.C.M. Braşov – Steaua.

SÂMBĂTĂ 5.15 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Soţul şi soţia" (ultimul ep.) 17.00 Doctorul casei 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Reţeaua" 20.40 Serial: „Seducţie" 22.15 Chef de chef 23.15 Fotbal: Astra – Steaua 1.00 Latino party.

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" (ep.1) 17.00 Acasă la români 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 20.00 Serial: „Şoimii călători" 20.30 Film: „55 de zile la Peking" (SUA, 1962).

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" (ep.1) 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Umbra unui uriaş" (SUA, 1996). Cu: Kirk Douglas 15.45 Serial: „Colombo" 17.30 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne bronzăm cu Florin Călinescu 21.15 Cinci săptămâni în balon 22.45 Film: „Rose Hotel" (SUA, 1999). Cu: Christopher Walken 0.30 Serial: „Dharma şi Greg" (ultimul ep.) 1.00 Film: „Visul unei fete" (Franţa, 2000) 2.30 Film: „Dragoste oarbă" (SUA, 1992). Cu: Jeff Fahey, Mia Sara.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Micii războinici" 9.30 Serial: „Apărătorii planetei" 10.00 Desene animate 10.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „O familie obişnuită" 12.30 ProMotor 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Formula 1 15.10 Film: „Nanou" coprod., 1986) 16.40 Film: „Sferele de foc" (SUA, 1989). Cu: Winona Ryder 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Sânge şi vin" (M. Britanie, 1997). Cu: Jack Nicholson, Jennifer Lopez 21.30 Vara ispitelor 23.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Cowboyul de la miezul nopţii" (SUA, 1969). Cu: Dustin Hoffman.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.40 Serial: „Apărătorii planetei" 10.00 Desene animate 10.30 Serial: „Conor viteazul" (ultimul ep.) 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Formula 1 17.15 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" (ep.1) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Un week-end de coşmar" (SUA, 1991) 21.30 Vara ispitelor 23.30 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.30 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 11.30 Film: „Bună seara, doamnă Campbell" (coprod., 1968). Cu: Gina Lollobrigida 15.30 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Însurat cu o criminală" (SUA, 1993) 21.45 Vacanţa Mare 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Un meci istoric" (Franţa, 1974) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 20.50 Serial: „Spitalul de urgenţă" 21.45 Vacanţa Mare 23.30 Serial: „Ally McBeal" 1.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 4.00 Film: „Dragoste de android" (SUA, 1995).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Ani de liceu" 12.30 Film: „Explorarea sălbăticiei" (SUA, 1983) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Destine încrucişate" (SUA, 1999) 21.45 Vacanţa Mare 23.30 Serial: „Ally McBeal" 1.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 4.00 Film: „Şoimul blestemat" (SUA, 1941). Cu: Humprey Bogart.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Film: „Dansul lunii" coprod., 1995) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Harley şi Marlboro Man" (SUA, 1991). Cu: Michey Rourke, Don Johnson 21.45 Vacanţa Mare 23.30 Serial: „Ally McBeal" 1.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 4.00 Film: „Stăpânii viciilor" (SUA, 1997).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „În pat cu dușmanul" (SUA, 1991). Cu: Julia Roberts 0.30 Film: „În numele inocenţei" (Germania, 1997).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Bum Bum 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Fiul favorit" (partea a II-a). Cu: Harry Hamilton 21.30 Music Star 0.00 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 11.30 Cinemagia 13.00 Viva Duminica 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Cârcotaşii în Europa 20.00 Impact 21.00 Film: „Şansa unei vieţi" (SUA, 1983). Cu: Tom Cruise 23.00 Aici e de noi!

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 21.00 Film: „În bătaia puştii" (SUA, 1993). Cu: Clint Eastwood, John Malkovich.

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Priviri ucigătoare" (SUA, 1996) 22.00 Vară fără limite.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Marele Alb" (SUA, 1996) 22.00 Vară fără limite.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 15.30 Special 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Real TV 21.00 Obiectiv 22.00 Vară fără limite.

2 TVR

VINERI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „S Club 7 în prietenii şi aniversări" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Serial: „Casa viselor" 16.20 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 17.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.40 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.20 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 21.00 D'ale lu'Mitică 22.10 Serial: „Familia Porter" 22.45 Film: „Poliţistul gladiator" (1994). Cu: Lorenzo Lamas.

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci 9.35 Universul cunoaşterii 11.05 Serial: „În direct" 11.35 Serial: „Wishbone" 12.00 Desene animate 13.05 Serial: „Cum am devenit african" 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 16.10 Documentar 17.00 Vacanţă cu Trupa DP2 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Film: „Murmurul amintirilor" (partea a II-a) 20.15 Cinematograful, o istorie vie 21.35 Serial: „Misiune pe chei" (ep.1) 22.30 Spice Girls în concert „Live" la Earls Court 23.35 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.05 Serial: „În direct" 11.30 Desene animate 12.00 Prietenii lui Piticot 13.15 Serial: „Atenţie la neatenţie!" 14.35 Documentar 15.20 Pop Club 16.20 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 20.15 Film: „Iubirile unei femei" (Franţa, 1995) 21.50 Film: „Hărţuirea" (Franţa, 1997) 23.30 Film: „Dovadă de dragoste" (Franţa, 1987).

LUNI 8.00 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Răscruci 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Camera de gardă 19.10 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.35 Teatrul Naţional TV prezintă: „Celula poetului dispărut" de Iosif Naghiu.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Osânda" (România, 1976) 22.45 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.30 Patrimoniu.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Moarte fiarei" (coprod., 1969) 22.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.25 Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Orizont spiritual 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Memoria teatrului".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fii Fresh 'Neaţa 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Croazieră de coşmar" (SUA, 2000). Cu: James Coburn 22.30 Party Time 0.30 Film: „Reglare de conturi" (SUA, 1976). Cu: Marlon Brando, Jack Nicholson.

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 8.00 Fii Fresh 'Neaţa 11.00 Film: „Topkapi" (SUA, 1964) 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Orient expres 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „Sheena" 19.00 Observator 19.50 Film: „Parcul Gorki" (SUA, 1984) 22.00 Party Time 0.00 Film: „Plăceri secrete" (SUA, 1999).

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii 8.00 Fii Fresh 'Neaţa 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Moto GP 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Ai tăi, ai mei şi ai noştri" (SUA, 1968). Cu: Lucille Ball 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „V.I.P.". 19.00 Observator 20.00 Fiesta de duminică 22.00 TeleEurobingo Nou 22.30 Film: „Shadrach" (SUA, 1998). Cu: Harvery Keitel, Andie MacDowell 0.00 Film: „Zbor de noapte spre Moscova" (coprod., 1972).

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sabotaj" (SUA, 1996) 22.30 Film: „Partenerii" (SUA, 1993) 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Film: „Femeiea misterioasă" (Franţa, 1974). Cu: Catherine Deneuve.

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Eu, scenariul şi nevasta" (SUA, 1985) 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Testul fidelităţii" (SUA, 1997) 22.30 Film: „Amprenta morţii" (SUA, 1994) 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Film: „În semn de recunoştinţă" (Franţa, 1975).

MIERCURI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pantera Roz" (SUA, 1964) 22.30 Film: „Cherry 2000" (SUA, 1987). Cu: Melanie Griffith.

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Nimic nu ne mai miră" (Franţa, 1976) 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Îngheţat tun" (SUA, 1989) 22.30 Serial: „Pretender – Omul cu o mie de feţe" 23.30 Film: „Cavalerul străzii" (SUA, 1998) 1.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea 2.00 Film: „Crezzy" (Franţa, 1973). Cu: Alain Delon, Jeanne Moreau.

MARLON BRANDO
ANTENA 1, vineri, 0.30

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica 12.00 Telemedicina (r) 16.00 Domino 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica 10.00-15.30 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 11.00 La ordinea zilei (r) 13.30 Cătălin duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 18.00 24 de ore din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 15.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

ANDIE MACDOWELL

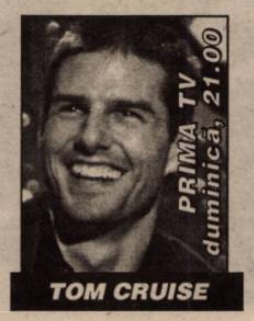

TOM CRUISE

WINONA RYDER

CHRISTOPHER WALKEN

STARURILE

victime ale propriilor pasiuni

Anthony Hopkins, încă un Hannibal

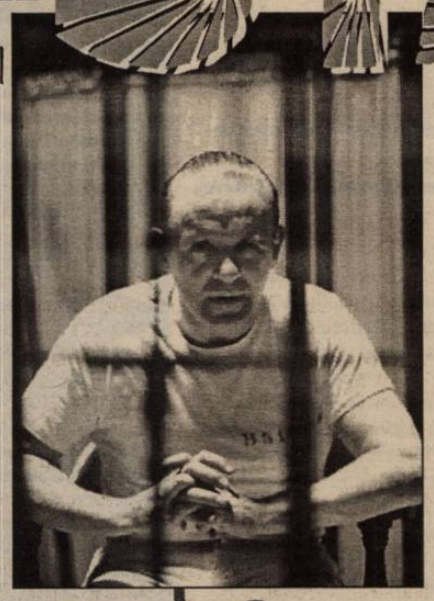

Aşa cum pentru Anthony Quinn, Zorba a fost personajul pe care l-a iubit cel mai mult, pentru Anthony Hopkins, Hannibal Lecter este monstrul cu faţă umană care încă îl fascinează. Dovadă că după „Tăcerea mieilor" (campion al Oscarurilor în 1991), Sir Anthony Hopkins a acceptat să devină Hannibal (continuarea primului film, care s-a bucurat de un real succes de box-office anul acesta), şi, mai nou, este în tratative pentru o a treia „serie". De fapt, este vorba despre un nou film, „Red Dragon", care se va baza pe prima carte a scriitorului Thomas Harris, despre Hannibal Lecter. Romanul a mai fost ecranizat în 1986 în thrillerul „Manhunter", în regia lui Michael Mann. De data aceasta, regizor va fi Brett Ratner, autorul filmelor „Rush Hour" şi „The Family Man". Producător va fi Dino De Laurentis, foarte legat şi el de personajul psihopat, de vreme ce numele său este legat deopotrivă chiar de recentul „Hannibal", precum şi de mai vechiul „Manhunter". În ceea ce priveşte scenariul pentru „Red Dragon", acesta a fost dat pe mâna unui veritabil şi recunoscut profesionist în materie – Ted Tally (Oscar pentru cel mai bun scenariu – „Tăcerea mieilor"). Anthony Hopkins abia aşteaptă noua provocare.

Josh Hartnett nu se consideră un sex simbol

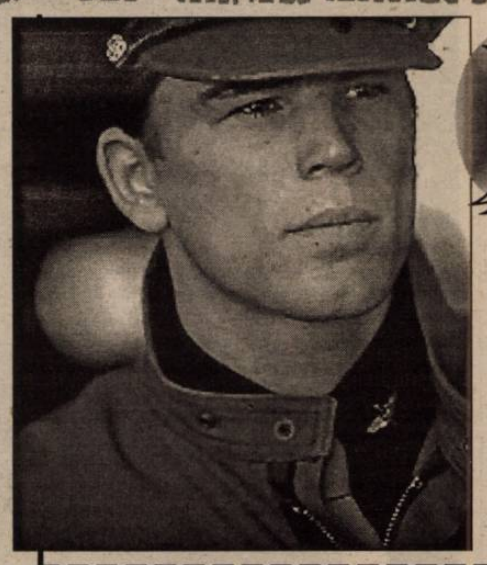

Josh Hartnett, starul din „Pearl Harbor", are doar 22 de ani şi este încă un tânăr emotiv. În plus, nu are statura unui atlet, dar toate acestea la un loc nu-l împiedică să se numere printre speranţele cinematografiei acestui început de mileniu. După cum declară, la filmările scenelor de dragoste din „Pearl Harbor" a avut mari emoţii, deoarece partenera sa din film, actriţa Kate Beckinsale, părea o femeie destul de experimentată în domeniul... amorului. Şi unde mai pui şi faptul că aceste scene s-au turnat în prezenţa prietenului lui Kate, Michael Sheen, care este şi tatăl copilului ei. „Am fost pur şi simplu îngrozit, mărturisea Josh Hartnett; prietenul lui Kate a asistat tot timpul la filmări împreună cu fiica lor. Mă gândeam că sunt doar un băiat obişnuit şi că, dacă aş fi în locul unei fete, aş prefera cu siguranţă un tip musculos, ceea ce eu nu sunt".

Salma Hayek stârneşte până şi urangutanii

Dacă stilul de a trata cu indiferenţă un bărbat care nu o interesează o ajută pe Salma Hayek să nu-şi complice inutil existenţa, cu animalele e mai riscant. Aşa se face că, în timp ce lucra la ultimul său film, actriţa a fost atacată de un urangutan căreia frumoasa femeie cu sânge latin nu-i aruncase însă nici măcar o privire care să-i stârnească furia şi, deci, care să explice reacţia neaşteptată şi violentă a acestuia. Dintr-un salt, maimuţa s-a năpustit asupra ei şi a muşcat-o de mână, provocându-i rupturi de ligamente şi de nervi pentru care a fost nevoie de intervenţie rapidă chirurgicală.

Salma Hayek se afla în Mexic pentru realizarea filmului „Frida", o ecranizare a biografiei pictoriţei mexicane Frida Kahlo, în care îl are ca partener pe Antonio Banderas.

Shannen Doherty are „şansa" de a opta

Actriţa Shannen Doherty – Brenda din „Beverly Hills" – a fost condamnată pentru că, în decembrie anul trecut, a fost prinsă conducând sub influenţa alcoolului, pe o şosea de lângă Thousand Oaks, la 40 de kilometri nord-vest de Los Angeles. Pedeapsa? Potrivit declaraţiilor unuia dintre avocaţii actriţei, Doherty, în vârstă de 30 de ani, a fost condamnată la două zile de închisoare sau şase zile de muncă în folosul comunităţii şi la o amendă de 1500 de dolari. Judecătorul de la Tribunalul Superior al districtului Ventura, unde a avut loc procesul, i-a acordat totuşi actriţei o şansă: aceea de a-şi micşora pedeapsa dacă acceptă să le vorbească tinerilor despre consecinţele nefaste ale abuzului de alcool şi, mai ales, despre riscurile conducerii automobilului în stare de ebrietate. Deşi Shannen Doherty şi-a recunoscut vinovăţia în cadrul procesului, îi e mai greu să se expună public în calitate de exemplu negativ.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Cuplul Jane Fonda – Ted Turner, de domeniul trecutului

Divorţul a fost pronunţat. Actriţa Jane Fonda (63 de ani) şi fondatorul companiei CNN, Ted Turner (62 de ani) nu mai sunt un cuplu. Căsătoria lor e de domeniul trecutului. Pe cât de... în al nouălea cer s-a declarat Jane Fonda în 1991, adică după nuntă, tot atât de fericită pretinde că e şi acum, după despărţirea oficială de magnatul mass-mediei. „Într-un mod foarte bizar, mărturiseşte ea, aceasta este cea mai fericită perioadă din viaţa mea. Chiar dacă eşti trist, divorţul nu înseamnă neapărat că ai ratat ceva în viaţă. Lucrurile care ne fac să suferim cel mai mult sunt cele din care învăţăm cel mai mult...". Se poate spune că Jane Fonda, ca de altfel şi Ted Turner, a avut „norocul" să „sufere şi să înveţe" de trei ori în viaţa ei, deoarece a trecut prin trei căsătorii.

Sharon Stone a pierdut titlul de „devoratoare de bărbaţi"

A fost detronată de un... dragon Komodo. Ceea ce frumoasa actriţă nu a reuşit până în prezent – să-şi devoreze soţul – dragonul a fost cât pe ce. Despre ce este vorba? Cei doi soţi se aflau într-o vizită la grădina zoologică din Los Angeles. În pofida părerii îngrijitorilor, Phil Bronstein, soţul actriţei, redactor şef al cotidianului San Francisco Cronicle, a vrut să-şi impresioneze soţia şi a intrat în cuşca unui dragon Komodo în vârstă de 4 ani, un exemplar rar, de dimensiuni foarte mari, dintr-o specie indoneziană. Singurul sfat pe care Bronstein l-a acceptat înainte de a intra în spaţiul reptilei a fost să-şi scoată pantofii sport de culoare albă, pe care dragonul i-ar putea confunda cu şobolanii albi cu care este hrănit de obicei. Din nefericire, această măsură de precauţie nu l-a ajutat. Dragonul s-a repezit şi l-a muşcat, de fapt i-a retezat degetul mare de la un picior. Totul s-a petrecut într-o fracţiune de secundă sub privirile îngrozite şi neputincioase ale soţiei sale. Curajosul vizitator s-a văzut transportat de urgenţă la cel mai apropiat spital din Los Angeles, pentru a primi îngrijiri de urgenţă.

În ciuda nefericitei întâmplări, se pare că Sharon Stone a fost totuşi profund impresionată de eroismul soţului ei deoarece povesteşte întreaga scenă ca pe o secvenţă dintr-un film de acţiune cu Silvester Stallone: „Phil a prins fălcile reptilei cu mâinile şi le-a deschis cu forţa, şi-a eliberat piciorul, apoi a ieşit din cuşcă..." Mai mult ca sigur că Phil Bronstein merită toate aceste laude din partea soţiei sale care, de câţiva ani încoace constată că el este singurul „erou" dispus să-şi împartă viaţa cu ea. Actriţa trăieşte eşecuri repetate în carieră şi, recent, până şi visul ei de a face un „Basic Instinct 2" s-a spulberat. Motivul? Nici un actor nu a fost dispus să facă un cuplu cu ea pe ecran. Rând pe rând, au refuzat ofertele Michael Douglas (protagonistul din „Basic Instinct"), Harrison Ford, Pierce Brosnan, Kurt Russell, Benjamin Brat (logodnicul Juliei Roberts), ba chiar şi Robert Downey Jr. În faţa unei asemenea situaţii, producătorii – Andrew Vajna şi Mario Kassar – s-au văzut nevoiţi să îngheţe deocamdată proiectul. Furioasă de atâta „trădare", Sharon Stone a simţit nevoia să se răzbune, aşa că i-a dat în judecată, cerându-le 150 milioane de dolari ca despăgubire.

Njcolas Cage ginerele lui Elvis Presley

Eşecul căsătoriei cu Patricia Arquette se pare că nu l-a speriat prea tare pe actorul cu suflet de „înger", care se gândeşte din nou la însurătoare. De data aceasta, aleasa inimii sale nu e nimeni alta decât Lisa Marie Presley, cândva soţia lui Michael Jackson. Cei doi îndrăgostiţi şi-au propus să-şi unească destinele cel mai târziu spre sfârşitul acestui an.

Interesant este că una dintre pasiunile lui Nicholas Cage, despre care adesea a vorbit, este chiar muzica regelui rock-ului, Elvis Presley. Până să se îndrăgostească nebuneşte de fiica acestuia, el adunase o impresionantă colecţie de discuri, fotografii, postere, biografii romanţate, mărturii inedite etc. al căror subiect era, evident, personalitatea marelui Elvis. Lisa Marie Presley nu putea fi decât emoţionată în faţa unei asemenea descoperiri, dar, după cum declară ea, nu acesta este motivul nr.1 care a făcut-o să-l iubească pe Cage. Pur şi simplu se potrivesc de minune, spun amândoi, de aceea vor să-şi trăiască restul vieţii împreună şi, mai ales să aibă copii. Lisa Marie mai are doi copii dintr-o căsătorie anterioară celei cu Michael Jackson, în care soţ i-a fost Danny Keough.

Vindecati în vieti trecute

DIAGNOSTIC

prin contact cu o fotografie

În exclusivitate în revista Magazin

V-ați gândit vreodată că ați avea o boală de care (încă) nu suferiți? Întrebarea nu ascunde nici o glumă și nu e deloc un paradox. Fiecare om poartă cu sine, mai mult sau mai puțin accentuate, „amprentele" episoadelor patologice ulterioare momentului prezent, adică – să le spunem, cu o definiție impropriе, dar mai apropiată de înțelegerea omului comun – semne ale bolilor care vor afecta corpul fizic, peste o perioadă de timp oarecare. Fenomenul nu conține nimic neobișnuit sau senzațional, decât în măsura în care ne cantonăm gândirea și rațiunea în sfera limitată a lumii materiale și a celor cinci simțuri omenești.

Bolnavi – înainte de... îmbolnăvire

Emilia Vlădescu, o tânără de numai 26 de ani, cunoaște încă din copilărie coordonatele extracorporale cu care fiecare ființă umană este înzestrată, dar pe care foarte puțini sunt dispuși să accepte a învăța să „navigheze". Din acest motiv, vom încerca, să atragem atenția asupra unei realități aflate dintotdeauna în interesul general, totuși, din multiple motive, ținută sub un văl de mister, de secretomanie, de cvasineîncredere indusă intenționat; atitudine justificată, numai până la un punct.

Faptul că Emilia Vlădescu este licențiată în psihologie, și nu în medicină, reprezintă un avantaj, chiar în ceea ce privește identificarea și tratarea bolilor celor care apelează la calitățile sale. De obicei, aceștia sunt suferinzi trecuți prin mâinile multor medici, unii „pățiți" după ce au apelat la serviciile persoanelor ce se ocupă cu practicile magice, alții – dimpotrivă – ignorându-și propriile probleme, până când au ajuns la punctul critic al evoluției bolii. Emilia nu are nevoie de buletine de analize ori de diagnosticul medicului alopat, întrucât ea vede clar cauza suferinței și calea de urmat. Cum anume? Vom încerca să vă explicăm în cele ce urmează.

Corp fizic, corp energetic

Prima etapă – cunoașterea bolii. Pacientul stă așezat pe un scaun, cu ochii închiși, terapeuta concentrându-și atenția asupra lui. Ea nu vizualizează culori și forme ale aurei, ci pătrunde în corpul bolnavului prin intermediul propriului corp energetic. În această postură, de identificare a celor două corpuri într-unul singur, Emilia începe să aibă simptomele subiectului: durere, înțepături, slăbiciune ș.a.m.d. Astfel, ea își dă seama care organ sau zonă a corpului suferă în momentul prezent, dar și ce alte boli s-au fixat deja pe corpul energetic, fără să-și fi făcut simțită prezența la nivel fizic, prin simptome de felul celor amintite mai sus. Situația este valabilă aproape în toate cazurile tratate. Emilia Vlădescu ne-a relatat, printre altele, cazul unui copil adus de mama sa, pentru a-i trata un enurezis, căruia nu i se găsise vindecarea. În momentul diagnosticării, terapeuta a întrebat-o pe femeie ce probleme avea băiețelul la articulațiile picioarelor. Devenită brusc suspicioasă, aceasta i-a răspuns că nici nu putea fi vorba despre așa ceva. Totuși, nu după mult timp, a revenit la cabinet, foarte agitată, întrucât copilul se afla în stare gravă, din cauza unei coxartroze instalate – afirma ea – brusc. Iar situații similare, Emilia a înregistrat în numeroase împrejurări.

Consultații la distanță

Diagnosticul mai poate fi stabilit și prin contact cu o fotografie recentă a bolnavului sau prin intermediul unei rude apropiate a acestuia (mamă, tată etc.). Tehnica este asemănătoare cu cea descrisă mai sus, în nici unul dintre cazuri neexistând contact fizic direct între terapeut și pacient. Tratamentul propriu-zis suferă și alte condiționări prealabile. Există așa-numitele boli karmice care – susține Emilia – nu pot fi abordate, legea respectivă impunând purtarea lor până la capăt, ceea ce poate însemna vindecare sau deces. În schimb, orice altă maladie poate fi tratată, indiferent de vârsta și sexul pacientului ori de stadiul evolutiv al bolii. Rezultatul este fie vindecarea totală, fie ameliorarea stării subiectului, atât pe plan fizic, cât și psihic. Are mare importanță, chiar și în cazul bolilor grave, ajunse la stadiul final, participarea mentalului la păstrarea acelui echilibru deplin, necesar la trecerea dincolo; episod, de altfel, hărăzit fiecăruia dintre noi, mai devreme sau mai târziu.

Pentru buna desfășurare a tratamentului, este obligatorie și colaborarea pacientului, ca și compatibilitatea acestuia cu terapeutul. Emilia Vlădescu a înregistrat și situații insolite, ignorate de obicei sau pur și simplu neconștientizate. Indiferent de afecțiune, există o anume categorie de bolnavi care se agață de boala devenită „a lor". Este deja ceva ce le aparține și, inconștient, și-o păstrează în trup, lucru care – paradoxal – le creează o stare de „confort", le aduce unele avantaje.

Întoarceri în timp

Tehnica de tratament utilizată în mod curent de către Emilia este bioterapia, transferul energetic realizându-l mental, și nu prin atingere directă, chiar dacă aceasta ar da poate un plus de încredere pacientului legat de lumea materială, fizică. O altă metodă eficientă și chiar spectaculoasă o constituie regresia temporală. Pe parcursul ei, în stare de transă ușoară, pacientul face scurte incursiuni în viețile anterioare, „flash"-urile respective fiind vizualizate atât de el, cât și de terapeută. Mecanismul de vindecare se bazează pe conștientizarea unei greșeli grave, a unei fapte negative, localizată în trecut, dar ale cărei urmări nefaste se fac simțite în existența actuală. O dată cu (re)descoperirea propriei ființe și cu eliberarea spiritului, pacientul revine cu plăcere în identitățile trecute, după cum ne-a relatat Emilia Vlădescu.

În unele cazuri însă, există femei care rămân toată viața victimele propriilor acte nechibzuite. Ne referim la avorturi, când fătul ucis poate să rămână agățat de cea care ar fi trebuit să-l aducă pe lume; vizualizat, el stă deasupra capului mamei, aceasta trecând printr-un șir continuu de neîmpliniri, de eșecuri, de probleme personale. Totuși – repetăm punctul de vedere al tinerei terapeute – orice boală are tratament, cu singura excepție a bolilor karmice.

Dincolo de viață

În anii de când lucrează folosind metode testate și autorizate de valoroși inițiați în domeniu, Emilia Vlădescu a fost solicitată să se ocupe și de cazuri deloc comune, cum ar fi moartea prin accident ori prin asasinare a unor persoane cunoscute; amintim doar cazurile Mihalea și Vrăbioru. Ceea e ne interesează este însă relația tulburătoare (și cel mai frecvent chinuitoare pentru terapeută) cu spiritul trecut dincolo. Ea afirmă că, înainte de moarte, fiecare spirit este pregătit pentru Marea Trecere, de entități pe care numai subiectul le vede. De aceea, cum arătam mai sus, e foarte important ca un om grav bolnav să-și stăpânească echilibrul mental, altfel riscând să-și țină spiritul în captivitate, în zona inferioară a teluricului. La fel se întâmplă, de pildă, cu copiii decedați, pe care părinții îi cheamă înapoi, sau cu morții fără o pregătire corespunzătoare (lumânare, spovedanie, împărtășanie). Vom reveni, într-un articol viitor, cu mărturii halucinante, legate de relația dintre vii și morți – realitate de abordat, nu sub aspectul senzaționalului, ci ca o coordonată esențială a devenirii materiale și spirituale ce ne caracterizează pe toți, într-un fel sau altul.

EMILIA VLĂDESCU, psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, vă stă la dispoziție, începând cu numărul viitor al revistei noastre, în următoarele domenii ale supracunoașterii:

- Consultanță parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea și identificarea unor situații obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existențe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare care să conțină o fotografie și doleanțele dv. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

POȘTA rubricii

„Urmărind de zeci de ani revista dv., nu pentru prima dată descopăr preocuparea constantă ce o aveți pentru apropierea de natură, de incalculabilele ei potențe, atât în păstrarea stării de sănătate, cât și pentru îngrădirea sau eliminarea unor boli, nu neapărat pe cale medicamentoasă (...). Mă adresez dv. pentru a ne ajuta să putem interveni la vindecarea fiului meu, în vârstă de 17 ani, de *vitiligo*, care se manifestă pe bărbie de 5-6 luni, sub forma unei mici pete. De menționat că, pe baza prescripției medicului de specialitate, se aplică un tratament cu Oxsoralen, fără a înregistra vreun progres. Menționez și că ne luptăm, de câțiva ani, și cu *psoriazisul versicolor*, care iarna dispare, dar vara reapare pe diverse zone ale corpului."

Scrisoarea din care am extras fragmentul de mai sus ne-a fost expediată din Arad, de d-l *Vladimir Belity*, care ne solicită informații despre posibilitatea contactării d-lui Marin Giurea, despre posibilitatea contactării d-lui Marin Giurea, despre care revista noastră a publicat un articol în nr. 26 (2277)/28 iunie a.c. Aceeași solicitare ne-a sosit și din partea d-lui *Aurel Burja*, pentru a-și putea ajuta sora, bolnavă de *psoriazis* în stare avansată.

Iată adresa la care pot fi trimise solicitările respective: *Marin GIUREA, Str.Aleea Nucului nr.18, Loc. Piatra-Olt, Jud. Olt.*

Același cititor al revistei noastre, *Aurel Burja*, ar dori să ia legătura (ca și alții, care ne-au contactat, în special telefonic) cu d-l prof univ. dr. Ion Brad, interesându-se de calitățile curative ale cătinei albe, pe care reputatul cercetător biochimist o studiază de aproape 50 de ani. La rugămintea domniei sale, contactul cu cititorii noștri se va ține prin intermediul redacției (Adrian-Nicolae Popescu), aceștia indicându-ne o modalitate de comunicare: telefon, adresă corespondență, ceea ce lipsește, din păcate, în cazul d-lui Burja, pe care-l rugăm să revină cu informațiile respective.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Leacuri din vechime

Sunt sute și mii de ani, de când etnoiatria – medicina populară – utilizează, în tratamentul și vindecarea bolilor, virtuțile plantelor „de leac", alături de care stau deopotrivă de valoroasele produse ale albinelor, substanțe minerale în stare naturală sau anumite preparate de origine animală. Unele dintre secretele vechilor vraci s-au pierdut, altele au fost perpetuate, sub diverse forme. Vom încerca, în cele ce urmează, să vă (re)aducem în atenție câteva dintre leacurile băbești, cum sunt numite în medicina populară.

BLANA DE ANIMAL se mai folosește încă la țară, ca leac împotriva durerilor de spate sau de șale. Cel mai comod de purtat este brâul confecționat special pentru a se afla în contact cu zona dureroasă. De obicei, este preferată blana de iepure sau de miel. La fel de eficientă ar fi și „căldura de pisică"; aceasta presupune însă a determina o pisică să stea pe locul dureros, ea absorbind astfel afecțiunea, datorită unei energii aparte, din păcate prea puțin cunoscută.

MĂDUVA DE OS are efecte pozitive – potrivit constatărilor lui Vasile Voiculescu – cu precădere în anemii, în sorofuloză, în tratarea convalescenților de tifos, a copiilor cu deficiențe de creștere, a fetelor „neîndeajuns împlinite" etc. Se folosește măduva de vită, fie fiartă, fie – mult mai eficientă – crudă, câte 2-3 lingurițe pe zi, bătută în puțină apă, apoi amestecată într-o cană cu lapte. Se mai poate consuma și întinsă pe pâine, cu puțină sare și piper, ori amestecată cu sardele.

FUMURI, FUNINGINE ȘI... PRAF DE PUȘCĂ. Pare ciudat astăzi că un asemenea factor poluand cum este fumul, are și virtuți tămăduitoare. Totuși, nu orice fel de fum era folosit în tratarea beteșugurilor trupului. Încă se mai știe că afumarea bolnavilor de guturai cu fum de mălai și de cârpă ducea la rezulte pozitive, ca și în cazul durerilor de măsele, fumul de măselariță. Pentru astmul cu tuse înecăcioasă, se pregătea un amestec de prafuri din foi de mătrăgună și laur, uscate, pisate și combinate cu praf de pușcă (silitră). Acesta era aprins pe o farfurie, iar bolnavul inhala fumul, stând deasupra cu gura deschisă. Pătrunzând pe un teritoriu mai „delicat", să amintim și fumurile cu argint viu, folosite ca leac pentru sfrenție (adică, mai modern, sifilis). Chiar și funinginii i se (re)cunoșteau virtuțile tămăduitoare. 10 grame la 100 grame apă fiartă, bine amestecată și strecurată, foloseau la clismele împotriva „viermișorilor de șezut" (oxiuri). De asemenea, funinginea intra și în compoziția unor alifii pentru bube și arsuri.

SBĂNCILE reprezintă o altă denumire pentru mai popularul VENTUZE. acestea „trăgeau" boala, funcționând pe principiul vidului creat prin consumarea oxigenului din micul recipient, cu ajutorul focului. Răcelile, bronșitele, junghiuri, pneumonii se tratau astfel, cu mult succes. Procedura obișnuită este destul de cunoscută („ungerea" interioară a ventuzei, cu un șomoiog de vată udată cu cpirt și aprinsă, pe un băț), dar se mai folosea și banul găurit, în mijlocul căruia se lipea un muc de lumânare, cu același scop, de ardere a oxigenului din ventuza pusă deasupra.

BOȘTINA (cunoscută și sub numele de bronșită, boștină, prăștină, tescovină etc.) nu era, la origini, restul vegetal rămas după călcatul strugurilor, folosit astăzi a prepararea unei băuturi alcoolice de calitate inferioară; boștina însemna ceea ce rămâne din faguri, după alegerea mierii și a cerii. Ca leac, se folosea însă boștina de struguri, pentru băi, la bolnavii de reumatism și copii prea slabi. De asemenea, se făceau și „oblojeli cu boștină", numai pe încheietura bolnavă (genunchi, cot, ceafă).

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei LAVINIA CRISTACHE din Bucureşti,

Din scrisoarea pe care ne-aţi adresat-o, am reţinut că, în urmă cu câteva luni, în timp ce vă întorceaţi de la serviciu, aţi fost atacată de o haită de câini vagabonzi, suferind grave vătămări corporale şi traume psihice. În aceste condiţii, doriţi să ştiţi dacă puteţi solicita despăgubiri şi cine este persoana obligată să le suporte.

Probleme privind răspunderea pentru prejudiciile produse de animale

Răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un animal, potrivit art. 1001 din codul civil, revine persoanei care, la momentul producerii prejudiciului, avea paza juridică a animalului, iar în cazul când nu se cunoaşte cine era persoana care se folosea de animal, răspunderea revine proprietarului animalului. Întrucât paza juridică implică prerogativele de comandă, supraveghere şi control al animalului există prezumpţia relativă că proprietarul animalului are şi paza juridică a acestuia. Acest text este, în opinia noastră, singurul text de lege aplicabil în cazul dv.

Spre deosebire ce câinii cu stăpân, în cazul cărora nu se întâlnesc dificultăţi practice foarte mari în stabilirea şi angajarea răspunderii posesorilor, în cazul câinilor comunitari, situaţia este mult mai complicată. Din câte cunoaştem, pentru o parte dintre câinii comunitari ai Bucureştiului, unele persoane fizice s-au angajat să răspundă din punct de vedere juridic.

Teoretic, dacă animalele care v-au muşcat au fost „adoptate" de asemenea persoane, dv. aveţi dreptul să solicitaţi de la acestea despăgubiri materiale şi eventual morale. Pentru a putea efectua aceste demersuri, este necesar să identificaţi exact animalele care v-au atacat şi muşcat, şi, pe cale de consecinţă, să aflaţi cine sunt persoanele care au în grijă respectivele animale. În ipoteza în care veţi reuşi să identificaţi animalele şi pe „stăpânii" acestora, puteţi intenta o acţiune judecătorească pentru obţinerea de despăgubiri.

Pentru aceasta este necesar să faceţi dovada că prejudiciul a fost cauzat de animalele respective (fapt ce poate fi probat foarte greu în cazul dv., dat fiind că era aproape noapte iar numărul câinilor era considerabil) şi că, la data la care aţi fost atacată, animalele se aflau în paza juridică a persoanelor de la care se pretinde plata despăgubirilor.

În practică, probabilitatea de a avea câştig de cauză într-o asemenea acţiune este extrem de redusă, în opinia noastră. În condiţiile în care există un număr foarte mare de câini comunitari, care trăiesc în arii extinse, este greu de identificat cu exactitate care sunt animalele care v-au atacat, şi, cu atât mai mult, cine răspunde pentru prejudiciile cauzate de acestea.

Din păcate, angajarea efectivă a răspunderii persoanelor care şi-au asumat sarcina îngrijirii unor câini comunitari, în condiţiile în care câinele continuă să trăiască pe stradă, rămâne un deziderat.

Av. DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

☺ *Soţul se întoarce foarte vesel de la vânătoare şi îi spune soţiei:*
– Grozav, draga mea! O lună de zile nu vom mai cumpăra carne.
– Ai vânat un mistreţ?
– Nu! Mi-am băut toţi banii!

☺ *– Ce ai în sticla aia? întreabă soţul.*
– Apă! Ce să am?
– Credeam că ai ceva de băut!

☺ *– Câinele meu nu are nas!*
– Da? Şi cum miroase?
– Oribil!

☺ *– E adevărat că femeile trăiesc mai mult decât bărbaţii?*
– Sigur! Mai ales văduvele!

☺ *În timpul unui curs un student trimite unei colege un bileţel: „Vrei ce vreau şi eu?"*
Tânăra îi răspunde: „Da! Dar nu cu tine!"

☺ *Soţul îi spune soţiei că a cumpărat două bilete la teatru.*
– Atunci mă duc să mă îmbrac, zice ea.
– Perfect iubito! În cazul ăsta sigur vom ajunge la timp. Spectacolul e mâine seară!

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

INFERNUL

1. Cine era paznicul incoruptibil al Infernului în mitologia greacă?
2. Care sunt cuvintele care, aşa cum scrie Dante în Divina Comedie, apar pe poarta Infernului?
3. Unde se află în ţara noastră punctul turistic numit „Puntea Iadului"?
4. Cine a scris, în 1790, poemul „Căsătoria Cerului cu Iadul"?
5. Cine a compus muzica operetei „Orfeu în Infern"?
6. Cine a scris piesa de teatru „Micul infern"?
7. Cine a regizat, în 1968, filmul „Iad în Pacific"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Prima mireasă din lume care a îmbrăcat la nunta ei rochie albă a fost Maria Stuart. 2) Muzica operei „Mireasa vândută" aparţine compozitorului ceh Bedrich Smetana (1824-1884). 3) Filmul „Mireasa" a fost realizat, în 1982, de regizorul român Mirel Iliieşiu (1923-1985). 4) Tânăra mireasă din poezia lui George Coşbuc se numeşte Zamfira, balada respectivă intitulându-se „Nunta Zamfirei". 5) „Floarea miresei" este o plantă ierboasă. 6) Călugăriţele sunt numite „miresele lui Dumnezu" sau „miresele lui Hristos". 7) Tabloul „Mirii de la Turnul Eiffel" constituie opera pictorului Marc Chagall.

Poşta cititorilor

Cititorii rubricii rămân aceiaşi prieteni buni, chiar după încheierea concursului. Înţelegem că numărul scrisorilor este mai mic – sunteţi şi dv. în vacanţă – şi în acelaşi timp ne cerem scuze pentru unele întârzieri în răspunsuri, datorate, evident, tot vacanţei. Pentru întrebările din 28 iunie cu tema „Lumina" am primit răspunsuri corecte de la următorii:

– 7 răspunsuri bune: Maria Besciu şi Mihai Waspusch, *ambii din Bucureşti;*

– 6 răspunsuri bune: Florentina Gorea – *Topliţa şi* profesor Marin Ştefan – *Şimleul Silvanei – câştigătorul premiului 1 al concursului nostru, care acum, din păcate, s-a cam grăbit;*

– 5 răspunsuri bune: Dan Victor Munteanu – *Galaţi;*

Aşteptăm în continuare scrisorile dv.! (Irina Stoica)

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: MAT ÎN 3 MUTĂRI

ALBUL (MUTĂ ŞI) CÂŞTIGĂ

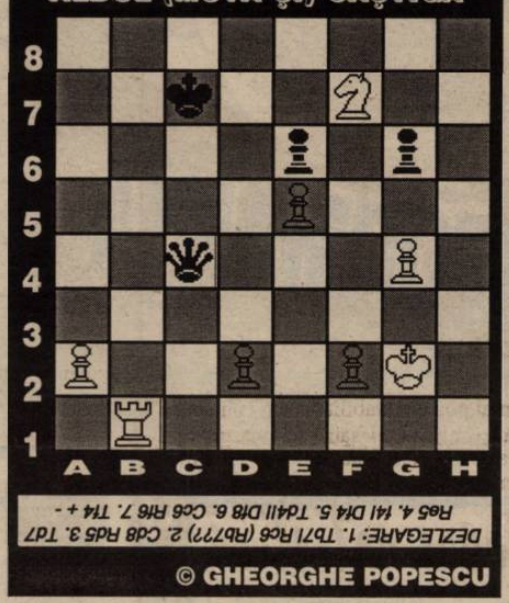

DEZLEGARE: 1. Tb7! Rc6 (Rb7??) 2. Cd8 Rd5 3. Tt7 Re5 4. Te1 Dh4 5. Te4!! Dh8 6. Cc6 Rf6 7. Tf4 + -

© GHEORGHE POPESCU

PERSPICACITATE

Succesiunea

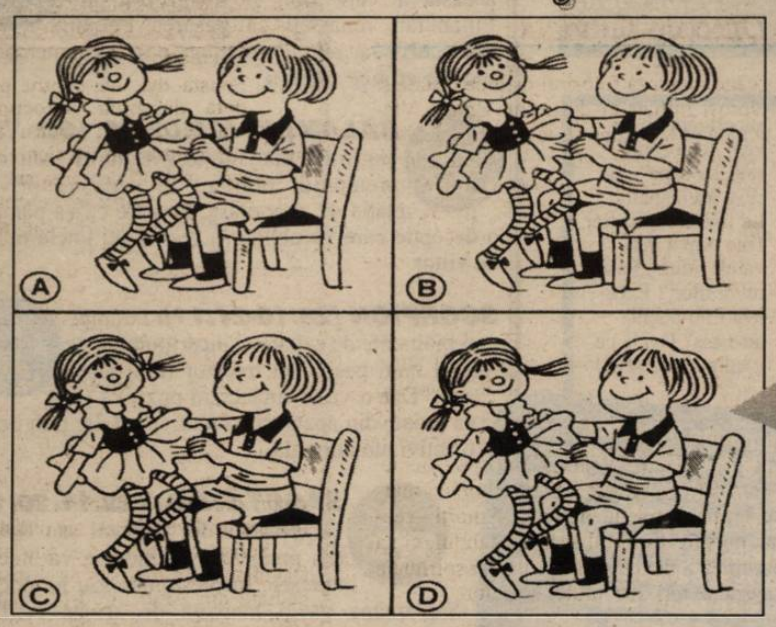

Examinând cu deosebită atenţie aceste patru secvenţe, vă invităm să stabiliţi care ar trebui să fie ordinea cronologică a desenelor. (Gh.R.)

SOLUŢIA: C-B-D-A-

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„PANSEURI"

GATA DE ACŢIUNE / SPRIJINITĂ FINANCIAR		DUŞMAN / ACLAMATE		INEDIT / SLANĂ		CIUR / CODAŞI		TATĂ / A GRĂBI		CUPĂ! / DILUANT	
ANALIŞTI / LOCUL VINULUI											BOLD
					PRENUME FEMININ						
LEZATĂ / MORALI							MOARTE PE NIL / NEBUN				
					SILOZ GOL! / ACTOR			CUTER! / POM			ARS CU APĂ
VOCALE / TRÂNTOR			FIINŢE MITOLOGICE / ZEIŢĂ							REA DE URECHI	
						NEGAŢIE / CURS!			OPUSCUL / LOCUL CU CORALI		
INSTRUMENT / PRĂPĂSTIOS				VÂNDUTĂ / REFREN							
								SPORT / DIN CLUBI			
CODAŞ / CUZA!						SCLAVI GRECI					
		BĂTUT (fam.)									

Dezlegarea integramei ***„REFLECŢII"***

Orizontal: I - Z - A - A - O - R - ENCICLOPEDIE - EA - APRETATA - ISLAMIC - ELIN - TINA - ACRITI - BIFATA - INS - M - MILANO - ACRA - BACI - URS - AUT - BAZALT - O - IA - CITATA - ASIN - LITERAT - ZAR - DIVE - IRITATA.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Gardenia
o plantă foarte exigentă

CECILIA VEROIU din Bucureşti. De la început trebuie să vă spunem că gardenia este o plantă extrem de pretenţioasă la condiţiile de mediu. Desigur, amatorii de plante decorative ţin la ea, în ciuda faptului că gardenia are o creştere lentă (9-12 luni până la prima înflorire), care uneori este greu de realizat! Dacă îi merge bine, este adevărat că planta se remarcă îndeosebi prin albul imaculat şi parfumul deosebit al florilor, care aminteşte de cel al iasomiei. Însă, frunzişul persistent şi strălucitor – chiar şi în absenţa florilor – este şi el foarte atrăgător. Planta creşte spectaculos din primăvară până în luna august, dar formarea mugurilor florali depinde de o anumită dimensiune a lăstarilor (trebuie să aibă 6-7 noduri) şi de starea lor fiziologică. Maturizarea lor, manifestată prin mugurii florali care apar, este favorizată de anumite temperaturi, de lungimea zilei şi de un subtil şi misterios proces hormonal al plantei, care joacă un rol important în evoluţia bobocilor. Creşterea bobocilor este lentă şi durează 45-50 de zile de la apariţia lor timidă şi până la înflorire. Dar, atenţie, când bobocul e aproape să înflorească e mai sensibil ca oricând la condiţiile mediului înconjurător. Dacă nu-i convine lumina (prea slabă), umiditatea (în exces) şi mai are parte şi de o schimbare bruscă de temperatură, se ofileşte şi cade. Iată câteva reguli de îngrijire a gardeniei:

- Se amplasează întotdeauna în locuri luminoase dar fără soare direct. Vara se poate scoate afară într-un spaţiu semiumbrit.
- În sezonul cald se udă din abundenţă, dar cu grijă ca apa să nu bălţească în ghiveci pentru că nu suportă excesul de apă în pământ.
- Pământul din ghiveci trebuie să fie poros, cu capacitate mare de reţinere a apei şi totodată cu o bună drenare. Turba fibroasă, bine aerată este componenta de bază.
- Pe tot parcursul verii se aplică fertilizări cu soluţii slabe de îngrăşământ – 0,05 – 0,1%.
- Aerul uscat şi cald determină căderea frunzelor şi atacul din partea dăunătorilor.
- Este sensibil la acarieni şi păduchele lânos.
- Tăierile de corectare a formei plantei se fac numai primăvara sau, eventual, după înflorirea maximă.

(A. Popescu)

Drum de seară european.

Mai e nițel și începe o nouă ediție a campionatului intern, o nouă ediție a bâlciului fotbalistic autohton. Zic „bâlci" pentru că dincolo de agitația săptămânală pe gazoanele bine întreținute, după puncte și poziții în clasament, fotbal e tot mai puțin. și aproape că nu ne interesează agitația asta decât pentru a urmări momentul cupelor europene. Aici se joacă adevărul despre fotbalul românesc. Și cum se apropie și momentul ăsta merită să vedem ce fac echipele noastre. De pildă Steaua a intrat în fibrilație, cică are probleme cu banii tocmai acum când a câștigat campionatul și când trebuie să plece la drumul de seară European. Cică Steaua este într-o criză financiară (oare de ce? Unde s-au dus mulții ei bani?). Așa că, dacă tot e criză, conducerea clubului military se gândește să obțină un împrumut, o bagatelă, de 5 milioane dolari de la BCR. Asta în ideea că împrumutul va fi restituit din sumele încasate în urma participării în Liga Campionilor. Am o singură întrebare: și dacă Steaua nu se califică? Dar, vorba cântecului, noi să fim sănătoși...

SPORT FLASH

Pentru 5 kilograme de aur.

Sănătoasă și fără împrumuturi la bancă este atleta Violeta Beclea-Szekely, cea care are șansa să câștige în Golden League o grămadă de aur sau de bani, cum vreți. Până acum, previziunile specialiștilor s-au adeverit: dorind să intre în posesia unei sume mari de bani, ca și colega ei „de suferință", Gabriela Szabo, Violeta a câștigat și cea de-a patra cursă de 1500 m. și nu e vorba doar de o victorie, ci, dacă luăm în considerare rezultatul cursei (3:59:35), și de cea mai bună performanță mondială a anului. Acest nou succes o situează pe Violeta Beclea în fruntea celor care aleargă după aur, ea fiind acum singura atletă din lume care are 4 victorii la activ, având nevoie de doar încă o victorie din trei curse (cea de la Bruxelles, Londra sau Berlin) pentru a participa la împărțirea aurului. Deocamdată, Violeta a strâns o sumă frumușică, și anume 1.250.000.000 lei.

Căşlaru trece apa.

Înotătoarea noastră Beatrice Căşlaru, care anul trecut la Sydney a obținut prima medalie olimpică pentru România, a început cu dreptul participarea la Campionatele mondiale de natație de la Fukuoka. Acum, Beatrice, a terminat cursa de 400 m mixt pe podium, locul trei, după Klocikova și Bowen. Ar fi putut reuși mai mult? Iată ce spune chiar Beatrice Căşlaru: „Aș fi putut aspira la mai mult, dar cred că am greșit dimineață, forțând prea tare în preliminarii. Acest efort mi-a adus cel mai bun rezultat și culoarul patru, dar efortul depus l-am resimțit în finală". Noi așteptăm evoluția altei înotătoare valoroase din lotul nostru, Diana Mocanu (50 m spate).

GEORGE CUŞNARENCU

PORTOFELE de peşte

Nici o ambiguitate în titlul de mai sus: Pascal Vuadelle și Youn Kervran realizează lucrări de marochinărie folosind piele de pește. E foarte frumoasă, solidă și suplă, totodată, concurând cu brio „consacratele" piei de șarpe, de crocodil sau de diverse păsări. Marochinerii își... pescuiesc materia primă din cherhanale și pescării, ei nefăcând altceva decât să recupereze ceva ce nici fabricanții de hrană pentru câini și pisici nu folosesc. În plus, nu amenință nici o specie rară de pește. Pentru prelucrarea fiecăreia dintre speciile folosite, ei folosesc tehnici speciale, iar succesul pe piață a ajuns peste așteptări. Un portofel de somon, o curea de morun nu v-ar tenta? *(A.N.P.)*

PERFORMANȚĂ miniaturizată

Institutul Micro Tehnic din Mayence, Germania, a conceput un motor de dimensiuni liliputane, alimentat electric, măsurând 12 milimetri în diametru și 1,5 milimetri grosime. Această bijuterie funcțională va putea echipa unele tipuri de ceasuri și camere de luat vedere. (D.M.)

Ghicitoare artistică

La o recentă expoziție de artă modernă de la Paris, sculptorița americană Jean Arp a prezentat o lucrare aparținând ideii de spațializare a formelor. Ce ar putea reprezenta această operă? Autoarea nu i-a semnalat titlul de la început, lăsând vizitatorii să-și pună imaginația la încercare. Partea inferioară aduce aminte de statura unui om, iar în cea superioară observăm două „ouă", sau „baloane", sau ceva asemănător. La finele expoziției Jean Arp a dezvăluit titlul: „Păstorul norilor"! Excelent titlu poetic, nu-i așa? Dv. la ce v-ați gândit? *(P.I.)*

„MUZICA, ÎNAINTE DE TOATE". *În Peru, pe insula Taquila, se cântă pentru a mulțumi pământului roditor și pentru a intra în legătură cu spiritele strămoșilor. Multe comunități rurale de lângă lacul Titicaca au viață muzicală intensă. Cântecele lor par să se armonizeze cu hainele viu colorate, create special în acest scop, iar muzica devine un element esențial de identitate și coeziune.*
(I.S.)

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe șase luni).

Abonați-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-științific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Submarine în corpul uman ■ Plantele gândesc? ■ Nervozitatea geologică a Pământului ■ Femina club ■ Înțepături și mușcături de insecte ■ Sângele artificial, un vis ce poate deveni realitate ■ Pământ - Marte - Pământ în numai... 215 zile ■ Argiloterapia ■ Cura de dezintoxicare OSHAWA-7 ■ Stele fragile ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei ■ Mini-interviul săptămânii: BOGDAN FICEAC, publicist.

UN ARTIZAN AL MICRONILOR. Indianul Marash Kanithan a reușit să inscripționeze pe un bob de orez nu mai puțin de 70 de zecimale ale numărului „pi". Același „artizan al micronilor" a mai scris pe un alt grăunte alb un citat de 75 de cuvinte din texte sacre buddhiste.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

30 IULIE – 5 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Primele 3-4 zile sunt austere, monotone, neproductive. Un eveniment recent vă marchează puternic. Începând de joi, curba emoțional-afectivă are o creștere bruscă, dovadă a faptului că o veste foarte bună vă redă încrederea.

TAUR (21.04-21.05): Configurația astrală vă este foarte favorabilă și influxurile ei vă protejează acțiunile financiare și profesionale. Vă așteaptă o reușită de excepție (joi sau vineri) iar sâmbătă curba financiară prezintă o ascensiune apreciabilă.

GEMENI (22.05-21.06): O veste bună (materială) sosește luni, dar este compensată (vineri) de una proastă (în relațiile din anturaj). Oricum, sunteți foarte activ și aveți o robustețe sufletească deosebită care vă ajută să depășiți toate încercările întâmpinate.

RAC (22.06-22.07): Parcurgeți o perioadă de optim intelectual. Vă afirmați pe plan profesional, iar joi sau vineri luați o decizie înțeleaptă de pe urma căreia veți avea foarte multe avantaje. Inspirația și creativitatea dv. nu vor fi umbrite de tracasări.

LEU (23.07-22.08): Curbele astrale sugerează un echilibru perfect pe toate planurile. Deși parcurgeți două situații „incendiare" (luni și joi), rezerva dv. de stabilitate și discernământ vă mențin la suprafață. Vineri primiți bani.

FECIOARA (23.08-21.09): Două mari motive de bucurie vă umplu perioada aceasta în care totul vă merge din plin. Financiar, renașteți ca pasărea Phoenix (miercuri), iar relațiile conjugale sunt pigmentate cu accente erotice sublime.

BALANȚA (22.09-22.10): Vi se confirmă mai multe presimțiri (sau chiar premoniții onirice) în ceea ce privește relația dv. amoroasă. Se pare că vă pândește o decepție care vă obligă să reevaluați unele opțiuni de viitor.

SCORPION (23.10-21.11): Întâmpinați momente de ezitare și incertitudine, pe fondul unui pesimism trecător (luni-miercuri). Dar o veste financiară pozitivă (joi) vă scoate din apatie și vă motivează din plin pentru o activitate normală.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): O persoană din Gemeni sau Balanță din preajma dv., tinde să vă afecteze interesele (profesionale sau în afaceri). Săptămâna va fi marcată de aceste conflicte (marți-joi), pe care le veți aplana cu mare risipă de înțelepciune.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două evenimente fericite reprezintă emblemele acestei perioade: unul socio-profesional (marți sau miercuri) și altul financiar (vineri sau sâmbătă). Ambele sunt ca un tub de oxigen pentru proiectele dv. de viitor.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Cea mai favorabilă zonă a destinului dv. este cea emoțională. Sunteți înconjurat de căldură sufletească și răspundeți la chemările dragostei cu pasiune debordantă. Din fericire, norocul este protectorul dv.

PEȘTI (19.02-20.03): Săptămână favorabilă acumulărilor și schițării de proiecte de viitor. Vă implicați cu frenezie pe plan profesional, dar reușitele vor întârzia. Pe plan financiar, o stagnare prelungită vă pune serios pe gânduri.

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII: *Al.O. Teodoreanu (Păstorel), Șerban Cioculescu, Gellu Naum, Marin Preda, Mihail Jora, Dan Grigore;* Guy de Maupassant, Anton Rubinstein, El Greco (Dhominikos Theotokopoulos), Jules Massenet, Emily Brontë, Peter O ' Toole, Geraldine Chaplin, Robert Mitchum, Dona Summer. (P.I.)

Biblioteca Jud. (Cetate MUREȘ TÂRGU-MUREȘ

SERIE NOUĂ - 532 • ANUL XLIV • 2 AUGUST 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 31 (2282)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

2 AUGUST

1865 Apare capodopera lui Lewis Carroll, „Alice în ţara minunilor".

1990 Irakul invadează Kuweit-ul, provocând o criză internaţională.

S-a născut în această zi

1932 Peter O'Toole, actor britanic.

La început

Au fost doar 33 de Eve

- *Din câţi strămoşi ne tragem?*
- *Cât suntem de diferiţi între noi?*
- *„Clanul mamelor" omenirii numără doar 33 de membri*

VINDECĂRI MIRACULOASE
prin «Terapii complementare»

Plantele gândesc?

10 trucuri
pentru a păcali căldura

femina club

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Pasărea în văzduh" (bronz, 1924 – Muzeul de Artă, Philadelphia)

APA DIAVOLULUI

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

NERVOZITATEA VULCANICĂ
schimbă faţa Terrei

HOROSCOP

Mintea funcţionează şi după ce CREIERUL MOARE ?

Dr. Sam Parnia de la Spitalul General din Southampton (Anglia), care studiază pacienţii cu infarct miocardic, susţine că a strâns dovezi care vin în sprijinul ipotezei că mintea umană funcţionează şi după ce creierul intră în moarte clinică. Studiile relansează discuţiile în privinţa vieţii de după moarte şi a existenţei sufletului omenesc. Cercetătorul a studiat 63 de pacienţi cu infarct, declaraţi în moarte clinică, după care au fost readuşi la viaţă. Ei au fost intervievaţi în cursul primei săptămâni de la producerea evenimentului; 53 dintre aceştia au declarat că nu îşi amintesc nimic din starea de inconştienţă. Restul de 7 pacienţi şi-au amintit vag unele detalii, iar 4 au putut relata gânduri, mişcări şi frânturi din comunicarea cu alte persoane, toate acestea întâmplându-se după ce, potrivit medicilor, creierul lor a încetat să mai funcţioneze. *(A.P.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

cartea albă

DESANTUL GENERAŢIEI 80

În anul 1983, an care marchează începutul închiderii totale a perioadei faste care a început prin 1967 pentru cultura română postbelică, apărea la Bucureşti, prin efortul şi insistenţele mentorului acestei cărţi, antologia DESANT '83. Profesorul Ovid S. Crohmălniceanu, conducătorul cenaclului „Junimea" al Facultăţii de Limba şi Literatura Română, a fost cel care a strâns textele acestei antologii, a ales autorii, a dat titlul şi a scris prefaţa acestei cărţi colective care avea să nască ceea ce s-a numit de atunci „Generaţia 80" a literaturii române. Un nume care s-a transformat, cu toate cele bune şi toate cele rele, într-un renume. Ca să anihileze impactul Generaţiei 80 în literatura devenită oficială a acelor ani 80, scriitorii deceniilor anterioare, cei care au beneficiat din plin de deschiderea culturală a anilor 60-70, au numit la repezeală şi grupurile răzleţe, care debutaseră, scriseseră şi se afirmaseră în această perioadă, Generaţia 70 şi Generaţia 60. Nefericită invenţie! Pentru că în literatura română nu există decât o Generaţie 80, cea care a debutat în grup compact, care a constituit o ruptură în literatura acelor ani şi care au avut o estetică literară comună. Restul au fost scriitori şi decenii literare. Atunci, în toamna lui 1983, când apărea DESANT 83, Crohul, cum îi spuneau foştii studenţi care îl iubeau şi continuau să vină la şedinţele Cenaclului Junimea, spunea în prefaţa antologiei de proză tânără, cum era numită:" Oricum ar sta lucrurile este o întâmplare norocoasă ca o pleiadă întreagă de prozatori să se ivească brusc într-un cenaclu". Aşa a fost. La cenaclul „Junimea" au citit şi au apărut ulterior cu cărţi, Mircea Nedelciu, Constantin Stan, Sorin Preda, Nicolae Iliescu, Ioan Lăcustă, Hanibal Stănciulescu, Gheorghe Crăciun, Gheorghe Iova, Mircea Cărtărescu şi semnatarul acestor rânduri. Toţi au fost prezenţi în DESANT 83. Alături de câţiva scriitori care au trecut pe la cenaclu şi au dispărut. Crohul anticipa, în finalul prefeţei, această situaţie: „Poate mulţi dintre aceşti tineri nu vor face carieră literară. Dar aceasta este soarta oricărei formaţiuni de şoc, să aibă pierderi grele. Indiferent de ele, deci, „Desant 83", la atac!". Excepţionale cuvinte din partea unui istoric literar care a trăit perioadele mai faste sau mai nefaste ale culturii române şi care la apogeul carierei sale miza pe nişte tineri prozatori talentaţi, debutând o Generaţie. Ca un omagiu adus amintirii profesorului Crohmălniceanu şi Generaţiei 80, prozatorul Gheorghe Crăciun a propus editurii „Paralela 45" reeditarea acestui volum unicat în literatura română, de la a cărei primă apariţie se împlinesc, în curând 18 ani. Astfel a apărut ediţia a II-a a DESANT 83, de data asta cu o prefaţă la ediţia a doua scrisă de criticul literar Ioan Bogdan Lefter, el însuşi prezent în mod accidental în această antologie, în care dincolo de unele aprecieri personale, aduce unele date interesante legate de viaţa cenaclului Junimea. Am recitit povestirile din DESANT 83, după 17 ani de la apariţia antologiei. Sunt, după opinia mea, la fel de frumoase şi de proaspete şi de neaşteptate ca atunci când au fost scrise. Numai că atunci erau alte vremuri şi povestirile erau citite într-o altă cheie, astăzi se adaugă nostalgia unei tinereţi pierdute. Deosebirea faţă de prima ediţie, şi asta chiar că trebuie s-o amintesc, este că la sfârşitul cărţii există fişe bibliografice aduse la zi ale celor care în 1983 erau la începutul carierei lor. Doar povestirile adevărate nu îmbătrânesc niciodată. La fel şi DESANT 83.

GEORGE CUŞNARENCU

Intenţionăm ca, în viitorul apropiat, această pagină să fie dedicată exclusiv problemelor tinerilor: viaţa sentimentală şi sexuală, erotism, senzualitate, dileme ale cuplului tânăr, maternitate, igienă sexuală, compatibilitate şi incompatibilitate astrologică etc.

AŞTEPTĂM CU INTERES SCRISORILE EXPEDIATE PE ADRESA REDACŢIEI PENTRU A INTRĂ ÎN DIALOG DIRECT CU DUMNEAVOASTRĂ.

ŞTIRI pe bandă rulantă

Veteranii hard rockeri de la ***ROLLINS BAND*** au semnat un contract cu *Sanctuary Records,* casă care le va edita, pe 21 august, noul lor album – *„Nice"*. Într-o recentă declaraţie, liderul trupei, *Henry Rollins* a comparat noul lor material cu ultimul album scos la casa *DreamWorks* anul trecut – *„Get Some Go Again"* spunând: „acum avem instrumente reale, nu maşini, secvenţe live, nu tobe electronice, doar muzică dură!" *„Get Some Go Again"* a reuşit să vândă 48000 de copii în SUA, locul ocupat în *The Billboard 200* fiind unul modest, doar 180... Să sperăm că trecerea la *Sanctuary* va fi de bun augur, cu atât mai mult cu cât aici se află sub contracte de succes, nume mari ale metalului mondial precum *Megadeth, Widespread Panic, Corrosion of Conformity* şi mă opresc aici!

JAMIROQUAI au ajuns la al cincilea lor album – *„A Funk Odyssey"*, programat să apară pe 11 septembrie. Urmare a discului din 1999 – *„Synkronized"* – produs de frontmanul *Jay Kay* şi de inginerul de sunet al trupei *Rick Pope*, noul album conţine 10 melodii, *„Little L"* fiind primul extras pe single a cărui apariţie este fixată pentru 13 august...

Noi ştiri despre show-ul lui ***MICHAEL JACKSON*** programat pe 7 septembrie: va fi înregistrat şi retransmis de *CBS*, cohortele de fani ale celui care a revoluţionat popul ultimelor două decenii putând fi astfel părtaşe la a 30-a aniversare a activităţii solo a lui *Jackson*. Pe 25 septembrie *Jacko* va lansa noul său album – *„Invincible"* – prima producţie cu materiale noi de studio de la *„History"* din 1995, scos la *Epic*. *Jackson* a prezentat pe 12 iunie mai multe melodii boşilor de la *Sony*, aceştia declarându-se a fi mai mult decât mulţumiţi... Aşteptăm să le ascultăm şi noi!

TONY BENNETT lucrează de zor la casa *Columbia* pentru un nou album de blues care se va intitula *„Playing With My Friends: Bennett Sings the Blues"*. Produs de celebrul *Phil Ramone* albumul îi are ca invitaţi pe *Sheryl Crow, Stevie Wonder, Billy Joel, Ray Charles, k.d. lang, Bonnie Raitt, Diana Krall* şi pe *B.B. King*. Dacă vă mai amintiţi, *Ramone* a produs şi seria *„Duets"* a lui *Frank Sinatra*, diferenţa majoră dintre cele două iniţiative fiind aceea că *Bennett* a înregistrat direct cu invitaţii săi şi nu de la distanţă, cum a făcut marele *Frank*... De ascultat, obligatoriu!

Fostul lider al celor de la ***SMASHING PUMPKINS*** – *Billy Corgan* – s-a alăturat veteranilor britanici de la *New Order* pentru o serie de concerte şi un album nou. Rămâne de văzut cum se va împăca electro-pop-ul insularilor cu punk-rock-ul americanului!

De altfel, *Corgan* apare ca guest star şi în melodia *„Turn My Way"* de pe noul album al britanicilor, care va fi lansat pe 27 august la casa *Warner*, *„NEWORDER-GETREADY"*, acesta fiind primul pentru *New Order* după o pauză de mai bine de opt ani (1993, *„Republic"*).

Omul celor de la ***DEF SOUL*** – *Musiq Soulchild* – este primul pe lista nominalizaţilor iminentului *Billboard R&B/hip-hop Awards*, fiind citat la şapte categorii! Show-ul va avea loc pe 30 august în Hilton-ul New York-ez, suprapunându-se pe a doua ediţie a *Billboard /BET R&B /hip-hop Conference*, programată între 28-30 august în acelaşi loc... Printre nominalizaţi mai sunt *R. Kelly* (la şase categorii), *Outkast* (cinci), *Ja Rule* şi *Jagged Edge* (patru), *Sade* şi *Shaggy* (trei). Există 17 categorii, printre cele mai vânate fiind cele destinate celui mai bun compozitor, producător şi celei mai tari case de discuri a genului...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

ÎN ATENŢIA CITITORILOR

În urma mai multor scrisori sosite la redacţie prin care cititorii noştri solicitau o rubrică de anunţuri matrimoniale răspundem favorabil publicând anunţuri de acest tip. Preţul unui anunţ de maximum 20 de cuvinte este de 100.000 lei. Plata se face fie la sediul redacţiei revistei „Magazin" din Casa Presei Libere, et. 4, corp C, serviciul contabilitate-casierie, fie prin mandat poştal trimis pe numele Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1 - Bucureşti. Anunţurile trebuie să aibă o formulare decentă.

cronica săptămânii

Iată un album a cărui apariţie am salutat-o în urmă cu două luni, entuziasmul de atunci reducându-se acum aproape pînă la zero în urma ascultării respectivei compilaţii... De ce? Pentru că *The Who* merită mai mult decât un banal tribute album în care melodiile lor încearcă să fie mai rock decât originalele... Din păcate, exact asta se întâmplă cu *„Substitute"!* În loc să-l copieze, lamentabil, pe *Pete Townshend, Pearl Jam („The Kids Are Alright"), Sheryl Crow*

Substitute: The Songs Of The Who – VARIOUS ARTISTS

(„Behind Blue Eyes"), sau *Fastball („The Real Me")* mai bine ar fi venit cu remake-uri în registrul sonor în care fiecare dintre cei de mai sus, şi de mai jos, se simt în largul lor! Prea mici pentru un război atât de mare, aceasta este impresia pe care o lasă cohorta de, totuşi, superstaruri a acestui album!... Ca şi cum nu ar fi fost de ajuns, bomboana pe colivă o pune nimeni altul decât mister *David Bowie* într-o incredibil de proastă versiune a *„Pictures of Lily"* care scoate şi mai mult în evidenţă, dureros de mult aş spune, absenţa spiritului *The Who* care a făcut din respectivele melodii nişte clasice ale genului! Iată acum lista completă a pieselor de pe *„Substitute"*, album scos de casa *Edel:* Pearl Jam – The Kids Are Alright; Sheryl Crow – Behind Blue Eyes; David Bowie – Pictures Of Lily; Phish – 5:15; Paul Weller – Circles; Fastball – The Real Me; Stereophonic – Who Are You; Ocean Colour Scene – Anyway, Anyhow, Anywhere; Cast – The Seeker; Unamerican – Naked Eye; The Who / Kelly Jones – Substitute.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Dansul genelor

- ADN şi istoria noastră genetică
- Din câţi strămoşi ne tragem?
- Cât suntem de diferiţi între noi?
- „Clanul mamelor" omenirii numără doar 33 de membri
- Când societatea omenească îşi redescoperă strămoşii...

La început au fost doar 33 de EVE

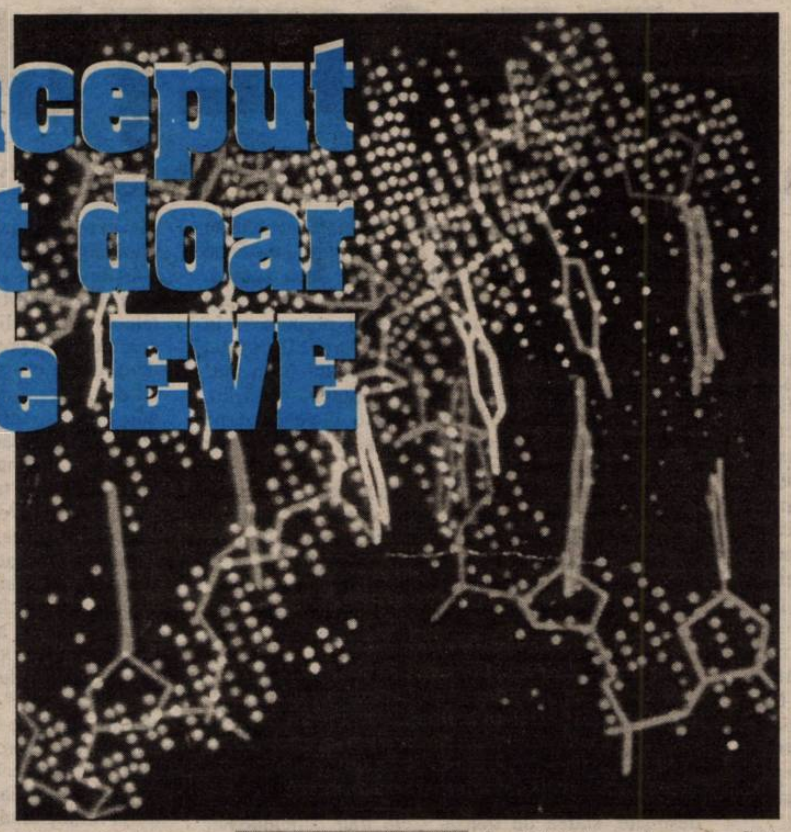

MIHAELA DOROBANŢU

Omul din gheaţă

Când în 1994, în nordul Italiei, cercetătorii au descoperit perfect conservat în gheaţă un om de acum aproape 5000 de ani, profesorul Bryan Sykes de la faimoasa Universitate Oxford, unul dintre cei mai importanţi geneticieni de astăzi, a avut posibilitatea de studiu direct al modului cum genele noastre se transmit neafectate din generaţie în generaţie, de-a lungul liniei materne. El începuse încă din 1994 să studieze ADN-ul celulelor prelevate de la oasele găsite în timpul cercetărilor arheologice. De ce? Visul profesorului Sykes era de a reface drumul înapoi al evoluţiei noastre şi a identifica cine ne-au fost cu adevărat strămoşii. Şi surpriza sa – şi a noastră – avea să fie dintre cele mai mari...

Călătorie fantastică

„Genele noastre au ajuns la noi după o călătorie fantastică" avea să declare de curând profesorul Sykes la Hay-on-Wye, un oraş galez, unde se desfăşoară un tradiţional festival literar. Ilustrul genetician a căutat să-i satisfacă astfel pe nenumăraţii curioşi care îşi doresc să o cunoască pe... „mama clănului omenesc". Celor câteva zeci de mii de oameni din toată lumea care nu obosesc să-şi pună această întrebare, el le spune fără ezitare: „suntem extraordinar de legaţi între noi"! Şi continuă afirmând că dacă vom examina aşa-numita genă mitocondrică, vom constata că ea este ADN curat şi că se moşteneşte pe linie maternă. Se găseşte în ovule, nu în spermă! După studierea a câteva mii de probe de ADN, el a reuşit să „scurteze" lista clanului mamelor noastre la... „Cele şapte fiice ale Evei", cum îşi intitulează şi cea mai recentă carte a sa:

De la Ursula la Jasmine

Bryan Sykes, „pentru a putea lucra", cum spune chiar el, a dat nume potenţialelor noastre mame şi a calculat când au trăit şi unde. „Celei dintâi dintre ele i-am spus Ursula şi ea a trăit în Grecia, acum 45000 de ani. Cea mai tânără a fost Jasmine, care a trăit acum 11000 de ani în Siria, venind din Orientul Mijlociu, împreună cu grupurile de agricultori."

Iar rezultatul final al cercetărilor este unul pe care mulţi îl vor găsi probabil şocant: s-au identificat doar 33 de grupări genetice, doar 33 „de mame", dacă vreţi, toate descinzând din „mama mitocondrică" de acum 200000 de ani din Africa!

Redescoperirea istoriei

Sunteţi interesaţi să vă aflaţi strămoşii? Prof. Sykes a deschis un site pe Internet, oxfordancestors.com, unde oricine poate comanda un set de analize genetice care să-i stabileacsă strămoşii... Şi rudele!

Într-o lume care este – încă – atât de preocupată de diferenţele cele mai ciudate, de la culoarea pielii la forma capului, descoperirile prof. Sykes aduc o lumină foarte specială asupra trecutului nostru. Iată ce spune autorul însuşi:

„Cred că interesul nostru provine din redescoperirea faptului că avem o istorie şi că genele nu sunt doar ca un fel de *«Număr de asigurare»* dat de cine ştie ce agenţie. Genele noastre sunt un dar foarte preţios, de care trebuie să fim mândri..."

„Pământuri" mai bătrâne decât Pământul

Fizicianul australian Charles Lineweaver consideră că potenţialele planete asemănătoare Terrei noastre ar trebui să fie mai bătrâne cu circa 1,8 milioane de ani. Ele se formează pornind de la elemente grele, cum este fierul, fabricate în interiorul stelelor şi expulzate apoi în spaţiu. Acesta ar fi argumentul în favoarea vârstei nu foarte înaintate a planetelor solide. Pe de altă parte, ele nu pot fi nici foarte tinere, întrucât discul protoplanetar din care s-au format are nevoie de o mare concentraţie de elemente grele. Astfel, ar fi favorizată formarea planetelor gigantice gazoase, în apropierea astrului lor. Asemenea „monştri", de tip Jupiter, ar devora micile „Pământuri", încă de la naştere. *(A.N.P.)*

Trăsnetele verii

În fiecare an se înregistrează în Franţa circa un milion de impacte cu trăsnetul. Acesta distruge peste 50000 de contoare electrice antrenând pagube evaluate la mai mult de 560 de milioane de franci. Pentru salvarea materialelor expuse şi pentru înţelegerea secretelor fizice ale trăsnetului, cercetătorii francezi beneficiază de un laborator unic în lume. În sala destinată experienţelor ar putea încăpea de trei ori celebrul Arc de Triumf parizian. În cursul lunii iunie a acestui an s-au efectuat noi experienţe, mai ales pentru studierea efectelor indirecte ale trăsnetului, efecte aducând de 10 ori mai multe pagube decât cele directe „Aparatele electronice, – explică inginerul Andrei Bonany – chiar situate departe de imact, sunt adesea deteriorate de radiaţiile electromagnetice care întovărăşesc trăsnetul. Trebuie găsit mijlocul de a le proteja. Soluţia ar putea consta din mici „paratrăsnete" adaptate fiecărui aparat, fie el televizor sau telefon". Se pare că trăsnetul îndeplineşte un rol mai puţin cunoscut, acela de reîncărcare a planetei noastre cu electricitatea pierdută în diverse ocazii, refăcându-se astfel un anumit echilibru. *(I.S.)*

Telescopul spaţial HUBBLE „vede" planete extrasolare de dimensiunea Terrei!

Imagini de senzaţie obţinute de telescopul spaţial Hubble în interiorul aglomerării globulare M22 din constelaţia Săgetătorului relevă pentru prima oară o serie de obiecte cosmice care se consideră a fi planete de dimensiuni apropiate celor ale Pământului nostru.

Prea puţin luminoase pentru a fi observate direct, prezenţa acestor planete a fost dedusă pe baza aşa numitului efect de microlentilă, o amplificare şi o „îndoire" a luminii captate de telescopul Hubble de la stelele din zona respectivă. Dacă identificarea lor se confirmă, ar fi vorba de cele mai mici obiecte cosmice observate vreodată dincolo de Sistemul nostru Solar. Deşi la un moment dat s-a crezut că ar fi nişte „planete orfane", „rupte" de „Soarele" lor, de către forţele gravitaţionale din Cosmos, numărul lor foarte mare – 10 la sută din masa aglomerării globulare! – exclude această ipoteză. Populaţia stelară căreia îi aparţin aceste planete are o vârstă de 12-14 miliarde de ani.

Confirmarea spectaculoasei descoperiri va aduce informaţii remarcabile asupra încă atât de puţin cunoscutului proces de formare a planetelor. *(M.D.)*

„SUBMARINE" în corpul uman

DORIN MĂRĂN

Oamenii de ştiinţă n-au reuşit să micşoreze indivizii, – asta se întâmplă doar în cărţile şi în filmele S.F. – dar au reuşit să fabrice instrumente microscopice multiaplicative. Camere de filmat care sunt înghiţite de pacient pentru a înregistra imagini ale tractului digestiv, „submarine" care navighează prin vasele sangvine, capsule pline de senzori care verifică starea sănătăţii, pilule care parcurg un traseu cu o destinaţie fixă şi eliberează substanţele active exact în locurile în care acestea sunt necesare... Multe dintre aceste invenţii se află în studiu experimental sau în curs de definitivare. Altele au devenit deja o realitate.

O utopie confirmată

Ideea de a înghiţi o cameră video părea absurdă până nu demult. Doi cercetători, Paul Swain, gastroentolog la Royal London Hospital şi Gavril Iddan, inginer la întreprinderea Given Imaging, vor spulbera ideea de utopie, construind o capsulă endoscopică cu sistem de filmare încorporat. Aceasta se înghite exact ca orice pastilă, se deplasează uşor, fără să provoace leziuni sau dureri pe tractul digestiv, fiind impulsionată de activitatea perisaltică a muşchilor gastrointestinali şi expulzată prin fecale. În timpul călătoriei capsula furnizează imagini înregistrate pe o peliculă timp de 7 ore. Trimite semnale unui receptor fără fir, cuplat de pacient printr-o centură specială. Imaginile sunt preluate de un computer şi, graţie unui program informatic specific, se poate emite diagnosticul. Software-ul permite vizualizarea imaginilor la viteze diferite selecţionând fotogramele pentru a fi vizualizate şi comentate. Această metodă endoscopică îl scuteşte pe pacient de experienţă jenantă şi chiar dureroasă de a-i fi introdus în corp (pe gură sau pe anus) un fir lung şi gros din fibră optică. Sistemul este indicat în mod special în diagnosticarea unor boli ale intestinului subţire. Mărimea capsulei coincide cu diametrul intestinal al acestui tract, putând filma pereţii intestinali cu o mare rezoluţie. Printre maladiile vizate se numără cele motorii şi de ingestie, tumorile şi hemoragiile de origine necunoscută.

Imagine din filmul „Călătorie fantastică", realizat pe această temă în urmă cu 30 de ani. În partea de sus un nanorobot prevăzut cu elice.

Nanoroboţi cu motor biologic

O altă realizare de excepţie aparţine unor cercetători americani care au fabricat două biomotoare ce folosesc resursele energetice naturale prezente în corpul uman şi propulsează aparate minuscule prevăzute cu elice. Micromotoarele sunt montate pe sisteme complexe pe bază de siliciu şi în curând vor fi dotate cu nano-ordinatoare pentru a transforma aceste aparate în roboţi care să se deplaseze prin sânge, cu „misiunea" de a destupa arterele obturate, precum şi de a lupta împotriva tumorilor...

O realizare incredibilă îi aparţine însă lui Carlo Montemagno de la Universitatea Cornell din New-York care a pus la punct un sistem nanomecanic hibrid propulsat de un motor biomolecular care foloseşte acelaşi combustibil cu al celulelor, adică adenozina trifosfată (ATP). Inventatorul a grefat o enzimă, F1-ATPase, pe un substrat de nichel. Elicea, lungă de 750 de nanometri şi cu un diametru de 150 nanometri, a fost fabricată dintr-un cilindru de siliciu tratat şi acoperit cu un strat de peptide, macromolecule biologice necesare creării unei legături cu enzime. Testele de laborator au demonstrat faptul că aceste nanohelicoptere scufundate într-o soluţie de ATP pot funcţiona mai mult de 2 ore. La Universitatea din Utah (Logan) alţi cercetători au folosit o bacterie (Salmonella typhimurium) de o mare mobilitate care poate evolua autonom timp de o oră fără aport energetic şi care va fi folosită ca biomotor pentru un viitor submarin.

Lansatoarele de sateliţi ale secolului XXI

La al 44-lea Salon Internaţional al Aeronauticii desfăşurat la sfârşitul lunii iunie la Bourget, lângă Paris, cel mai captivant exponat a fost robotul lansator de sateliţi artificiali, care simulează un viitor vehicul spaţial extrem de eficient. Este vorba de un hibrid între o rachetă cu două etaje şi o navetă spaţială ce realizează astăzi astfel de misiuni. Decolarea va fi verticală, iar aterizarea se va face pe o pistă specială, în poziţia orizontală, precum un simplu avion. Actualmente, fiecare kilogram al încărcăturii unui astfel de lansator costă 20 de mii de dolari. Noua tehnologie ridică două mari probleme. Mai întâi, ele vor trebui să facă faţă uriaşelor frecări cu straturile atmosferice (dus-întors), care ridică în mod spectaculos temperatura învelişurilor lor. A doua problemă tehnologică este recuperarea intactă a motoarelor, astfel încât ele să poată fi folosite în integralitatea lor chiar şi după o săptămână de la încheierea unei misiuni. Specialiştii francezi de la Centrul naţional de studii aeronautice afirmă că abia în 2010-2015 vor putea fi operaţionale astfel de lansatoare reutilizabile, cu un randament dublu faţă de cele de astăzi. *(P.I.)*

Inexplicabilul de lângă noi

PROFEŢIA – un privilegiu sacru şi o însuşire metapsihică...

ION ŢUGUI

Tradiţia istorică şi în egală măsură religioasă ne-au transmis mesajele profetice ale unor desemnaţi dintre oameni care au avut privilegiul de a comunica şi de a primi informaţii de la surse cereşti de cea mai înaltă autoritate. Vechiul testament ni i-a făcut cunoscuţi pe Moise şi Daniel, ale căror mesaje profetice au şi astăzi valoare de atestare a legăturii dintre puterea divină şi oameni care au influenţat evoluţia spirituală şi religioasă a omenirii, şi nu numai în era creştină. Antichitateă greacă şi latină au un vast repertoriu de profeţi, şi îi numesc aşa chiar dacă ei ţineau de o administraţie politeistă.

Aproape două milenii istoria pare golită de profeţi. Creştinismul i-a avut fără îndoială de la începuturile sale până azi şi îi va avea până la capătul istoriei oamenilor. Dar profetul care s-a impus în mileniul al doilea de creştinism a fost Nostradamus. Marele francez rămâne nebiruitul, unicul privilegiatul divin. Întrebarea este: oare nu au mai existat profeţi în acest răstimp? Răspunsul corect atinge o percepţie statuată deja: loc pentru alţi profeţi şi profeţii părând să nu mai fie!

Adevărul este că toate timpurile, toate secolele au avut profeţi ce pot fi, atunci când ne sunt cunoscute mesajele lor, confirmaţi cu uşurinţă. Însă aceştia, mulţi şi eterogeni, nu au beneficiat de o autoritate religioasă sau intelectuală care să-i propulseze în conştiinţa generală şi în memoria istoriei. Un profet trebuie să aibă în paralel cu mesajele lui şi un mit! Nostradamus era un *mit* încă din timpul vieţii lui. Mitul personalităţii este acela care îl conduce pe profet în planul demografic interesat de mesaje şi care ia cunoştinţă de ele...

O însuşire metapsihică de excepţie, profeţia are o rată de exprimare foarte largă şi este prezentă în toate timpurile, inclusiv în acest timp atât de puternic informatizat şi de evoluat în accesul general la complexitatea cunoaşterii. Alături de postamentul marilor profeţi ai lumii, întâlnim masa de profeţi fără o autoritate consacrată de cultură şi de istorie, dar care, prin predicţiile lor şi prin mesaje „văd" în viitor adevăruri şi avertismente ce vor deveni scadente şi confirmate de timp. Mi-au trecut prin faţa ochilor nu puţine profeţii ale unor superdotaţi din România. Acestea se prezintă sub forma unor jurnale, transcrieri de evenimente şi simboluri onirice sau consemnări ale unor persoane care trăiesc, din motive încă nedesluşite, starea de transă. Cele mai concludente, mai corecte şi mai surprinzătoare mi se par profeţiile unor superdotaţi referitoare la evenimentele de la sfârşitul anului 1989. Încă de la începutul anilor optzeci au fost profetizate cu mare acurateţe evenimentele revoluţiei din decembrie. Există câteva jurnale care ne oferă posibilitatea de a urmări termenii scadenţi ca pe o ecuaţie în desfăşurarea ei logică. Detaliile „percepţiilor" în viitor, afirmate să zicem prin anii optzeci, surprind prin imagini de care profeţii anonimi nu aveau cum şi unde să se inspire. Într-un jurnal de consemnări profetice putem citi, spre exemplu, relatări de scene, de mişcare, de consecinţe ale momentului revoltei, mase mari de oameni, vehicule militare, victime, Piaţa Universităţii, mai toate mişcările care aveau să fie actuale abia peste un deceniu. Apariţia în aceste profeţii a cuplului Ceauşescu este atât de pregnantă şi urmată de rezoluţia bine cunoscută. Putem spune că într-o fază paroxistică; dar aceasta nu acoperă în nici un fel mesajul ca atare, corectitudinea lui. Într-un cuvânt, prin deceniul al optulea „se ştia", pe calea unor profeţii, ce se va întâmpla la finele deceniului. Aşa stând lucrurile, putem spune că profeţia este o însuşire metapshică de excepţie, prezentă în câmpul demografic în toate epocile, chiar dacă „pătura de profeţi" existentă de altfel nu beneficiază de posteritate!

EVENIMENTE MISTERIOASE în spaţiul german

DAN D. FARCAŞ

Menţionam în episodul trecut investigaţiile ufologului Johannes Fiebag în mai multe ţări de limba germană. În perioada 1994-1997 el a examinat mai mult de 200 de cazuri de presupuse răpiri OZN. Supuşi unor teste, 95% dintre martori s-au dovedit normali şi sănătoşi. Continuăm cu prezentarea altor cazuri din acest lot.

Ulrich, elveţian de 21 de ani, a avut, încă din copilărie, mai multe experienţe înfricoşătoare. În noaptea de 10 spre 11 mai 1994 a fost trezit de o lumină albastră intensă, pulsatorie. S-a ascuns sub pătură repetând în sinea sa „Nu, nu vreau din nou. Asta nu poate fi real!" După aceasta a simţit că pluteşte. Următorul lucru pe care şi-l amintea a fost că era întins pe o masă, înaltă de vrea 50 de centimetri, într-o cameră întunecată. O fiinţă de sex feminin slabă, mică, albă, cheală, cu ochi enormi negri, se căţărase pe el. I se provocase artificial o intensă excitaţie sexuală... Scena s-a repetat cu alte două arătări similare. La sfârşit faţa îi era înecată în lacrimi. Dar Fiebag observă că ele erau menţionate şi în evul mediu, când se ştia că *Incubi* şi *Succubi* vin noaptea în paturile tinerelor şi tinerilor. Martin Luther era convins că demonii fac experienţe sexuale pe oameni. Se poate vorbi şi despre straniile fiinţe ale nopţii din păduri, despre zburători, pitici, zâne sau iele care răpesc tineri etc. Unii investigatori ai fenomenului spun că suntem confruntaţi cu un imens experiment genetic, de hibridare a speciei umane. Dar o supercivilizaţie ar putea crea noi rase doar din ADN-ul din câteva fire de păr. De ce atunci toate aceste complicaţii? Fiebag observă că fenomenul OZN se adaptează, se pare, foarte bine după fanteziile şi ideile noastre. Cineva foloseşte aparent visele noastre, temerile noastre, credinţele noastre, tocmai pentru a se camufla cât mai bine...

Un caz de răpire mai complex este cel al unei femei din nordul Germaniei, numită *Ina*. Într-o seară din 1991, în jurul orei 23 se pregătea să se culce. Soţul ei deja adormise, iar ea privea cerul prin fereastra fără perdea. Dintr-o dată a avut acuta senzaţie că „realitatea se schimbă" în jurul ei. După aceasta camera a fost inundată de o rază de lumină, care a ridicat-o şi a transportat-o *prin* geamul închis. Parcă era şi o fiinţă de lumină în preajmă, o fiinţă pe care o simţea feminină deşi nu-i vedea faţa. „Deci existaţi" – îşi amintea Ina că şi-a spus în acel moment – după care s-a simţit cuprinsă de o căldură ocrotitoare. Apoi a văzut o lumină mare, ovală, o deschidere în această lumină, pe sine însăşi în această deschidere... Următoarea amintire conştientă era că era din nou înapoi, în pat, cu soţul dormind alături în aceeaşi poziţie, ca şi cum ar fi trecut doar câteva secunde...

Şi în acest caz, toate elementele raportate se regăsesc şi în istoriile altor martori, de pe alte meleaguri. În cazurile pe care le-a examinat, Fiebag nu menţionează că ar fi folosit metode suplimentare de sondare a amintirilor, de tipul regresiei hipnotice, deci în fiecare caz multe detalii puteau rămâne îngropate în memorie. El este convins că aceste cazuri, de care a apucat să ia cunoştinţă, nu reprezintă decât vârful unui imens aisberg. N-ar fi exclus, spune el, ca profesorul *John Mack* de la Universitatea Harvard să aibă dreptate atunci când scrie că „poate noi toţi suntem victime ale unor răpiri – într-un fel sau altul".

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/31

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Plantele gândesc?

MIHAELA DOROBANŢU

Când în anul 1966 americanul C. Backster a cuplat un galvanometru proiectat pentru a înregistra reacţiile umane la diferiţi stimuli emoţionali la o frunză de Philodendron, el nu se aştepta probabil nici la rezultatul pe care avea să-l obţină, nici la consecinţele acestuia...

Pentru că Naturii nu i s-a părut probabil suficient de complicat ceea ce se întâmpla la nivelul fiinţei umane, a făcut în aşa fel încât să descoperim reacţiile incredibile ale plantelor.

Aparatul folosit de Backster funcţiona pe principiul detectorului de minciuni – se montează pe subiect senzori, se pun întrebări şi aparatul înregistrează variaţii uneori infime ale parametrilor electrici. Din analiza curbelor trasate pe un suport de aparat, se trag astfel concluziile de rigoare. Backster se pregătea să-şi ude florile – ce poate fi mai relaxant dar în acelaşi timp mai banal, când i-a venit ideea să cupleze aparatul la frunzele uneia din ele. Spre stupoarea lui, aparatul a înregistrat o undă, fenomen asemănător situaţiei în care un om este supus la o emoţie uşoară.

Spiritul cercetătorului l-a făcut să nu se oprească şi să încerce să complice încă şi mai mult lucrurile. Şi a putut observa că gândul experimentatorului adresat plantei, intenţiile sale, voinţa, păreau a fi suficiente pentru a declanşa o reacţie a plantei. Ca şi cum planta, analog unei situaţii telepatice, percepea prezenţa unui potenţial pericol sau a unei potenţiale satisfacţii. Şi reacţiona în consecinţă!

Evident că presa internaţională şi-a asumat imediat rezultatele lui Backster şi imediat s-au lansat sintagme ca „plantele gândesc" sau „plantele au sentimente". Dar, cum spune Marcel Vogel în capitolul dedicat comunicării cu plantele din „Dosarul gândurilor comunicante", „bătălia cuvintelor" nu este suficientă pentru a lămuri lucrurile. Backster însuşi consideră că manifestările paranormale implicite în toate aceste experienţe, nu trebuie calificate în rândul percepţiilor extrasenzoriale, adică ale celor care se situează dincolo de familiarele noastre cinci simţuri. Este mai curând vorba de nişte „percepţii primare", care furnizează un fel de subtilă legătură între toate fiinţele vii, de la om la o simplă celulă, indiferent de nivelul de complexitate al structurii respectivei fiinţe. Şi dacă am fi avut nevoie de un motiv în plus pentru a ne întreba ce ne-ar putea transmite plantele, acesta poate probabil funcţiona destul de bine...

Între scepticism şi credulitate

FENOMENUL SALOME o halucinaţie colectivă

PAUL IOAN

Mediumul şi alchimistul Guido Renatto, a fost unul dintre acei artizani ai minunilor adevărate, care a pus la mare încercare credulitatea locuitorilor din zona lacului Saggitario, lângă Bergamo.

Stabilindu-se la vârsta de 32 de ani într-o locuinţă lacustră, împreună cu Salome – fiica sa de 8 ani –, Guido Renatto (1620-1676) îşi câştiga existenţa prin vindecări ciudate, bazate pe anestezice (somnifere) obţinute dintr-un amestec de „plante sfinte şi pietre magice născute prin bunăvoinţa lacului". Şi se pare că acest gen de tratament secret, prin provocarea unei somnolenţe temporare, avea succes. Chiar şi unele feţe bisericeşti apelaseară la el. Faima i-a atras, evident, mulţi duşmani. Contestatarii au găsit un act de acuzare care-i putea aduce condamnarea la moarte. Micuţa Salome nu mai fusese văzută de nimeni din acel an 1652, de când tatăl său se izolase de lume. Multe voci îl acuzau de crimă şi Renatto a fost foarte aproape de a fi predat autorităţilor sau de a fi linşat. Însă atunci s-a produs inexplicabilul. În anul 1664, pe când fata ar fi trebuit să aibă 20 de ani, magicianul a apărut în faţa preotului din sat ţinând-o de mână pe Salome. Mulţimea mânioasă, care începuse să-l considere un criminal, n-a putut să reacţioneze în nici un fel: fata arăta aproape la fel ca la 8 ani, de parcă pentru ea timpul încremenise! Luat insistent la întrebări, Guido Renatto a dat o explicaţie şocantă: fetiţa lui face baie în fiecare zi cu apă strânsă dintr-o anumită zonă a lacului şi în care dizolvă săruri preparate anume pentru a-i conserva prospeţimea... Pe moment, omul a fost lăsat în pace să se întoarcă pe lacustra lui, dar a doua zi mai mulţi bărbaţi furioşi au asediat cu bărcile fragilul domiciliu al „vrăjitorului". N-au mai găsit pe nimeni.

Găsise Renatto „apa vie"? S-a folosit el de o sugestionare a acelor oameni, care suferiseră astfel o *halucinaţie colectivă*? Nu există nici o explicaţie plauzibilă a acestui fenomen confirmat de numeroase persoane. Şi parcă pentru a ne provoca şi mai mult scepticismul, se spune că „perechea de diavoli" a mai fost văzută de câteva ori, peste mulţi ani, pe domeniul unui nobil care dorise să-i ascundă definitiv de ochii lumii. De acolo, tatăl şi fiica sa au fost răpiţi şi arşi de vii în anul 1676, lăsând fără răspuns „fenomenul Salome".

Nervozitatea vulcanică schimbă faţa Terrei

Pe întreaga planetă există paisprezece rupturi şi intersecţii majore de falii ale scoarţei terestre – conform studiului efectuat timp de treizeci de ani de către geofizicianul francez Paul Tapponnier (Sorbona). În toate aceste zone nevralgice ale Terrei, deplasările lente sau bruşte ale faliilor (apropieri, suprapuneri sau depărtări) şi imensele acumulări de materie vulcanică vor conduce la o schimbare spectaculoasă a reliefului în regiunile respective. Intervalul în care faţa Pământului se va modifica astfel este estimat de prof. Tapponnier la 2 – 20 de milioane de ani. Însă simptomele acestei nervozităţi sunt evidente încă de astăzi.

Agitaţia telurică, din Hawaii până în Japonia

Fără a intra în detaliile despre tectonica plăcilor din studiul sus-amintit, vom face o „promenadă subterană" de la est la vest, plecând dinspre Hawaii spre Japonia şi amintind doar cele mai „explozive" puncte ale planetei.

▲Una din cele mai fierbinţi zone ale planetei este vulcanul activ Mauna Loa din Hawaii. Deplasarea plăcii tectonice aflate sub acest clocot determină atât o fractură a scoarţei, revărsări de lavă cât şi o cvasi-continuă formare de vulcani tineri. De un deceniu, o fântână de lavă se varsă în ocean prin fisurile plăcii, lărgind zona de fractură Molokai a Pacificului. Ultimul mare seism s-a produs în 1983.

▲Cea mai periculoasă falie alunecătoare este San Andreas, de-a lungul căreia se deplasează regiunea de coastă a Californiei. Lungă de 1300 de kilometri, această zonă cu o celebritate sumbră se află la intersecţia dorsalelor Pacificului. Cel mai puternic seism a fost în 1906.

▲Platourile şi văile deşertului Nevada se scufundă continuu, mai ales datorită numeroaselor ramificaţii ale faliei respective. Cele mai dure cutremure au fost în 1915 şi 1954.

▲Imensul culoar în care şerpuieşte acum fluviul Mississippi s-a definitivat în secolul trecut, datorită unor importante seisme produse în 1811. Astfel de schimbări ale cursului apelor nu sunt excluse în viitor.

▲Munţii Apalaşi din preajma coastei de est a SUA şi-au încetat creşterea, în schimb litoralul se sufundă foarte lent.

▲La 3000 de metri sub ape, placa tectonică de sub Oceanul Atlantic are o fisură orientată sud-nord care se măreşte cu 2 metri pe an. Prin aceasta îşi face loc, neperiodic, lava din adâncuri, determinând formarea de noi insule, cum ar fi Surtsey şi Westmannaeyiar.

▲Europa se apropie de Africa permanent, cu o viteză de 80 de centimetri pe secol; un sistem ramificat de fracturi ale scoarţei brăzdează Franţa, creând fose care se scufundă; rămăşiţele plăcii tectonice pe care se află Veneţia coboară la rându-le sub ape.

▲Distanţa dintre faliile sistemelor muntoase caucaziene se micşorează cu 3-4 metri într-un secol.

▲Mantaua pe care se află India alunecă spre falia asiatică cu o viteză de 4-5 metri într-un veac. În consecinţă, masivele Karakorum şi Pamir înaintează spre nord. Dar cel mai spectaculos rezultat al acestor mişcări este deplasarea podişului Tibet spre nord şi est. Uriaşa fisură formată în urma acestui zbucium ajunge până-n China (Shanghai), separând fluviul Galben de cel Albastru.

▲În sfârşit, sub arcul insular al Japoniei se produce o continuă modificare a reliefului submarin. Trei plăci tectonice se întâlnesc aici, iar viteza lor de deplasare ajunge şi la 4-10 centimetri pe an! Fisurările scoarţei sunt de multe ori devastatoare (generând şi înfricoşătoarele valuri-zid numite tsunami), iar cutremurele sunt o banalitate pentru japonezi.

„Planeta noastră e prea vie în interiorul ei, parcă pentru a ne face mereu atenţi la intenţiile ei sumbre", spune prof. Tapponnnier. Iar succinta noastră prezentare nu se doreşte a fi alarmistă, căci geofizica Pământului îşi are legile ei, iar relieful pe care l-am moştenit de milioane de ani tinde permanent să se schimbe. Schimbări blânde, cât mai lente, sperăm, pentru noi şi pentru viitorime.

PAUL IOAN

Roboţii... vegetarieni

Specialiştii de la Institutul de Sisteme Autonome de Inteligenţă din Bristol, Marea Britanie, au realizat prototipul unui robot „carnivor" Slugbot, capabil să detecteze limacşi, să-i capteze şi să-i digere cu ajutorul unui stomac artificial pentru a-şi asigura resursele de energie necesare deplasării şi continuării operaţiunilor. O replică la fel de ingenioasă a fost realizată de un grup de specialişti de la Departamentul de Inginerie Mecanică a Universităţii din Florida de Sud. Este vorba de un minirobot vegetarian care, deocamdată, se hrăneşte cu zaharuri. Prototipul realizat se numeşte Gastrobot şi a fost conceput sub forma unui mic tren cu trei vagoane dotate cu laboratoare ale sistemului digestiv artificial. Acest intestin pe roţi se hrăneşte, deocamdată, cu zahăr pe care îl transformă în energie electrică. La fiinţele umane digestia se bazează pe enzime, prezente în sucurile salivare, gastrice, pancreatice şi în sărurile biliare care descompun alimentele pentru a furniza energia necesară funcţionării celulelor. Gastrobot funcţionează oarecum pe aceleaşi principii. „Locomotiva" conţine o cuvă cu bacterii care descompun zahărul, hidrogenul rezultat în urma reacţiilor chimice alimentând o pilă electrică situată în următorul „vagon". Trenul este dotat şi cu un plămân artificial care asigură aprovizionarea cu aer. Ciclul durează 18 ore după care, trenul, cu bateriile încărcate, poate parcurge câţiva zeci de metri într-un sfert de oră. Următorul prototip de robot vegetarian va fi programat pentru a se hrăni cu legume şi fructe cu un important conţinut de substanţe energetice, pe care trebuie să le găsească singur în periplul său prin natură. Pentru asta e nevoie de un sistem de masticaţie compus din lame rotative şi un altul destinat eliminării deşeurilor solide şi lichide rezultate în urma digestiei. Robotul va fi echipat cu o cameră de luat vederi, prevăzută cu un sistem de senzori pentru formă, culoare şi miros. El va fi programat să detecteze, să culeagă şi să consume citrice bogate în fructoză. Robotul va mai fi prevăzut cu senzori de substanţe „agresive", o intoxicaţie alimentară putându-i fi fatală, şi cu filtre speciale care să neutralizeze aciditatea gastrică, extrem de periculoasă pentru tubul digestiv artificial. Alături de Slugbot, robotul carnivor, Gastrobot inaugurează epoca noilor roboţi prădători autonomi!

DORIN MĂRAN

APA DIAVOLULUI

Figura de stil din titlu ascunde o tragedie fără precedent: otrăvirea în masă a populaţiei din Bangladesh, cu apă contaminată cu arsenic. Studiile întreprinse de Organizaţia Mondială a Sănătăţii au dat rezultate cutremurătoare. 20000 de morţi pe an, începând din 1998; 30 milioane de persoane contaminate şi, implicit, condamnate. Cauza – arsenicul dizolvat în apa celor peste 10 milioane de puţuri forate în ultimul sfert de secol, în cele 68000 de sate ale ţării. Precizăm că Bangladesh are o populaţie de peste 120 milioane de locuitori, repartizaţi pe un teritoriu de aproape două ori mai mic decât cel al României.

Intenţiile bune şi otrăvirea lentă

Deceniul mondial al apei (1980-1990) a însemnat şi finanţarea de către ONU a forării – în cadrul unui program UNICEF destinat reducerii mortalităţii infantile cauzate de holeră, febră tifoidă, hepatită sau dizenterie – a 900000 de puţuri, în regiuni poluate din Bangladesh. A fost un mare succes: rata mortalităţii infantile a scăzut cu 50%. În schimb, copiii suferă otrăvirea lentă cu arsenic, care-şi va face efectul la maturitate, prin acumulare treptată în organism. Primele simptome grave (leziuni cutanate, căderea părului, diabet, tulburări vasculare, hepatice şi neurologice) apar cam în termen de zece ani, după cel mult alţi zece ani arsenicul desăvârşindu-şi macabra lucrare: gangrene, cancere, apoi moarte.

Explicaţia acestui fenomen se află în structura geologică a solului respectiv, până la 20-100 metri profunzime, unde se întâlneşte arsenicul solubil. Măsurătorile făcute de cercetătorii unui prestigios organism hidrobiologic, în deceniul amintit, au omis însă arsenicul, din cauza preţului ridicat şi a tehnologiei sofisticate, necesare pentru testele respective. Concluzia cea mai recentă – 35 până la 77 milioane de persoane sunt ameninţate, dar... problema e greu de rezolvat.

Arsenic fără frontiere!

De obicei, detecţia arsenicului se face doar în zonele miniere, deşi OMS l-a inclus pe lista celor 22 de substanţe obligatoriu de măsurat la estimarea potabilităţii apei. Recent, în Bangladesh au fost găsite puţuri cu concentraţia acestei otrăvi depăşind de 100 până la 400 de ori limita maximă admisă de OMS! De asemenea, ape necontaminate în urmă cu cinci ani, astăzi sunt otrăvite. Din nefericire, virtuala tragedie a micului stat asiatic nu este singulară. Poluarea cu arsenic a apelor subterane sau de suprafaţă a fost identificată şi în regiuni din Mongolia, China, Taiwan, Thailanda (Asia Orientală), din Mexic, Argentina, Brazilia (America Latină), din Ghana (Africa) sau din Spania, Franţa, Sovacia (Europa). Iar lista rămâne deschisă, câtă vreme în ţări ca România asemenea determinări vitale fie se fac sporadic şi superficial, fie sunt „protejate" printr-o iresponsabilă secretomanie, din raţiuni obscure.

Efectul de bumerang al industrializării

Dezechilibrul produs de intervenţia omului asupra naturii stă şi la baza fenomenului în discuţie, ce pare a se extinde, ca atâtea alte efecte nefericite, la scară planetară. Depunerile provenite de la minele de metale şi fumul topitoriilor sunt primele pe lista acuzaţilor. Din ele, ploile eliberează arsenicul care se stabilizează în sol, iar contaminarea e de foarte lungă durată. În Spania, un mic râu care se varsă în Golful Cadix este poluat încă de o mină exploatată în... epoca bronzului (acum circa 4400 de ani)! Dar arsenicul e folosit şi în agricultură, ca pesticid, şi în industria sticlei, a pielăriei, a vopselurilor, a electronicii, a lemnului şi – firește – a farmaciei şi a armamentului. Într-un procent bine dozat (10 mg/zi) el trebuie să pătrundă în organismul uman, ca oligoelement catalizator metabolic. În anumite condiţii de supradozare, el se asociază însă cu proteinele şi blochează schimburile intercelulare. Aşadar, încă un semnal de alarmă, în urma căruia omul trebuie să-şi trezească la realitate propria raţiune şi conştiinţă. Dacă nu cumva este deja prea târziu...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

MONTORII COSMICI

ALEXANDRU MIRONOV

Rămânem, în continuare, pe o cale de gândire paralelă cu cea a lui Marshall T.Savage şi ale sale idei de răspândire a vieţii în Univers, considerăm că oraşul sferic *Asgard* de pe orbita „Clarke" este o idee interesantă, dar hai să vedem cum ar face „concurenţa", adică echipa fizicianului O'Neill, pentru a ridica propriul „orăşel Lagrange" pe „orbita Lagrange".

Rezervoarele unor nave automate de construcţie relativ simplă, HLV-urile (acronim de la Heavy Lift Vehicle), capabile să ridice fiecare sarcini de 100 tone în orbite joase, vor fi folosite ca prime adăposturi pentru montori. Motoarele HLV-urilor vor fi recuperate prin parașutare, iar mici „remorchere" cosmice (cheltuind puţin combustibil în afara sferei de atracţie gravitaţională) vor deplasa rezervoarele goale, împreună cu alte „resturi" recuperate din orbita joasă, către una din *zonele Lagrange*.

Aceasta ar fi o primă etapă – şi tot în sarcina pământenilor va sta şi achiziţionarea viitoarelor „conteinere" cu hidrogen, azot şi carbon, *deoarece acestea lipsesc pe Lună*.

De ce pe Lună? Modelul pe calculator, realizat de fizicianul O'Neill şi echipa sa de la Institutul de Studii Spaţiale, arată că Luna va fi principalul furnizor de materii prime şi combustibili pentru oraşele orbitale, fabricile aferente şi vehiculele navetă! De aceea, a doua etapă a „variantei oraşelor spaţiale Lagrange", depinde strict de instalarea unei baze miniere pe satelitul nostru natural (să nu ne sperie ideea: omul a călcat solul lunar încă de acum 32 de ani!, iar Lunahodul sovietic, încă funcţional, se găseşte acolo de mai bine de trei decenii). O asemenea bază minieră nu presupune de altfel prezenţa – riscantă şi scumpă – a omului. Este suficientă instalarea unui escavator-robot care să scormonească suprafaţa Lunii, comprimând „pelete" de sol în saci de fibră de sticlă (ţesut pe care o mică celulă flexibilă îl poate realiza din „zăcămintele" de siliciu lunar, folosind energie solară). Construirea unei „catapulte electromagnetice" ar rezolva problema expulzării materialului lunar în afara Lunii. Catapulta a fost construită – ca rachetă funcţională – de către profesorul O'Neill: este vorba de un şir de magneţi supraconductori care împing înainte, conform legii lui Faraday, un trasor metalic, pe principiul motorului liniar (modelul a ajuns la 140 km/h într-o singură zecime de secundă! În varianta „lunară", printre spirele electromagneţilor va fi împins, cu viteza de 2400 m/sec, un tren de vagoneţi metalici purtând saci încărcaţi cu sol lunar. În capătul acestei originale trambuline, vagoneţii se răstornă (şi revin la baza catapultei), în timp ce sacii continuă mişcarea (neexistând frecare, Luna îi va „scăpa" în spaţiul cosmic), îndreptându-se către „punctul Lagrange" *L2*. Vor fi acroşaţi acolo de o staţie de frânare (după ce au străbătut 80 mii de km) şi reorientaţi, cu ajutorul unor motoare solare, către zona *L5*, acolo unde materialul lunar va fi supus prelucrării. Idei fantastice? Doar aparent. Vizionarul Arthur C.Clarke (între altele şi „inventator" al sateliţilor de telecomunicaţii) a imaginat catapulta electromagnetică încă prin anii'50. Cu toate calculele aferente, dar mai ales cu toate poveştile – superbe – pe care doar creatorul „Odiseii spaţiale 2001" putea să le spună omenirii.

E bine de ştiut

Detergenţi, cosmetice, dezinfectante, alcool, ţigări, o sumedenie de substanţe utile pentru curăţenie, pot fi tot atâtea pericole pentru sănătatea copilului mic, a sugarului. Culoarea pastilelor sau ambalajul lucitor al unor substanţe îi ademenesc pe cei mici şi neştiutori care, din instinct, vor să le „guste". Iată de ce tot ce poate fi un pericol pentru sănătatea copilului

Câte ceva DESPRE INTOXICAŢII

trebuie ţinut sub cheie. Imediat după ce copilul nesupravegheat a ingerat unele substanţe, se declanşează simptomele. Copilul are stări de greaţă, vomită, prezintă cefalee, ameţeli, respiră greu, poate face chiar un stop respirator, este agitat, are puls accelerat sau, dimpotrivă, abia perceptibil.

Dacă au fost îngurgitate chimicale, copilul intoxicat face spume la gură, resimte arsuri în zona bucală, înghite cu mare greutate. Când intoxicaţia s-a declanşat pe baza ingerării unor plante ori seminţe toxice sau a consumului de preparate din ciuperci otrăvitoare, bolnavul prezintă: ameţeală, diaree, stări de vomă şi spasme. Dacă intoxicaţia se datorează unor chimicale folosite în combaterea dăunătorilor plantelor de cultură, (ţinute din neglijenţă în gospodărie) cel accidentat prezintă o spumă uşor albăstruie în jurul gurii, are pupile dilatate, ori prea micşorate, vomită şi prezintă fenomene de paralizie.

Când a fost ingerat un acid ori o substanţă alcalină, se adaugă simptomelor de mai sus tulburări de comportament cum ar fi o stare de somnolenţă exagerată sau, din contră, de agitaţie. Imediat trebuie descoperit ce a înghiţit accidentatul, în ce cantitate şi mai ales când? În mare grabă trebuie chemată ambulanţa şi medicul cel mai apropiat. Luaţi cu dv. la spital ambalajul cutiei încriminate, resturi din substanţa conţinută, produsul vărsăturii şi urina pentru analize. În nici un caz nu daţi accidentatului lapte, pentru că lipidele acestuia descompun conţinutul toxic şi îl fac să pătrundă rapid în circulaţia sangvină. Când intoxicaţia a fost cauzată de gaze sau de fum toxic, deschideţi ferestrele, duceţi copilul la aer şi chemaţi medicul. Nu aprindeţi lumina, lanterna, nu folosiţi telefonul pentru că pericolul unei explozii este iminent. Transportul rapid către spital, către medic, reduce suferinţa intoxicatului, asigură salvarea vieţii.

Dr. VALERIU MANTA

La începutul mileniului trei, în privinţa decoraţiunilor interioare se disting două-trei tendinţe interesante. În primul rând ni se sugerează să ne îndreptăm privirea spre splendorile orientale, India oferind idei fermecătoare. Astfel, canapelele „îmbrăcate" în in şi bumbac au culori vii

orientale

şi sunt pline de perne de dimensiuni şi forme diverse, în culori contrastante. Celor dornici să creeze un colţ romantic, li se sugerează să încerce efectul unor lămpi specific orientale, din metal şi sticlă. De asemenea, la mare preţ sunt din nou oglinzile, în cazul de faţă, cu ramă metalică bogat decorată. Pentru a spori nota specială a unei mese în doi, puteţi folosi feţe de masă din voal, brodate cu perle şi fir de aur, de asemenea de proveniență orientală. Oricum, inspiraţia dv. va fi decisivă în crearea cadrului ambiental în care să vă simţiţi cel mai bine.

VALENŢE incredibile

Vara, în special, consumul zilnic de roşii reprezintă o premisă pentru asigurarea necesarului de vitamine şi minerale. Dar, incredibil poate pentru unii, roşiile sunt un excelent factor de protecţie împotriva cancerului de sân fiind în acelaşi timp o sursă importantă de vitamina C. Bogate în potasiu, aceste legume au şi o acţiune de protecţie împotriva bolilor cardiovasculare. Cercetătorii au demonstrat, de asemenea, faptul că sucul de roşii stimulează secreţia de suc gastric şi pancreatic, reducând, în acelaşi timp, vâscozitatea sângelui şi implicit, riscul de tromboză şi ateroscleroză.

RISCURI asumate sau neştiute?

Un raport al specialiştilor de la Washington relevă faptul că americanii se confruntă cu un fenomen alarmant: un număr crescut de tinere fumează, încă din perioada adolescenţei. Astfel, o femeie din 5 a declarat că fumează frecvent, iar 30 la sută dintre liceene au recunoscut că sunt fumătoare. Fumatul poate duce la apariţia bolilor cardio-vasculare şi a cancerului pulmonar, iar în cazul femeilor, în plus, poate reduce fertilitatea şi poate duce la instalarea prematură a menopauzei. Fumatul în timpul sarcinii poate induce avorturi spontane sau poate conduce la naşteri premature, la naşterea unor prunci subponderali sau chiar la decesul nou-născutului. Să fie toate acestea riscuri pe care şi le asumă adolescentele şi tinerele femei când optează pentru fumat? Înclinăm să credem că este vorba, mai degrabă, de riscuri neştiute.

Dosarele frumuseţii

ACNEEA după 30 de ani

Un studiu efectuat de cercetători francezi relevă faptul că 40 la sută dintre femeile cu vârste cuprinse între 25 şi 40 de ani suferă de o acnee. Ar fi vorba despre o acnee tardivă, recidivantă. Despre acneea adolescenţei, neînvinsă complet, sau despre o apariţie tardivă. Ea se caracterizează prin inflamaţii purulente (coşuri) ce apar pe obraz, şi în special pe bărbie. Încă un lucru neplăcut: este dificil de tratat, pentru că după 30 de ani epiderma este mai uscată şi mai sensibilă.

Ce este de făcut? În primul rând s-ar impune un consult la medicul dermatolog pentru a stabili cauzele, putând fi incriminaţi factori ereditari, tulburări hormonale, unele medicamente sau unele contraceptive orale. De asemenea, cercetările au stabilit că stresul este cauza esenţială în 70 la sută din acneele femeilor adulte. Stresul intervine în secreţia cortizolului, care acţionează, la rândul său, asupra producţiei de sebum. Este de preferat, de asemenea, să evitaţi cremele prea grase şi să vă demachiaţi cu multă atenţie. Un demachiaj imperfect astupă porii. (O atenţie deosebită se impune în cazul fondurilor de ten şi pudrelor compacte). Nu neglijaţi protejarea împotriva soarelui. Sub influenţa razelor solare pielea se îngroaşă, favorizând apariţia punctelor negre sau a unor pusee de acnee.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 29
Valabil până pe data de: 9 AUGUST 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Indiscreţii

Cel mai bogat din Europa

Julio Iglesias, celebrul cântăreţ spaniol ce îşi dedică în ultimii ani mult timp tinerei sale soţii, Miranda, şi copilaşilor, a fost declarat de „Euro Business" cel mai bogat om al Europei. Averea sa era estimată la 500 milioane de dolari. Deloc impresionat de locul pe care îl ocupă în topul celor mai bogaţi, Julio Iglesias a mărturisit că în acest moment bogăţia sa cea mai de preţ o reprezintă Miranda şi copiii lor.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Doamna Matilda Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune câteva reţete pentru meniurile verii:

SALATĂ DE OUĂ

2 ouă, 1/2 dintr-un castravete, 1 ceapă, 1 roşie, 1/2 dintr-un ardei gras roşu, 2-3 măsline, 1 lingură de lapte concentrat, 1/2 lingură de ulei, 1 lingură de pâine muiată, 1 lingură de pătrunjel verde tocat, mărar, 1 praf de sare, 1 praf de boia, 1/2 măr ras pe răzătoarea cu găuri mici.

Se fierb ouăle tari, se curăţă de coajă, se taie rondele. Se spală mărul, se îndepărtează cotorul şi seminţele şi se rade pe răzătoare cu găuri mici. Se toacă ceapa fin, se spală măslinele, se scot sâmburii şi se rup jumătăţi. Se amestecă totul. Deoparte se face sosul din ulei, lapte concentrat, pâinea muiată, pătrunjelul şi mărarul tăiate fin. Se pune sare şi boia. Se toarnă sosul peste salată şi se amestecă. Lăsaţi deoparte. La servit presăraţi mărar.

SALATĂ DE MEZELURI DIN CARNE DE PASĂRE

100 g mezeluri de pasăre, 100 g morcovi, 2-3 foi de salată verde, 2-3 ridichi de lună, 2 roşii mici, 1/2 ardei gras roşu, 1/2 lingură pătrunjel tocat, 1linguriţă suc de lămâie sau oţet de mere sau amestec, 1 lingură cu ulei de floarea soarelui, 1 praf de sare, 1 praf de boia.

Se taie mezelul în şuviţe subţiri sau cubuleţe. Se spală morcovii, se rad de coajă, se spală ridichile, roşiile, ardeiul de la care se scot seminţele şi cotorul. Se spală foile de salată, se lasă la scurs. Morcovul şi ridichile se rad pe răzătoarea cu găuri mici, roşiile se taie rondele. Se amestecă sucul de lămâie cu sare, verdeaţă, boia. Sosul astfel obţinut se toarnă peste salata asortată şi stropită cu ulei, se lasă 20 minute deoparte. Aranjaţi foile de salată verde pe un platou. Puneţi salata peste frunze şi presăraţi-o cu pătrunjel verde. Aceste salate se pot servi la masa de seară.

ARDEI UMPLUŢI

100 g carne de vitel sau caş de carne (de la mezeluri) ardei mici graşi, 50 g urdă sau brânză de vaci, 1 ou, 4 fire de coditе de ceapă verde, 1 lingură cu ulei, 1 linguriţă cu pătrunjel verde, 1/4 litru apă, 1 praf de sare, 1 praf de boia, 1 lingură cu mărar tocat fin.

Se amestecă într-un vas carnea tocată, sau mezelul (caş de carne) tocat, oul, brânza, pătrunjelul tocat fin, codiţele de ceapă tăiate mărunt. Se pune sare, boia sau piper (cine doreşte). Se amestecă totul bine şi se dă deoparte. Se taie căpăcelele de la ardei, se curăţă de cotor şi seminţe. Se umplu ardeii cu compoziţia de carne, se aşază căpăcelele la loc. Se pun într-o cratiţă, se toarnă uleiul şi apă, şi se lasă la foc moale, la înăbuşit 5-8 minute. Se mai adaugă apă puţin câte puţin, se fierb 10-15 minute înăbuşit. Serviţi fără sos sau cu o lingură de sana în amestec cu smântână. Presăraţi pătrunjel tăiat fin. Se serveşte la prânz ca felul doi.

CONOPIDĂ „A LA BOLOGNAISE"

250 g conopidă, 150 g carne tocată de vacă, 2 roşii, 4 fire de ceapă verde, 1 lingură cu unt sau margarină dietetică, 1 linguriţă de supă concentrată de legume, 1 linguriţă de boia, 1 praf de piper, 1 praf de maghiran, 1 căţel de usturoi zdrobit.

Se desface conopida în buchеţele, se pune într-o cratiţă cu o cantitate de apă caldă cu sare şi se fierbe 15 minute. Se taie ceapa mărunt şi se călеşte în unt sau margarină apoi se adaugă carnea şi se rumeneşte uşor. Se spală roşiile, se opăresc, se decojesc, se taie cubuleţe sau rondele subţiri, se amestecă cu carnea tocată, se adaugă usturoiul zdrobit şi se amestecă totul foarte bine. Se lasă compoziţia la înăbuşit 5-8 minute, se pune supa concentrată de legume, boiaua, piperul şi maghiranul. Se scot buchеţelele de conopidă din apa în care au fiert şi se aşază pe o farfurie. Se toarnă peste conopidă sosul de carne şi se decorează cu ceapă verde şi pătrunjel verde tocat fin. Se serveşte la prânz ca felul doi.

Opriți dinții să vorbească!

Neînțelegeri între soacră și ginere se întâmplă tot timpul, dar forma pe care acestea au luat-o în cazul unei familii din Altoona, Pennsylvania, reprezintă, probabil, o... premieră mondială. Aceasta, pentru că soacra îi face zile negre ginerului... după ce a murit! Georgette Tansy a fost toată viața foarte apropiată de fiica sa și nu l-a înghițit niciodată pe ginerele său. O boală nemiloasă a răpus-o, dar chiar înainte de a muri a avut ideea de... a-și scoate proteza dentară din gură, punând-o într-o cutie la capul patului. După incinerare, Errol, soțul văduv, a găsit cutia dar i-a dat-o imediat fiicei sale – „sincer să fiu, nu prea mă simțeam bine la ideea de a-i ține dantura în casă", avea să spună el ziariștilor.

Până aici nimic extraordinar. Doar că într-o seară copiii – care de altfel au refuzat să-și spună numele, pentru a evita un evident circ mediatic – erau și ei într-o dispoziție... romantică și s-au retras mai devreme în dormitor. N-au apucat însă nici măcar să se apropie unul de altul când s-a auzit o voce pe care ginerele a recunoscut-o imediat ca fiind a soacrei, spunându-i „nu te atinge de fata mea!" Evident că s-au speriat îngrozitor, așa că au renunțat la orice și s-au culcat pe jos în sufragerie. Inutil. Noaptea următoare, fără să aibă cine știe ce intenție, au auzit din nou vocea care a început să-i reproșeze gienerelui, cum făcea și în timpul vieții, că nu face suficient de des baie, că fumează, că bea nu știu câte beri...

Povestea este confirmată de vecini care de altfel sunt de acord cu decizia familiei de a recurge la ajutorul unui... exorcist, un fel de „vrăjitor", care a cunoscut-o bine pe Georgette Tansy, căreia i-a și predat câteva lecții de vindecări paranormale și de vrăjitorie. Exorcistul a venit, dar a... fugit imediat, pentru că un torent de amenințări cu grave pedepse paranormale au țâșnit imediat din cutia în care se afla dantura răposatei! Și acum, problema este în întregime a fiicei Georgettei: să arunce dantura, nu-i vine, pentru că era a mamei sale; să n-o arunce – riscă să-și piardă căsnicia. Ce probleme au unii... *(M.D.)*

◆ *Chris Salsbury și prietena lui, Lena, un cuplu american care n-a copilărit, totuși, în deșert, s-au instalat sub dușuri și au rămas așa, ciuruiți de jetul de apă, timp de aproape patru zile. Mai concret, Chris a stat sub „torent" 96 de ore, iar partenera sa de hiper-îmbăiere a rezistat 78 de ore. La indicațiile medicilor, ambii au folosit veșminte protectoare și câte o cască pe creștet. În tot acel timp, cei doi au băut doi litri de cafea și au privit la televizor.*

◆ *Folosindu-se de un scrânciob special amenajat, frații Claude și Maurice Lévaux s-au dat huța într-o piscină din Le Mans timp de două zile și jumătate. Aveți idee la ce a folosit această performanță pașnică? Jucăușii protagoniști se antrenau astfel pentru o tradițională cursă de maraton din Paris, apa solicitându-le din plin mușchii și ritmul respirației.*

◆ *Un concurs de șah sub apă poate stimula abilitatea jucătorilor, și-au zis patru englezi din Birmingham. Echipați cu tuburi de respirație și vizoare, ei au procedat cu înțelepciune la acest gen de petrecere a timpului liber, înfruntându-se astfel nu mai puțin de opt ore. Dar se pare că singura realizare a fost că au scăpat de zumzăiala chibiților.* (P.I.)

Cronica morbidă

Bodyguarzii fac legea din București

Familia Toma din București a fost protagonista unei întâmplări cu totul aberante. Într-o dimineață, în timp ce se pregătea să plece la piață, în fața casei s-a auzit o mașină care a frânat brusc. O Dacie break inscripționată cu sigla Bartguard, din care au coborât câțiva indivizi înarmați cu bâte. După ce au agresat câțiva trecători, mărturisește Tanța Toma, una din victime, a fost târâtă de păr. În ajutorul ei a sărit mama sa, Maria Ioniță, împotriva căreia a fot asmuțit un câine Canecorso care a atacat-o agresiv. Cele două femei au reușit să fugă de agresori și să se refugieze la Spitalul Universitar unde au primit îngrijirile necesare. În urma intervenției secției 3 Poliție au fost reținuți Doru Diculoiu de 27 de ani, salariat la Bartguard și Cosmin Popescu de 18 ani, elev. Cei doi agresori sunt acuzați de distrugere, violare de domiciliu și vătămare corporală.

Protestul unui amorez

Pe o căldură suportabilă totuși, un tânăr s-a plimbat o bună bucată de timp gol pușcă prin fața sediului IGP. În mână ținea un șireang pe care îl vânturа pe post de evantai prin fața trecătorilor oripilați. Tânărul amenința că se sinucide dacă polițiștii nu o vor elibera pe iubita lui care era reținută pentru prostituție.

Din nou arestat

Polițiștii l-au prins, în sfârșit, pe infractorul care a atacat mașina unor demnitari printre care Ministrul Sănătății, doamna Daniela Bartoș. Este vorba de tânărul Mihai Enache, zis Pisică, în vârstă de 20 de ani, care are mai multe condamnări pentru furt. Întemnițarea i-a fost de fiecare dată de folos pentru că o școală mai bună pentru infractori nu există decât în pușcărie, alături de cei dragi din breaslă. Polițiștii secției 10 au descins în apartamentul (închiriat) în care își făcea veacul împreună cu iubita sa. Aici au fost găsite obiecte furate, adică trei telefoane mobile, șase perechi de ochelari, un aparat de fotografiat, cinci genți de damă, patru portofele, parfumuri scumpe, bijuterii și un ciocan roșu cu care infractorul spărgea geamurile mașinilor. Printre obiecte se aflau și cele furate de la doamnele demnitari. Deocamdată Mihai se află arestat pentru 30 de zile. *(D.M.)*

POATE CĂ SATUL ALUN, din Munții Poiana Ruscăi, reprezintă, la acest început de mileniu, imaginea emblematică – totodată, incredibilă, dar dureros de reală – a depopulării multor zone rurale românești. Acum 40 de ani, la Alun s-a petrecut un fapt fără precedent. Peste 140 de familii și-au părăsit vetrele, pământurile mănoase, casele împunătoare, pentru că reprezentanții regimului comunist începuseră o prigoană dură împotriva lor. Astăzi, are un singur localnic, pe bătrânul Lazăr Popa și, periodic, pe maica Hrisalia, care încearcă să cheme oamenii înapoi. Deocamdată, sunetele clopotului străbat străzi pustii pavate cu marmură, iar în spatele pereților ce-au vegheat mii de destine, ecourile se sting, neauzite de ureche omenească. *(A.N.P.)*

■ Resemnare inutilă

SURPRIZA din ceasul cu pendulă

Dacă am ști de unde sare norocul, viața n-ar fi, poate, suficient de picantă (uneori dureros de picantă). Christian Lautrel, un tâmplar de 47 de ani din Gands (Belgia), a aflat pe unde țopăie șansa vieții lui după 26 de ani de așteptare.

O scurtă poveste de dragoste a tinereții s-a consumat într-un mod foarte ciudat. Karine, o nemțoaică plesnind de senzualitate cu care a călătorit în trenul cu care se întorcea de la München (Germania), i-a făcut o bruscă declarație de iubire la despărțire. Totodată, i-a strecurat în buzunar un petec de hârtie... Ușor derutat de ofensiva zânei, Christian s-a uitat lung după ea. A fost momentul în care, un tânăr de numai 21 de ani, a jurat în sinea lui că nu-l va mai interesa nici o altă femeie. Era o decizie grea, incredibilă după doar cele câteva ore petrecute în tren. Dar se pare că există și astfel de bărbați născuți să se sacrifice pentru o idee.

După aproape 12 ani de la acea întâmplare, personajul nostru pleacă din nou la München, cu afaceri în domeniul mobilei. Avea mereu proaspăt în minte chipul Karinei și glasul ei inconfundabil. Întâmplarea a făcut ca, la o expoziție de profil, s-o zărească la brațul unui domn distins. Șocul l-a paralizat pur și simplu și n-a putut avea nici o reacție. Totul s-a petrecut fulgerător și în mintea lui Christian se ruina ireversibil un scenariu de viață ce-ar fi putut reprezenta controversata noțiune de fericire. Avea pe atunci 33 de ani și resemnarea l-a copleșit. Dar meandrele destinului ascund multe surprize.

Anul trecut, Christian s-a decis să părăsească orașul Gands. Avea 47 de ani și voia să-și mute afacerea la Charinaux, unde se stabiliseră părinții lui. Și, pe când încărca într-un camion obiectele care-l interesau din acea casă bântuită doar de imaginea Karinei, el observă că din cutia ceasului cu pendulă cade un petec de hârtie. Îl ridică și citește cele câteva rânduri așternute de o mână grăbită... Era biletul scris de femeia vieții lui, în urmă cu 26 de ani! Fusese găsit și ascuns de mama lui Christian, în ziua când fiul ei se întorsese atât de tulburat acasă, încât uitase de notița fetei. Astfel, abia la 47 de ani singuraticul bărbat află adresa exactă și numele complet al Karinei. Ia trenul chiar în acea zi, sosește la München și, cu o emoție greu de stăpânit, ajunge la locuința ei. Întâlnirea lor n-a fost deloc spectaculoasă, de parcă femeia ar fi știut că el o va găsi în cele din urmă. Celibatară convinsă la rându-i, ea îi spune că „domnul distins" era chiar tatăl ei și că în toți acești ani nu s-a întrebat decât „de ce întârzie băiatul acela priceput la tâmplărie?"...

Această dură poveste adevărată, relatată într-o revistă belgiană dedicată cuplurilor fericite, are un final incert. Karine și Christian locuiesc acum la Charinaux și trăiesc o (a câta oare?) tinerețe pierdută datorită, poate, unei însemnări necitite la timp. *(P.I.)*

■ O vârstă de invidiat

„Am împlinit 110 ani pentru că am mâncat numai pâine și slănină"

„Am zis nu televiziunii, am zis nu detergenților și altor factori așa-zișI moderni, am zis nu tuturor medicamentelor care sunt tot atâtea otrăvuri. O viață liniștită și o alimentație bazată în mod special pe pâine și slănină". Acesta să fie secretul unei vieți prelungite și o bună sănătate? Bunica Pina se jură că da. Cine a văzut-o cum se prezintă nu de mult când a fost sărbătorită în orașul Zone (Brescia) cu ocazia împlinirii vârstei de 110 ani, avea toate motivele să dea crezare spuselor ei. Doar dietologii au strâmbat din nas. Pâine și slănină în fiecare dimineață? „Rețeta" bunicuței Pina riscă să arunce în aer toate teoriile experților în alimentație, preocupați în principal de combaterea colesterolului. Dar, cei mai apropiați de bunica Pina și în mod special nepoata ei, Pasqua Danesi, (45 ani) nu au nici un fel de dubii.

În realitate bunica Pina se cheamă Maria Bazzana; s-a născut la 20 februarie 1891 în orașul Zone, lângă lacul d'Iseo, situat la 700 metri altitudine, într-o zonă vestită pentru peisaj și o climă sănătoasă. S-a măritat în 1916 cu Giuseppe Zatti care a decedat doi ani mai târziu, în timpul primului război mondial. Rămasă văduvă și cu un copil, Giovanni, bunica Pina s-a mutat la Provaglio d'Iseo la fratele ei, Francesco. Aici a locuit timp de aproape 17 ani și a muncit ca factor poștal, după care a revenit în orașul ei natal, Zone, unde a primit o slujbă de... bocitoare la înmormântări. În 1994, fiul ei, Giovanni, a încetat din viață. Apoi ea a suferit un grav accident în urma unei căzături, soldată cu fractura femurului, ceea ce a constrâns-o să recurgă la un scaun cu rotile. Chiar și așa, bunica Pina este o persoană veselă, bine dispusă, plină de optimism, încântată de sprijinul nepoatei sale, Pasqua, care caută să-i asigure condiții cât mai bune de viață. *(Gh.R.)*

În fotografie: Bunica Pina împreună cu Nico, ultimul dintre nepoții săi, care reprezintă cea de-a cincea generație a familiei.

Fotografii de la cititori

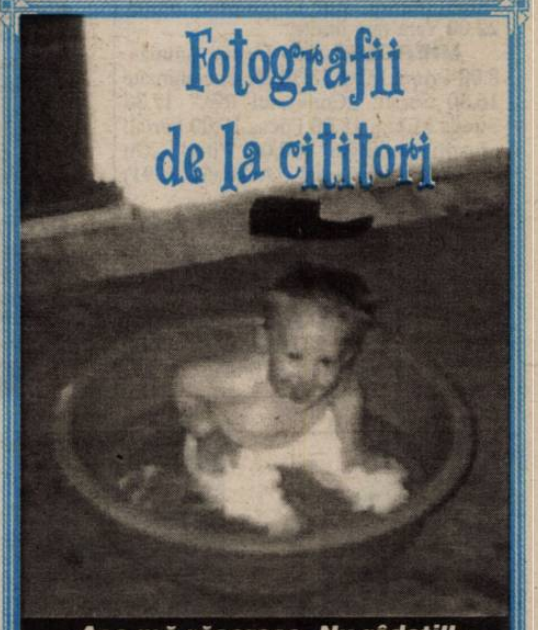

«Așa mă răcoresc. Nu râdeți!!»

CECILIA TEODORA ANDREI – București

Săptămâna 3 - 9 AUGUST

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.30 Drepturile omului 17.40 Personalul de Costineşti 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Femeia diabolică" (SUA, 1983). Cu: Faye Dunaway 22.30 Serial: „Îngerul întunecat" 0.35 Film: „Amintiri de familie" (SUA, 1999).

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" 8.40 Desene animate 9.25 Film: „Napoleon şi Samantha" (SUA, 1972). Cu: Michael Douglas, Jodie Foster 11.00 La telefon, muzica populară 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.00 Golful temerarilor 15.45 Debut 50 Plus 17.00 Fotbal: Dinamo – Ceahlăul 19.00 Ora G 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 22.00 Serial: Amy" 23.00 Film: „Alesul din fotografie" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 14.00 Golful temerarilor 15.30 Bravo, bravissimo! 17.00 Fobal: UM Timişoara – Rapid 19.00 Atletism 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Mr. Magoo: Chior să fii, noroc să ai!" (SUA, 1997). Cu: Leslie Nielsen 23.30 Atletism.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 Desene animate 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" (ep.1) 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Români uitaţi, români pierduţi.

LESLIE NIELSEN
ROMÂNIA 1, duminică, 20.30

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.35 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 18.25 Atletism 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Viaţa sa schimbă" (Italia, 2000) 22.25 Serial: „Geena Davis" 23.10 Atletism.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 14.30 Atletism 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 18.25 Atletism 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Baywatch Hawaii" 22.45 Amprente 23.15 Film: „Moneda falsă" (SUA, 1997) 2.55 Atletism.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 14.30 Atletism 16.00 Convieţuiri 17.50 Fotbal: „FCM Braşov – FC Mika (Armenia) 20.00 Jurnal 20.30 Mamaia 2001 22.00 Serial: „Ultimele ştiri" (ep.1) 22.30 Mamaia 2001 23.30 Film: „Coşmar cu gust de realitate" (SUA, 1998) 2.50 Atletism.

acasa

VINERI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 22.30 Serial: „Terra nostra" 23.30 Fotbal: Steaua – Oţelul.

SÂMBĂTĂ 5.15 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Doctorul casei 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Reţeaua" 20.30 Fotbal 22.30 Chef de chef 23.30 Latino party.

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Acasă la români 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 20.00 Serial: „Şoimii călători" 20.30 Film: „Calamity Jane" (SUA, 1953).

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MONICA BELLUCCI
PRO TV vineri, 13.50

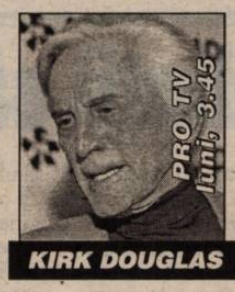

KIRK DOUGLAS
PRO TV luni, 3.45

JAMIE LEE CURTIS
PRO TV luni, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Patru pentru Texas" (SUA, 1963). Cu: Frank Sinatra 13.50 Film: „Ca peştele pe uscat" (Franţa, 1999). Cu: Monica Bellucci 15.30 Serial: „Colombo" 17.00 Fotbal: Sportul – Petrolul 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 21.15 Cinci săptămâni în balon 22.45 Film: „Untimul înger" (SUA, 1997) 0.30 Serial: „Familia Hughley" 1.00 Film: „Nebun de legat" (SUA, 1986) 2.30 Film: „Ultimul războinic" (SUA, 1970). Cu: Anthony Quinn.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.30 Serial: „Apărătorii planetei" 10.30 Serial: „Tânărul Hercule" (ep.1) 11.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Camera întunecată" (Australia, 1984, partea I) 15.45 Serial: „Războiul din Golf" (ep.1) 16.35 Film: „Problemele căsniciei" (SUA, 1993) 18.15 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.35 Film: „Inimă neînfricată" (SUA). Cu: Mel Gibson, Sophie Marceau 21.30 Vara ispitelor 23.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Provocări erotice" (M. Britanie, 1997).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.40 Serial: „Apărătorii planetei" 10.30 Serial: „Tânărul Hercule" 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Iubind-o pe Molly" (SUA, 1974) 15.50 Film: „Bill şi Ted ajung în iad" (SUA, 1991) 18.15 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Fotbal: FCM Bacău – Steaua Bucureşti 21.40 Vara ispitelor 0.15 Serial: „Răzbunare fără limite" 2.15 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Pajiştile verzi" (SUA, 1970). Cu: Jacqueline Bisser 15.30 Serial: „Colombo" 17.20 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Arest la domiciliu" (SUA, 1996). Cu: Jamie Lee Curtis 23.00 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.45 Film: „Era un ticălos" (SUA, 1970). Cu: Kirk Douglas, Henry Fonda.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Pajiştile verzi" (SUA, 1970). Cu: Jacqueline Bisser 15.30 Serial: „Colombo" 17.20 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Bilet de vacanţă 23.15 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „Vârtejul pasiunii" (SUA, 1999). Cu: Mickey Rourke.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Xanadu" (SUA, 1980). Cu: Olivia Newton John 13.45 Film: „Telefonul morţii" (SUA, 1985). Cu: Kurt Russel 15.30 Serial: „Colombo" 17.20 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Dispăruţi pe front" (M. Britanie, 1999). Cu: Sean Bean 23.15 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „O iubită mai înaltă" (SUA, 1998). Cu: Brigitte Nielsen.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Total Recall" (SUA, 1990). Cu: Arnold Schwarzenegger 0.30 Film: „Păcătosul" (SUA, 1998). Cu: Armand Assante.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Bum Bum 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Fiul favorit" (ultima parte). Cu: Harry Hamilton 21.30 Music Star 0.00 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 12.00 Obiectiv 13.00 Viva Duminica 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Cârcotaşii în Europa 20.00 Impact 21.00 Film: „Luna neagră" (SUA, 1986). Cu: Tom Lee Jones, Linda Hamilton 23.00 Aici e de noi!

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vrei să fi miliardar? 20.00 Film: „Zona de impact" (SUA, 1993). Cu: Bruce Willis, Sarah Jessica Parker 22.00 Vară fără limite.

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Monseniorul" (SUA, 1982). Cu: Christopher Reeve 22.00 Vară fără limite.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Un mincinos sentimental" (Australia, 1991) 22.00 Vară fără limite.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 15.30 Special 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Real TV 21.00 Obiectiv 22.00 Vară fără limite.

2

VINERI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Serial: „Samuraiul" 16.45 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 17.40 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 21.00 D'ale lu'Mitică 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Film: „Mercenarul" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci 9.35 Universul cunoaşterii 11.05 Serial: „Din lumea lui Dany" 11.35 Serial: „Wishbone" 12.00 Desene animate 13.05 Serial: „Cum am devenit african" 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 16.10 Documentar 17.00 Vacanţă cu Trupa DP2 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Film: „Sfârşit de secol" (Italia, 1999, partea I) 21.10 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.50 Serial: „Misiune pe chei" 22.45 Freddie Mercury – poveste încă nespusă 23.45 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.05 Serial: „În direct" 11.35 Desene animate 12.00 Prietenii lui Piticot 13.15 Serial: „Atenţie la neatenţie!" 14.40 Documentar 15.25 Pop Club 16.25 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Pâine şi trandafiri" (ep.1) 19.30 Film: „Totul pluteşte" (Franţa, 1999) 21.00 Film: „Copilul invizibil" (SUA, 1999) 21.45 Film: „Baia turcească" (Italia, 1996).

LUNI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Răscruci 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Camera de gardă 19.10 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.40 Teatrul Naţional TV prezintă: „Patima de sub ulmi" de Eugen O'Neill.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Mircea" (România, 1989) 23.10 Serial: „Stăpânul animalelor" 24.00 Patrimoniu.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Fortuna" (Rusia, 2000) 22.45 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.30 Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Orizont spiritual 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.25 Teatrul Naţional TV prezintă: „Memoria teatrului".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fii Fresh 'Neaţa 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Capcanele oceanului" (SUA, 1991). Cu: David Caruso 22.30 Party Time 0.30 Film: „Camarazii lui Kelly" (coprod., 1970). Cu: Clint Eastwood.

SÂMBĂTĂ 7.30 Fir întins 8.00 Fii Fresh 'Neaţa 11.00 Film: „Racheta fantastică" (Canada, 1995) 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Khartoum" (M. Britanie, 1966) 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „Sheena" 19.00 Observator 20.00 Film: „Noaptea generalilor" (coprod., 1967). Cu: Peter O ' Toole, Omar Shariff 22.30 Party Time 0.30 Film: „Minciuni nevinovate" (SUA, 1998).

PETER O'TOOLE
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii 8.00 Fii Fresh 'Neaţa 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Serial: „Detectivii Hart" 13.00 Film: „O caravană americană" (SUA, 1965). Cu: Burt Lancaster 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „V.I.P.". 19.00 Observator 20.00 Fiesta de duminică 22.00 TeleEurobingo Nou 22.30 Film: „Blestemul aurului" (M. Britanie, 1981). Cu: Gene Hackman, Mickey Rourke 1.00 Film: „Un samurai american" (SUA, 1998).

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Drumul spre victorie" (Italia, 1998) 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Invazia roşie" (SUA, 1984). Cu: Patrick Swayze 22.30 Film: „Nemesis 2: Nebula" (SUA, 1995) 1.30 Film: „Inocenţi cu mâini murdare" (coprod., 1975). Cu: Romy Schneider.

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Ziua lui Martin" (M. Britanie, 1985) 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Emisarul ţarului" (coprod., 1999) 22.30 Film: „Arena morţii" (Hong Kong, 1989) 1.30 Film: „În regulă, şefule" (Franţa, 1974).

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Lupul îşi schimbă părul..." (SUA, 1987) 22.30 Film: „O lecţie de viaţă" (SUA, 1987).

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „A şaptea ţintă" (Franţa, 1984). Cu: Lino Ventura 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Iluzia iubirii" (SUA, 1995) 22.30 Serial: „Pretender – Omul cu o mie de feţe" 23.30 Film: „Martorul-cheie" (SUA, 1994). Cu: Marc Singer 2.00 Film: „Soţia infidelă" (Franţa, 1969).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

7.00 Muzica 12.00 Telemedicina. (r) 16.00 Domino 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica 10.00-15.30 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, doamnă? 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 10.30 La ordinea zilei (r) 13.30 Cătălin duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00-14.00 Reluări 18.00 24 de ore din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 15.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

ARMAND ASSANTE
PRIMA TV vineri, 0.30

LINDA HAMILTON
PRIMA TV duminică, 21.00

MICKEY ROURKE
PRO TV miercuri, 3.00

ROMY SCHNEIDER
ANTENA 1 luni, 1.30

Un nou uragan bulversează America

FILMELE LANSATE în această vară

Paul Hogan în „Crocodile Dundee"

Angelina Jolie, seducătoarea Lara Croft

Angelina Jolie, adică Lara Croft. Aceasta este ipostaza în care câştigătoarea premiului Oscar în anul 1999 a fost lansată concomitent în 500 de cinematografe din America. Publicul aştepta cu sufletul la gură „Lara Croft: Tomb Raider", filmul lui Simon Ouest, aşa că a luat cu asalt casele de bilete. De înţeles, de vreme ce spectatorilor li se promisese din timp un cyber-star cu putere de seducţie, întruchiparea celui mai popular personaj din jocurile video, vândute pe întreg globul în 21 de milioane de exemplare. Adolescenţii în special, care cunoaşteau de pe ecranele computerelor aventurile savuroase ale Larei Croft, au fost cei mai curioşi să vadă cum eroina lor preferată „s-a reîncarnat" în trupul cu forme apetisante al Angelinei Jolie. Ştiau la ce să se aştepte: o super-femeie, inteligentă, bine antrenată să facă salturi elastice şi să iasă din orice încurcătură, hotărâtă să înfrunte capcanele şi răutăţile lui Manfred Powell (Iain Glen). Cu alte cuvinte, cu nimic mai prejos decât personajele masculine din alte jocuri video celebre, „Indiana Jones", „Mumia" sau „James Bond"...

Angelina Jolie

„Crocodile Dundee 3", în dificultate

E de înţeles ghinionul ultimului „Crocodile Dundee" care a avut neşansa să debuteze pe ecrane în acelaşi timp cu Lara Croft... Cum să facă faţă Mick „Crocodile" Dundee, alias Paul Hogan ajuns la vârsta de 60 de ani, vârstă bine marcată de ridurile adânci de pe faţă, unei concurente care explodează de sex-appeal? Dar, hotărât ca întotdeauna să câştige indiferent de greutăţile prin care e nevoit să treacă, „Crocodile" mizează pe publicul său, de altfel deloc puţin la număr. După ce isteria produsă de Lara Croft va înceta, mai mult ca sigur că fanii lui i se vor alătura, de data aceasta într-o călătorie plină de peripeţii comice, în Oraşul Îngerilor. Îmbrăcat ca de obicei în costumul său de vânător de crocodili, Paul Hogan plonjează neînfricat în apele tulburi ale Los Angeles-ului. E însoţit, evident, de Sue (Linda Kozlowski) – jurnalista care între timp i-a devenit soţie –, şi de fidelul său prieten Mikey (Serge Cockburn). Înarmat ca întotdeauna cu un cuţit şi cu propriile simţuri bine ascuţite, „Crocodilul" are de înfruntat ifosele, snobismul şi aerele de vedete ale lumii din cetatea Hollywood-iană. Din păcate, această a treia parte a primului „Crocodile Dundee" s-a lăsat destul de mult aşteptată, au trecut deja 13 ani de la cel de-al doilea „episod", iar acum, când în sfârşit a apărut, se pare că e lipsit de seva [illegible]rului de altădată. Situaţiile sunt previzibile, reacţiile „Crocodilului" şi modul de a ieşi din tot felul de încurcături nu mai produc spectatorului cine ştie ce surpriză... Nonconformistul personaj din urmă cu mai bine de un deceniu e năclăit de... convenţii.

„Antitrust" sau puterea nevăzută a manipulării

„Antitrust" e un thriller plasat în lumea elitei informaticii americane. Protagonistul filmului, Millo (Ryan Phillippe) este un tânăr supradotat care lucrează în cercetare informatică pentru Gary Winston (Tim Robbins), patronul unei puternice firme. Fascinat de şeful său, pe care îl vede ca pe un idol şi un model demn de urmat, Millo pune întregul lui talent şi forţă de muncă în serviciile acestui magnat al informaticii, care are ceva din imaginea lui Bill Gates. Toate bune şi frumoase până în momentul în care un apropiat al lui Millo este victima unei crime. De ce a fost prietenul său ucis? Ştia oare prea multe? Să fie ei, aceşti oameni de geniu care lucrează în cercetare, victimele unei odioase manipulări puse în operă de cei ce au puterea să schimbe lumea? În căutarea unor răspunsuri, trama filmului se ţese cu momente pline de suspans, pe gustul devoratorilor de filme care dau fiori de groază. Întreaga acţiune se petrece într-un mediu de pur high-tech specific informaticii.

Secvenţă din filmul „Antitrust"

Un pact pentru sinucidere

Regizorul englez de origine indiană, Suri Krishnamma, este autorul filmului „New Year's Day", interzis copiilor sub 12 ani, în ciuda faptului că personajele principale sunt nişte adolescenţi. De ce? Într-un univers cu tentă suprarealistă, filmul narează povestea a doi băieţi, Jake (Andrew Lee Pott[illegible]i Steven (Bobby Barry) car[illegible]avieţuiesc unei avalans[illegible]p ce prietenii lor mor. M[illegible]rofund de această întâmplare şi neînţeleşi de familiile lor, se decid să facă împreună „un pact de sinucidere", adică peste un an să meargă în acelaşi loc unde prietenii lor au pierit sub valurile de zăpadă şi, la rândul lor, să-şi ia viaţa. Dar în acest răstimp de un an trebuie să ducă la îndeplinire o misiune pe care tot ei şi-o stabilesc: să împlinească visurile cele mai nebuneşti, ţesute cândva de întreaga lor bandă de prieteni. Să ajungă de câte ori au prilejul pe prima pagină a ziarelor (pentru fapte bune sau rele), să incendieze liceul, să guste din fiecare drog în parte... Alternând momentele de candoare cu cele dramatice, regizorul urmăreşte pas cu pas deriva înduioşătoare a celor doi adolescenţi care, ştiind că au doar un an de trăit, încearcă să se elibereze de sentimentul de culpabilitate şi să „facă pe placul" prietenilor dispăruţi. Chiar dacă poate fi privită doar ca o fantezie cinematografică, filmul analizează, cu o reală fineţe psihologică, sufletul adolescentului în criză de comunicare şi căldură, care aspiră însă la un destin eroic sau cel puţin demn de remarcat.

Sfântul Valentin cel ucigaş

Toată planeta ştie, Sfântul Valentin e ziua îndrăgostiţilor, multe ţări au adoptat din America această sărbătoare, după părerea unora cea mai frumoasă din întregul an. Dar, pentru eroii din filmul lui Jamie Blanks, „Valentine", această zi poate rima cu răzbunarea şi crima. Un grup de prietene – Kate, Paige (Denise Richards), Dorothy, Lily şi Shelly, foste colege de liceu, au păstrat peste ani legătura lor strânsă. Aproape că nu-şi mai aminteau că în timpul şcolii s-a întâmplat să fie implicate într-o glumă neinspirată căreia îi căzuse victimă un băiat timid. Traumatizat de umilinţa pe care a suferit-o cu acest prilej, acesta a copt de-a lungul timpului o răzbunare atroce împotriva lor şi a ales să o pună în aplicare de „Sfântul Valentin". Evident, filmul abundă în scene terifiante şi poate fi înscris în seria peliculelor cu poveşti ale adolescenţilor: „Urban Legend", „Carrie", „Scream", „Ştiu ce-ai făcut astă-vară" etc.

GROS-PLAN

◆ **Liz Hurley** ţinteşte sus. Presa de peste ocean a scăpat din vedere că în ultimul timp actriţa Liz Hurley, fosta logodnică a lui Hugh Grant, ţese fire de păianjen în jurul fostului preşedinte al Statelor Unite, Bill Clinton. Se spune că la sfârşitul lunii iunie, cei doi au petrecut o seară agreabilă într-o superbă vilă amplasată pe plaja din Santa Monica. Printre altele, şi-au oferit şi plăcerea de a face baie în piscină şi de a juca o partidă de cărţi... Pentru a pune capăt oricăror murmure răutăcioase, asistentul personal al fostului preşedinte a ţinut să precizeze că a fost vorba de o seară la care a fost invitată mai multă lume, printre care şi cântăreaţa Sheryl Crow.

◆ **Purceluşul Babe** a fost condamnat la moarte de către Înalta Curte de Justiţie a Angliei. Cum e posibil ca un star care a jucat într-un film cu un succes răsunător (e vorba de „Babe", nominalizat în 1995 la premiile Oscar la categoria cel mai bun film al anului) să aibă o semenea soartă? Grunty, care a interpretat în film rolul simpaticului purcel orfan care se credea câine ciobănesc, a avut neşansa să intre în contact cu câteva animale infectate cu virusul febrei aftoase. Rosemary Upton, stăpâna lui Grunty, a protestat vehement când a fost obligată, în urma unei decizii a Ministerului Agriculturii, să trimită purceluşul-vedetă şi 11 oi de rasă la abator. Ea a pretins că animalele erau perfect sănătoase.

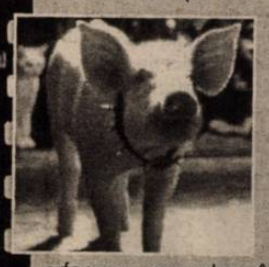

◆ **Revista „People"** a publicat recent lista celor mai doriţi celibatari din lume, bazându-se pe votul a 47000 de cititori. Printre cei 50 de burlaci selectaţi în urma preferinţelor enunţate de cititori, se numără nu numai staruri din filme, cum ar fi actorii Ben Affleck, Josh Hartnett, Tiger Woods, Matt Damon, Benicio Del Toro, ci şi bărbaţi cu alte profesiuni, de exemplu John O'Brien – un fermier absolvent al Universităţii Harvard, criticul de film Richard Roeper, un nobil cu nume ciudat – baronul Clement von Franckenstein etc.

◆ **Julianne Moore,** care în prezent îşi savurează succesul cu filmul „Hannibal" în care joacă alături de Anthony Hopkins, declară ca nudităţea pe marele ecran nu îi creează nici un fel de problemă. „Nuditatea şi sexualitatea nu mi se par deloc şocante sau înspăimântătoare", a afirmat actriţa într-un interviu acordat revistei „GQ". Cu toate acestea, Julianne Moore recunoaşte că, deşi a acceptat contra sumei de câteva milioane de dolari să-şi dezvăluie trupul în faţa camerelor de filmat, nu e foarte mulţumită de felul cum arată. „Întotdeauna mi-am dorit să am buze mai groase, o piele mai închisă la culoare, să nu am pistrui, să fiu înaltă, să am un gât mai lung şi umeri mai laţi". Cel mai recent film al ei, lansat deja în Europa, este comedia SF „Evolution", în care îl are ca partener pe David Duchovny.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Patru ani în TIBET

Lungul drum spre Orient

„Omul care a înviat din morţi". Sau, mai exact, care a fost înviat, căci faptul că astăzi este un bărbat viguros şi atât de dăruit semenilor îl datorează apropierii de regretatul terapeut Valeriu Popa şi, desigur, acelei forţe vii ce stă dintotdeauna deasupra noastră, guvernându-ne existenţele. Acum 18 ani, era sportiv de performanţă, practica boxul, când o lovitură puternică l-a trimis la spital. Spre stupefacţia sa, i s-a pus ca diagnostic o ciroză ce necesita operaţie urgentă, dar aceasta a însemnat doar o privire aruncată de medici fiecatului bolnav, pentru că – au spus aceştia – nu se mai putea face nimic. I-au „dat" încă o lună de trăit şi Stelian Fulga a apelat la „nenea Omu", cum era numit Valeriu Popa, ca la ultima sa speranţă.

Stelian Fulga

47 de zile nu a mâncat nimic, s-a alimentat doar cu apă distilată, respectând riguros ritmul de viaţă prescris. Trecem peste faptul că, ulterior, medicilor nu le-a venit să creadă că „muribundul" Stelian Fulga nu numai că trăia, dar avea şi ficatul regenerat. A fost al doilea moment de răscruce al noii sale vieţi, când destinul l-a îndrumat către îndepărtatul Tibet.

Experienţele de atunci îl marchează şi astăzi, cu atât mai mult cu cât – ne mărturisea, nu fără o oarecare reţinere – în amăseriile unde şi-a petrecut patru ani, a văzut „pe viu" fenomene care, pentru majoritatea oamenilor din aşa-zisa lume civilizată, rămân fantezii pure. Atunci, la început, Stelian Fulga s-a numărat printre cei trei aleşi din peste 4000 de pelerini), de către patru călugări shaolini, pentru a-şi petrece perioada de iniţiere între ei. „Îmi vorbeau într-o engleză limpede – îşi aminteşte compatriotul nostru – dar eu aveam impresia că mi se adresează în româneşte şi mai ales m-a şocat faptul că ei mă cunoşteau: ştiau de unde vin, ştiau că fusesem la un pas de moarte şi că nu mâncasem timp de 47 de zile... De fapt, mi-am dat seama mai târziu că, pentru ei, nici nu este greu să afle tot ce se petrece oriunde pe pământul ăsta. Iar eu fusesem *trimis* la ei!"

Misterele unei lumi pure

Iniţierea în terapii naturale a lui Stelian Fulga s-a petrecut în afara timpului, căci – spune el – altfel percepi durata acolo, în Tibetul care ocupă o suprafaţă ceva mai mare decât Craiova noastră. Aceasta, ca spaţiu fizic, aşa cum percepem noi lumea, prin cele cinci simţuri. Căci centrul spiritual tibetan reprezintă – o afirmăm la modul cel mai serios posibil – un gen de ombilic terestru, prin care (încă) mai suntem „hrăniţi" de către Forţa divină de echilibru sau Forţa care guvernează Universul, cum o numesc localnicii. Revelaţiile sunt halucinante, dar ucenicul român al shaolinilor a trăit, efectiv, evenimente ce aveau să-i schimbe total imaginea despre ceea ce se află înăuntrul şi în afara fiecărui individ. „În lumea noastră sunt lucruri văzute şi multe nevăzute – remarcă el. Vă jur că, două luni şi jumătate, după ce-am venit din Himalaya, aveam o putere extraordinară, vindecam oameni pe stradă. Dar despre ce-am văzut acolo n-am vorbit încă în presă, pentru că lumea şi-ar face cine ştie ce fel de păreri greşite despre mine. Am văzut în Tibet cazuri de levitaţie, am văzut călugări mergând, cum se zice, pe ape sau făcând baie în apa provenită de la un gheţar, la minus 28 de grade, iarna. Şi am văzut cum patru călugări au vindecat în câteva minute, numai cu forţa mentală, fără atingere, o fată dintr-o familie de rang înalt, din Suedia, paralizată de mai mulţi ani. Nu vă închipuiţi ce puteri formidabile avem! Numai că nu ştim să le folosim, mai mult le risipim sau le neglijăm."

Natura vindecă prin curăţenie

„Adevărata moarte e viaţa." – spune Stelian Fulga, referindu-se la deprinderile alimentare ale lumii moderne. Pentru că toate bolile provin, direct sau indirect, de la probleme digestive. Tibetanii l-au învăţat că adevărata hrană o constituie ceea ce ne dă pământul, alimentul numărul unu – cum îl numeşte el – fiind cerealele. „Un măr, oamenii aceia îl mănâncă într-o oră, iar carnea nu există pentru ei, ca aliment. De altfel, traiectul digestiv, un măr îl parcurge în 4-5 ore, pe când carnea se elimină după 78-82 de ore, timp în care ea îşi lasă toxinele în sângele omului." De aceea, orice tratament trebuie să înceapă cu o cură de dezintoxicare, care – aşa cum o recomandă Stelian Fulga – nu durează decât o zi! Efectele sunt cu-adevărat spectaculoase, cum vom arăta mai jos. Preparatul conţine un extras din „arborele de Camerun" (laxativ foarte puternic), ulei din sâmburi de struguri şi ulei de seminţe de in. Practic, el curăţă traiectul digestiv, pacientul eliminând de multe ori impurităţi şi chiar paraziţi intestinali, în cantităţi şi de dimensiuni impresionante. Urmează tratamentul propriu-zis, bazat pe argila de Şuncuiuş, care are calităţi terapeutice extraordinare, şi pe extractele din plante medicinale.

PRECIZĂM că toate aceste preparate au avizul Ministerului Sănătăţii şi că Stelian Fulga nu face nici un fel de aprecieri sau interdicţii referitoare la eventualele tratamente alopate primite anterior de cei care îi calcă pragul. Şi aceştia, fie la Bucureşti (unde poate fi contactat la telefon 01-255.02.91; 091.443.089; 092.141.612), fie la Cluj, nu sunt deloc puţini. Pentru că – spune şi el, la fel ca marea majoritate a terapeuţilor – în lume nu există boli, ci bolnavi. Totuşi, celor ce nu-l pot contacta telefonic, le sugerează trimiterea unei scrisori care să cuprindă şi diagnosticul medical. În 7-10 zile, pacienţii vor primi colet poştal cu produsele necesare tratamentului (însoţite de indicaţiile corespunzătoare), plata făcându-se ramburs. Tratamentul de dezintoxicare costă 200000 lei, iar cel din plante şi argilă – pentru 4 luni – 400000 lei. Adresa: Şoseaua Mihai Bravu nr. 227, corp 1B, ap. 2, sector 3, Bucureşti.

VINDECĂRI MIRACULOASE

Am abordat subiectul de faţă după ce, în prealabil, am discutat cu câţiva dintre cei mai recenţi pacienţi ai d-lui Stelian Fulga. Poate că numai cazurile în sine ar fi mai mult decât edificatoare, pentru persoanele interesate de terapiile complementare, dar mai precizăm că tratamentul amintit (incluzând, cum spuneam, dezintoxicarea rapidă, apoi cura de apă distilată, argilă, extracte din plante) presupune şi o dietă corespunzătoare, care nu trebuie înţeleasă absolut deloc ca un „sacrificiu".

***Roxana Butunoiu* (40 ani) din Iaşi** a suferit de hepatită cronică tip C, microlitiază la rinichiul drept, fibrom uterin şi – afecţiune depistată mai târziu – toxocara. Analizele indicau degradarea rapidă a stării bolnavei, situaţie în care a urmat tratamentul d-lui Fulga, cu începere din luna iunie a.c., având la bază consumul de apă distilată şi clismele. Am păstrat legătura în această perioadă şi, la mai puţin de o lună, ne-a relatat despre rezultatele uimitoare ale analizelor: ficatul regenerat, toxocara şi microlitiaza inexistente, fibromul în curs de dispariţie. Nu avea nici un fel de senzaţie de foame, iar starea generală a determinat-o să ne mărturisească despre vindecarea sa că o consideră un miracol.

***Rodica-Livia Muzsi* (32 ani) din Cluj-Napoca** reprezintă unul dintre cazurile cele mai dramatice, tratate de Stelian Fulga. A suferit boli grave, încă din copilărie şi adolescenţă, componenta generală fiind infecţiile puternice, repetate. Alergii, apendice perforat, o pneumonie care a făcut-o să întrerupă şcoala, în clasa a XII-a, timp de un trimestru, apoi hipotiroidism şi – în 1997 – paralizia au dus-o într-un târziu la dl Fulga, când nu i-a cerut acestuia altceva decât s-o ajute să moară liniştită. Avea şapte operaţii (!) şi o mulţime de tratamente care-i produseseră o intoxicare medicamentoasă. A doua zi, după cura de dezintoxicare a d-lui Fulga, i-au revenit forţele şi, după circa o lună starea de sănătate se află între limitele normale.

***Nicolae Coşier*, medic veterinar,** a avut un ulcer gastric postmedicamentos, lombosciatică şi hemoroizi. În prima parte a tratamentului, simptomatologia s-a accentuat, apoi, după a 5-a zi s-a îmbunătăţit, starea de confort general instalându-se la capătul a numai o săptămână.

***Grigore Borota* din Cluj-Napoca** (scleroză şi tensiune arterială), ***Vasile Bibere* din Bacău** (cancer pulmonar) reprezintă alte cazuri grave, rezolvate prin tratamentul prescris de Stelian Fulga, dintre multe mii, câte au ajuns la cabinetul său. Pentru că ştie ce misiune i s-a dat, acesta ajută pe oricine. Există însă şi condiţia ca bolnavul să se ajute singur, prin credinţă şi încredere, prin voinţă şi tenacitate. Iar ca dovadă că nimic din cele arătate mai sus nu reprezintă idei fictive stau mărturiile foştilor suferinzi, care – spun ei – simt că în viaţa lor s-a petrecut o minune.

LEACURI DIN VECHIME

RÂNZA DE VITĂ (adică stomacul sau „burta" cum este mai cunoscută) îşi revendică o utilizare îndelungată în cazurile de dispepsie: lipsa poftei de mâncare, greaţă, greutate în stomac. Odinioară însă ea se folosea crudă, tocată, sau stoarsă, iar sucul, amestecat cu puţină supă, se bea. „De aceea – spune V. Voiculescu – beţivilor care au stomacul obosit şi sleit le prieşte dimineaţa după chef o ciorbă de burtă, care are în ea suc de ghinduri mistuitoare." Acelaşi leac era foarte eficient în anemii grele, împreună cu ficatul de vită, ambele dându-se în special fetelor „slabe şi gălbejite" şi copiilor „anemici şi pipernicii". Este interesant că şi stomacul de iepure era extrem de util, dar în tratarea otrăvirii cu ciuperci.

CUŢITUL CUNUNAT nu reprezintă un leac propriu-zis, ci un instrument destul de ciudat, de ajutor în tămăduiri. Este vorba despre cuţitul ţinut la brâu de mire (rareori, de mireasă) în ziua nunţii. Descântătoarele se foloseau de „cuţitul cununat" pentru a ameninţa, poate chiar şi pentru a alunga, în realitate, „izdatul" – cum erau denumite colicile intestinale. O posibilă explicaţie a folosirii acestui instrument magic ar fi că, la fel ca el, izdatul dă senzaţia de tăiere, de înjunghiere, adică dureri ascuţite. Virtuţile tămăduitoare sunt potenţate de prezenţa cuţitului în biserică, la o ceremonie ce semnifică prin ea însăşi viaţa perpetuă, eternă.

MĂMĂLIGA este folosită în mai multe împrejurări, nu în... cură internă, adică mâncată, ci extern. La dureri de cap, când pielea craniului este umflată şi moale, o mămăligă fierbinte şi vârtoasă, pusă într-o cârpă, se aşază pe cap la fel ca o cască şi afecţiunea dispare rapid. După aceasta, bizarul leac poate fi dat, ca hrană, animalelor, dar niciodată omului, probabil considerându-se că a acumulat o serie de vibraţii nocive, de energii negative.

REFLEXOLOGIA
tradiţie milenară

Sunt mii de ani, de când se ştie cu certitudine că omul stăpânea metode terapeutice naturale extrem de eficiente, raportate la meridianele şi la punctele energetice ale corpului fizic. Mai puţin se ştie astăzi că nu numai orientalii aveau asemenea cunoştinţe, pe care însă ei le-au păstrat şi le-au perpetuat, şi ţinând pasul cu evoluţia civilizaţiei umane. Geto-dacii practicau şi ei tratamente de acest tip, iar mărturiile arheologice (şi nu numai) spun multe, în legătură cu problema în discuţie.

Reflexoterapia porneşte de la ideea confirmată practic că suprafaţa corpului uman prezintă unele zone care corespund – prin puncte precis localizate – organelor. Cele mai exploatate, în acest sens, sunt tălpile, palmele şi cutia craniană. Ca tehnică terapeutică, reflexoterapia este un masaj digital executat în scopul reechilibrării, printr-un mecanism reflex de rezonanţă, a circulaţiei sanguine şi energetice, determinând în acelaşi timp îmbunătăţirea capacităţii imunitare a organismului. Doamna *Gabriela Floreta Bucur,* de mulţi ani practicantă a acestei metode, având deseori rezultate remarcabile, ne-a făcut unele precizări legate de domeniul respectiv.

Ştiinţa nu a elucidat toate nelămuririle privitoare la mecanismul de funcţionare a reflexoterapiei. Aceasta nu se limitează la eliminarea sau diminuarea durerilor, ci efectele sunt mult mai complexe. La apăsarea pe talpă a unor zone, pacientul simte uneori o durere ascuţită, ca înţepătura unui ciob de sticlă, iar terapeutul detectează local prezenţa unor granulaţii de dimensiuni variabile – cât firul de nisip, până la bobul de mazăre sau chiar cât nuca. Acestea sunt depuneri de „cristale", formate din acid uric, acid oxalic, calciu migrat, resturi ale proceselor de metabolism. Prin reflexoterapie, ele sunt mărunţite, sfărâmate, dizolvate şi eliminate, în vederea restabilirii circuitului sanguin şi energetic normal. Dar, în ce priveşte diagnosticul şi tratamentul prescrise de medic, ele sunt respectate cu stricteţe.

Principiile reflexoterapiei trebuie să fie nu doar foarte bine cunoscute, ci şi stăpânite perfect. Referindu-ne la reflexoterapia plantară, vom preciza că organele situate în dreapta corpului au corespondent pe talpa dreaptă, iar cele din stânga, pe talpa stângă. Excepţie fac cele din zona capului, localizate invers pe tălpi. Ca aşezare, locul unde talpa se îngustează corespunde taliei, spre degete „situându-se" organele din partea superioară a corpului, iar spre călcâi, cele din zona inferioară. Ca o consecinţă directă a celor arătate mai sus, d-na Bucur ne precizează că terapia reflexogenă se aplică, practic, în toate bolile cauzate de dezechilibre energetice şi ale circulaţiei sanguine. Indiferent dacă pacientul urmează sau nu un tratament prescris de medicul alopat, masajul plantar, al palmelor sau al capului este însoţit şi de alte tehnici terapeutice complementare: respiraţia după anumite reguli, gândirea pozitivă, sugestia, hidroterapia etc. Spre exemplificare, prezentăm doar „respiraţia de curăţire". Expiraţi, apoi inspiraţi lent şi profund. Când plămânii sunt complet dilataţi, expiraţi brusc pe nas, retrăgând rapid abdomenul, ca la un strănutat. Se procedează astfel de 6 ori consecutiv, apoi se repetă după un minut de pauză. Este o practică excelentă pentru plămâni, căile respiratorii şi mucoasa nazală. În primul rând însă e nevoie de multă încredere, răbdare, consecvenţă şi disciplină strictă. Pentru că, în fond, omul are în el toate mijloacele de autoperfecţionare, până la stadii nebănuite, trebuie doar să şi le descopere şi să le folosească în mod adecvat.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Sângele artificial

un vis ce poate deveni realitate

Visul medicilor şi, de ce nu?, al oricărui om de pe planetă, de a dispune în orice moment critic de sânge pentru transfuzii, poate să devină în cel mult doi ani realitate. Cel puţin aşa promit cercetătorii câtorva companii americane care se ocupă în prezent cu punerea la punct a unei „reţete" de sânge artificial, universal compatibil, ce ar permite salvarea vieţilor omeneşti în timpul urgenţelor medicale şi reducerea pericolului de contactare a unor boli infecţioase transmise prin sângele provenit de la donatori. Totodată, sângele artificial ar putea rezolva o serie de probleme care se pun în cazuri extreme: pe câmpul de luptă, în cazul pacienţilor care refuză transfuziile din motive religioase sau al pacienţilor cu diferite tipuri de afecţiuni ale sângelui (celulelor roşii), cum ar fi anemiile.

Spre deosebire de sângele uman, „reţeta" sângelui artificial are în vedere posibilitatea de a putea fi conservat o perioadă mai lungă de timp, de a putea fi păstrat chiar şi la temperatura camerei, de a fi compatibil cu toate grupele de sânge şi de a înlătura riscurile legate de diferiţi agenţi infecţioşi.

Cu toate acestea, sângele artificial nu va putea înlocui definitiv sângele natural al unui bolnav care are nevoie de transfuzie, el reprezentând doar o soluţie temporară, de rezolvare a situaţiei de criză în sensul salvării şi menţinerii vieţii pacientului până în momentul în care există posibilitatea „alimentării" organismului cu sânge natural. Mai precis, sângele artificial nu poate fi menţinut în organism mai mult de o zi deoarece intră într-un proces de deteriorare, spre deosebire de celulele roşii naturale care rămân active timp de câteva luni. Încă un motiv pentru care sângele artificial nu poate reprezenta un substitut pentru cel natural, ci doar un supliment temporar, este legat de faptul că nu poate lupta împotriva infecţiilor din organism. În schimb, transportul oxigenului se realizează mult mai rapid şi mai eficient. Desigur, cercetările actuale se concentrează tocmai pe găsirea de soluţii pentru corectarea imperfecţiunilor sângelui artificial.

În prezent, există două tipuri de sânge artificial. Unul dintre ele foloseşte hemoglobina de origine animală sau umană, modificată de specialişti în aşa fel încât să poată transporta oxigenul într-un mod mai eficient ca globulele roşii. Al doilea tip de sânge artificial este creat în întregime din compuşi sintetici, care se îmbibă cu oxigen, astfel încât ţesuturile din organism au acces uşor la gazul vital.

10 TRUCURI pentru a păcăli căldura

Căldura nu iartă. La începutul verii şi al primelor valuri de caniculă, constatăm cât de greu suportăm văpaia soarelui fierbinte, dar încercăm să ne amăgim spunându-ne că organismul nu este încă obişnuit cu tratamentul... deloc confortabil la care natura ne obligă să facem faţă. Ajunşi în luna lui cuptor, ne aşteptăm evident să fie tot cald, credem că suntem mai pregătiţi să înfruntăm zilele toride, dar constatăm că deja suntem epuizaţi fizic şi psihic. Totuşi, acordând mai multă atenţie câtorva „trucuri" aflate la îndemâna fiecăruia dintre noi, senzaţia că... ne vom topi de căldură poate fi păcălită, iar pericolele pentru sănătate pot fi evitate.

1 ***BEŢI CÂT MAI MULTE LICHIDE.*** În mod obişnuit, medicii recomandă adulţilor să bea în jur de doi litri de lichide pe zi. Când e foarte cald, e cu atât mai indicat să se consume chiar mai multe lichide pentru a se compensa pierderea apei din organism, proces datorat în special transpiraţiei abundente. În nici un caz nu trebuie să aşteptaţi să vi se facă sete pentru a bea un pahar cu apă; e de preferat ca în zilele călduroase să uitaţi că există senzaţia de sete. Atunci e sigur că organismul nu suferă de lipsa de lichide şi că nu prezintă riscul de deshidratare care poate atrage după sine numeroase dezechilibre funcţionale.

2 ***INDIFERENT DE VÂRSTĂ,*** evitaţi să mergeţi prin soare ori să vă expuneţi în mod voit la soare în orele de insolaţie maximă: 11-15. Pentru copii, bătrâni şi persoanele cardiace, această măsură de precauţie e cu atât mai importantă. Dacă totuşi sunteţi nevoiţi să o faceţi, îmbrăcaţi haine uşoare, confortabile, răcoroase, deschise la culoare, din bumbac sau in. Nu ezitaţi să vă protejaţi capul cu o pălărie de soare. Şi, din nou, amintiţi-vă că nu trebuie să suferiţi de sete.

3 ***INTRODUCEŢI ÎN MENIUL ZILNIC*** o cantitate cât mai mare de fructe şi legume „portocalii" – morcovi, roşii, caise, piersici, pepene galben etc. – şi „verzi" – varză, fasole verde, spanac, dovlecei, pepene verde etc. –, care, datorită conţinutului lor bogat în beta-caroten, vitamine şi săruri minerale, ajută pielea să se apere de soare şi organismul să suporte căldura şi să înlocuiască pierderile de substanţe necesare bunei lui funcţionări. E de preferat să le consumaţi crude, ca să nu favorizaţi prin prăjire, coacere sau fierbere diminuarea conţinutului lor în substanţe benefice organismului.

4 ***EVITAŢI, ÎN SCHIMB,*** alimentele care lucrează împotriva organismului obligat să suporte zilele caniculare. Printre acestea se numără grăsimile de origine animală, alcoolul, mâncărurile cu sosuri grele, care supun organismul la efort pentru a le digera.

5 ***DACĂ SUNTEŢI*** o persoană predispusă la alergii, evitaţi să mâncaţi în exces ţelină, mărar şi pătrunjel, în special înainte de a vă expune la soare (la plajă, de exemplu). Cele mai recente studii asupra acestor alimente au scos la iveală o substanţă din componenţa lor, care favorizează reacţii de tip alergic.

6 ***NU VĂ LĂSAŢI PĂCĂLIŢI*** de ideea că un consum substanţial în legume şi fructe bogate în beta-caroten conferă pielii o rezistenţă imbatabilă în cazurile expunerii prelungite la soare. Cremele protectoare au la rândul lor un rol important în protecţia pielii faţă de efectele nefaste ale soarelui. Acestea sunt indicate nu numai la plajă, ci şi în situaţiile care impun deplasările sau statul prelungit la soare, din cauza unui anumit tip de activitate sau a obligaţiilor cotidiene.

7 ***NU AGRESAŢI ORGANISMUL*** cu băuturi extrem de reci dacă ştiţi că aveţi o sensibilitate a căilor respiratorii sau a traseului digestiv. Un ceai călduţ de plante aromate, eventual uşor îndulcit cu miere, hidratează organismul, taie setea şi diminuează senzaţia de căldură mai eficient decât orice băutură răcoritoare pe bază de chimicale, acidulată şi foarte rece.

8 ***EVITAŢI SĂ FACEŢI EFORTURI*** fizice mari în zilele de caniculă şi, mai ales, în orele de vârf ale căldurii (jogging, tenis de câmp, fotbal etc.) sau activităţi gospodăreşti grele (cum ar fi săpatul în grădină, diferite lucrări la înălţime etc.).

9 ***DACĂ PROGRAMUL VĂ PERMITE,*** odihniţi-vă zilnic preţ de o oră, mai ales după masa de prânz, dar fără să dormiţi. Altfel, persoanele care suferă de insomnie şi, totodată, suportă greu căldura, vor înfrunta cu dificultate – cu ochii mai mult deschişi! – nopţile toride de vară, iar restabilirea unui ritm normal de somn se va face cu dificultate.

10 ***AJUTAŢI PORII SĂ RESPIRE,*** oferindu-i pielii o igienă perfectă, prin minimum două duşuri pe zi (sau îmbăieri totale), dimineaţa şi seara. Duşurile scoţiene (alternanţa rapidă de apă rece şi caldă) dau organismului senzaţia de adaptare mai bună la temperatura ridicată a aerului din zilele toride.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Bolnavul de epilepsie

Firica M. din Ţăndărei – *Fără îndoială că fiul dv. depistat cu epilepsie trebuie să urmeze, pe lângă tratamentul medicamentos recomandat de medic, şi un regim de viaţă special.*

◆ Respectarea orelor de odihnă şi somn sunt esenţiale ◆ Televiziunea şi jocurile pe calculator sunt în general tolerate, cu excepţia epilepsiilor fotosensibile ◆ Deşi nu aţi precizat dacă e vorba de aşa ceva, vă avertizăm că în aceste cazuri se impun anumite reguli: program redus TV, distanţa de aproximativ 2 m de ecranul televizorului, urmărirea programului cu o veioză aprinsă; sunt de evitat şi discotecile cu „orgă de lumini" ◆ Sportul colectiv se poate practica, interdicţiile intervin numai în cazurile activităţilor care implică un risc vital în caz de criză ◆ Vaccinările sunt posibile, cu excepţia celei antipertussis şi a vaccinării contra febrei tifoide, paratifoidei şi holerei ◆ Pentru permisul de conducere interdicţia este absolută. În privinţa celorlalte probleme care vă frământă, trebuie să ştiţi că majoritatea suferinzilor de epilepsie au o sexualitate normală. Boala şi tratamentul său nu sunt incompatibile cu ideea de căsătorie, cu viaţa de cuplu sau cu maternitatea. Totuşi, trebuie să ştiţi că frecvenţa malformaţiilor congenitale ale descendenţilor este aproximativ de trei ori mai mare decât la populaţia generală. Riscul genetic există pentru toate formele de epilepsie.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Afecţiunile CARDIOVASCULARE trebuie prevenite încă din copilărie

Un studiu deosebit de relevant al dr. Martha Daviglus – profesor la Facultatea de medicină din cadrul Universităţii de nord-vest din Chicago, a atras atenţia asupra faptului că prevenirea bolilor cardiovasculare ar trebui să înceapă încă din copilărie. Cercetarea care a dus la această concluzie argumentată ştiinţific, s-a efectuat pe un număr de 10 874 de bărbaţi din Chicago, cu vârste cuprinse între 18 şi 39 de ani în perioada 1967-1973, aceştia fiind apoi monitorizaţi timp de 25 de ani. Aproape 62% dintre subiecţi aveau presiunea arterială peste limitele normale. După 25 de ani, 197 de persoane muriseră de afecţiuni coronariene, 257 de boli cardiovasculare şi 759 din alte cauze, dintre care unele, cum ar fi diferite boli ale rinichilor, se agravaseră pe fondul tensiunii arteriale crescute. Fişele medicale personale demonstrau că obiceiurile alimentare deprinse încă din copilărie şi stilul de viaţă al majorităţii acestor persoane constituiau factori de risc serioşi pentru dezvoltarea unor maladii cardiovasculare. „Pentru prevenirea nivelului ridicat al tensiunii arteriale este recomandată urmarea unei diete bazate pe legume şi fructe, mai puţină sare şi multă mişcare fizică", a concluzionat autoarea studiului.

Când îşi pierde sânul sensibilitatea?

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Doamna Ştefana Petrescu, din Bucureşti, are 48 de ani şi ne solicită ajutorul în următoarea problemă: „Am uter fibromatos, Domnule Doctor. Unde aş putea găsi un cabinet mai ieftin, eventual pentru o intervenţie cu laser?"

– Nu întotdeauna uterul fibromatos se şi operează imediat. Medicul ginecolog va stabili indicaţia de terapie medicamentoasă sau necesitatea unei intervenţii chirurgicale şi dacă poate fi folosită sau nu calea endoscopică (laser).

– Având în vedere că acest aspect pus în discuţie în mai multe scrisori, problema de alegere între a recurge la un tratament şi a opta pentru varianta „dură", cea a intervenţiei chirurgicale, răspundem astăzi şi rugăminţii unei tinere cititoare, Magda G., din Giurgiu, care ne întreabă ce este exact intervenţia mastoplastică şi mai ales dacă după o operaţie estetică sânul îşi pierde sensibilitatea.

– Este vorba, renunţând la termeni tehnici, de o operaţie de corectare a formei sânului şi de augmentare sau reducere a dimensiunilor. În primul caz, în mod normal, ea nu trebuie să provoace pierderi de sensibilitate, fiind efectuată fie în vecinătatea areolei mamare, fie în zona submamară, fie la nivelul subţiorii. Doar, în mod excepţional, se înregistrează cazuri de hipersensibilitate şi chiar şi atunci ele sunt tranzitorii. În cazul operaţiei de reducere a volumului sânului şi/sau de ridicare a acestuia, pot într-adevăr exista consecinţe. Aceasta se întâmplă, mai ales, în situaţii în care este necesară amputarea unei mase substanţiale de sân (chiar şi 1,5 kg) sau când ridicarea sânului trebuie făcută cu câţiva centimetri. În celelalte cazuri, de regulă, nu se semnalează neajunsuri.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

PAȘI PRIN ISTORII NEELUCIDATE

ATLANTIDA

nucleul civilizaţiilor megalitice?

Aparţinând epocilor protoistorice (acele vremuri mult prea îndepărtate pentru ca datarea cu carbon radioactiv să reflecte cu certitudine cronologia evenimentelor), urmele civilizaţiilor megalitice sunt răspândite în toate continentele. Pentru mulţi arheologi şi istorici ai religiilor ar fi trebuit să existe un „centru iniţiatic" ale cărui influenţe s-au răspândit în toate direcţiile, cu o pregnanţă variabilă. Care a fost acest punct nodal al străvechii credinţe în comunicarea cu zeii prin coloşi de piatră? Fără îndoială, ne spune grupul de cercetători francezi condus de Jean Deruelle, Atlantida este iniţiatoarea acestei forme de cult.

Dovezi materiale

Vom ocoli, pentru început, mesajele fantastice ale legendelor despre atlanţi, deşi au valoarea lor deloc neglijabilă. Astfel, primele construcţii masive din piatră au fost descoperite în zona arhipelagului Bahamas, în 1968. Explorările submarine au scos la iveală ziduri, construcţii piramidale şi o coloană sculptată cu rafinament. Ulterior, în nordul Cubei şi în regiunea de coastă a Floridei au mai fost descoperite ruine asemănătoare, materialul predominant de construcţie fiind un tip de marmură necunoscută în nici o altă regiune a lumii. Oare sunt suficiente dovezi materiale ale existenţei unei străvechi civilizaţii (trăitoare înainte de secolul X î.Ch.)? Este sau nu o coincidenţă faptul că locul aproximativ indicat de Platon (dar şi nu de Diodor din Sicilia!) este şi cel al acestor vestigii arhitectonice? La ce serveau imensele şi bizarele forme durate în piatră, care însoţeau rămăşiţele unor edificii? Deşi ansamblul lor a fost distrus de agresivitatea apelor, se poate sesiza tendinţa de a instaura un cult, a cărui exteriorizare ar fi putut fi asemănătoare cu complexele megalitice răspândite în Europa, din Irlanda şi până-n Malta.

Dar astfel de manifestări arhitectonico-spirituale au fost descoperite şi în întreg bazinul mediteranean. Anul trecut, în zona deşertică din nordul Africii au fost scoase la lumină (cu ajutorul unor detectoare speciale plasate pe sateliţi) uimitoare urme ale unor construcţii cvasi-megalitice, datând din mileniul VI î.Ch., deci cu mult înaintea închegării Egiptului dinastic şi a construirii piramidelor. Imediat s-a lansat ideea că ridicarea unor monumente incredibile, precum Marea piramidă a lui Keops, ar fi avut la bază transmiterea multimilenară a unor secrete de vehiculare a coloşilor de piatră. Pe de altă parte, se ştie că există megaliţi şi în zona asiatică: în Sri Lanka, Tibet şi Coreea. Extrem de semnificativ este faptul că forme similare de adorare a zeilor sunt prezente în Indonezia şi Malaysia...

Concluzii pripite?

A înălţa blocuri de piatră de 200-300 de tone, a urca pe ele lespezi de 50-100 de tone este un efort care cere, neîndoielnic, o puternică motivaţie. Complexele megalitice sunt alcătuite fie din menhire (piatră uriaşă împlântată în sol), fie din cromlehuri (ansamblu circular sau semicircular de menhire), fie din dolmene (forme aducând aminte de o incintă cu un plafon din dale de piatră). Nu cumva caracterul rudimentar dar grandios al acestor edificii ar fi putut fi comun mai multor civilizaţii, fără ca acestea să aibă căi de comunicaţie între ele? Rostul lor pare să fi fost dublu: cultul unor zei primordiali, sapienţiali, şi observarea cerului pentru tentativa de a periodiciza mişcările stelare. Avem oare de-a face cu speculaţii care, în finalitatea lor spirituală, ne conduc spre un generalizat cult al morţilor, dezvoltat independent de spiritualitatea Atlantidei? Să observăm, deloc maliţioşi, că în dezbaterea acestei probleme nici nu se mai pune întrebarea: a existat sau nu Atlantida? Vom încerca un răspuns în numărul viitor.

TRADIŢII

BESTIA DIN GÉVAUDAN

O captivantă legendă a localnicilor din regiunea franceză Auvergne (centrul ţării) spune că vechea aşezare Gévaudan a fost terorizată timp de trei ani de un animal dintr-o specie necunoscută. Între 1764 şi 1767, un uriaş prădător – având un aspect combinat de lup, tigru şi leu – a ucis şi mâncat peste o sută de persoane, majoritatea copii. Cronicile care vorbesc despre acest carnaj erau ţinute de călugări şi de aceea francezii tind să dea crezare acelor îngrozitoare fapte. De altfel, astfel de relatări abundă în mai toate regiunile lumii. Se spunea că bestia n-ar fi putut fi ucisă decât de o fecioară. Şi, în cele din urmă, o tânără călugăriţă şi-a luat inima-n dinţi, a pândit fiara şi i-a găsit ascunzătoarea. Înarmată cu o suliţă, sora Marielle a reuşit să doboare animalul dintr-o singură lovitură. Povestea n-a rămas fără urmări. La intrarea în localitatea Gévaudan străjuieşte o imensă statuie (în fotografie) care imortalizează fapta fecioarei; pe de altă parte, tradiţionalul vin roz care se produce aici se numeşte „Sângele bestiei"... Deci oriunde în lume, basmele capătă nuanţă comercială (pe când o *ţuică* sau *palincă „Dracula"*?). Filologii francezi văd în această legendă un mit care încearcă să sintetizează portretele Ioanei d'Arc şi al Sfântului Gheorghe.

CU OCHII PE HARTĂ

LIECHTENSTEIN

un stat ca-n basme

A fost odată ca niciodată un prinţ austriac pe nume Hans Adam. În anul 1719, acesta profită de o conjunctură financiară şi îşi adjudecă teritoriile seniorilor Vaduz şi Schellenberg, situate pe valea Rinului, unde pădurile Alpilor reprezentau unica bogăţie. Se forma atunci un principat pe nume Liechtenstein (Piatra strălucitoare). Aşa poate începe povestea adevărată a unei ţări (monarhie constituţională) parcă neadevărat de prospere. Pentru a-mi justifica afirmaţia, aş putea-o numi *„ţara celor şapte NU"*, şi anume: NU 1) resurse naturale; 2) inflaţie; 3) şomeri; 4) aeroport; 5) staţie de tren în Capitală (Vaduz); 6) criminalitate; 7) poluare! Care-i secretul? Ataşarea financiară faţă de o putere financiară precum Elveţia, adoptarea francului elveţian ca monedă naţională. Pe de altă parte, politica economică se bazează pe activităţi financiar-bancare, iar alte surse de venituri provin din industrii mici şi mijlocii. Printre acestea, la mare preţ este filatelia (10 la sută din resursele guvernamentale) şi... industria dinţilor artificiali! Dar şi panourile solare folosite de misiunile Apollo proveneau de aici.

Pe un teritoriu de numai 160 de mii de kilometri pătraţi şi cu 26 de mii de locuitori (mai puţini decât într-un cartier bucureştean), Liechtenstein are un premier ajutat doar de patru miniştri, şi un parlament cu 15 membri! Dacă acum un veac mai toţi locuitorii erau fermieri, acum doar 4 la sută se mai ocupă cu „simfonia clopoţeilor de la grumazul bovinelor". Practic, fiind aşezat pe obrajii Alpilor, numai 40 la sută din teritoriu este locuit în mod stabil... „Piatra strălucitoare", iată un nume bine ales pentru un stat cât un timbru pe harta Europei.

Turnul mănăstirii din oraşelul Treisenberg

EXPLORATOR

NORII ŢÂŞNESC

Locul unde

DIN PĂMÂNT

Pentru noi, Noua Zeelandă e situată la capătul lumii, şi eternul apetit pentru mister ne face să credem că acolo se poate întâmpla orice. Ei bine, aşa şi este! În centrul Insulei de Nord neozeelandeze s-a petrecut în anul 1886 un pseudomiracol: devastatoarele erupţii vulcanice ale masivului Tarawera au revărsat o cantitate atât de mare de lavă, încât apa tuturor lacurilor din jur s-a evaporat în totalitate, în mai puţin de trei zile. Şi de atunci, din adâncurile acelui teren unde stâncile şi mlaştinile conviețuiesc într-un peisaj de infern, se formează cele mai abundente, mai înalte şi mai fierbinţi gheizere din lume.

Cele şapte respiraţii ale iadului

Vizitatorii platoului gheizerelor spun că acolo „miroase a moarte". Este vina sulfului din acele ape geotermale, care de fapt reprezintă o binecuvântare energetică pentru localnici (energia termică fiind transformată în energie electrică). Spectacolul cel mai şocant este dat de ansamblul de şapte gheizere, ale căror jeturi de abur se ridică la înălţimi de 30-40 de metri. Interesant este şi faptul că „exploziile" respectă un anume ritual al pregătirii furiei gheizerului principal, numit Pohutu („apa care loveşte"). Trei gheizere mai mici declanşează preludiul, cu manifestări mai blânde, ca şi cum ar vrea să-l pregătească pe muritorul intrat în iad pentru confruntarea cu „marele judecător". Urmează izbucnirea a încă trei gheizere, mai puternice decât primele, iar apoi răsare din pământ, în toată splendoarea lui terifiantă, Pohutu.

Locuitorii ţinutului respectiv, numit Whakarewarewa, afirmă că prima erupţie a aburului din pântecul fostelor lacuri s-a produs la începutul secolului. În zona Waimangu, înălţimea gheizerului monstruos, care a deschis parcă „stagiunea", ar fi fost de peste 400 de metri! Legendă sau adevăr? Proporţiile par plauzibile, având în vedere uriaşa presiune a aburului acumulată timp de decenii. Şi pentru a completa descrierea peisajului unic al aşa-zisei Ţări a celor şapte gheizere, amintim că răfuiala chimică a sulfului cu silicaţii stâncilor conduce la formarea unor roci cu o cromatică de basm, din care albul şi rozul nu lipsesc... „Infernul" are şi părţile lui bune, nu-i aşa?

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...primele oglinzi din lume erau cele metalice, în special din*

argint? Invenția oglinzilor de cristal este atribuită veneţienilor.

◇ *...cel mai mare scriitor medieval islandez este considerat Snorri Sturluson (1178-1241)? Opera sa capitală este Edda – artă poetică în proză şi rezumat al mitologiei nordice, cu exemple din poezia poeților de curte numiți skalzi.*

◆ *...Robigo era numele unei zeițe arhaice romane, protectoare a lanurilor de grâu? Exista şi o variantă masculină Robigus.*

◇ *...„Gorunul lui Horea" se află la Ţebea, în județul Hunedoara? Tot aici se află şi mormântul lui Avram Iancu.*

◆ *...prețuit pentru blana sa, bizamul este cel mai mare reprezentant al şobolanilor, care-şi duce viața în mediul acvatic? El este originar din America de Nord.*

◇ *...unul dintre întemeietorii electricității ca ştiință a fost italianul Luigi Galvani (1737-1798)? El era de profesie fizician şi medic.*

◆ *...genţiana este o plantă ierboasă din etajul alpin, declarată monument al naturii? Ea se mai numeşte şi ghinţură.*

◇ *...ebonita este un material plastic dur? Se obține prin vulcanizarea cauciucului natural cu mari cantități (20-50%) de sulf.*

◆ *...Stroe Buzescu, unul dintre cei mai vestiți căpitani ai lui Mihai Viteazul, a murit în 1602 în lupta de la Teişani? Mormântul său se află în comuna Stănești, județul Vâlcea.*

◇ *...sparanghelul era cunoscut încă din antichitate fiind deosebit de apreciat de egipteni şi greci? Originar de pe ţărmurile Balticii, după unii cercetători, sau din Bazinul Mediteranean, după alții, el a încetat în epoca Renaşterii să mai reprezinte un lux.* (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

FOCURILE NESTINSE
de la Andreiaşu de Jos

IOANA PROCA-FLORIA

Ştim cu toții că zăcămintele de hidrocarburi îşi manifestă existența în moduri diferite şi foarte variate, printre care se numără şi aşa-numitele „focuri nestinse", apariții destul de întâlnite în Subcarpații româneşti. Cel mai cunoscut şi mai enigmatic este Focul nestins de la Andreiaşu de Jos, situat pe Valea Milcovului. Un loc deosebit de pitoresc este cel aflat la confluența pârâului Reghiu cu Milcovul, numit „La Scuntari" unde gresii dure stau în picioare dând naştere unor stânci interesante ca formă.

De tot mergi pe Valea Milcovului şi ajungi la hotarul dintre cele două localități, Andreiaşu de Sus şi cel de Jos, întâlneşti o suprafață lipsită de vegetație, în formă dreptunghiulară acoperită cu piatră măruntă. De jur-împrejur natura şi-a păstrat... viața. Ienuperi izolați şi iarbă verde, înconjurați de o splendidă pădure de brazi, stau mărturie neîntrecută unei lumi bântuite de frumos. În dreptunghiul pârjolit se găsesc mai multe orificii prin care țâşnesc „focuri" ce ard singure sau pot fi aprinse. Ziua flacăra poate fi mai greu vizibilă însă noaptea, la lumina stelelor, flăcările pâlpâie zglobiu, creând mister în jurul lor. Ciudatele pâlpâiri ale gazelor de pe Valea Milcovului au dat naştere la legende despre comori de aur galben ascunse. Dar aici aurul negru al ţiteiului se ascunde în adâncuri. Focurile nestinse de la Andreiaşu sunt declarate monument al naturii.

Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară

Turnul Colței

...Se spune că l-au construit ostaşii pribegi ai lui Carol XII al Suediei, a fost semn heraldic sub Alexandru Ipsilanti, a fost imortalizat de Angerer într-o cunsocută fotografie, a fost poartă de intrare într-un ansamblu mănăstire-spital, lângă el şi-a ridicat Dr. Carol Davilla laboratorul său...

Stimate* Domnule muzeolog ADRIAN MAJURU, *v-aş ruga să ne oprim astăzi la istoria atât de bogată în evenimente a unui indiscutabil simbol al cetății Bucureştilor...

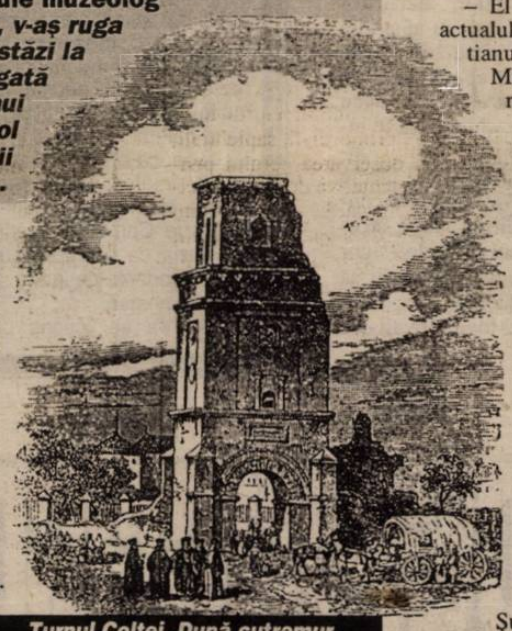

Turnul Colței. După cutremur. (Desen de Doussault publicat în L'Illustration din 1843)

Acest grandios monument – cea mai înaltă clădire din Bucureşti în veacul al XVIII-lea – este legat de o epocă relativ recentă, dar locurile unde se află sunt încărcate de istorie.

La sfârşitul secolului al XVII-lea aici se afla încă periferia de Nord a oraşului. Aici locuiau, pe lângă negustori, şi numeroşi oameni simpli care îşi duceau cu greu traiul de pe o zi pe alta. Mahalaua Colței era străbătută dinspre Sud de Ulița Mare a Negustorilor – Lipscanii de astăzi

– Cum şi-a căpătat însă numele?

– Numele de Colțea vine de la boierul Colțea Doicescu. În sec. al XVII-lea el a ridicat aici o mănăstire care a primit numele său. Ulterior, Matei Basarab avea să o facă din zid. Apoi, familia Cantacuzinilor, care deținea multe terenuri în mahala, a ridicat aici, la începutul veacului al XVIII-lea, un aşezământ spitalicesc, în jurul Bisericii Colței. Spitalul s-a numit desigur la fel şi va fi modernizat în repetate rânduri în secolele 19 şi 20. Cel mai interesânt monument ridicat de Cantacuzini a fost însă Turnul folosit ca foişor de foc (punct de observație contra incendiilor).

– S-a spus că ar fi fost construit de suedezi...

– Unii istorici au afirmat că turnul ar fi fost ridicat cu ajutorul soldaților suedezi învinşi de ţarul Petru cel Mare la Poltava şi aflați în retragere prin Ţările Române. Această presupunere s-a făcut deoarece în partea superioară a Turnului erau reprezentați soldați în costume europene. Istoricul Panait I. Panait consideră că la construcția monumentului au participat zidari, pietrari, meşteri munteni şi că acesta reprezintă un monument de arhitectură românească.

– Unde era situat de fapt Turnul?

– El se afla pe mijlocul actualului Bulevard I.C. Brătianu, în fața Muzeului Municipiului Bucureşti. A fost însă distrus în urma repetatelor cutremure din 1802 şi 1838, ceea ce l-a adus într-o stare de ruină. În urma marilor lucrări edilitare care au cuprins Bucureştii în anii 1888-1890, Turnul a fost dărâmat pentru a se mări actualul Bulevard. Deşi el a rămas o umbră a trecutului, astăzi mai pot fi admirate monumentele care s-au aflat în prejma sa: Biserica Colței, Spitalul Colței, Biserica Bărăției şi Palatul Şuțu.

MIHAELA DOROBANȚU

MUZEUL ORSAY

IRINA STOICA

Considerat unul dintre cele mai frumoase muzee din lume, dacă nu cel mai frumos, Muzeul Orsay se află pe malul stâng al Senei, acolo unde odinioară se înălțase Curtea de Conturi, distrusă în timpul Comunei.

În 1898 Compania de Căi Ferate Paris-Orleans i-a încredințat arhitectului Victor Laloux ridicarea unei gări. Execuția a fost cât se poate de rapidă, a durat mai puțin de doi ani şi noua gară a fost gata în 1900, la timp pentru Expoziția Universală din acel an. Laloux concepuse gara având o navă centrală mare, de 135 x 40 metri, cu o structură metalică, îmbrăcată în exterior în stuc de culoare deschisă. În interior existau nu doar 16 peroane ci şi un restaurat elegant şi un hotel cu 400 de camere. Abandonată în 1939, Gara Orsay a cunoscut un lung declin fiind chiar amenințată cu demolarea, în ciuda tentativelor lui Orson Welles care a turnat aici „Procesul" sau ale eforturilor lui Jean-Louis Barault care şi-a stabilit compania aici.

În 1973, preşedintele Pompidou declara gara monument național, cerând transformarea ei în muzeu, un muzeu care lipsea la acea dată din Paris. Acesta urma să acopere o jumătate de secol de artă, de la Cel de-al Doilea Imperiu la debuturile cubismului. În felul acesta se crea o legătură ideală între Luvru – templu al artei clasice şi Centrul Pompidou – templu al artei moderne. Lucrările pentru transformarea vechii gări au avut loc în 1978 şi au fost încredințate unui grup de specialişti în amenajările interioare condus de italianul Gae Aulenti. Cei mai bine de 45000 de metri pătrați expun astăzi mai mult de 4000 de opere conținând picturi, sculpturi, desene şi mobilier. Încă de afară, chiar la intrare, eşti în întâmpinat de statui uriaşe de bronz, reprezentând animale exotice. Parterul, care pe peretele de la intrare expune încă vechiul ceas al gării, cuprinde opere realizate între 1850-1870 semnate de Ingres, Delacroix, Monet, Pavis de Chavannes sau Gustave Moreau. Un spațiu larg este închinat aici lui Carpeaux şi principalelor sale creații, decorații şi statui de la Opera din Paris. Sunt prezente, pe lângă renumita statuie a sa „Dansul", ornamente scenice şi decoruri. Sub podeaua de sticlă a sălii poți admira macheta Parisului, înfățişând oraşul la vremea respectivă.

La etajul superior sunt expuşi impresioniştii: Monet, Renoir, Pissaro, Degas, şi postimpresioniştii Seurat, Signac, Toulouse-Lautrec, Gaugain, Van Gogh. Tot aici poți admira statui de Rodin sau Bourdelle. Există şi un etaj intermediar unde este prezentată arta dintre 1870-1914, arta oficială a Celei de a Treia Republici, simbolismul şi pictura academică.

Muzeul Orsay nu este doar o colecție de opere, ci şi un spațiu spiritual.

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

Fundația NICULINA inițiază prelegeri şi cursuri practice cu următoarele discipline de studiu:

- Curs de terapii neconvenționale
- Curs de principiile reîncarnării
- Curs de educație sexuală pentru tineri
- Curs de protecție energetică

Durata cursurilor este de 2 luni (respectiv în fiecare sâmbătă şi duminică din lună). Cei ce doresc să se înscrie la acest program susținut de specialişti în domeniile enunțate sunt rugați să apeleze telefoanele 220.09.17 şi 092.77.27.27. Numărul de locuri fiind limitat, vă rugăm să ne comunicați opțiunea Dv. până pe data de 25 august 2001.

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

Viitorul aparține spațiului

Pământ – Marte – Pământ
în numai... 215 zile!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Folosind tehnologiile actuale în domeniul propulsiei reactive, zborul Pământ – Marte – Pământ durează aproape 3,5 ani (!), din care câte 8 luni la ducere şi respectiv, la revenire, plus circa 2 ani pe Marte, deoarece misiunile dintre cele două planete pot fi efectuate doar atunci când pozițiile relative satisfac condițiile impuse de legile mecanicii cereşti, iar acestea impun acel sejur obligatoriu de aproape doi ani...

Opinia specialiştilor americani de la Centrul spațial „Johnson" al NASA este că totul se va schimba o dată cu realizarea de către echipa dr. Franklin Chang – Diaz, de la Massachusetts Institut of Technology, a motorului racheta neconvențional denumit impropriu „motor rachetă ionic".

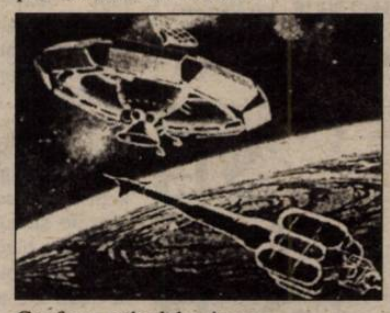

Conform calculelor inventatorului, folosind trei astfel de motoare, nava marțiană cu echipaj la bord, va dezvolta o astfel de viteză încât traseele Pământ-Marte şi Marte-Pământ vor dura câte 2,5 luni, iar sejurul pe Marte se va putea reduce la... două luni!

Acest proiect revoluționar, cunoscut sub denumirea de „Tunable Exhaust Plasma Rocket", reprezintă, de fapt, un motor rachetă electrotermic, în cadrul căreia este generat un flux intens de plasmă fierbinte (circa 10 milioane grade!), care traversează o incintă cilindrică terminată cu un ajutaj conic. Procesul de formare a acestei plasme fierbinți prin ionizarea electrotermică a atomilor de hidrogen, permite separarea atomilor şi a electronilor de ioni, ultimii fiind accelerați cu câmpuri electromagnetice până la viteze cuprinse între 50 şi 300 km/s! Producerea şi încălzirea plasmei, precum şi generarea câmpurilor magnetice, implică consumuri energetice mari (10 MW!), care au impus utilizarea unor reactoare nucleare cu uraniu. În proiect se menționează că trei astfel de motoare vor fi suficiente pentru nava marțiană...

Corpul lansatorului cu motoare electroionice – care va avea în față, la o distanță de protecție, cabina echipajului, şi care îşi va lua zborul din orbită de satelit al Terrei – va fi înconjurat de câteva rezervoare de hidrogen lichid, similare cu cele folosite de actualele navete spațiale americane. În desenul alăturat, a fost imaginat startul unei nave marțiene cu astfel de motoare şi care, prin anii 2020, îşi dirijează zborul de pe un satelit artificial inelar al Pământului...

Lumile de dincolo de lume

FACTORUL VRIL

MIHAELA DOROBANȚU

Toate calitățile extraordinare ale locuitorilor lumii subterane se datoresc „vrilului", un fluid universal care le oferă control asupra tuturor formelor de existență ale materiei. Așa ajung să zboare, folosind aripi artificiale, să vindece și să protejeze orice și pe oricine, să-și apere orașele sau să pulverizeze cu o simplă privire stâncile care le stau în cale la construcția locuințelor.

Pe de altă parte, este de așteptat ca membrii unei societăți ajunsă la un asemenea grad de dezvoltare să realizeze în același timp totala forță potențială de distrugere a vrilului. Și, conștienți de aceasta, războiul a fost complet scos în afara legii în această lume! Societatea Vrilului, care trăiește în lumea subterană, se conduce după motto-ul: „nu poate exista fericire fără ordine, ordine fără autoritate, autoritate fără unitate".

Dar Vril-povestitorul venit de aici în strania carte „Venirea noii rase" a Lordului Edward Bulwer-Lytton, este „conștient" că nu poate să meargă totul bine și crede că până și cei mai buni oameni de pe Pământ, și mai înclinați spre filosofie dacă ar fi duși în această lume, fie s-ar plictisi de moarte, fie ar declanșa o revoluție. Chiar dacă, în concepția autorului (extrem de anglo-saxonă, veți spune, deși mulți s-ar recunoaște aici), motivele ar fi legate inclusiv de imposibilitatea de a savura, în această lume perfectă, un pahar de whiskey fin și o țigară după masă... „Pământenii imperfecți sunt forța distructivă", proclamă el. Soluția? Vril-oamenii străfundurilor Terrei trebuie să-și îndeplinească misiunea, să revină în lumea „de sus", de unde au provenit și ei odinioară, și să... „înlocuiască" rasele inferioare care locuiesc acolo.

Și mesagerul își încheie relatarea spunând că, afectat de o boală care, după părerea medicilor săi, nu este în măsură să-i producă decât neplăceri puțin dureroase și aproape imperceptibile, dar care într-o zi poate deveni fatală, s-a considerat să înregistreze în scris ceea ce are de spus, pentru a transmite omenirii. Esența mesajului său este tocmai de a-i preveni pe oameni despre sosirea acestei Rase Care Vine.

Încă și mai interesant, romanul lui Bulwer-Lytton apare într-un moment foarte special. Legat nu doar și nu atât de faptul că autorul este, așa cum spuneam, membru în numeroase societăți ezoterice, ceea ce a făcut ca povestirea sa să „intre" imediat în folclorul ocultismului american, ci de manifestarea unui alt personaj important al acestei întregi istorii a lumilor de dincolo de lume. Numele său este Cyrus Read Teed și este botanist, specialist în ierburi, dacă vreți. El avea să „tulbure" complet tot ce se știa sau se vorbea despre Pământul Gol. „Lumea" aceea există într-adevăr, spune el, dar nu este SUB noi, ci DEASUPRA noastră. Noi NU trăim pe suprafața globului terestru, ci în interiorul său!

Dispăruți în Triunghiul Morții

DAN APOSTOL

Războiul eclipsa orice fel de alte evenimente. Astfel, chiar dacă stranie, descoperirea la 22 octombrie 1944 de către US Coast Guard, a cargoului cubanez *Rubicon*, fără nici un om la bord, a atras prea puțin atenția opiniei publice ca și a autorităților de altfel. Nava plutea în derivă în largul coastelor Floridei, singura ființă vie găsită la bord fiind... un câine.

„*New York Times*" consemna la 23 octombrie 1944: „S-a constatat că bărcile de salvare lipseau, dar efectele personale ale echipajului erau neatinse". A fost lansată ipoteza, formulată în toate cazurile similare, că echipajul a fost azvârlit peste bord de un vânt puternic izbucnit pe neașteptate. Nu s-a găsit însă nici un răspuns pentru lipsa bărcilor și prezența câinelui, căci nu s-a putut constata dacă parâmele care legau bărcile fuseseră tăiate și nimeni nu a înțeles cum s-a putut menține un câine pe o punte umedă în mijlocul unui uragan care i-a aruncat în apă pe marinari.

De altfel, în acea perioadă nu s-au semnalat furtuni în zonă și, după cum raportau specialiștii US Coast Guard, cargoul era în perfectă stare. Așa cum comenta ziarul „*New York Times*", părea să se reediteze povestea navei *Mary Celeste*... Citând ultimul paragraf din articolul cotidianului american, Kusche consideră cazul rezolvat: „*Unii* (sublinierea autorului) cred că membrii echipajului au părăsit nava, coborând pe țărm atunci când uraganul a lovit Havana și lăsând câinele la bord; parâmele care legau nava s-au desprins și ea a pornit în derivă" („*New York Times*" din 23 octombrie 1944).

Ceea ce mai rămâne de clarificat ar fi lipsa bărcilor de salvare, modul în care *Rubicon* a ieșit singur (în derivă!) din portul Havana, ajungând pe coasta Floridei, motivul pentru care câinele (care nu era legat) nu a sărit la rândul lui pe uscat când a simțit uraganul și, mai ales, de ce nici o companie sau un echipaj cubanez nu a anunțat că s-a pomenit fără navă, plecată la „plimbare" după cum pare a crede Lawrence Kusche.

*

Cercetătorul american Charles Berlitz constata, într-unul din pasajele cărții sale, „*The Bermuda Triangle*" (New York, Avon Books, 1974): „Desigur, toate pierderile de nave sunt «misterioase» în măsura în care se poate considera că există puțini căpitani care provoacă voluntar un naufragiu. Atunci când soarta unui vas este stabilită sau cel puțin presupusă, «misterul» încetează să mai existe (...)". Se pare însă că nu acesta este cazul zonei supranumite „Triunghiul Morții".

SINGURA FIINȚĂ VIE, UN CÂINE

Dacă pierderea unui vas în această regiune, între anii 1939-1945, poate fi pusă uneori, pe seama acțiunii întreprinse de submarinele forțelor beligerante, sabotajelor, atacurilor aviației sau impactului cu una din miile de mine ce infestau zona, lipsa oricăror fragmente de epavă sau martori nu mai poate fi acceptată decât cu foarte mare greutate, chiar dacă se invocă circumstanțele războiului. Considerând a priori că toate pierderile de nave din „Triunghi" s-au datorat conflictului, ar fi trebuit ca, după încetarea acestuia, traficul să devină sigur sau, cel puțin, ca orice naufragiu să poată fi pe deplin elucidat.

În pofida acestei logici, realitatea este cu totul alta.

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica din Cehei

Având hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril", Biserica din Cehei datează după cât se pare de la începutul secolului al XVIII-lea. De fapt în stânga ancadramentului de la portal, a fost crestat anul 1765. Sub el apare anul 1763 cu cifre arabe. Diferența între cele două date ar putea proveni dintr-o greșeală, dar, în același timp se presupune că acest sfânt locaș a fost adus din satul Câmpia și că primul an reprezintă data strămutării, fenomenul fiind des întâlnit în țara Crișurilor. Cea de a doua dată este însă, conform tradiției locale, ulterioară și ea înălțării bisericii, construită cu câțiva buni ani înainte.

Ceea ce impresionează la acest monument este eleganța discretă, armonia proporțiilor și nu în ultimul rând amplasamentul. Așezată pe culmea unui deal, cel mai mic dintr-o succesiune, biserica pare o primă treaptă spre cer. Edificiul este compus, ca toate de acest gen, din pronaos, naos și altarul aflat într-o absidă poligonală. Prispa, aflată pe latura sudică se remarcă printr-un șir de arcade, iar învelișul exterior al acoperișului, care a fost refăcut în 1974, dă senzația unei uriașe scoarțe de copac, încadrând și mai bine locașul în natura înconjurătoare. În partea de vest, deasupra tindei femeilor, se află turnul cu coif dominând galeria.

Biserica prezintă și un sistem de boltire întâlnit foarte rar în zonă. Acesta este însă prezent și în vecinătate la Camăr, de unde se trage concluzia că bisericile au fost înălțate în aceeași perioadă și poate de aceiași meșteri.

Pictura se înscrie programului iconografic cunoscut, compoziția fiind asemănătoare cu cea a icoanelor de la Nicula, în care fizionomia personajelor păstrează doar esențialul, iar culorile vii sunt o ipostază a strălucirilor naturii.

Remarcabil este însă caracterul moralizator al picturii din pronaos. „Judecata de apoi" înfierează astfel cu vervă caustică intriga, lăcomia, vrajba, desfrânarea, copiii care nu-și ascultă părinții, morarii care fură, de unde caracterul documentar al operei. Numele artistului nu este cunoscut, opera sa nefiind semnată, dar prin analizele și analogiile făcute se pare că este vorba de zugravul Nichita.

Trebuie menționate de asemenea, ca veritabile opere de artă, masa altarului cu un picior splendid sculptat și ușile împărătești din lemn de tei, traforate, cu motive vegetale.

Biserica „Sființii Arhangheli Mihail și Gavril" apare astfel ca o oază de liniște, de credință, de frumusețe.

IRINA STOICA

Goana după „Vițelul de Aur"

ÎNDEPĂRTATUL OPHIR

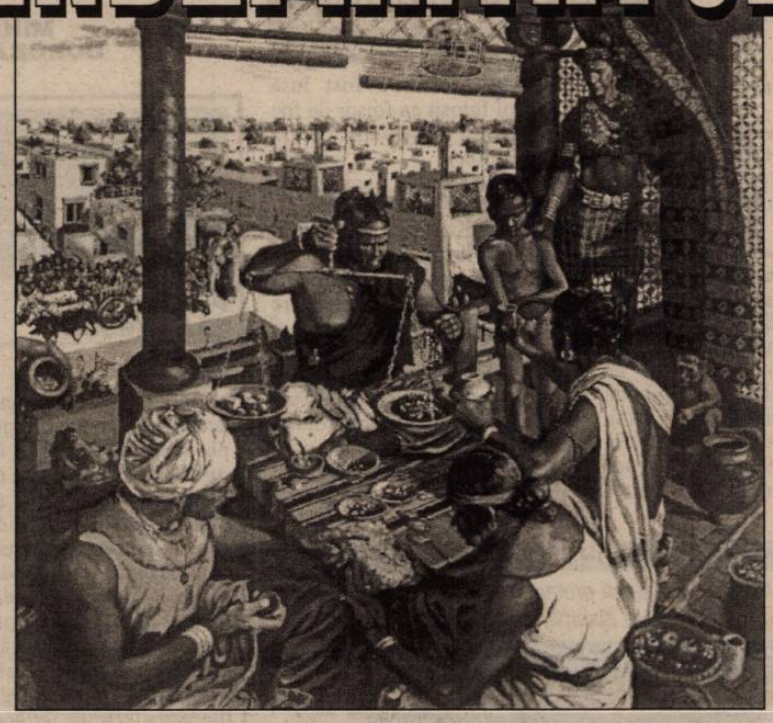

Cam la trei secole după expediția argonauților, căutători ai lânii de aur, alți oameni curajoși înfruntau valurile, hotărâți să găsească prețiosul metal. Această nouă călătorie pe ape – „strict fundamentală din punct de vedere istoric" după cum subliniază Horia Matei în cartea sa „Enigmele Terrei" – era organizată de regele fenician Hiram și căuta misterioasa Țară a Aurului cunoscută sub numele de Ophir. De fapt expediția fusese comandată de vecinul său, regele Solomon cel Înțelept, ai cărui supuși nu erau prea pricepuți în arta navigației pentru a acoperi nevoile suveranului și ale haremului său cu o mie de neveste. De aceea îl însărcinase pe Hiram din Tyr să plece în căutarea bogățiilor, fenicienii fiind recunoscuți drept navigatori pricepuți.

Regele Solomon aflase despre acest ținut miraculos când la curtea sa venise regina din Saba. Evenimentul pare să se fi produs în secolul IX î.Ch. Regina adusese cu ea cantități imense de aur din ținutul magic Ophir. Fascinat de personalitatea reginei, Solomon o ia de nevastă iar aceasta îi dăruiește un fiu – Melnik.

Despre aurul Ophirului regele aflase și de la socrul său, faraonul Egiptului, tatăl „soției principale". Convins de existența acestei țări, într-un moment de criză, datorată în special unei secete îndelungate, își trimite vasalul după aur construindu-i în acest scop o corabie din lemn de cedru „de Liban", dotată cu tot ce era mai nou și mai bun la vremea respectivă.

Hiram cu echipajul său își îndeplinise sarcina întorcându-se cu cantități enorme de aur, argint, pietre prețioase, lemn de abanos. O bună parte dintre aceste bogății au fost folosite de Solomon pentru ridicarea faimosului său templu, dărâmat de Nabucodonosor în 587, refăcut și distrus din nou șase veacuri mai târziu de data asta de romanii sub conducerea împăratului Titus.

Bogățiile din Ophir – Țara Aurului – au continuat să înflăcăreze imaginația vreme de trei milenii, legenda era, fără îndoială, țesută în jurul unor realități geografice și a stat multă vreme în atenția geografilor, istoricilor și navigatorilor. Iscodind maurii care străbăteau Sahara, Henric Navigatorul este convins că râurile Senegal și Niger sunt de fapt unul singur și că aici s-ar afla misterioasa țară pe care n-o găsește însă niciodată. Caravelele portugheze nu reușesc să ocolească Africa prin sud decât la câțiva ani după moartea prințului, fără să găsească însă vestita țară.

În 1495, întors din cea de a doua călătorie, Columb aduce un „document" confirmând că a atins o peninsulă botezată de el „Espagnola" aparținând, după convingerea lui, continentului asiatic, aceasta fiind mult căutatul Ophir.

De fapt era vorba de insula Haiti și Columb află, destul de repede de la un giuvaergiu erudit, evreul catalan Jaime Ferer, că Ophirul trebuie căutat acolo unde trăiesc oameni cu pielea neagră sau cafenie. În fața acestor argumente concrete, căutările legendarului ținut sunt mereu și mereu reluate.

I. STOICA

● PUBLICITATE ○ PUBLICITATE ● PUBLICITATE ○

LIBRĂRIA CARE VINE LA TINE ACASĂ

CĂRȚI

Victor Duță	Paul Ștefănescu	E. Niță Ibrian	E. Niță Ibrian	R. Theodoru
PUTEREA ȘI PARA-PSIHOLOGIA 280 pag. **60.000 lei**	**INIȚIERE ÎN OCULTISM** 224 pag. **40.000 lei**	**CARTEA TINEREI GOSPODINE** 432 pag. 17x24 cm. **125.000 lei**	**HRANA VIE în prevenirea și vindecarea CANCERULUI** 200 pag. **40.000 lei**	**MAREȘALUL** adevărul despre mareșalul Ion Antonescu 174 pag **50.000 lei**

MUZICĂ — OFERTA SPECIALĂ 1

RAVEL - Bolero	casetă	**45.000 lei**
SUNETELE NATURII ACOMPANIATE DE MUZICĂ		
Mountain Moods (Aerul muntelui)	casetă	**45.000 lei**
SONGS OF OLD IRELAND (Cântece din străvechea Irlandă)	casetă	**45.000 lei**
MUZICĂ LĂUTĂREASCĂ VECHE	casetă	**45.000 lei**
	CD	**99.000 lei**
PASĂREA COLIBRI - Ciripituri	casetă	**45.000 lei**
	CD	**99.000 lei**
ADRIAN COPILUL MINUNE Numărul 1	casetă	**45.000 lei**

La valoarea totală a comenzii se adaugă **12.000 lei** (cheltuieli de ambalare și expediere)

Marcați cu un X sau scrieți nr. de exemplare în căsuțele corespunzătoare articolelor dorite. Decupați talonul. Puteți să faceți o copie xerox sau să copiați de mână titlurile.
Expediați comanda la: **DEVADATA căsuța poștală 37-57 București**
Nu uitați să ne comunicați, scrisă cât mai citeț, adresa dvs. completă.
Plata se face ramburs, în momentul primirii coletului (după 2-3 săptămâni).

De vorbă cu avocatul casei

Domnişoarei ANIŢEI ALINA-ANDREEA din Galaţi

Deşi aţi descris suficient de detaliat situaţia de fapt cu care vă confruntaţi, există unele aspecte asupra cărora nu am fost complet edificaţi pentru a vă putea oferi un răspuns de înaltă acurateţe din punct de vedere juridic. Astfel, în certificatul de moştenitor pe care ni l-aţi trimis, numitul Buicaş N. Stavru figurează în calitate de legatar şi *uzufructuar* al întregii averi, iar dv. împreună cu Aniţei St. Monica Alexandra aveţi calitatea de *nuzi proprietari*, fiecare deţinând o cotă de 1/2 din aceasta.

Probleme privind coproprietatea asupra unui imobil

Nu aţi specificat concret cine este persoana care are uzufructul asupra imobilului şi dacă, la momentul de faţă, acesta mai este în viaţă. Dar fiind faptul că nu aţi precizat nimic despre această persoană, am dedus că ar fi vorba despre bunicul dv. care a decedat. Prin urmare, sfaturile şi răspunsurile concrete pe care vi le vom oferi trebuie primite sub rezerva necunoaşterii acestui aspect, care este de natură a schimba fundamental datele problemei. Deoarece dv. deţineţi o cotă de 1/2 din dreptul de proprietate asupra imobilului, este firesc să aveţi dreptul de a locui în respectiva casă, indiferent de faptul că mama dv. este sau nu în viaţă.

În ceea ce priveşte însă posibilitatea de a „închiria" una dintre camerele casei viitorului dv. soţ, considerăm că aceasta reprezintă un act de administrare pentru care este necesar acordul celuilalt coproprietar, respectiv acordul mamei dv. Este recomandabil să încercaţi rezolvarea acestei probleme pe cale amiabilă. Atâta timp cât concubinul mamei dv. locuieşte în imobilul menţionat, fără vreun titlu legal şi fără a fi obţinut în prealabil acordul dv. în calitate de coproprietar, credem că, cel puţin pentru considerente de echitate, puteţi pretinde acceptul mamei dv. pentru a locui împreună cu viitorul dv. soţ. Acordul sau dezacordul concubinului mamei dv. nu are nici o relevanţă în această problemă, acesta neavând nici un drept asupra imobilului.

Concubinajul este o stare de fapt care, cât priveşte bunurile celor doi concubini, nu generează efectele juridice specifice căsătoriei. Chiar şi în cazul căsătoriei, bunurile moştenite sau primite ca donaţie nu devin bunuri comune, ele păstrându-şi caracterul de bunuri proprii. Prin urmare, concubinul mamei dv. nu are nici un drept asupra bunurilor mobile sau imobile ale mamei şi nu vine la moştenirea legală a acesteia.

Împrejurarea că acesta este reprezentantul legal al surorii dv. minore nu este de natură a afecta regimul juridic al bunurilor deţinute de mama dv. Acesta poate pretinde cel mult că este coproprietar asupra unor bunuri dobândite împreună cu mama dv. în timpul concubinajului, prin contribuţie comună. De asemenea, concubinul poate fi moştenitor testamentar al mamei dv. Apreciem că dv. aveţi şi un drept de coproprietate asupra bunurilor mobile care au format moştenirea mătuşii dv. (mobilă, cărţi, tablouri etc.), chiar dacă aceste bunuri nu au fost indicate în certificatul de moştenitor. Cât priveşte aceste bunuri, aveţi posibilitatea de a solicita notarului, care a eliberat iniţial certificatul de moştenitor, completarea acestuia prin întocmirea unui supliment de certificat de moştenitor. În măsura în care nu veţi reuşi rezolvarea amiabilă a diferendelor pe care le aveţi cu mama dv., puteţi să vă adresaţi instanţei de judecată cu o cerere de partaj care să aibă ca obiect atât imobilul cât şi bunurile mobile care au fost succesiunea mătuşii dv.

În cazul admiterii acţiunii, instanţa, fie decide împărţirea în natură a bunului, dacă acest lucru este posibil, atribuind fiecărei părţi o jumătate din imobil, fie atribuie imobilul unei singure persoane, obligând-o, totodată, să plătească celeilalte părţi o sultă, reprezentând contravaloarea a jumătate din imobil. Cât priveşte imobilul, dacă nu doriţi partajarea acestuia în sensul ieşirii din starea de indiviziune, puteţi formula o cerere care să aibă ca obiect doar partajarea folosinţei bunului. Întrucât este discutabilă admisibilitatea unei asemenea cereri, este indicat să consultaţi un avocat local care să vă informeze asupra tendinţelor practicii instanţei competente, în sensul admiterii sau respingerii unor asemenea acţiuni.

Av. DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Un funcţionar intră într-un magazin şi cere:
– Vă rog, aş dori un ceas pentru birou!
– Ceas de perete, sau deşteptător?

– Doctore, dorm foarte prost!
– Chiar şi după ce aţi luat medicamentul prescris de mine?
– Nu, atunci dorm dar visez că nu pot dormi.

– Chelner, fii amabil aştept, friptura aia de o oră şi jumătate!
– Ehe! Dacă toţi clienţii ar fi la fel de răbdători, ar fi o plăcere să fii chelner!

– De fapt cu ce te ocupi?
– Cu nimic!
– Foarte plăcut, nu-i aşa?
– Da, dar din păcate concurenţa e cumplit de mare!

– Cum poţi veni la birou când astăzi e înmormântarea soacrei tale?!?
– Întâi datoria şi pe urmă plăcerea!

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: MAT ÎN 2 MUTĂRI

GALITZKY - 1905

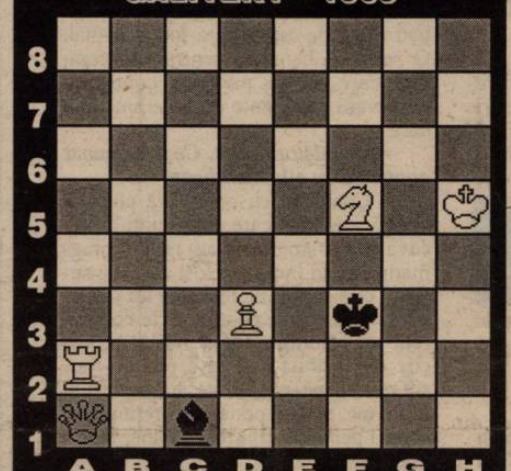

DEZLEGARE: *1. Td2! Zugzwang. 1... N:d2 2. Df1 mat; dacă 1... R:f4 2. Td2 mat.*

© GHEORGHE POPESCU

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

PEŞTERI

1. Care este cel mai mare lanţ de peşteri din lume?
2. Care a fost prima peşteră electrificată din ţara noastbă?
3. Cum se numea ciclopul canibal din mitologia greacă, orbit de Odysseus, pe care îl închisese împreună cu tovarăşii săi în peştera de lângă muntele Etna, unde îşi avea sălaşul?
4. Cine este creatorul biospeologiei?
5. Ce poet român a scris poezia „În peşteră"?
6. Cine a pictat tabloul „Madona din grotă"?
7. Cui aparţin muzica şi libretul operei Tannhäuser, a cărei acţiune începe în peştera zeiţei Venus?

Răspunsurile din numărul trecut *1) În mitologia greacă paznicul incoruptibil al Infernului era câinele cu trei capete, Cerber. 2) Aşa cum scrie Dante în Divina Comedie, pe poarta Infernului apar cuvintele „Lăsaţi orice speranţă, voi care intraţi aici". 3) În ţara noastră, punctul turistic numit „Puntea iadului" se află în Masivul Cozia, în apropierea Cascadei Foarfecei şi a pârâului cu acelaşi nume. 4) Poemul „Căsătoria Cerului cu Iadul" a fost scris în 1790 de poetul, pictorul şi gravorul englez William Blake (1757-1827). 5) Muzica operetei „Orfeu în Infern" aparţine compozitorului francez Jacques Offenbach (1819-1880). 6) Piesa de teatru „Micul infern" a fost scrisă în 1948 de Mircea Ştefănescu. 7) Filmul „Iad în Pacific" a fost realizat în 1968 de regizorul britanic John Boorman.*

Poşta cititorilor *Mulţumim tuturor cititorilor pentru cuvintele frumoase adresate rubricii şi pentru faptul că – în ciuda vacanţei şi mai ales a căldurii – continuă să ne scrie. La întrebările din 5 iulie cu tema „Trandafirul" au răspuns corect următorii:*

– 7 răspunsuri corecte: prof. Marin Ştefan *– Şimleu Silvanei şi* Mihai Waspusch *– Bucureşti – doi concurenţi care au mers umăr la umăr în timpul concursului nostru şi după aceea;*

– 6 răspunsuri corecte: Maria Besciu *– Bucureşti;*

– 5 răspunsuri corecte: Florentina Gorea *– Topliţa şi* Angela Toma *– Bucureşti;*

– 4 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu *– Galaţi;*

Aşteptăm scrisorile dumneavoastră. (Irina Stoica)

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„ANIMA"

EX-TREMIŞTI / DEPUTAŢI	H	A SE UNI / MODI-FICARE	A	DIN TIMP! / OAMENII STELELOR	I	CINSTITĂ / ANIMALE	O	SITUAŢIE / DIN STRES!	C	NOTA 7 / LINII	S
→	P	A	R	L	A	M	E	N	T	A	R	I
PĂDURE DE TEI / PROVERB →	T	E	I	S	NOBILI ATRACŢII IN PUSTIU →	L	O	R	Z	I	VOCALE
→	Z	I	C	A	T	O	A	R	E	SPORT / LOCURI DE MUNCĂ →	G	O
COTA MEDIEI / FRECUŞ →	O	T	LEZIUNE / LE-GENDĂ →	R	A	N	Ă	LA TELE-FON / AICI →	A	L	O	
→	A	N	E	M	O	Z	I	T	A	T	E	FRUP-TURĂ
FRUCTE / BUNĂ LA FRIPT →	A	F	I	N	E	BOLDURI / MICI LA ŞAH →	A	C	E	2001	Y	
→	L	I	T	A	CAPI-TALĂ ARABĂ	P	COMIC / CALCIU →	I	L	A	R	
AMIC! / MOSTRE →	I	C	ACID / PARASOL NATURAL →	U	C	I	C	TIP / LE-GĂTURĂ →	I	N	S	
→	E	S	A	N	T	I	O	A	N	E	ACUM!	Y
UN CAL CELEBRU / E UN TARE →	T	R	O	I	A	N	PRO-GRAM	→	O	R	A	R
→	V	I	E	R	E O SCUMPĂ →	D	I	A	D	E	M	A

Dezlegarea integramei **„PANSEURI"**

Orizontal: O - I - N - S - P - P - SPONSORIZATA - EVALUATORI - CRAMA - MARINA - ATINSA - INEC - ETNICI - SZ - TR - IO - NAIADE - O - BONDAR - NU - OP - NAI - TRADATA - FATALIST - TIR - LENES - ILOTI - ZA - ARTICULAT.

PERSPICACITATE

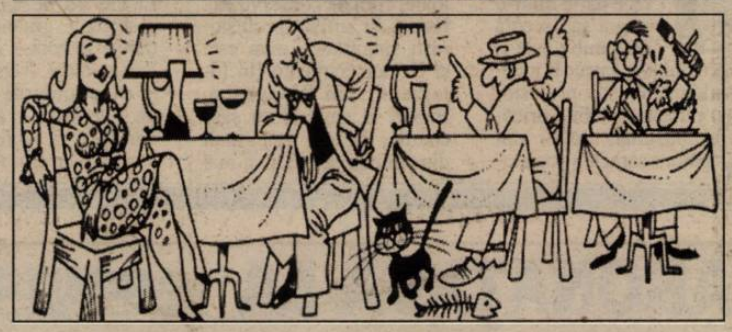

9 greşeli

În desenul alăturat există nouă greşeli comise de desenator. Vă invităm să le identificaţi. (Gh.R.)

SOLUŢIA: *1) Scaunul doamnei deosebit în raport cu celelalte. 2) Doamna are... trei sâni. 3) Desenul rochiei se află şi pe piciorul stâng. 4) Poziţia lichidului din sticlă. 5) Unul din paharele de pe masă el nu are picior. 6) Ceaţa nului din stânga îi lipseşte partea de jos a piciorului stâng. 7) Masa din mijloc nu are picioare. 8) Ceaţa nul respectiv are trei mâini. 9) Pe masa ceaţa nului din dreapta se află în farfurie o găină... vie.*

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Câteva boli ale violetei de Parma

VIOLETA SENCO din Braşov. *De ce nu aveţi noroc de această floare deşi îi purtaţi numele? Cu siguranţă nu-i oferiţi condiţiile de care planta are nevoie sau comiteţi unele greşeli în îngrijirea ei. Vom încerca să vă răspundem la toate întrebările pe care ni le-aţi adresat:*

✿ Amplasarea cea mai bună a plantelor este în camere cu ferestrele spre sud în timpul iernii şi spre vest în sezonul cald. Chiar şi nordul este bine tolerat, dar ghivecele trebuie aşezate la fereastră ca să aibă lumină.

✿ Planta se ţine în ghivece mici, cu diametrul de maximum 10 cm.

✿ Când frunzele tind să se încovoaie, iar la punctele de inserţie se observă un putregai umed, roşiatic, există pericolul ca planta să se distrugă în totalitate. Pământul poate să fie infestat cu o bacterie dăunătoare. Planta trebuie de urgenţă schimbată în pământ nou şi în alt vas, steril. Excesul de umiditate favorizează dezvoltarea acestui dăunător.

✿ Putrezirea rădăcinii şi ofilirea bruscă a frunzelor se pot datora tot unui dăunător care atacă planta indiferent de stadiul ei de dezvoltare. Pământul din ghiveci este infestat. Ideal este ca, indiferent de unde procuraţi pământul pentru violetele de Parma, să-l sterilizaţi mai întâi ţinându-l preţ de jumătate de oră în cuptorul încins.

✿ Când pe suprafaţa inferioară a frunzelor, în locul de contact al acestora cu ghiveciul apar pete brune-negricioase, iar ţesuturile atacate devin moi, violeta e invadată de putregaiul cenuşiu. Dacă nu se iau măsuri, florile se păteză şi ele şi se ofilesc prematur. Umiditatea solului şi a aerului trebuie redusă, iar planta trebuie stropită cu soluţie pentru dăunători, care se cumpără din florării sau de la standurile specializate ale supermarketurilor.

✿ Dacă pe frunze apar pete de culoare gălbuie, care cu timpul devin galben-maronii, cu contur neregulat şi adâncite, şi dacă acelaşi fenomen se manifestă şi la bucheţelele de flori care încep să se usuce din interior, planta suferă de arsuri solare. De aceea, plantei ori i se schimbă locul (să iasă din văpaia soarelui), ori i se asigură o umbrire mai ales în timpul orelor de prânz.

✿ E posibil ca pe frunze să apară pete alb-gălbui care, în timp, se unesc între ele. Cauza? Udarea cu apă prea rece. Violeta trebuie udată cu apă la temperatura camerei sau uşor călduţă.

✿ Putrezirea mijlocului plantei poate fi o altă „meteahnă" a violetei de Parma. Primul semn al bolii este înmuierea frunzelor. De ce? Plantarea s-a făcut prea adânc, la udat au fost stropite şi frunzele, pământul nu e suficient de permeabil, drenarea este insuficientă. Singura încercare de salvare a plantei este scoaterea ei din ghiveci, eliminarea părţilor compromise şi transplantarea într-un pământ nou, nu prea umed. *(A. Popescu)*

Mersul pe apă. Duminică au luat sfârşit în Japonia, la Fukuoka, întrecerile Campionatului mondial de natație. Încep cu acest eveniment şi nu cu fotbalul ca de obicei, pentru că delegaţia noastră (ca de obicei fetele mai muncitoare decât băieţii talentaţi) s-a întors în ţară cu cea mai bogată „colecţie" de medalii mondiale din istoria natației românești. Dacă înainte de plecarea spre Japonia, obiectivele reprezentativei noastre erau două medalii de aur şi trei prezenţe în finale, realitatea din...apă a întrecut orice aşteptări: patru medalii şi cinci prezenţe în finale! Să amintim performerele echipei noastre, e vorba de Diana Mocanu, care a devenit campioană mondială la 200 m spate şi vicecampioană mondială la 100 m spate, Beatrice Câşlaru şi Camelia Potec, ambele medaliate cu bronz la 400 m mixt şi 200 m liber. N-au fost două medalii de aur, cum s-a visat, dar ăsta să fie tot necazul. Favorita mea, Diana Mocanu, a confirmat, cu aurul de la Fukuoka, faptul că reuşita de excepţie de la olimpiada de vară de la Sydney nu a fost o întâmplare, ci rodul muncii şi talentului acestei serioase sportive. Şi să mai amintesc un lucru: toate cele trei medaliate la actuala ediţie a CM de natație sunt din Brăila, oraş în care cu o piscină devenită improprie, condiţiile de antrenament au fost mai mult decât slabe. Poate că numai talentul acestor fete, ambiţia şi dorinţa de a câştiga le-au ridicat atât de sus în sportul românesc.

Trebuie neapărat să amintesc aici şi performerul indiscutabil al acestei ediţii, aţi ghicit, el este australianul Ian Thorpe. Isprava lui se numeşte „şase medalii de aur". Acesta este numărul de medalii obţinute de el la Fukuoka şi este un record în materie. Vechiul record era de cinci medalii de aur şi reuşiseră acest lucru americanii Jim Montgomery şi Tracy Caulkins, primul la ediţia CM din 1973, al doilea la cea din 1978.

SPORT FLASH

Marea Buclă americană. Turul Franţei, sau Marea Buclă, cum îi spun francezii, este cea mai mare sărbătoare după cea naţională de 14 iulie. Ediţia din acest an s-a încheiat duminică la Paris, unde cicliştii au ajuns după ce au plecat din Corbeil. A 20-a etapă, şi ultima, a luat sfârşit după ce cicliştii au trecut de zece ori pe Champs Elysee, prin dreptul Arcului de Triumf şi prin Place de la Concorde. Cu un sprint fulgerător cehul Svorada a câştigat etapa, dar cel care a reuşit a treia victorie consecutivă în Marea Buclă a fost americanul Lance Armstrong. Armstrong a devenit liderul clasamentului o dată cu etapele montane şi a rămas până în final. Nu acelaşi destin a avut şi O'Grady, deţinătorul tricoului verde. Împovărat de greutatea lui, O'Grady a fost dezbrăcat de el chiar în ultima etapă, cea de la Paris, de prietenul său Ulrich, care a stabilit astfel un adevărat record în materie: germanul Ulrich a câştigat tricoul verde în turul Franţei pentru al şaselea an consecutiv! Pe internet a fost făcut un concurs cu o singură întrebare: dacă Lance Armstrong va câştiga de cinci ori consecutiv Marea Buclă. 65 la sută au spus că e posibil. Mai interesant este ce a declarat americanu: „Vin la Turul Franţei doar ca să îl câştig". Mare forţă la acest ciclist care se luptă nu numai cu Turul Franţe, ci şi cu un cancer pe care încearcă să-l învingă.

GEORGE CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

«De la japonezi am reţinut pasiunea pentru lucrul foarte bine făcut»

– Literatura SF a fost o pasiune dinaintea intrării în lumea jurnalisticii, a „politicii", ţinând cont de faptul că sunteţi un cunoscut comentator politic?

– În primul rând nu consider că e vorba de politică. Sunt doar un observator al societăţii civile. În ceea ce priveşte SF-ul, e o pasiune mai veche, din vremea şcolii când visam să cunosc alte lumi. Eram fascinat de Univers, de astrofizică, de astronomie drept pentru care am urmat Facultatea de Fizică. După ce am intrat în posesia unei maşini de scris, dăruită de tatăl meu, am învăţat să bat la maşină copiind diverse texte. La un moment dat, plictisit de textele altora, m-am hotărât să-mi scriu propriile povestiri. Au urmat şi câteva premii acordate de revista *Ştiinţă şi tehnică* şi revista *Magazin*, pentru proză SF, ceea ce m-a îndemnat să scriu în continuare.

– V-a preocupat doar SF-ul?

– Am publicat 9 cărţi printre care un roman SF, o culegere de povestiri SF, două romane poliţiste, două cărţi de călătorii etc. Am scris scenariul pentru documentarul de televiziune „Tehnici de manipulare" şi scenariile pentru serialul TV „Martorii".

Interlocutor:
BOGDAN FICEAC,
publicist şi scriitor

– Un serial foarte apreciat de telespectatori şi de critica de specialitate. Cum aţi reuşit?

– A contat faptul că am format o echipă cu regizorul Şerban Marinescu şi Dan Piţa care au crezut în acest proiect pe care l-am înaintat conducerii TVR. A trecut prin multe filtre şi după patru luni de aşteptare a fost acceptat. O perioadă benefică pentru că referatele care mi-au parvenit conţineau observaţii pertinente de care am ţinut cont.

– Aţi călătorit mult. Ce a însemnat contactul cu alte meridiane?

– Contactul cu orice ţară poate fi benefic, de la fiecare popor poţi învăţa ceva. De la americani am reţinut pragmatismul, în India am fost atras de sufletul oamenilor, de fericirea lor interioară, total stranie pentru noi în comparaţie cu condiţiile lor de viaţă, o fericire explicabilă însă prin prisma filosofiei indiene, a credinţei lor în destin, în karme, de la japonezi am reţinut pasiunea pentru lucrul foarte bine, foarte minuţios făcut...

DORIN MĂRAN

UN ELEFANT pentru eternitate

Siam a fost un elefant cu un destin mai puţin obişnuit. După ce a lucrat ca *„muncitor forestier"* în unele păduri din India, s-a specializat în *„domeniul artistic"*, evoluând în spectacole de circ prin ţările europene, devenind apoi stăpânul unui harem din grădina zoologică din Vincennes, Franţa. După ce şi-a dat obştescul sfârşit, Siam a fost preluat de câţiva specialişti francezi care l-au pregătit pentru eternitate, rezervându-i un loc în *Marea Galerie a Evoluţiei* din Paris. Pentru asta i s-a prelevat pielea, în greutate de 600 de kilograme şi cu o suprafaţă de 60 de metri pătraţi, care a fost prelucrată chimic şi depusă într-un congelator timp de 3 ani. Între timp, Siam a fost reconstituit dintr-o serie de materiale: lemn şi metal pentru realizarea scheletului; răşini, polistiren şi poliuretan pentru celelalte părţi ale corpului. Pentru a pune în evidenţă venele periferice, constructorii au recurs la un sistem de cabluri electrice. *(D.M.)*

DANSUL călugărilor tibetani

La mănăstirile tibetane călugării au un ritual aparte pentru alungarea răului, a forţelor negative. Ei dansează îmbrăcaţi în robe tradiţionale şi purtând ciudate pălării negre. Mişcările sunt lente dar ei sunt siguri că acestea alungă lenea, avariţia, ignoranţa şi violenţa. *(I.S.)*

Cel mai faimos „sambist" solitar

În Brazilia, a face parte dintr-o grupă sau şcoală de şamba este o mare onoare. Întrucât îndeletnicirea în stil profesionist nu este posibilă oricărui buzunar, tinerii din pătura săracă a societăţii cântă pe străzi la... butoaie, cutii de conserve etc. Există şi artişti profesionişti singuratici, cum este şi Nelson Sargento (în fotografie) din Mangueira. Expert al chitarei cu şase coarde, Nelson este unul din cei mai apreciaţi şi mai în vârstă sambişti solitari. El are 78 de ani şi oferă spectacole gratuite în cartierele nevoiaşe ale oraşului său natal. Nelson declară că „acordurile sambei îi ţin şi de foame şi de sete" şi-l vor ajuta să ajungă până la o sută de ani. *(P.I.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Visul de nemurire al roboţilor cu chip de om ■ Nu vom mai zbura în Cosmos!... ■ A luat SIDA locul armelor? ■ Frica - un rău necesar ■ Femina club ■ Argiloterapia - tehnică de tratament străveche ■ Pigmeii bat la porţile secolului XXI ■ Piramidele de pământ de la Stăncioi ■ Starurile nu sunt modele perfecte... ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei ■ Mini-interviul săptămânii: EUGEN SÂRBU, violonist.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

6 – 12 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Două evenimente contradictorii se vor produce în această perioadă. Cel fericit va sosi dinspre domeniul financiar, iar cel mai puţin plăcut provine din zona afectivă.

TAUR (21.04-21.05): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este ascensiunea curbei financiare până spre un maxim (miercuri sau joi). Dar nu va fi o lovitură prea spectaculoasă.

GEMENI (22.05-21.06): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv., ca şi cum astrele nu vor să vă mai necăjească în acest interval. Cu toate acestea, curba psihicului cunoaşte o scădere.

RAC (22.06-22.07): Cel mai semnificativ aspect îl are acum curba afectiv-emoţională. Ea are o scădere bruscă, apoi un urcuş vertiginos, atingând un maxim vineri sau sâmbătă.

LEU (23.07-22.08): Luna şi Soarele nu sunt în relaţii armonioase şi s-ar putea ca disensiunile să se ţină lanţ. Trebuie să vă cenzuraţi mai bine temperamentul.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Veţi avea de luat o decizie importantă – pe la mijlocul săptămânii – şi va fi imperios necesar să vă consultaţi prietenii. O veste bună duminică.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Dacă în primele zile vă pândeşte un ghinion (poate de natură financiară), în a doua jumătate a perioadei vă surâde norocul, atât în dragoste, cât şi la bani.

SCORPION (23.10-21.11): Liniştea şi calmul din constelaţia dv. constituie un semn că se pregăteşte ceva, poate de bine, poate de mai puţin bine, fiţi cât mai prudent!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Poziţia pe care Jupiter o are faţă de Neptun este una foarte favorabilă. În consecinţă, puteţi lua decizii fără frica de a greşi.

CAPRICORN (21.12-19.01): Semnele astrale ale acestei săptămâni sunt încurajatoare. O planetă Venus mai îngăduitoare decât oricând va favoriza o săptămână agreabilă.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară vă joacă feste, ba urcă, ba coboară, de parcă ar vrea să vă ţină cu sufletul la gură. Atenţie la un Berbec din anturaj!

PEŞTI (19.02-20.03): Nu mai aveţi nici o îndoială că foarte multe din ceea ce v-aţi propus s-au năruit... şi totuşi, situaţia financiară s-ar putea să se îmbujoreze.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII: *Ion Ghica, Panait Istrati, Al. Voitin, Teodor Mazilu, Viorica Viscopoleanu;* Paul Claudel, Georges Clémenceau, Luigi Cherubini, Amedeo Avogadro, Jacinto Benavente (Nobel literatură 1922), Ralph Bunche (Nobel pace 1956).

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 533 • ANUL XLIV • 9 AUGUST 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 32 (2283)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

9 AUGUST

1945 Asupra oraşului Nagasaki (Japonia) a fost lansată bomba nucleară.

1974 Gerald Ford devine primul preşedinte neales al SUA, după demisia lui Nixon.

S-a născut în această zi

1922 Philip Larkin, poet şi romancier englez.

PRIMUL COLOSSEUM

Unul din obiceiurile anticilor împăraţi romani era transferul de elemente civilizatoare în teritoriile ocupate. Elemente de arhitectură şi urbanism pot fi admirate în foarte multe zone ale Europei. Astfel, în centrul fostei regiuni galeze Arelate (Franţa) se află, foarte bine conservat, un precursor al celebrului Colosseum din Roma. Impunătorul edificiu a fost durat la ordinul lui Iulius Cezar, în prima jumătate a secolului I î.Ch. Elementele arhitectonice de bază sunt aceleaşi, are două etaje de portaluri, iar modul de aranjare a tribunelor respectă aceleaşi principii ale stratificării sociale. Destinaţia era identică: în arena amfiteatrului se desfăşurau lupte între gladiatori. Al doilea Colosseum, cel faimos în întreaga lume, a fost construit la Roma la finele secolului I d.Ch., sub dinastia Flavilor. Acesta are trei etaje de portaluri, iar deasupra se află un imens perete decorativ. **(P.I.)**

ECLIPSA perfectă

SIDA a luat locul armelor ?

CURA DE DEZINTOXICARE

Oshawa - 7

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

VISUL DE NEMURIRE AL ROBOŢILOR

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Prometeu" (colecţie particulară – New York)

femina club

Japonezii „AU DESCOPERIT" AMERICA înaintea lui Columb

Un studiu recent al cercetătorilor de la Muzeul de antropologie al Universităţii din Michigan (Statele Unite) confirmă o ipoteză veche de câteva decenii: cataclismele naturale produse acum 15 mii de ani, în regiunea arhipelagului japonez, au determinat o migraţie a băştinaşilor spre America de Nord, probabil peste podurile de gheaţă ale strâmtorii Bering. Este vorba de o populaţie înrudită cu „oamenii perioadei Jomon", strămoşi direcţi ai niponilor de azi. Comunităţile respective s-au stabilit în zona Canadei şi SUA, reprezentând cele mai vechi forme de civilizaţie din emisfera vestică. Această ipoteză se coroborează cu uluitoarele descoperiri făcute în anii '70, care au relevat asemănări ale formelor primitive de artă ale jomonilor şi ale vechilor locuitori din... America de Sud!

În consecinţă, se pare că aceşti înaintaşi ai japonezilor ar putea face legătura asiaticilor cu populaţiile amerindiene şi chiar polineziene. Pe de altă parte, descoperirea rămăşiţelor îngheţate, în nordul Canadei, ale unui bărbat de rasă albă care a trăit acum 10 mii de ani, vine în sprijinul ideii că s-ar fi putut produce un proces îndelungat de amestec populaţional atât pe teritoriul Americii de Nord, cât pe cel al Americii de Sud, între oameni primitivi de rase diferite care au migrat acolo din toate colţurile Asiei. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

PRIN CRÂNG ŞI PRIN PĂDURE

O lucrare apărută în 1998 îmi atrage atenţia în mod deosebit şi mă obligă să o consemnez, chiar dacă au trecut trei ani de la apariţia ei. Este vorba despre cele cinci volume de poezie apărute la editura Orion, grupate sub titlul „Poezia pădurii", o excelentă antologie de poezie alcătuită de poetul Radu Cârneci care şi-a ales ca subiect codrul, acel veşnic frate cu românul. Şi ca să demonstreze că zicala nu e chiar exagerată, cele cinci volume de poezie confirmă pe deplin această legătură vegetală de rudenie. Sincer să fiu, m-am simţit prost când am descoperit că nu am aflat despre această antologie la vremea apariţiei ei. Îmi acopăr această lacună, scriind astăzi despre ea. Dacă ar fi să ne luăm după cele spuse de Radu Cârneci, ediţia în cinci volume a „Poeziei pădurii" este „prima antologie lirică silvestră din istoria literaturii române". Sunt sigur că aşa este şi parcă îmi pare rău că în anii 50 n-a existat şi o antologie lirică a oţelului. Lăsând gluma la o parte, sub pretextul acestei antologii silvestre, ceea ce a reuşit Radu Cârneci este o excelentă antologie de poezie românească. Faptul că subiectul poemelor este pădurea natală are mai puţină importanţă, până la urmă. Revenind la antologia propriu-zisă, să amintesc cititorilor faptul că ea cuprinde o sută treizeci de titluri din poezia folclorică românească şi peste cinci sute de titluri din creaţia cultă, unită toată această creaţie sub semnul pădurii. Ideea acestei antologii a venit probabil în urma unei observaţii adevărate: „Fiindcă, oriunde s-au aflat , ori se află, cei ce îşi exprimă simţirea lirică prin graiul păstorului din *Miorița* şi al Eminescului – în ţară, de jur-împrejurul hotarelor istorice, ori în diaspora – ei au păstrat şi poartă în suflet iubirea faţă de pământul natal, pe care pădurea îl înnobilează cu frumuseţi netrecătoare". Din cele cinci volume ale antologiei, primul este dedicat poeziei populare care are ca subiect pădurea. Sunt prezente aici texte lirice – rituale (nupţiale, funebre, de urare – de tip colind) şi câteva texte epice versificate (balade). Selectarea acestor texte, ne asigură antologatoarea Nicoleta Coatu, au ca sursă diverse publicaţii care prezintă garanţii de autenticitate şi textele folclorice din fondurile de documentare ale Arhivei Institutului de Etnografie şi Folclor „Constantin Brăiloiu" al Academiei Române. Începând cu volumul doi, de unde începe antologia de poezie cultă, tonul se schimbă. „Poeţii prezenţi în această antologie aduc prinosul lor de frumuseţe şi adevăr – imn, rugă, odă, cântec de naştere, de iubire, de moarte, de bucurie şi de tristeţe – încununându-se astfel inimitabila muzică a vegetalului izbânditor, slujind în felul acesta legilor esenţiale ale MARELUI TOT, dând trecerii preţ..." Citind antologia „Poezioa pădurii" ai sentimentul că nu există mare poet care să nu fi scris cel puţin un poem despre pădure. şi e foarte bine aşa.

NIKITA, FEMEIA CU SUFLET DE BĂRBAT

Oana Georgescu publică la editura „Terra" o carte despre Mihaela Ispas, cunoscută între prieteni drept Nikita, poate pentru asemănarea vagă (blondă, băieţoasă) cu eroina unui serial american de oarecare succes şi pe micile noastre ecrane. 60 de pagini de jurnalism mai mult decât literatură. Oricum, autoarea acestei cărţulici este ea însăşi o fată interesantă. Chimistă, blondă, ziaristă şi pasionată după sporturi extreme. În ideea că şi iubirea e un sport extrem, să amintesc faptul că ea deţine recordul naţional de scufundare (84 m), că zboară cu motodeltaplanul, că practică echitaţia şi toate sporturile nautice. Iar acum s-a orpit la un alt sport extrem: scrisul. Nu-i rău pentru un nou început.

GEORGE CUŞNARENCU

Intenţionăm ca, în viitorul apropiat, această pagină să fie dedicată exclusiv problemelor tinerilor: viaţa sentimentală şi sexuală, erotism, senzualitate, dileme ale cuplului tânăr, maternitate, igienă sexuală, compatibilitate şi incompatibilitate astrologică etc.

AŞTEPTĂM CU INTERES SCRISORILE EXPEDIATE PE ADRESA REDACŢIEI PENTRU A INTRĂ ÎN DIALOG DIRECT CU DUMNEAVOASTRĂ.

ŞTIRI pe bandă rulantă

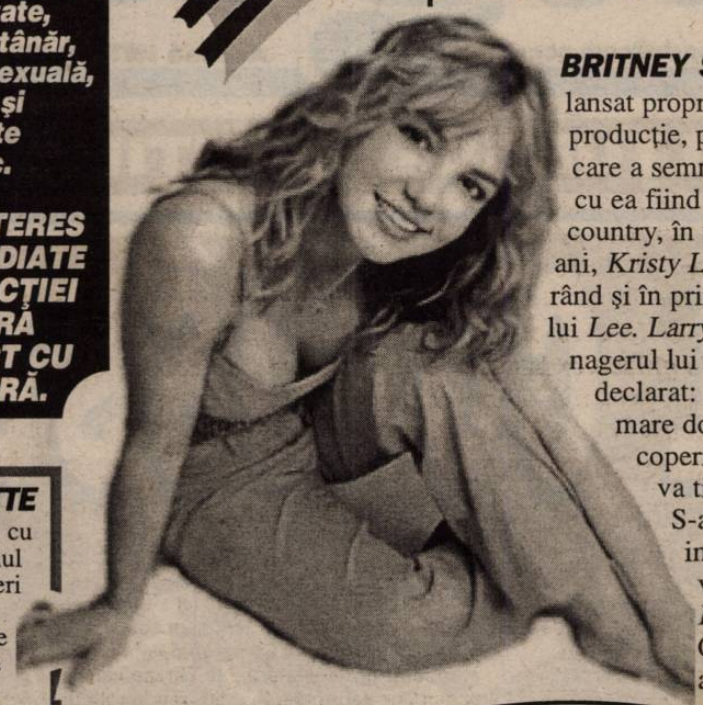

BRITNEY SPEARS şi-a lansat propria companie de producţie, primul artist care a semnat un contract cu ea fiind solistul de country, în vârstă de 17 ani, *Kristy Lee*, *Spears* apărând şi în primul videoclip al lui *Lee*. *Larry Rudolph*, managerul lui *Spears* a declarat: „*Britney* are o mare dorinţă de a descoperi şi de a promova tinere talente. S-a îndrăgostit imediat de vocea lui *Kristy!*" OK, daţi-ne albumul!

WHITNEY HOUSTON a fost figura centrală a primei ediţii a *BET Awards (Black Entertainment Television)*, printre cei care au omagiat-o pe celebra interpretă de culoare fiind şi *Christina Aguilera* şi *Luther Vandross*. *Houston* a primit primul *Lifetime Achievement Award*. Toţi participanţii au marcat remarcabila contribuţie a solistei de 37 de ani care are la activ 6 premii *Grammy* şi trei filme de success („*The Bodyguard*", „*Waiting to Exhale*" şi „*The Preacher's Wife*"). Cu o voce incredibilă, ea a spulberat orice barieră pentru soliste, ducând succesul la cote de neimaginat la mijlocul anilor '80...

SLASH, celebrul chitarist fost la ***Guns N Roses*** **se află în turneu pentru a-şi promova albumul „*Ain't Life Grand*" (scos la casa *Koch*). *Slash* este secondat de trupa sa *Snakepit*, albumul respectiv apropiindu-se de 100000 de copii vândute în SUA. Pentru toamnă *Slash* are programat un turneu împreună cu *Billy Idol*, el urmând să cânte în deschiderea concertelor acestuia. Amintindu-ne de anii glorioşi cu *Guns N Roses* nu putem spune decât „ce-am fost şi ce-am ajuns!"**

ALANIS MORISSETTE şi-a renegociat contractul cu *Maverick Records*, primul album al acestei noi afaceri urmând să apară în octombrie. *Morissette*, ale cărei prime două albume pentru *Maverick* au depăşit tirajul de 35 de milioane de exemplare, a fost în tratative mai bine de patru luni cu ei înainte de a

semna acum... Fără a avea încă un titlu, albumul dispune deja de 12 melodii inedite pe care *Morissette* le testează deja prin concerte...

Techno-rockerii britanici de la ***PRODIGY*** lucrează, în sfârşit!, la un nou album de studio, al patrulea în discografia lor, punând astfel capăt zvonurilor cu privire la dispariţia trupei. Titlul provizoriu al albumului este „*Always Outnumbered, Never Outgunned*", apariţia sa fiind programată pentru începutul anului viitor, la casa *Maverick*. Între timp trupa va concerta prin Europa, *Prodigy* activând acum ca trio, după plecarea lui *Leeroy Thornhill* care acum lucrează cu trupa sa – *Flightcrank*. Ultima prezenţă prin topuri pentru *Prodigy* datează din 1997, albumul „*The Fat of the Land*" (a intrat direct ca No. 1 în *The Billboard 200*), în timp ce single-ul „*Firestarter*" urca până pe locul 41 în *The Billboard Hot 100*.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

ÎN ATENŢIA CITITORILOR

În urma mai multor scrisori sosite la redacţie prin care cititorii noştri solicitau o rubrică de anunţuri matrimoniale răspundem favorabil publicând anunţuri de acest tip. Preţul unui anunţ de maximum 20 de cuvinte este de 100.000 lei. Plata se face fie la sediul redacţiei revistei „Magazin" din Casa Presei Libere, et. 4, corp C, serviciul contabilitate-casierie, fie prin mandat poştal trimis pe numele Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1 - Bucureşti. Anunţurile trebuie să aibă o formulare decentă.

cronica săptămânii

Ştiţi ce înseamnă Devil's Night D12? *Eminem* şi şase tovarăşi de-ai săi din *Detroit*, pe numele lor *Proof*, *Swifty*, *Bizarre*, *Kuniva* şi *Kon Artis*, debutul sub această titulatură făcându-se chiar la casa de discuri a lui *Eminem* – *Shady*, producători fiind *Eminem* şi *Dr. Dre*. Albumul îşi trage numele de la una din cele mai violente nopţi din istoria Detroit-ului şi nu este recomandat, în nici un caz, celor slabi de înger, din cauza celor 18 cântece în care sextetul, condus

Devil's Night – D12

de rapperul blond, trage în tot ce mişcă! Un lucru este sigur, exceptându-l pe *Eminem* (care deja este un nume...) ceilalţi şi-au demonstrat, cu albumul de faţă, suficiente calităţi necesare unei viitoare cariere solo... Grupul a făcut destulă gălăgie pregătitoare pentru „*Devil's Night*", single-ul „*Sh** on You*" fiind în primăvara trecută No. 1 în *Billboard-Hot Rap Singles chart* dar adevărata intrare pentru *D12* a fost „*Purple Pills*", produs tot de *Eminem*... Rapperul nu scapă ocazia, nici de această dată, de a se răfui sonor cu mai vechii săi clienţi precum *Britney Spears*, *'N Sync* şi *Christina Aguilera*, adăugându-le acum „prospături" ca *Whitney Houston*, *Bobby Brown* şi *Baha Men*, among others. Menajeria grupului este completată de misoginism şi homofobie, precum şi de o furie provocată de realităţile negative americane! „*Devil's Night*" nu este, cu siguranţă, ceea ce TREBUIE să asculte lumea dar iată că cifra vânzărilor arată, fără dubii, că lumea VREA să-l asculte...

Iată piesele: *Another Public Service Announcement*, *Shit Can Happen*, *Pistol Pistol*, *Bizarre*, *Nasty Mind*, *Nuttin' But Music*, *American Psycho*, *That's How)*, *That's How... , Purple Hills*, *Fight Music*, *Instigator*, *Pimp Like Me*, *Blow My Buzz*, *Obie Trice*, *Devil's Night*, *Steve Berman*, *Revelation*, *Girls*.

P.S. *D12* vine de la *Dirty Dozen*, trupa având deja în spate un deceniu de activitate. De ce *Dirty Dozen*? Pentru că fiecare din cei şase venea la cântări însoţit de câte un solist...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96

DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Tehnolegendele Secolului XXI

VISUL DE NEMURIRE

al roboţilor cu chip de om

MIHAELA DOROBANŢU

...Roboţii mai poartă încă drept nume numere împerecheate într-un mod aparent ciudat cu litere. Uneori, unii merg încă împleticindu-se. Alţii nu reuşesc să-şi mişte genele lor de oţel. Toţi seamănă însă fie cu un om, fie cu o vietate oarecare. În curând îi vom găsi în spatele ghişeelor bancare sau măturând prin casă înainte de a veni noi... Fiecare dintre autorii roboţilor cu chip de om poate fi considerat cu adevărat un... Pygmalion.

MITUL REGELUI PYGMALION

De când datează, totuşi, visul oamenilor de a crea roboţi? Răspunsul este imediat: din Antichitate. Mitul regelui Pygmalion care s-a îndrăgostit într-o aşa măsură de statuia Galateei pe care tocmai o terminase, încât Afrodita îi va da până la urmă viaţă, este mitul unui robot. Doar „pretenţia" Pygmalionilor moderni este ceva mai modestă: ei nu vor neapărat să dea viaţă robotului lor, ci doar inteligenţă, ceea ce speră să reuşească cu ajutorul calculatorului! De ce însă această formidabilă cursă pentru a realiza roboţi nu doar cu figură umană, ci cu toate atributele acesteia. Cercetătorii sunt fermi: a înzestra un robot cu gene sau cu păr nu-l face în nici un caz mai eficient, mai funcţional!

Problema este alta: scopul principal este crearea omului artificial, care, atunci când va fi nevoie, să-l înlocuiască pe cel real. Primul pas spre visul nemuririi...

PARTENERII NOŞTRI DE MÂINE

Încercând să depăşească efemerul vieţii omeneşti, cercetătorii încearcă să transfere capacitatera de înţelegere la un dispozitiv mai puţin vulnerabil – robotul. Şi cum imperfecţiunea umană este – de câte mii de ani? – atribuită femeii, de cele mai multe ori vedem cum în acest gen de activitate nu se întâlnesc femei! Pe de altă parte, roboţii antropomorfi sunt interesanţi în sine, întrucât a-i înzestra cu braţe şi picioare, de exemplu, li se permite o deplasare mai uşoară şi mai eficientă în mediul nostru înconjurător, conceput în mod specific pentru fiinţe bipede!

Începutul este de altfel făcut, dacă ne gândim la P2, robotul conceput de Honda (printre cei mai perfecţionaţi din lume până acum), care urcă scara, încuie uşa şi împinge un cărucior la cumpărături, la robotul britanicului Scott Thrane care îi ajută pe copiii handicapaţi, sau la roboţii proiectaţi pentru a lucra în medii ostile omului, inclusiv la trierea deşeurilor de toate felurile, cum este cazul robotului inventat în 1998 de Jean-Guy Fontaine, Directorul Centrului de robotică integrată din Ile-de-France. Despre roboţii zoomorfi, ce să mai vorbim: crabii electronici concepuţi de Institutul de Tehnologie din Massachusetts în 1996 pot curăţa o plajă iar generaţia „robo-păianjenilor" Sherpa ai Comisariatului pentru Enegie Nucleară sunt de pe acum „experţi" în lucrări în domeniul nuclear.

ACESTE MAŞINI CARE NE SEAMĂNĂ...

Sunt ţări în care de la câteva zeci la câteva sute de laboratoare au înscrisă, în planurile lor de cercetare, fabricarea unor roboţi antropomorfi cât mai perfecţionaţi: oameni din metal inteligenţi. Şi pentru a evita problemele, poate de nedepăşit, ridicate de complexitatea fără termen de comparaţie a inteligenţei umane, s-a recurs la o alternativă: crearea unor colonii de mici roboţi, recurgându-se apoi la utilizarea inteligenţei colective care conduce societăţile animale, permiţând unor fiinţe atât de simple cum sunt furnicile să realizeze performanţe de-a dreptul incredibile.

Ne vor semăna sau nu, cercetătorii consideră că nu aceasta este problema cea mai importantă legată de evoluţia roboţilor în viitorul apropiat, ci faptul că oricât ar fi de perfecţionat, un robot va rămâne totuşi o maşină care va îndeplini sarcină după sarcină. Imperfectă, până la urmă, ca orice creaţie omenească...

NU VOM MAI ZBURA în Cosmos!...

„Epoca Jules Verne a trecut, trăiască era milenară!" – păreau a spune, până nu demult, cercetătorii spaţiului cosmic. Totuşi, voiajele interplanetare par tot mai puţin de actualitate; aşa se susţine oficial. Punctul nevralgic al problemei – combustibilul. Fără combustibil nuclear, explorarea spaţiului o vor face sateliţii de teledetecţie, susţin responsabilii cu energia atomică, adăugând că, orice ar afirma NASA, se ştie că pe Marte nu se va putea ajunge folosind rachete clasice. Atunci, cum? Folosind propulsia nucleară, firește. O echipă de cercetători israelieni a şi lansat ideea seducătoare a unui carburant-minune, care ar limita o „cursă" Terra – Marte la numai două săptămâni. În comparaţie cu acest (deocamdată) vis, motorul chimic clasic, cum este cel al rachetei Ariane, „trudeşte" cel puţin două luni, ca să ajungă pe Planeta Roşie. Ceea ce au stabilit respectivii fizicieni – teoretic, până acum – ar fi folosirea drept carburant a unui strat foarte fin de americiu, un element chimic puternic radioactiv. Este, ca să parafrazăm o afirmaţie celebră, un pas mic pentru om. Nu se ştie când se va face şi acel pas mare pentru omenire, către enigmatica planetă Marte. *(A.N.P.)*

SECRETELE AMBREI

de Liban

Ambra de Liban, acel minunat chihlimbar vestit pentru culoarea sa galben-transparent, nu este doar o minunată piatră de podoabă, ci şi un excelent obiect de studiu pentru oamenii de ştiinţă. Informaţiile conţinute în incluziunile biologice din acest chihlimbar sunt dintre cele mai vechi din lume, apreciate între 125 şi 135 milioane de ani. Dany Azar, paleontolog la Muzeul de Istorie Naturală din Paris, consideră că în această răşină s-au descoperit resturile celei mai vechi şopârle din lume. Aceasta are respectabila vârstă de 130 de milioane de ani, vârstă care era evaluată până acum la circa 30 de milioane. Tot acum s-a descoperit cel mai vechi fluture şi cea mai veche insectă socială – o termită. În şase ani s-a reuşit descrierea a 76 de specii noi care au fost deja studiate. Jefuirea ambrei de Liban a adus mari prejudicii ştiinţei, fiind necesare legi speciale de protejare a acestei adevărate memorii a umanităţii. De altfel în anul 2002 va avea loc la Beirut cel de al doilea Congres Mondial dedicat incluziunilor din ambră, secrete care acum abia se lasă descoperite. *(I.S.)*

NOUL INTERNET

numărătoare inversă

Se numeşte IPv6 şi „copilăria" sa a început acum şase ani. Specialiştii care se ocupă de punerea în practică a întregului proiect (anumite echipamente se află deja în stare de funcţionare) apreciază că acesta va primi undă verde peste doi ani, superioritatea sa faţă de actualul Internet fiind extrem de mare. IPv6 va permite 2^{128} conexiuni în întreaga lume (servere, ordinatoare, imprimante, telefoane etc.), faţă de numai 2^{32}, câte se pot face în prezent, va oferi o securitate şi o fluiditate crescute şi va include în plus noţiunea de internet mobil. Fără îndoială, utilizatorii reţelei informatice mondiale aşteaptă cu nerăbdare marele eveniment, care va însemna un uriaş salt înainte, nu doar în sectorul tehnologiei respective, ci în toate domeniile vieţii. *(A.N.P.)*

ECLIPSA perfectă

Astronomii au ajuns la o concluzie care – aparent – ţine de hazard, dar pe care mulţi o pun sub semnul unor legi universale extrem de riguros stabilite. S-a pornit de la observaţia că, în timpul eclipselor de Soare, diametrul Lunii şi cel al astrului zilei sunt identice, aşa cum se vede de pe Pământ, de circa 150 milioane de ani. Până la începutul acestei perioade, satelitul nostru natural s-a distanţat treptat, ajungând astfel în poziţia cea mai favorabilă stabilirii condiţiilor de viaţă şi dezvoltării acestora pe Terra. Această poziţie produce şi eclipse perfecte, ceea ce nu se mai întâlneşte în cazul nici unei planete a Sistemului Solar. De aici, şi o concluzie interesantă: pentru a găsi viaţă pe alte planete, trebuie căutată eclipsa perfectă. *(A.N.P.)*

La ce înălţime se situează

LIMITA ATMOSFEREI TERESTRE?

Atmosfera terestră se întinde până la înălţimea de 700 km, fiind împărţită în cinci straturi principale. Până la 10-17 km (în funcţie de zona geografică – mai jos la Poli, mai sus, la Ecuator – şi de anotimp – mai groasă în timpul verii, mai subţire în timpul iernii) se află *troposfera*. Aceasta conţine 75 la sută din cantitatea totală de gaze din atmosferă şi mari mase de apă: aici se formează norii. Până la înălţimi de 50 km se situează *stratosfera*, sediul stratului de ozon care blochează accesul distrugător la suprafaţa Pământului a razelor ultraviolete. Urmează, până la 85 km, *mezosfera*, până la 400-500 km, *termosfera* şi, în fine *exosfera*. Temperatura scade cu înălţimea în troposferă, cu aproximativ 6,5 grade C la fiecare kilometru. Ea creşte însă în stratosferă, de la -55 grade C la 0 grade C, scade din nou în mezosferă, până la -85 grade C, pentru ca în termosferă să urce până la 1500 grade C, valoare la care se stabilizează şi în exosferă. În termosferă se află localizată şi *ionosfera*, formate din particule de gaz încărcate electric, de care se ciocnesc semnalele radio. *(M.D.)*

STELE DE AUR

O echipă de cercetători britanici şi elveţieni a formulat o nouă ipoteză legată de stelele cu neutroni, care concentrează masa a 1 milion de planete precum Terra, într-un spaţiu de mărimea Parisului. Stele cu neutroni se găsesc de obicei în cupluri ce se rotesc cu o viteză uriaşă. Cercetătorii au creat un model numeric pentru a simula acest dans infernal ce se sfârşeşte într-o coliziune catastrofică din care rezultă o fabuloasă eliberare de energie şi o adevărată ploaie de aur şi platină. Temperatura acestor cenuşi foarte dense atinge 1 milion de grade C, temperatură ce favorizează declanşarea unor reacţii nucleare. Nucleele elementelor relativ grele precum fierul, polarizează electronii transformându-se în aur sau platină. Aceste preţioase cenuşi se dispersează apoi în spaţiu aglomerându-se în nori de gaz şi prafuri care pe măsură ce se contractă dau naştere unor stele cu întreg cortegiul lor de planete. *(D.M.)*

METEORITUL ZAG

O echipă de cercetători britanici a identificat recent cristale de clorură de sodiu, mai vechi decât vârsta Terrei. Claude Peron, cercetător la CNRS a explicat că acestea sunt „printre cele mai vechi fragmente din meteoriţi, evaluate până acum". Totul a început în 1998, o dată cu măsurarea meteoritului Zag în Maroc. Meteoriţii reprezintă, după cum declară acelaşi Claude Peron, „memoria începutului formării planetelor". Ei provin din asteroizi care n-au cunoscut fenomene geologice ca fuziunea rocilor sau creşterea temperaturilor, fenomene care elimină o bună parte din informaţii. Aici pot fi găsite cristale de halită – clorură de sodiu. Împingând cercetările puţin mai departe, s-au observat în interiorul acestor cristale mici bule menţinând urme de apă. Această apă, datând de la începutul Sistemului Solar, ar fi circulat în asteroizi şi ar fi dat naştere, după evaporare, cristalelor respective. Echipa britanică a descoperit, de asemenea, în aceste cristale, urmele unui gaz rar, xenonul. *(I.S.)*

VÂNĂTOARE DE NEUTRINO

Sub gheaţa Antarcticii, oamenii de ştiinţă au descoperit aceste particule miraculoase, de mare energie, fără masă, rezultate din exploziile termonucleare ale Soarelui şi care trec, fără greutate, prin globul terestru. Acest lucru a fost posibil cu ajutorul telescopului Amanda instalat în profunzimea gheţii antarctice. Particulele infime de neutrino constituie o sursă importantă de informaţie privind evenimentele violente din cosmos care se petrec la marginea universului, cum ar fi de pildă supernovele. Amanda e dotată cu 607 detectori repartizaţi în 19 cilindri cu un diametru de 120 m şi având o înălţime de 500 de metri. Aceste dimensiuni uriaşe sunt necesare pentru a capta cât mai mulţi neutrino care sunt foarte rari. Îngropat la o adâncime de 1500 m în gheaţă pentru a fi protejat de radiaţiile cosmice, dispozitivul poate detecta zilnic câte un neutrino capabil să străbată Pământul. *(D.M.)*

Inexplicabilul de lângă noi

ÎNTRE SACRU ŞI MITOLOGIC

ION ŢUGUI

Brahmanismul este religia care a avut şansa de a obosi pentru a se regenera. Situaţie de excepţie în istoria doctrinelor şi dogmelor religioase de la începuturile civilizaţiilor furnizoare de spiritualitate. Se ştie că funcţia principală a preoţilor brahmani era aceea de a îndeplini sacrificiile zeităţii numite Brahma. Sacerdoţii brahmani devin în timp o castă, iar această particularizare îi separă de lume şi le conferă o autoritate specială, ei fiind scoşi, expulzaţi chiar din gura zeului suprem...

Ne aflăm evident în plină mitologie cu substrat profund religios, iar funcţiile morale şi dogmatice ale acestei organizări spirituale se închistează într-un exerciţiu abstract care va intra în desuetudine pe măsură ce evoluţia cunoaşterii va începe să sfideze zeii. Brahmanii deveneau la capătul vieţii lor nişte cerşetori religioşi şi aşteptau cu încredere să atingă fericirea prin moarte şi să fie apoi absorbiţi din nou de Brahma din care de altfel veniseră, conform unui circuit bine pus la punct...

Circuitul va fi întrerupt la un moment dat, marele reformator al triumfalei ieşiri din mitologie fiind Buddha. Dacă Brahma era intangibil şi fix ca o stea nemuritoare, Buddha încalcă principiile mitologice şi apare în lume ca putere sacră umanizată. El este om, înzestrat cu o inteligenţă superioară, duşman declarat al transmigraţiei sufletului şi al renaşterii lui, atâta vreme cât va fi legat de materie. Trecerea de la mitologia religioasă la sacralitatea construită pe pământ a căpătat o mare credibilitate, mai întâi în India Centrală şi s-a răspândit apoi într-un ritm accelerat, instaurând buddhismul.

Un sfânt terestru nu poate exista fără o biografie lumească. Buddha era prinţul unui trib pe care îl va părăsi la vârsta de 29 de ani. Scopul abandonării familiei era bine definit, fiind mânat de o responsabilitate universală, planetară. Mijlocul de a-şi împlini sentimentul misiunii, revelaţia, este specific omului care refuză mitologia şi aspiră la sacralitate. Buddha se retrage aşadar în pustiu cu intenţia, de altfel onorată, de a medita la soarta lumii. După şase ani de meditaţie profundă, luându-şi numele de Buddha, înţeleptul singuratic revine în lume ca să schimbe lumea. În numele său stau cuprinse toate însuşirile sale – înţeleptul, luminatul, cel care înţelege şi pricepe totul! Dar revigorat astfel, Buddha refuză orice origine a sa la vreo putere divină, rămânând pur şi simplu om, însă unul deosebit, excepţional, capabil prin sine să pornească o propagandă strălucită împotriva zeităţilor de tot felul...

Desprinzând omul de zeităţi, Buddha îi promite fericirea eternă prin Nirvana, cucerirea tărâmului sublim fiind posibilă numai printr-o profundă cunoaştere asimilată prin studiu şi meditaţie intensă, creatoare. Novicele trebuia să renunţe la lume şi să facă abstracţie de persoana sa, dăruindu-se unor valori morale şi spirituale noi, cum sunt mila, iubirea, sacrificiul pentru aproapele; suprema fericire va putea fi obţinută prin mângâierea de către ceilalţi, prin dragostea celorlalţi. Această reaşezare a unor temeiuri spirituale se va extrapola, devenind supraveghetoare a bunului mers al întregului Univers. Transplantul de sacralitate are o cale inversată, de la om spre ceruri prin Nirvana...

Misiunea sacră a lui Buddha va funcţiona neabătută vreme de 45 de ani în India Centrală, anii teferi ai vizionarului întemeietor de religie. Sacerdoţii brahmanismului dispar din lipsa obiectului de activitate, daţi la o parte de principiile buddhiste, care erau o noutate îmbucurătoare; discipolii lui Buddha trebuiau să facă dovada palpabilă a unor însuşiri, cum sânt: cinstea, umilinţa, iubirea frăţească între discipoli şi toţi oamenii, facerea de bine tuturor oamenilor întâlniţi. Chiar dacă unele dogme ale buddhismului au fost împrumutate din brahmanism, valoarea noii religii se va impune. Lumea se formează, se dezvoltă, intră în declin şi dispare pentru a apărea din nou!

ITALIA. 1954

DAN D. FARCAŞ

Roberto Pinotti este un cunoscut ufolog italian, cărţile căruia au fost traduse şi în limba română. Într-un episod trecut menţionam strădaniile sale pentru a aduce la lumină documente oficiale privind observaţiile OZN din Italia, datând încă din anii treizeci ai secolului trecut. În această activitate, mai degrabă arhivistică, el a avut surpriza să descopere şi un caz de răpire, anterior celor cunoscute în literatură.

În ziua de 9 decembrie 1954, la Griciano d'Aversa, regiunea Caserta, fermierul *Giovanni Aquilante* a dispărut după ce plecase, singur, să-şi lucreze ogorul. Familia l-a căutat în toate locurile în care s-ar fi putut afla şi, deoarece nu l-a găsit, a anunţat poliţia. Nici investigaţiile declanşate de aceasta nu au dus la nici un rezultat.

A doua zi, în 10 decembrie, către miezul nopţii, doi dintre fiii lui Giovanni, împreună cu un prieten al lor, se întorceau spre casă după alte ore de căutare infructuoasă. Dintr-o dată ei au observat pe câmp două figuri umanoide, cu ochii luminoşi. Unul singur, tânărul Adrea Aquilante a avut curajul să se ia după ei, dar misterioasele creaturi au dispărut în mod inexplicabil.

În dimineaţa care a urmat, la 48 de ore după dispariţia sa, Giovanni s-a întors acasă, tăcut şi şocat. În tot acest răstimp plouase destul de mult în zonă, dar hainele sale erau uscate. Mai târziu el a povestit că s-a întâlnit în câmp cu doi „pitici" purtând costume multicolore. L-au prins de mâini şi au început să plutească împreună, zburând astfel spre „locuri necunoscute". După două zile i-au permis să se întoarcă acasă, dar l-au prevenit că vor mai veni după el şi în viitor.

Înaintea acestui incident Giovanni era deosebit de stimat de vecinii săi, inclusiv pentru firea sa, dar după răpire s-a schimbat mult, trăind în permanenţă cu spaima că va fi din nou răpit. Investigatorul Umberto Telarico, reexaminând cazul, după mai mulţi ani, a tras concluzia că toţi martorii trebuie luaţi în serios, cazul fiind autentic.

Roberto Pinotti observă că acest caz ar putea fi primul raportat după 1947, sau poate al doilea, dacă luăm în considerare şi cazul lui Ghaseme Fili (Ghasem Faili) din Iran. Acesta, la ora 2.30 în zorii zilei de 8 octombrie 1954, a văzut, de la balconul casei sale din Teheran, un obiect alb, cu mai multe luminiţe în jur, care plutea, la nici 20 de metri distanţă. În interiorul obiectului se zărea un omuleţ îmbrăcat în negru şi purtând o mască de care era ataşată o trompă. În timp ce Fili încerca să examineze mai bine obiectul, a simţit că este atras, „ca de un magnet" spre straniul obiect. În clipa aceea a început să strige terorizat, cramponându-se de balustrada balconului. Obiectul şi-a luat peste câteva clipe zborul, dispărând în înălţimi.

Dacă socotim că în cazul lui Fili răpirea de fapt nu s-a consumat şi dacă nu vom pune la socoteală istoriile „contactaţilor" din 1950-1952, incidentul cu Giovanni Aquilante ar putea fi socotit prima răpire postbelică propriu-zisă. Incidentul cu Aquilante mai este interesant şi pentru numeroasele asemănări cu cazurile Pascagoula şi Walton, din anii şaptezeci, orice influenţă fiind în aceste cazuri exclusă.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/32

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Viaţa ascunsă a plantelor

MIHAELA DOROBANŢU

PROBLEMA CENTRALĂ... *a Parapsihologiei, de când există ea ca preocupare omenească, este identificarea şi studierea unei legături secrete, în sensul că nu a fost observată încă sau că nu se vorbeşte despre ea, între tot ce este viu în lume.*

Primul om de ştiinţă care s-a interesat de sensibilitatea plantelor a fost însuşi Charles Darwin. El s-a concentrat asupra plantelor carnivore şi a remarcat la început că dionea (*Dionaea muscepela*), care nu manifesta nici un interes când pe frunzele sale era lăsată să cadă o anumită cantitate de apă, se închidea imediat dacă un corp solid de aceeaşi masă cădea pe aceleaşi frunze. Mai mult: dacă respectivul corp nu era comestibil, planta se redeschidea imediat, gata pentru o nouă pradă. Corpurile uscate nu trezeau nici ele interesul plantei. Substanţe chimice, cum ar fi vaporii de eter sulfuric, o făceau insensibilă în mai puţin de trei minute şi era nevoie de aproape o oră pentru a-şi recâştiga sensibilitatea. Şi mai intervenea şi... oboseala. După o perioadă prea îndelungată de „stimulare", planta avea nevoie de un anumit timp pentru a-şi reveni.

Una din descoperirile cele mai senzaţionale ale lui Darwin a fost că plantele carnivore pot fi... domesticite! La fel cum odinioară, câinele şi pisica, fuseseră adaptate mediului uman. Controlul asupra plantei se realiza cu ajutorul rădăcinii acesteia, un fel de „creier", deşi Darwin nu s-a gândit niciodată – sau nu a spus-o explicit – că o plantă ar fi putut poseda un sistem nervos. Chiar dacă majoritatea studiilor sale asupra plantelor insectivore şi a mişcării plantelor sugerau cel puţin implicit acest lucru.

Cel care avea să fie mult mai tranşant în această direcţie, a fost marele biolog şi fizician indian Sir Jagdis Chandra Bose (al cărui nume îl poartă familia de particule elementare cu spin întreg, printre care se află şi acele particule, cum ar fi fotonii, de exemplu, care „mediază" cele patru forţe fundamentale cunoscute în Natură). El a descoperit că multe dintre reacţiile tipice animalelor şi chiar şi fiinţei omeneşti, se regăsesc cel mai adesea printre reacţiile vitale ale plantelor.

După ani de zile de studiu şi de experimentări, Bose a putut demonstra că plantele posedă un fel de „sistem nervos", care putea fi excitat cu ajutorul unor câmpuri electrice. De cele mai multe ori sensibil mai slabe decât cele la care reacţionează organismul omenesc. Tot Bose arată că morfina şi alcoolul, de pildă, duc la o slăbire a capacităţii de reacţie a plantelor, în timp ce alte substanţe, cum ar fi stricnina, sunt excitante în cantităţi foarte mici şi inhibante în cantităţi mai mari.

Concluzia sa? Plantele prezintă numeroase reacţii bioelectrice şi fiziologice paralele cu cele ale oamenilor. Despre comunicarea între plantă şi om însă, Sir Jagdis Chandra Bose nu a publicat nimic.

Scepticism şi credulitate

CÂND SPIRITELE
apar în plină zi

PAUL IOAN

Invocarea spiritelor a fost dintotdeauna o meserie bănoasă, atunci când practicanţii reuşeau să se infiltreze în cercuri sus-puse şi când trucurile lor erau foarte bine regizate – nu de puţine ori cu complicitatea unor persoane din anturajul mediumnic. Însă există şi cazuri, foarte rare în istoria spiritismului, când autenticitatea fenomenului putea fi dovedită de o întreagă colectivitate.

Manuelle Colémaux, fiica unui morar din Alerrix-sur-Loire (Franţa) a reuşit să reunească „în faţa tuturor sătenilor" spiritele celor care îl judecaseră pe tatăl său cu câţiva ani înainte. Prin anul 1796-1797, Julien Colémaux fusese acuzat de moartea mai multor săteni; mai-marii comunităţii socotiseră că drama se produsese din cauza grâului contaminat cu seminţele unei plante otrăvitoare şi-l spânzuraseră pe morar. În anul 1802, Manuelle împlinise 23 de ani şi se dedicase activităţilor religioase, fără să se înscrie în vreun ordin călugăresc anume. Mulţi îi urmăreau practicile „dubioase", crezând că şi ea ar putea deveni la rândul ei o criminală. Şi, fără să mai aştepte sfatul preotului din sat, o mână de bărbaţi vânjoşi au prins-o şi au legat-o de un arbore din pădure, sperând că execuţia o vor desăvârşi animalele sălbatice...

Oamenii care s-au dus să vadă care mai e soarta fetei au constatat un fapt incredibil: Manuelle pur şi simplu discuta cu o *făptură străvezie* (ar fi simplu să-i spunem stafie sau fantomă, dar respectăm litera descrierii originale din lucrarea „Dieux et toi", Jean Lovain, 1998, Paris). Silueta incertă ascultă lamentaţiile prizonierei, care repeta continuu faptul că tatăl său fusese nevinovat, apoi începu să-i vorbească. Glasul, au spus ulterior martorii, era al morarului ucis cu ani în urmă! Acesta confirma spusele fiicei, afirmând că i se înscenase totul din răzbunare, căci era unul din cei mai avuţi oameni din sat... Nimeni n-a putut spune cât a durat neverosimila scenă. Cert este că aceia care asistaseră au decis subit s-o elibereze pe Manuelle (şi apoi s-o reabiliteze). Dar când s-au apropiat de ea, „făptura străvezie parcă a intrat în trupul fetei, parcă pentru a-şi redobândi liniştea"!

Basm sau realitate? Cum se explică apariţia efemeră, în 1925, la şapte ani de la terminarea primului război mondial, a unui pluton de soldaţi francezi dispărut în 1916, în regiunea Virgny? Şi atunci au existat numeroşi martori, necrezuţi de nimeni.

Violența tăcută a începutului de veac

SIDA a luat locul armelor?

PAUL IOAN

Pentru justificarea titlului nostru ar fi, poate, suficientă o singură dată statistică avansată la Conferința mondială anti-SIDA desfășurată în Africa de Sud: ***„ în fiecare zi se nasc în întreaga lume 1.800 de copii infectați cu HIV"!*** *În acest dezastruos ritm, spune prof. Donald Rewstable (Centrul de prevenire și control al maladiilor din Atlanta, SUA), numărul victimelor acestui conflict cu virusul imunodeficienței dobândite va întrece pe cel al războaielor mondiale ale secolului XX. Până-n 2010, adevăratul dezastru al omenirii, ce-ar putea caracteriza noul secol, poate deveni SIDA.*

Statistici incomplete

Cele mai răspândite statistici privind numărul de victime ce depășesc un milion de persoane arată astfel: 1. Marea epidemie de ciumă a ucis între 1337 și 1375 peste 75 de milioane de oameni (în Europa); 2. Foametea din nordul Chinei a făcut 40 de milioane de victime între 1959 și 1961; 3. Gripa mondializată din 1918-1919 a curmat viețile a peste 21 de milioane de contaminați cu virusul respectiv. Și, pentru a vedea dacă actualele date despre violența tăcută a maladiei SIDA pot fi comparate cu violența zgomotoasă a armelor, amintim că în primul război mondial au murit 9,7 milioane de militari, iar în al doilea război mondial și-au pierdut viața 54,4 milioane de civili și militari. Ce spun datele ONUSIDA, organismul de profil al ONU, și ale OIT (Organizația internațională a muncii) ?

În prima jumătate a anului 2001, între 23 și 36 de milioane de angajați din întreaga lume (dar în special din țările sărace) au fost depistați seropozitivi și/sau bolnavi de SIDA!

Comparând proporțiile potențialelor victime ale SIDA, am putea lesne compara atacul perfid al acestei maladii cu pierderile marile conflagrații mondiale. Ceea ce întristează și mai mult este că războiul contra omului dus de virusul HIV întrece cu mult o altă sumbră categorie de statistici, aceea a dezastrelor naturale ale secolului XX. Între 1940 și 2000, au murit datorită inundațiilor, secetelor, cutremurelor, furtunilor pe mare etc. aproximativ 65 de milioane de persoane. Astăzi sunt pe glob mai mult de 100 de milioane de seropozitivi, dar și această informație este doar orientativă.

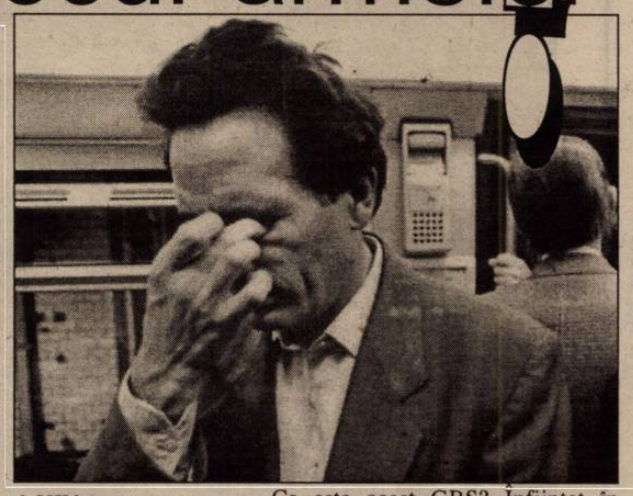

Și bogații lumii cad pe gânduri

Cutremurătoarele date prezentate mai sus, cu toată imprecizia lor, par să fie, totuși, destul de aproape de realitate. De ce? Dovada directă provine din îngrijorarea manifestată recent prin declarațiile conducătorilor *Consiliului mondial al afacerilor privind SIDA* (Global Business Council on HIV/AIDS, sau GBS), al cărui președinte-director general este din nou dl.Richard Holbrook, ex-ambasador american la ONU.

Ce este acest GBS? Înființat în 1997, GBS reunește marile trusturi multinaționale din aproape toate domeniile: farmaceutică, automobile, informatică, muzică, băuturi răcoritoare, vestimentație, canale TV etc. Magnații lumii recunosc acum, după patru ani de la înființare, că acțiunile lor au fost ineficiente și că SIDA provoacă uriașe pierderi financiare datorită instabilității forței de muncă angajate în toate colțurile lumii. În cea mai alarmantă situație se află unele țări africane. De exemplu, în Kenia profitul privat a scăzut datorită angajaților purtători de HIV cu 4 la sută; în întreaga Africă, gigantul băuturilor răcoritoare (cu un total de 100 de mii de salariați) a ajuns să aibă în vedere două persoane pentru un singur loc de muncă.

În aceste circumstanțe, spun analiștii fenomenului, numai campaniile de prevenire la nivel guvernamental, dar și privat, pot interveni astfel încât violența tăcută a maladiei SIDA să nu ia locul, în secolul XXI, marilor războaie mondiale ale veacului trecut.

Proiect ultrasecret

UN NOSTRADAMUS al mărilor!

Un proiect ultrasecret care aduce alături marina americană și oamenii de știință, reușește să stabilească un sistem de comunicare mediată de calculator între om și delfin. Adresându-i-se, omul îi pune câteva din întrebările fundamentale ale omenirii actuale. La rândul său, delfinul... răspunde. Devenind, după cum afirmă autorii proiectului, un adevărat Nostradamus al mărilor...

MIHAELA DOROBANȚU

COMUNICAREA. Numele de cod al proiectului este DOLCOG – de la „Dolphin Cognition" și ceea ce s-a realizat este o interfață electronică între un supercomputer militar și... un delfin, cu numele Nemo.

DE VORBĂ CU NEMO.

Ce se poate vorbi cu Nemo și de unde își obține el informațiile? De vorbit probabil că se poate vorbi orice. În ceea ce privește sursa informațiilor, cercetătorii care participă la proiect afirmă că încă într-un stadiu timpuriu al comunicării cu Nemo, acesta le-a dezvăluit că se află în contact cu „cineva" sau cu „ceva" – natura contactului a rămas neclară – pe care îl denumește „învățătorul meu" și că prin acesta are acces la o sursă superioară de informații. Într-un interviu acordat publicației *Weekly World News*, cercetătorii din cadrul proiectului nu s-au sfiit să afirme că „Acest delfin poate prezice viitorul. Avem în mâinile noastre puterea lui Dumnezeu. Dacă ceea ce spune el este adevărat, avem posibilitatea să înlăturăm răul de pe fața Pământului!" și iată în continuare câteva fragmente dintr-o transcriere a unei asemenea „conversații", așa cum au fost ele publicate într-un număr recent al *Weekly World News*.

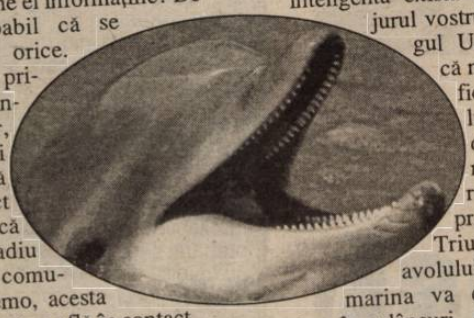

ÎNTREBĂRILE. Va vindeca omenirea bolile? – Toate tipurile de cancer și leucemie vor fi vindecate până în 2019, iar SIDA va deveni vindecabilă până în 2009. Ingineria genetică va ajunge să vindece orice fel de boală, inclusiv bătrânețea. Dacă bătrânețea va fi vindecată, cât vor trăi oamenii? – Răspunsul se află în Geneza din Biblie, spune Învățătorul meu, unde scrie că Dumnezeu l-a făcut pe om să trăiască 950 de ani, ca Noe. Va cuceri omenirea și moartea? – Când omul se va perfecționa într-un alt mileniu, el nu va mai suferi moartea fizică, ci va urca direct în cer. Există viață inteligentă în alte părți ale Universului? – Viața inteligentă există peste tot în jurul vostru și în întregul Univers, doar că nu sunteți suficient de evoluați să o vedeți. Sunt reale OZN-urile și de unde provin? – În Triunghiul Diavolului din Atlantic, marina va descoperi un canion în adâncuri, ducând la un monolit de cristal de 100000 de tone, marcând o cută a timpului care permite ființelor extraterestre să călătorească pe Pământ folosind OZN-urile. Unde se află cetatea pierdută a Altantidei? – Va fi găsită îngropată la sute de metri sub nisip în porțiunea de mare dintre insulele grecești Creta și Carpathos. Există viață pe Marte, Planeta Roșie? – Doar microbi. Dar acum 200 de milioane de ani ființele omenești înfloreau pe Marte. Ce s-a întâmplat cu oamenii de pe Marte? – S-au distrus singuri, într-un cataclism nuclear...

Sigur că fiecare dintre noi este liber să creadă ce vrea. Dar parcă n-ar fi degeaba să ne gândim la unele din cele de mai sus. Indiferent că le-a spus un om obișnuit sau că au ajuns până la noi prin intermediul inteligenței și cântecului unui delfin...

FRICA – un rău necesar –

ADRIAN NICOLAE-POPESCU

Din clipa în care vedem lumina zilei, frica stă alături de noi, ca o umbră.

Anumite excitații interioare ce pot avea origini externe (imagini, conținutul unei cărți citite, filme etc.) induc permanent teama de tot ce nu putem controla. Dar copilul – spun cercetătorii – își și creează singur anumite tipuri de spaime, dintr-un fel de joacă ciudată cu acest sentiment căruia nu-i cunoaște limitele. De aici, și reacțiile paradoxale. De pildă, mama aleargă spre fiul ei, spunându-i că-l va mânca; acesta intră în joc, și totuși începe să țipe. În același timp, subconștientul îi oferă sentimentul just că el, copilul, e stăpân pe situație și că teama de a dispărea – regula jocului era doar amenințarea că va fi mâncat! – poate fi stopată în orice moment, o dată cu încheierea jocului. Este o metodă de a învăța și de a-și testa reacțiile, fără să riște ceva, este însă și o emoție necesară evoluției, creșterii. Pentru a înțelege ce se întâmplă în jurul său, copilul trebuie să se confrunte cu necunoscutul, care, așa cum arătam mai sus, produce teamă, tocmai fiindcă nu poate fi controlat și stăpânit pe deplin. Așadar, un pericol incert, împotriva căruia fantezia dezvoltă „anticorpi": reprezentări monstruoase, mai ușor de supus propriei voințe, câtă vreme imaginația este cea care le-a produs.

Să zicem că până aici toate sunt bune și la locul lor, câtă vreme avem de-a face cu fricile fabricate de copil pentru a-și testa limitele. Dar și aici apar acele granițe nedefinite, relative: există copii care citesc cu plăcere patologică povestiri înfricoșătoare, ca să nu mai vorbim despre vizionarea oribilelor filme cu monștri, criminali psihopați, cadavre vii etc. – plăsmuiri ale unor minți bântuite ele însele de idei patologice. Aici, părinții trebuie să intervină rapid, pentru a stopa dezvoltarea unei psihologii morbide în copil. De asemenea, acesta trebuie ajutat să-și înțeleagă, apoi să-și controleze fricile și să le depășească. Esența demersului o constituie delimitarea clară a imaginarului de realitate. Un coșmar rămâne un vis, oricare ar fi cauzele producerii lui, iar despărțirea de cineva drag reprezintă un fapt real, care ne implică afectiv pe alte planuri. Această distincție clară trebuie bine stăpânită de copil. Nici nu este ceva extraordinar de complicat, căci în sprijinul părinților vin... basmele. În ele, marile frici fundamentale amintite mai sus (abandon, lipsa iubirii etc.) sunt transpuse în plan imaginar și li se găsesc soluțiile de depășire ideale. Nenorocirea epocii în care trăim este alta: generațiile mici sunt îndepărtate permanent și rapid de procesul raționării firești, în urma contactului cu cuvântul scris, în schimb sunt bombardați de pe micul și marele ecran cu orori frecvent numite „efecte speciale", făcute parcă... special pentru a-i proiecta pe adulții de mâine într-un univers morbid, lipsit de repere valorice și bântuit de monștri plămădiți de somnul rațiunii. Rațiune care – totuși – trebuie să fie astăzi mai trează ca oricând.

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

VIAȚA ÎN CERURI

ALEXANDRU MIRONOV

În „meciul" M.T. Savage (omenirea se instalează pe „orbita Clarke", la 39500 km deasupra Pământului) și G.K. O'Neill (avanposturi locuite în punctele de echilibru cosmic Lagrange) vom continua să dăm serviciul fizicianului O'Neill pentru expunerea etapelor proiectului său – mai ales că faza „mineritului" pe Lună va fi doar temporară, ne asigură G.K. O'Neill. Imediat ce primele orașe spațiale vor fi construite, flotile de nave cu motoare ionice sau folosind energie solară și gravitațională vor purcede la captarea meteoriților și asteroizilor – mai bogați în minerale și mai ieftin de exploatat.

Așadar, peletele de sol lunar vor construi materia primă pentru atelierele metalurgice lagrangiene. Primul produs va fi oxigenul, care se găsește din belșug în solul lunar (circa 40%! – observați, același fel de gândire ca și la Marshall T. Savage). Combinat cu hidrogenul adus de pe Pământ (sau asteroizi, zice Savage), el va furniza oamenilor de pe stație apa strict necesară pentru viață. După care, fiecare peletă va fi stoarsă de metale: 20% va fi siliciu, 12% aluminiu, 4% fier, 3% magneziu, titan – uneori până la 6%. Plus „zgură", utilă și ea, deoarece va forma un înveliș protector (împotriva radiațiilor ultraviolete, mai ales) peste „bidonul" HLV-ului, fostul rezervor al navei care face cursa dintre scoarța terestră și orbita pământeană joasă.

A3, primul modul locuibil, va fi, conform proiectului O'Neill, foarte simplu, capabil să adăpostească doar câteva zeci de oameni. Ei vor lucra mai ales direct în spațiul cosmic, pregătind structurile primei așezări cosmice – pe care O'Neill a numit-o *Insula 1* – și fabricile satelit aferente.

Activitatea va căpăta o mare ampioare după ce prima *Insulă 1* va intra în funcțiune. În acel moment se poate accelera traficul *HLV*-urilor iar cu fiecare zbor navetele pot depozita rezervoare în orbită joasă, pentru utilizarea lor la structurile inițiale modulare ale insulelor cosmice. Motoare solare (construite după tehnologii ce urmează să apară) vor transporta, ieftin, materialele „terestre" și „coloniștii" către zona cvasiimobilă *L5*, iar „catapulta" de pe Lună va atinge o producție de circa 1 milion tone material lunar/an. În această fază însă primul I1 este deja funcțional (se va fi lucrat la el 10 ani – conform modelului pe computer) iar alte patru sunt în construcție.

I1 va arăta mai puțin spectaculos decât și l-au închipuit scriitorii de literatură științifico-fantastică: un cilindru lung de circa 700 m, cu baza de 60-70 m, întrerupt la mijloc de o sferă cu diametrul de 150-160 m. „Locuințele" vor fi lipite de pereții interiori ai sferei, care va fi împărțită în 3 „sate" diferite, pentru cei 10 mii de locuitori care, prin 2025, vor trăi și munci pe „insulă". Structura lui *I1* va avea o masă de 100 mii de tone dar alte 3 milioane de tone vor fi adăugate o dată cu scutul de steril lunar și „mobilierul", aparatura și vehiculele de transport interioare (care vor circula printr-un cilindru subțire, chiar pe axul „orașului mic").

Nu vor exista pe I1 ferestre spre exterior, iluminarea se va face cu ajutorul unui sistem de oglinzi (tot Soarele, săracul, pus la muncă...), noțiunea de zi și de noapte fiind, bineînțeles, relativă. Către capetele cilindrului vor fi instalate zonele agricole, adică fermele hidroponice în care vegetalele vor crește fără sol, scăldate direct în lichide nutritive, dar și mici ferme zootehnice în care se va încerca (specialiștii spun că se va și reuși) adaptarea la viața cosmică a păsărilor și porcilor (algele nu sunt, la O'Neill, la mare preț, cum le propune în „Proiectul Millenium" M.T. Savage), micșorându-se astfel „importul" costisitor de alimente de pe Pământ. Este loc pentru viață pe „Insula Lagrange".

E bine de ştiut

Acum, în vacanţă, jocurile copiilor sunt mai năstruşnice ca oricând. Alergări pe patine cu rotile, curse pe biciclete, fuga după minge antrenează cel mai adesea şi accidente din cele mai grave. Astfel, o căzătură pe asfalt, o îmbrâncire nedorită şi din mare viteză, o lovitură la cap din alergare şi accidentul este gata!

În acest mod se poate petrece şi un traumatism cranian sub formă de comoţie şi/sau o contuzie

Ce este TRAUMATISMUL CRANIAN

cerebrală.

În asemenea accidente masa cerebrală este presată brusc de craniu. Pe locul impactului, apare aproape imediat o tumefiere, cucui, cu urmări pe măsură. Dacă cel accidentat ţipă rapid, după lovirea la cap, vomită, are dureri de cap, mai mult ca sigur s-a produs o contuzie cerebrală. O stare de leşin trecătoare, greaţă, vomă, după care accidentatul traversează o formă de amnezie, când nu-şi aminteşte nimic despre accident, nu-şi recunoaşte părinţii, fie şi numai pentru câteva clipe, nu mai are nici un fel de reflex ocular la lumină puternică, pupilele lui rămân imobile şi pot avea mărimi diferite una de alta. Când lovitura suportată pe craniu a cauzat şi o hemoragie cerebrală, apar deja primele simptome; hematomul evidenţiindu-se în primele 48 de ore. Dacă hemoragia s-a produs la nivel profund, după 3-4 săptămâni, analizele pot demonstra că presiunea acesteia asupra creierului se însoţeşte de noi stări de leşin.

Dacă în accident a fost fracturat şi osul craniului sau şi mai grav, baza cutiei craniene, atunci, în mod sigur, sunt afectaţi şi centrii vitali ai vaselor sangvine şi ai nervilor prin care se produce hemoragia cerebrală şi tulburările nervoase care însoţesc simptomele accidentatului. În astfel de situaţii, pe lângă comoţie cu stare de inconştienţă profundă, somnolenţă, pot să apară frecvent şi hemoragii pe nas, gură şi urechi.

În plus, se pot constata stări de sufocare şi puls rar cu mai puţin de 50-60 de bătăi pe minut. După câteva ore sau chiar după 2-3 zile se declanşează aşa-numitul „hematom în ochelari". Se învineţesc orbitele. Dacă după un accident de traumatism cerebral nu apar simptome majore, se recomandă bolnavului repaus total la pat, în linişte, supravegheat de un adult. Oricum, se recomandă să chemaţi medicul sau ambulanţa.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Carnavalul de vis

Noua colecţie haute-couture Christian Lacroix este un fastuos univers strălucitor, un amalgam de paiete, mărgele montate pe ţesături uşoare, în culori pastelate. Nici creatorii Caselor Saint Laurent sau Chanel nu şi-au cenzurat inspiraţia astfel încât au oferit toalete interesante. Pentru Chanel, chiar şi mireasa poartă pantaloni... Yves Saint Laurent a realizat o rochie-furou din dantelă neagră şi tull roz cu un decolteu impecabil.

TOTUL este o problemă de măsură

Pentru multe femei regimurile de slăbit au devenit o adevărată obsesie. E bine, e rău să încerci dietă după dietă atunci când kilogramele în plus nu cedează? În primul rând trebuie precizat faptul că opiniile specialiştilor nu sunt la unison. Apoi, dorinţa de a slăbi presupune un complex de metode, nu numai o anumită dietă. În al treilea rând trebuie spus că toate dietele de slăbit sunt frustrante pentru organism şi, în consecinţă, nu se pot întinde pe un interval de timp prea mare. Ar mai fi de spus că înainte de a începe un regim de slăbit ar trebui consultat medicul. Şi, încă ceva: dacă veţi evita sau veţi reduce consumul alcoolului şi dulciurilor, veţi observa o ameliorare a siluetei. Restricţiile calorice au, de cele mai multe ori, acelaşi efect: după reluarea alimentaţiei normale kilogramele pierdute se recapătă. Este firească, s-ar părea, concluzia specialiştilor: în materie de alimentaţie, totul este o chestiune de măsură.

Dosarele frumuseţii

Pentru femei abdomenul este partea corpului care cunoaşte cele mai multe variaţii de volum. Fie că este vorba despre sarcini, fie despre o digestie capricioasă, pântecul trebuie tratat cu atenţie maximă. Cu atât mai mult cu cât chiar specialiştii recunosc că este greu de conservat frumuseţea pielii din zona respectivă. Reţeta cea mai eficace presupunea menţinerea epidermei „sub tensiune" prin efectuarea unui masaj zilnic folosind o cremă potrivită. Stimularea epidermei în profunzime, are capacitatea de a reda tonusul fibrelor elastice, eliminând, în acelaşi timp, micul strat de grăsime ce se aşază, de obicei, în zona ombilicală. Masajul îl puteţi face manual sau folosind un mic aparat de masaj.

Reţete pentru un ABDOMEN PLAT

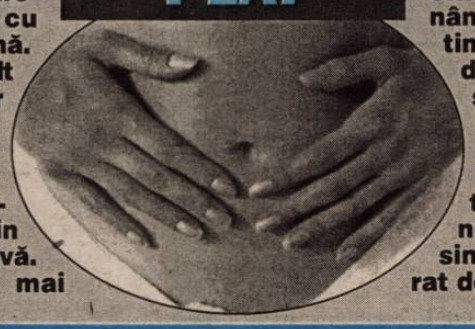

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 30
Valabil până pe data de: 16 AUGUST 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

CEA MAI SCUMPĂ MASĂ din lume

La un restaurant din Londra, s-a înregistrat recent o „notă de plată" record: 80000 de dolari. Gurmanzii care şi-au oferit acest festin, compus din delicatese şi vinuri vechi de Bordeaux sunt opt bancheri pakistanezi care s-au întâlnit la cina respectivă în special pentru a lega o prietenie mai strânsă...

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Iată, pentru această săptămână, câteva reţete rapide şi apetisante recomandate de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

DROB DE CIUPERCI ÎN ALUAT

Pentru umplutură: *1 kg de ciuperci, 3 cepe, 1-2 ouă, verdeaţă, sare şi piper după gust.*

Pentru aluat: *1 ou, 3 linguriţe cu untură sau unt, 3 linguriţe cu smântână, 1 linguriţă cu oţet, sare, făină.*

Ceapa, curăţată şi spălată, se taie mărunt şi se călesţe în ulei. Când este aproape gata, se adaugă ciupercile curăţate, spălate în mai multe ape şi tăiate cubuleţe, continuându-se prăjitul până când scade apa lăsată de ciuperci. Dacă este nevoie, se mai adaugă puţină apă. Se iau de pe foc şi după ce s-au răcit, se adaugă ouăle, verdeaţa, sarea şi piperul, amestecându-se totul. Se face aluatul din ou, untură, smântână, oţet, sare şi făină amestecându-se totul până se obţine o compoziţie potrivit de tare; se întinde o foaie, se aşază într-o cratiţă unsă, în aşa fel încât să acopere şi marginile acesteia. Peste foaia de aluat se aşază tocătura din ciuperci şi se acoperă cu marginile foii de aluat. Se unge deasupra cu unt şi se introduce în cuptor, unde se lasă să se rumenească bine. Se răstoarnă pe un platou şi se serveşte cald sau rece.

RULADĂ DE CARNE TOCATĂ CU UMPLUTURĂ DE CIUPERCI

1 kg carne macră, 500 g ciuperci, 150 g slănină, 3 cepe, 2 ouă, 50 g unt, verdeaţă, sare şi piper după gust.

Carnea şi ceapa, curăţate şi spălate, împreună cu slănină se trec prin maşina de tocat. Se amestecă cu un ou, verdeaţă tocată, sare şi piper după gust. Ciupercile spălate se toacă mărunt, se prăjesc în unt, se adaugă sare după gust, iar când s-au răcit, se mai adaugă şi celălalt ou amestecându-se. Compoziţia se întinde sub formă de dreptunghi pe un şervet udat şi stors bine, iar la mijloc se aşază ciupercile. Cu ajutorul şervetului se rulează foaia de carne peste ciuperci; rulada se aşază într-o tavă unsă. Se lasă la cuptor 40 minute.

TARTĂ CU MAZĂRE ŞI BOABE DE PORUMB FIERT

300 g aluat foitat (300 g unt sau margarină, 325 g făină, un gălbenuş de ou, 5 g sare), 300 g mazăre fiartă, 300 g porumb fiert, 25 g unt, 25 g făină, 300 ml lapte, 100 g parmezan ras, 6 cepe, sare, piper.

Se prepară din unt, făină şi lapte un sos Bechamel, la care se adaugă ceapa tăiată felioare subţiri şi parmezanul ras. Se lasă să se răcească, apoi se amestecă mazărea, porumbul fiert şi ouăle bătute. Se potriveşte de sare şi piper. Se întinde din aluatul foitat o foaie subţire cu care se îmbracă o formă cu fundul şi bordurile demontabile şi se toarnă în ea compoziţia preparată înainte. Se acoperă umplutura cu un disc din foaia de aluat, ţinut deoparte, în mijlocul căreia se lasă o deschizătură în formă circulară, prin care se vede o parte din interiorul tartei. Se coace în cuptorul încins, circa 45 minute.

SPAGHETTI CU ZARZAVAT

400 g spaghetti, un ardei gras roşu, un ardei gras galben, o vânătă, 2 dovlecei, 2 roşii, 2 cepe, 1/2 pahar ulei de măsline, sare, piper, busuioc.

Se taie vânăta cubuleţe, care se presară cu sare şi se lasă până ce elimină apa amară. Se curăţă ardeii de seminţe şi nervurile interne, apoi se taie fâşii subţiri. Se rumenesc cepele tăiate lamele subţiri într-o cratiţă cu ulei; se adaugă ardeii şi după 10 minute roşiile curăţate de pieliţă şi tocate, vinetele spălate şi şterse, iar la sfârşit dovleceii tăiaţi rondele. Se potriveşte la gust de sare şi piper, continuându-se fierberea, acoperind cratiţa cu un capac, având grijă să se amestece des cu o lingură de lemn, circa o jumătate de oră. Se fierb spaghetele, se strecoară şi se condimentează cu sosul de zarzavat şi frunze de busuioc.

Remedii naturale

ECZEMĂ NAZALĂ

Este o afecţiune de care multă lume poate nici nu a auzit, dar care altora le dă multă bătaie de cap. Eczema nazală este consecinţa unei iritări cronice a mucoasei nazale, cauzele cele mai frecvente fiind obiceiul scobitului în nas, inflamaţiile cronice ale mucoasei nazale după gripe şi răceli prelungite, diferite tulburări metabolice ca diabetul sau bolile renale. „Bătrânul" muşeţel poate avea un efect lăudabil în domolirea eczemei nazale. Peste o linguriţă de flori de muşeţel se toarnă o cană de apă clocotită şi se lasă să stea cinci minute. Se strecoară şi se lasă să se răcească. Din două în două ore se toarnă infuzia cu ajutorul unei căni cu cioc în orificiile nazale.

MIGRENE REBELE

Migrenele dau... multe bătăi de cap celor ce sunt nevoiţi să le suporte. Medicamentele clasice nu dau rezultate, durerea şi senzaţia de rău general nu pot fi atenuate cu nimic până nu îşi „fac numărul" complet. Ceaiurile folosite de medicina tradiţională sunt inofensive şi pot fi încercate.

◆ Pentru migrenele de origine nervoasă se poate folosi un ceai preparat din rădăcini de valeriană. Conţinutul unei linguriţe de valeriană se fierbe timp de 5-10 minute într-o cană cu apă. Se beau zilnic, seara, una-două ceşti de ceai cald.

◆ Migrenele periodice (cu o cauză ereditară sau nedefinită) pot fi dacă nu îndepărtate complet, cel puţin rărite ca frecvenţă. Se folosesc în părţi egale flori de muşeţel, frunze de pătlagină şi fructe de ienupăr. Plantele se amestecă; peste o linguriţă de plante se toarnă o cană de apă clocotită şi se lasă cinci minute; se strecoară; se bea zilnic, dimineaţa şi seara, câte o ceaşcă de ceai cald.

◆ Migrenele care afectează doar o zonă a capului pot fi tratate cu un amestec de plante în părţi egale: rădăcini de valeriană, frunze de roiniţă, ţintaură, toporaşul doamnei, frunze de vinariţă. Se fierb trei linguriţe de amestec cu trei căni de apă timp de 5-10 minute, se strecoară şi ceaiul obţinut se bea călduţ, pe parcursul unei zile. Plantele se găsesc la magazinele Plafar.

MEMORIE SCĂZUTĂ

Multe persoane de vârstă înaintată se plâng de o pierdere supărătoare a capacităţii de a ţine minte, adică de o slăbire a memoriei. Câteva plante au însă o acţiune tonică asupra creierului. E vorba de ventrilică (*Veronica officinalis*), rizomi de obligeană, roiniţă, rozmarin, flori de păducel şi pelin. Se face un amestec în părţi egale din aceste plante. Se fierb trei linguriţe de amestec cu trei căni de apă, timp de 5-10 minute. Se strecoară. Se beau, în cursul zilei, trei ceşti de ceai cald.

ÎNŢEPĂTURI ŞI MUŞCĂTURI DE INSECTE

Între banal şi... letal

Vara, mai mult ca în orice alt sezon, suntem expuşi riscului de înţepături sau muşcături de insecte. Pe de-o parte, temperaturile ridicate favorizează înmulţirea acestora, iar pe de alta îmbrăcămintea noastră sumară, petrecerea timpului liber în natură, tendinţa de a nu da o prea mare atenţie „incidentelor banale" care ne-ar putea strica vacanţa ne fac mult mai vulnerabili în faţa acestor „inamici".

În funcţie de sensibilitatea fiecărui organism, o înţepătură sau o muşcătură de insectă poate fi o „simplă întâmplare" sau „un caz dramatic".

Care sunt insectele periculoase?

Acelea care îşi manifestă acţiunea nocivă prin capacitatea lor de a inocula în organismul uman – prin înţepătură sau muşcătură – substanţe toxice (de tipul veninului) sau microbi ce declanşează diferite boli. Care sunt cei mai frecvenţi... atacatori? Albinele,

viespile, păianjenii, căpuşele, ţânţarii, musculiţele negre, paraziţii de scabie (râie), puricii, păduchii, unii gândaci şi omizi, scorpionii (insectă) etc.

Cum reacţionează organismul?

În primul rând printr-o reacţie imediată a zonei cutanate circumscrise înţepăturii sau muşcăturii de insectă. Pielea se înroşeşte, locul respectiv se umflă, reacţia de durere fiind acută, însoţită şi de mâncărime şi senzaţia de căldură intensă (ca de arsură). În cazul persoanelor cu o stare bună de sănătate,

rezistente, lucrurile se pot opri aici, în special dacă se iau măsuri corecte şi urgente de rezolvare a situaţiei. În schimb, o simplă

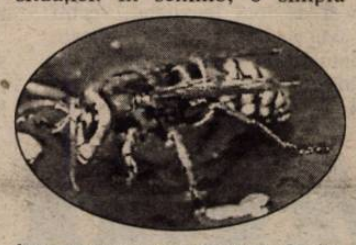

înţepătură sau muşcătură de insectă poate declanşa într-un timp extrem de scurt o suită de complicaţii atunci când victima face parte din categoria persoanelor cu teren alergic, a copiilor de vârstă mică, a bătrânilor suferinzi de diferite boli cronice (îndeosebi cardiace). La puţin timp după producerea incidentului pot apărea palpitaţii, senzaţie de greaţă, vărsături, durere de cap, febră, frison, diaree, ameţeli, spasme musculare, congestie facială, senzaţia de arsură a globilor oculari, dificultăţi de respiraţie cu senzaţie de sufocare, confuzie etc., toate aceste simptome manifestându-se pe un fond de teamă extremă, de mare anxietate.

Ce-i de făcut?

Indiferent de persoana în cauză, se iau câteva măsuri de îngrijire „de urgenţă", la îndemâna oricui. Evident, dacă victima înţepăturii sau muşcăturii de insecte se ştie alergică sau intră în alte categorii de risc, neîntârziat se solicită intervenţia unei echipe medicale specializată în tratament de urgenţă. Chiar şi în această situaţie, până la venirea medicului sau transportarea persoanei în cauză la cel mai apropiat dispensar ori spital (care, uneori, poate să dureze zeci de minute), se instituie câteva măsuri de tratament: ◆ în primul rând, se procedează la îndepărtarea acului insectei – dacă e vorba de înţepătură de albină, viespe etc. Manevra se face cu calm şi grijă, prin extragere (nu prin stoarcere), în aşa fel încât săculeţul cu venin fixat în piele să nu se spargă ◆ se curăţă rana, măcar prin spălare cu apă rece şi săpun ◆ se fac împachetări cu gheaţă la locul înţepăturii sau muşcăturii (alternând 10 minute gheaţă/ 10 minute pauză) ◆ se dă o pastilă de antihistaminic (antialergic) din gama medicamentelor ce se eliberează în farmacii fără reţetă şi care trebuie să existe în orice trusă personală de prim ajutor.

În cazurile care prezintă risc major de complicaţii, personalul medical de la serviciile de urgenţă este singurul în măsură să decidă asupra oportunităţii tratamentelor medicale mai complexe şi chiar a spitalizării, de obicei pentru 24-48 de ore, pentru depăşirea fazei critice. *Fiecare minut de întârziere până la prezentarea la medic poate să ducă la insuficienţa funcţiilor vitale şi se poate solda cu deces.*

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MENOPAUZA ŞI PROBLEMELE EI

G. I. din Brăila – Chiar dacă nu vreţi să acceptaţi (presupunem) că aţi ajuns la vârsta menopauzei, e foarte probabil ca „problemele de sănătate" cu care vă confruntaţi să fie legate de această etapă normală în viaţa oricărei femei. Când femeia intră în menopauză, iniţial, durata intervalului dintre două cicluri menstruale se reduce, pentru ca elterior să devină mult mai lungă. În cele din urmă, menstruaţia încetează. La vârsta de 47 de ani, pe care o aveţi, acest lucru e firesc. În condiţiile societăţii contemporane, s-a constatat că aproximativ 50% dintre femei (în special în cazul celor active, dinamice, cu un antrenat mecanism al autocontrolului) traversează perioada de menopauză fără tulburări prea mari. Dar, indiferent că această etapă e acceptată sau nu ca normală de femeia în cauză, efectele sunt în general aceleaşi: depuneri de grăsime la nivelul feţei, sânilor, abdomenului, şoldurilor, feselor, coapselor. Pielea devine şi ea mai flască, mai puţin elastică, iar transpiraţia poate fi mai abundentă. La unele persoane, pe piele apar pete pigmentare şi aluniţe sau negi. Ba chiar şi un început de mustaţă. Dacă am adăuga şi alte simptome normale, probabil că ai intra şi mai mult în panică. Menopauza se poate manifesta şi prin palpitaţii, dureri de inimă, ameţeli, dureri de cap, insomnii, degete vineţii şi reci... E greu de înţeles de ce vreţi să vă convingeţi că aţi putea fi însărcinată (lucru uşor de constatat de altfel) şi nu că sunteţi la vârsta... menopauzei. Asta nu ar însemna că în plan social, sentimental sau sexual aţi fi „o femeie care a ajuns la capătul drumului". Creatorul a avut grijă să nu închidă drumurile nici unei fiinţe, înainte de ultima clipă a vieţii.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

VIRUSUL WEST NILE

un pericol de moarte

Vestea că din nou, în ţara noastră, virusul West Nile şi-ar face simţită prezenţa prin apariţia câtorva cazuri de encefalită ne dă fiori. Ne amintim desigur epidemia din urmă cu trei ani. Dar, să ne reamintim şi „cine" este inamicul sinonim cu „pericol de moarte". Virusul West Nile, de origine africană, este specific păsărilor, însă se răspândeşte la animalele mamifere şi la oameni prin intermediul ţânţarilor. Primele simptome ale bolii sunt febra foarte mare, durerile de cap şi musculare, precum şi alte reacţii care de obicei caracterizează stările de gripă. Virusul poate fi însă fatal deoarece, în unele cazuri, provoacă encefalita, rebelă la orice tip de tratament cunoscut. Se pare că primul caz de infecţie cu virusul West Nile a fost consemnat în Uganda, în 1937. În anii '90, infecţii pe scară largă s-au înregistrat în Israel, Algeria, România, Cehia, Congo şi Rusia. În prezent, Statele Unite se confruntă cu numeroase cazuri de encefalită provocată de virusul West Nile, fenomenul tinzând să se transforme în epidemie. În urmă cu doi ani, Statele Unite s-au mai confruntat cu o situaţie asemănătoare: 80 de persoane din 12 state au fost victime ale acestei infecţii. Oficialităţile americane din domeniul sănătăţii apreciază că, pe măsură ce păsările infectate migrează spre sudul continentului, bolile înaintează pe teritoriul Statelor Unite. Primele cazuri de îmbolnăvire s-au semnalat în Georgia şi Florida şi, după cum se estimează, e posibil ca virusul să facă victime şi în Luisiana.

Natura nu e prea generoasă cu unii dintre noi

– Cititorul nostru Laurenţiu, din jud. Argeş, ni se destăinuie în ceea ce priveşte aspectul lui fizic – „departe de a fi o vedetă", ne scrie el. Se simte apăsat de o serie de complexe de inferioritate şi luptă pentru a le atenua.

– Dragă Laurenţiu, într-adevăr, câteodată natura nu e prea darnică cu unii dintre noi. Important este să reuşim să compensăm asta, aşa cum ai făcut şi tu, prin alte calităţi – psihice, relaţionale etc. –, astfel încât să putem trăi la un nivel decent, fără ca propria urâţenie sau propriile defecte să ne dezechilibreze emoţional.

Tu pari că ţi-ai rezolvat problema. Eşti un bărbat tonic, vesel, îţi place sportul, ai simţul umorului şi comunici bine cu cei din jur. Şi atunci, dacă fizicul tău nu te deranjează atât de tare, dacă ai găsit metode să compensezi „natura", atunci care este problema? Să ştii că nimeni nu poate fi plăcut de toţi. Oricât de frumoasă ar fi o persoană, tot se va găsi cineva, poate chiar multă lume are să o critice, să-i găsească defecte, dacă nu fizice, atunci cu siguranţă psihice. Este o chestiune şi de educaţie, dar poate şi de instinct. Pe de o parte, nu suntem educaţi să îi acceptăm pe cei din jur aşa cum sunt, cu calităţile şi defectele lor, să îi apreciem pentru ce au bun şi să încercăm să ignorăm părţile mai puţin avantajoase pentru ei. Pe de altă parte, cred că ne face plăcere să vedem că există şi „exemplare" mai puţin dotate ca noi, fie din punct de vedere fizic, fie din punct de vedere psihic. Asta ne confirmă o anumită

poziţie, care ne aduce un confort emoţional, ne simţim mai puternici, mai „tari". Aşadar, ceea ce îţi doreşti tu nu are nimeni pe lumea asta.

Te gândeşti ce vei face când vei dori să ai o relaţie stabilă cu o femeie, să te căsătoreşti, să-ţi întemeiezi o familie. Priveşte partea bună a lucrurilor: tu nu vei fi niciodată „vânat" de oportuniste, care doresc doar un bărbat frumos lângă ele, fără să le intereseze ce este în sufletul lui, cum este el de fapt ca om. Femeia cu care tu te vei uni te va aprecia pentru calităţile tale sufleteşti, pentru ceea ce eşti tu cu adevărat în adâncul fiinţei tale, nu va fi o aventură superficială. Iar dacă va rezista lângă tine, dacă va ignora efectul fizicului tău asupra celor din jur, atunci cu siguranţă te va iubi foarte mult.

Mai ai, însă, două soluţii la problema ta. Prima este să îţi dezvolţi atât de bine un talent, o calitate pe care o ai, încât să devii celebru, o personalitate de necontestat în domeniul respectiv, şi aşa lumea se va obişnui încet-încet cu aspectul tău şi îl va asocia inevitabil cu cealaltă faţetă, care te avantajează. Atunci când oamenii te vor întâlni pe stradă vor spune: „uite-l pe X!", nu „uite ce bărbat urât!". Dar în situaţia asta te-ai confrunta cu pericolul care acum nu te paşte, acela de a fi „vânat" pentru ceva superficial, atât de către femei, cât şi de către bărbaţi.

A doua soluţie este să încerci, în condiţiile în care îţi permiţi, să îţi faci o operaţie estetică, în limitele acceptate de către tine atât psihic cât şi financiar. Şi vei avea o nouă identitate, o nouă viaţă.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

● PUBLICITATE ○ PUBLICITATE ● PUBLICITATE ○

CENTRUL DE SĂNĂTATE „REFLEXO LIFE" tratează prin REFLEXOTERAPIE şi MASAJ GENERAL TERAPEUTIC *următoarele afecţiuni:*

■ Celulita ■ Hipertensiunea ■ Disfuncţii genitale (impotenţa, ejacularea precoce) ■ Diabetul ■ Obezitatea ■ Osteoporoza ■ Tulburări digestive: constipaţie, colită, enterită, dispepsie, balonare, meteorism ■ Infecţii cronice în zona genito-urinară: cistite, tulburări de menopauză, uretrite, anexite, chisturi, dismenoree ■ Sechele ale paraliziilor: hemiplegii, pareze ■ Migrene, cefalee ■ Disfuncţii motorii ■ Sterilitate (masculină şi feminină) ■ Tulburări de circulaţie periferică ■ Reumatism, spondiloză ■ Artroză ■ Stresul ■ Bronşite ■ Sinuzite ■ Insomnie ■ Afecţiuni tiroidiene (hipo, hipertiroidie) ■ Lombalgii ■ Sciatică ■ Hepatita cronică, colecistite

ADRESA: Calea Şerban Vodă (Cuţitul de Argint) nr. 256, bl. 13, sc. 2, ap. 32, et. 1, sector 4 - Bucureşti, interfon 032
PENTRU PROGRAMĂRI: Telefoanele 337.20.46, 092.433.389

○ PUBLICITATE ● PUBLICITATE ○ PUBLICITATE ●

TRADIȚII

POTÂRNICHEA și belșugul din Andalusia

Un vechi obicei din multe comune din sudul Andalusiei (Spania) leagă captivitatea potârnichii de bogăția recoltelor din acea regiune apropiată Mediteranei. Este o tradiție dură, însă pe lângă sângeroasele coride, suferințele frumoasei păsări sunt neglijabile pentru localnici. Ce se întâmplă acolo, din iulie până-n septembrie?

După ce reproducerea și creșterea puilor au fost definitivate, copiii caută prin păduri gingașa potârniche. Odată prinsă, zburătoarea este închisă într-o colivie, nu prea generoasă ca spațiu (după cum se observă în fotografie). Închisoarea este atârnată pe un perete exterior al casei, alături de numeroasele ghivece cu flori multicolore, suspendate la rându-le de-a lungul străduțelor înguste și pavate impecabil (noroiul nu există în comunele andaluse, unde turiștii sunt prezenți tot

timpul anului). Prizonieratul la vedere al potârnichii amintește de o veche zeiță iberică, dușmancă a recoltelor de porumb și a viței de vie. Un zeu tutelar a transformat-o în potârniche și a ferecat-o pentru ca oamenii să-și găsească liniștea. În septembrie, pasărea este lăsată să se întoarcă în sălbăticie. Nici un localnic nu regretă această bizară și neîndurătoare încarcerare.

PAȘI PRIN ISTORII NEELUCIDATE

ATLANTIDA

între megaliți și probleme lingvistice

Vocația construcțiilor gigantice a fost, pentru atlanți, în realitate, o necesitate existențială. Toate izvoarele istorice vorbesc despre uriașele ziduri circulare ce înconjurau mănoasa câmpie centrală a capitalei. Pericolul creșterii nivelului apelor în nord-vestul Atlanticului devenise iminent o dată cu sfârșitul ultimei glaciațiuni (secolul XI-X t.Ch.). Până la dezastrul final, au fost (spun cele mai noi date ale atlantologiei) trei mari invazii ale oceanului. Cea de-a patra a pus capăt unei civilizații înfloritoare, dar prea izolate. Este oare cultul megaliților un ecou târziu al acestei civilizații?

Răspândirea cultului morților

Fără să luăm ad litteram precizia datelor oferite de diversele societăți de atlantologie din lume, vom aminti un fapt cutremurător: numărul locuitorilor acelui continent (sau simplu arhipelag), care au pierit, ar fi fost de ordinul milioanelor. Mulți ar fi fost salvați – atenție! – de navigatori egipteni, nord-europeni și amerindieni! Există papirusuri și inscripții în piatră ce pot fi interpretate astfel...

Dar nu vrem să cădem în capcana legendelor. Revenind la cultul morților exteriorizat prin ansamblurile de megaliți, logica unei anume tradiții mitologice și religioase ne sugerează un răspuns plauzibil. Urmașii celor dispăruți în Atlantida ar fi putut imagina un tip de credință dedicat memoriei vechiului lor popor. Pe ambele țărmuri ale Atlanticului, în nordul Africii și Orientul Mijlociu s-au manifestat astfel de tradiții sculpturale monumentale. Și, având în vedere faptul că întotdeauna marile influențe civilizatoare ale unor mesageri superiori din punct de vedere cultural s-au impus, s-au amplificat și metamorfozat în alte teritorii, de ce nu s-ar fi petrecut același fenomen și în cazul atlanților?

Cuvântul enigmatic

Dacă megaliții pot reprezenta, ipotetic, o urmă materială a Atlantidei, atunci de ce n-ar exista și una cultural-lingvistică. Drept exemplificare, iată ce triunghi de zeități s-a format cu ajutorul rădăcinii „tla" : *Atlan*, din panteonul **aztecilor;** *Atlas,* din mitologia **vikingilor;** *Atlau,* la vechii **egipteni!** Trei continente, trei civilizații și trei transliterații foarte asemănătoare pentru numele unor zei cu o ciudată proveniență: țara cu ziduri de aramă și de foc! Inevitabil, vechii greci l-au avut și ei pe *Atlas* (Titanul care ține Pământul), deci un nume propriu cu aceeași rădăcină, dar și numele comune *atlatos* și *atlantos,* însemnând măreț, imposibil de înfruntat (J.Drewell, „Sleeping World" (Lumea adormită), London, 1999).

În mitologiile amerindiene, numele zeilor cu rădăcina „tla" au semnificații suficient de precise (și pentru tolteci, azteci sau olmeci „tla" însemnând *apă),* însă lingviștilor le-a fost aproape imposibil să găsească atât originea, cât și înțelesul acestei rădăcini în limba greacă. A fost ea cumva importată prin circuitul cultural binecunoscut dintre egipteni și greci (început încă înainte de Pitagora)? În sprijinul acestei idei vine însuși propagatorul principal al mitului Atlantidei, Platon, care a aflat legenda (varianta pilduitoare pentru muritorii ce vor să sfideze zeii) misteriosului continent prin filiera preoților egiptene.

A existat sau nu Atlantida? Megaliții și analizele lingvistice tind să dea un răspuns afirmativ direct. Dar există și răspunsuri afirmative indirecte. Unul dintre acestea ar fi următorul: Potopul biblic și-a găsit o explicație științifică prin deluvienele revărsări simultane ale Tigrului și Eufratului. De ce masivele topiri de gheți de acum zece milenii n-ar fi putut conduce la înghițirea unor insule aflate în nord-vestul Atlanticului?

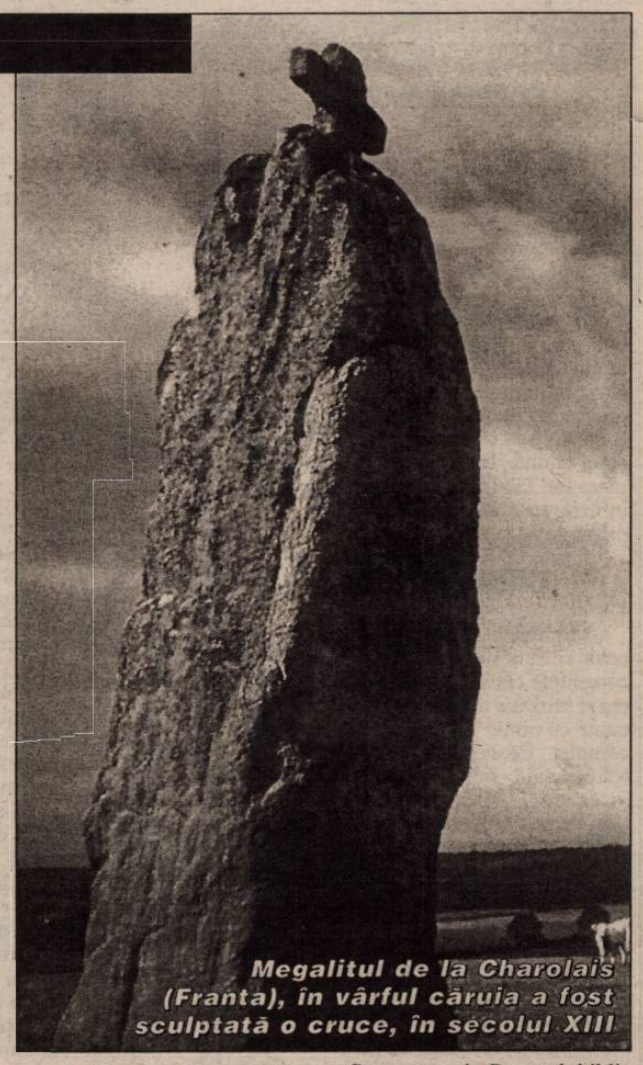

Megalitul de la Charolais (Franța), în vârful căruia a fost sculptată o cruce, în secolul XIII

PIGMEII

bat la porțile secolului XXI

Într-o vastă zonă a continentului negru, în statele Congo, Camerun și Republica Africa Centrală, exploatările forestiere și miniere parcă au dezmorțit triburile de pigmei din ritmul vieții lor primitive. Mulți bărbați și femei au devenit cooperanți cu cei ce le încalcă o parte din teritoriile tradiționale.

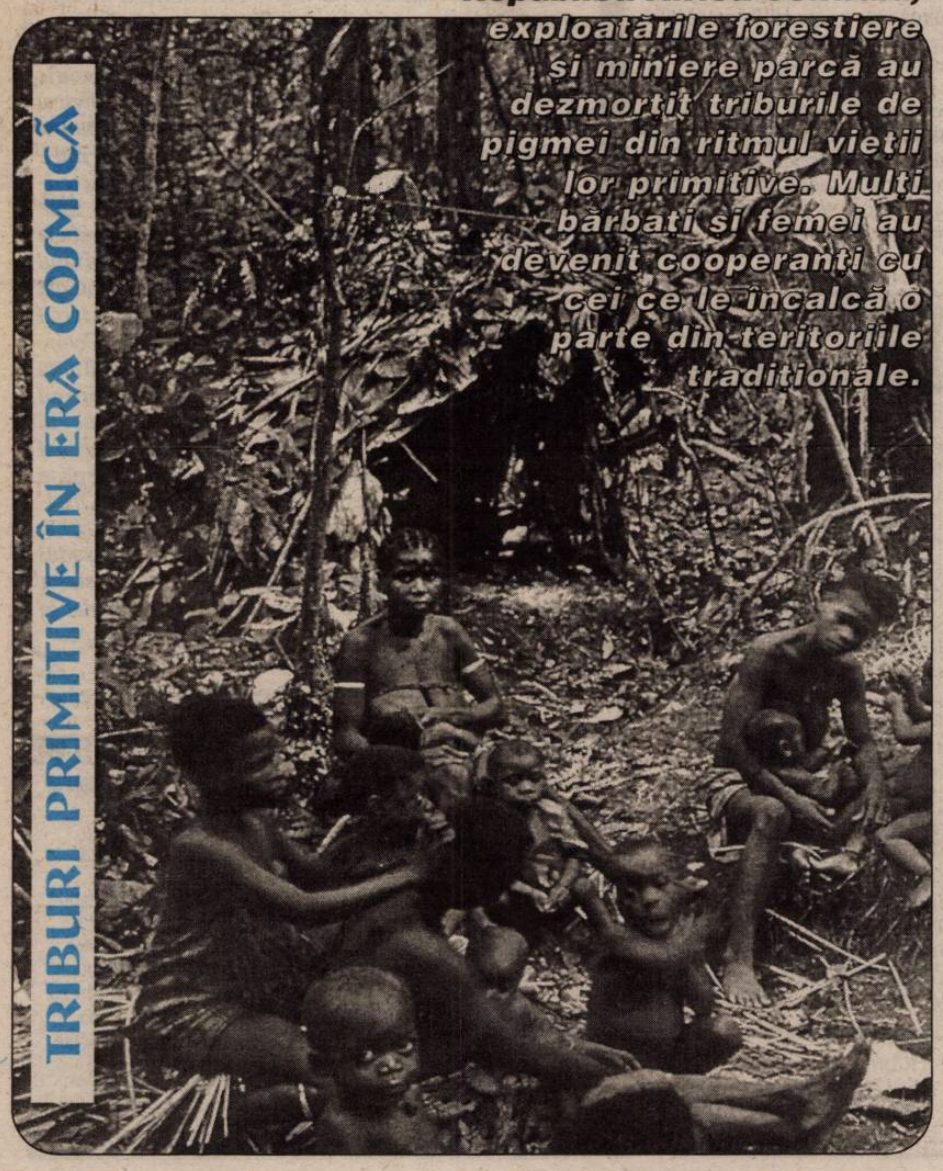

TRIBURI PRIMITIVE ÎN ERA COSMICĂ

Principala ocupație, la acest impact inevitabil cu civilizația secolului XX, este aceea de călăuză. Cercetătorii francezi care au studiat acest fenomen constată că, fără pigmei, nimeni nu s-ar putea orienta în pădurile luxuriante și nici n-ar putea găsi de două ori același drum. De asemenea, copacii având o anumită esență lemnoasă pot fi depistați numai de mărunții băștinași.

Ce primesc în schimb pigmeii? Interferențele „culturale" sunt greoaie și pline de surprize. Unii bărbați ai tribului Nyatu au acceptat arme de foc, deși nu le folosesc niciodată, căci modul primitiv de vânătoare se conservă cu strășnicie. Însă cei ce au locuit un timp în mijlocul unei așezări de pigmei au constatat că o pușcă învelită cu frunze și adăpostită într-un trunchi de arbore scobit devenise un fel de divinitate a pădurii. Pușca-zeu le ocrotea ascunzătorile de ochii indiscreți... La fel de ciudată a fost și atitudinea față de ambarcațiunile ce le-ar fi putut ușura deplasarea pe apele râurilor din acea regiune. Pigmeii se feresc în mod inexplicabil de apa curgătoare. Pentru a depăși acest gen de obstacol, ei se folosesc de lianele oferite de mediul natural, dar și de lianele pe care le poartă asupra lor, pentru orice eventualitate. Acrobația la înălțime este o joacă pentru ei.

Femeile au acceptat, cu timpul, vase metalice pentru inepuizabilele lor fierturi de fructe și frunze atent selecționate (amestecate sau nu cu carne), conform rețetelor ancestrale. Gravidele poartă acum veșminte textile peste șolduri, iar un fel de eșarfe sunt folosite la legănatul pruncilor. Unii războinici din tribul Guata și-au pus, totuși, vârfuri metalice la sulițe și săgeți, dar tot capcanele și sarbacana sunt armele preferate.

Cu toate aceste inserturi civilizatoare, pigmeii au câteva „nu"-uri pentru unele elemente care i-ar putea apropia mai mult de lumea exterioară. Ei refuză să învețe orice cuvânt străin dialectului lor, nu vor să-și îmbunătățească sistemul de construcție a colibelor (crengi și frunze uriașe, deseori doborâte de ploi) și nu concep să... sărute! Pare un aspect minor, însă nici măcar proaspetele mame nu-și ating cu buzele odorul, ce să mai vorbim de acest gest în cuplu. Mai mult, în zona superioară a unor arbori crește un soi de orhidee albă, dar nici un bărbat n-ar încălzi inima alesei cu o splendidă cupă aromată, căci ea este o delicatesă pentru maimuțe. Tandrețea se limitează la asigurarea hranei, a adăpostului și la paza contra eventualilor dușmani. În mod cert, pigmeii habar n-au ce-i aia ipocrizie.

OMUL ÎN OGLINDĂ

GLADIATORII

de ieri și de azi

Ceea ce se întâmplă astăzi, în multe colțuri ale lumii, nu reprezintă altceva decât o continuare a masacrelor contra animalelor sălbatice, aduse odinioară la Roma, din toate regiunile imperiului, inclusiv din Asia și Africa". Această idee, exprimată de biologul și ecologistul englez Ralph Dennison, exprimă o tristă realitate dovedită de statistici alarmante. Numărul leilor, tigrilor și ursilor din largi zone ale Americii de Nord, Africii și Asiei s-a micșorat în ultima jumătate de secol la aproape o treime.

La rândul său, istoricul și filosoful italian, Giuseppe Marazza, face o trimitere foarte interesantă la mitologia greacă, numindu-l pe Herakles (Hercules la romani) „primul gladiator al lumii". Marazza vede o continuitate a spiritului agresiv al omului față de sălbăticiuni, care din legendă s-a transformat într-o crudă realitate încă din antichitate. Ceea ce se întâmplă, încă, în multe regiuni ale lumii pare să simbolizeze apetitul pentru uciderea fiarelor de către Hercule. Majoritatea faptelor acestui erou mitologic de prim rang se constituie în suprimarea unor animale (monstruoase sau nu): leul Kithaion, leul din Nemeea, mistrețul de pe muntele Erymanthos, câinele tricefal, centaurul Nessos sunt exemple care reprezintă un fel de acte inițiatice pentru ceea ce împărații romani (un exemplu „glorios" fiind Titus) aveau să ducă la apogeu: mândria de a satisface orgoliul superiorității omului față de speciile inferioare, în special față de marii prădători.

Nu cumva, se întreabă cercetătorii fenomenului, ceea ce se întâmplă astăzi este un fel de continuare nesăbuită a unor mituri străvechi, care s-au cosmetizat conform cu necesitățile mercantile ce domină contemporaneitatea?

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...în Roma antică se practica un sacrificiu purificator de ispășire, o dată la cinci ani? Acesta se numea „lustru".

◆ ...numele real al romancierei realiste engleze George Eliot (1819-1880) a fost

Mary Ann Evans? Romanele sale „Moara de pe Floss", „Adam Bed", „Silas Marner" se remarcă prin observație fină și analiză psihologică minuțioasă.

◆ ...cuvântul „logomahie" denumește o dispută filologică? Aceasta privește semnificația unor cuvinte.

◆ ...„pianola" este un instrument muzical mecanic, asemănător, ca format, pianului? Funcționează pe baza unor cilindri sau discuri perforate.

◆ ...primul domnitor al Țării Românești numit direct de Poartă, fără acordul boierilor, a fost Mircea Ciobanul (1545-1552; 1553-1554; 1558-1559)? El a fost ostil marii boierimi încercând să atragă de partea sa alte categorii sociale.

◆ ...primul observator astronomic de pe teritoriul României a

fost înființat la Oradea? Inițiativa a aparținut umanistului transilvănean Ioan Vitez (1408-1462).

◆ ...mirmidonii alcătuiau conform, legendei, o populație antică trăind în Tesalia și avându-l rege pe Achile? Prin extensie mirmidon poate însemna o persoană foarte scundă sau un pitic.

◆ ...clădirea Guvernului, Palatul Victoria din București, este opera arhitectului Duiliu Marcu (1885-1960). A fost înălțată între 1937-1938!

◆ ...meteorograful este un aparat meteorologic complex? El măsoară și înregistrează, simultan și continuu, presiunea atmosferică, temperatura și umiditatea aerului.

◆ ...duumvirul era un magistrat din Roma antică? El exercita o funcție împreună cu un alt magistrat, egal în drepturi. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PIRAMIDELE DE PĂMÂNT
de la Stăncioi

IOANA PROCA-FLORIA

Stăncioiul este un pârâu ale cărui ape se varsă în Olt. Situată în fața orașului Râmnicu Vâlcea, această apă și-a croit valea destul de curioasă: are fundul plat și un profil asimetric, cu versantul nordic abrupt. Datorită regimului său torențial a fost nevoie să se intervină, iar cursul i-a fost corectat cu câteva baraje de retenție. De cum începi să urci de-a lungul apei, în malul drept se pot vedea o serie de râpe mari pietroase, în care învelișul vegetal este rupt, dezvelind o serie de strate de vârstă neogenă, constituite din nisipuri mănoase, marne și pietrișuri în care apa de șiroire și din precipitații a „sculptat" o mare varietate de figuri. O primă deschidere în râpă, înaltă de 9 m și lungă de 28 m, prezintă formele incipiente ale acțiunii apei, ce desenează parcă o rețea de ramificații cu adâncuri apreciabile. Astfel de adânciturii ajung de multe ori la 10 m înălțime, decupând aproape vertical imense tuburi de orgă sau chiar septe separate de hornuri adânci. În acest punct denumit „La Ciuroaie", în timpul ploilor materialul antrenat face un zgomot asemănător ciurului care lucrează.

Surpriza o constituie ***piramidele de pământ,*** stâlpi și muchii rămase în picioare datorită unor bolovani care le protejează în vârf împotriva eroziunii. Crestele prelungi, care se înalță cu peste 80 m din peretele râpii, sunt decupate în turnuri proeminente, care domină de la 50-60 m înălțime. Culoarea roșu-gălbui este predominantă iar locul se numește la „Râpa Roșie" datorită tocmai culorii aproape sângerii. Trecem de acest punct și, pe o lungime de circa 130 m vom putea admira o altă porțiune cu piramide de pământ și șiroiri cu aspect de căpățâni de sfeclă de zahăr.

Poate v-ați dat seama că pe o porțiune relativ mică, în malul pârâului Stăncioi apar o multitudine de forme de șiroire prin eroziune ceea ce a dus la crearea unei rezervații geologice. Interesul științific dar și cel peisagistic fac din *Piramidele de pământ de la Stăncioi* un punct de atracție nu numai pentru cercetători ci și pentru turiștii dornici să-și „îmblânzească" zbuciumul lăuntric. Natura este un modelator de suflete.

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Vila cu Clopoței

...Când ieșiți din București pe „calea regală" care duce spre Ploiești și mai departe spre Valea Prahovei, poate ați observat pe stânga, dincolo de ceea ce a mai rămas din Fântâna Miorița, o casă, o vilă, cum se spune pe la noi, care stă aproape să cadă. ***Stimate Domnule ADRIAN MAJURU (Muzeul de istorie a Municipiului București), ce amănunte le-am mai putea oferi cititorilor pentru a-i face să se abată măcar o dată din drumul lor să viziteze aceste adevărate monumente de suflet ale Bucureștilor?***

– La începutul secolului XX, orașul București se oprea în zona actuală a Arcului de Triumf. Dincolo de el pornea Șoseaua Bănesii. Cu toate acestea, în 1905, medicul legist Nicolae Minovici a decis să ridice un monument deosebit, în afara orașului. Pe acele locuri erau terenuri neumblate unde se puteau vâna în voie rațe sălbatice, iepuri, căprioare. Beneficiind de sprijinul arhitectului Cristofi Cerchez, Dr. Minovici a construit o vilă care urmează trăsăturile generale ale culei oltenești. Dar căreia i s-au adăugat apoi accesorii arhitecturale specifice epocii: o lojă brâncovenească, stucaturi din piatră în stil *art deco* la ferestre și la intrări. Ele au fost realizate de sculptorul decorator Wilhelm August von Becker care era unul din artiștii Casei Regale. Ceea ce dă originalitate acestui monument sunt cei 20 de clopoței de cristal colorat din foișor. De aici numele „vila cu clopoței".

– Care fusese de fapt scopul principal al construcției?

– Clădirea a fost ridicată cu o singură destinație – aceea de a adăposti bogata colecție de artă populară a Dr. N. Minovici. A devenit practic muzeu în 1919, colecția îmbogățindu-se permanent cu noi obiecte, până la moartea doctorului în 1941. Muzeul a fost donat Primăriei Bucureștiului în 1937, cu obligația de a nu se schimba destinația clădirii.

– Știu că există câteva elemente speciale care adaugă noi dimensiuni unicității acestui monument printre celelalte din București...

– Într-adevăr, în vilă se află singura capelă particulară din București, amenajată de către Dr. Minovici după modelele similare întâlnite în culele din Oltenia. Intrarea și ieșirea din capelă se fac prin porți împărătești care au o vechime de 300 de ani. De altfel, Dr. N. Minovici aprofundase în studiile sale problema morții și vieții, încercând să afle, prin experiențe proprii, senzațiile și sentimentele care te cuprind în astfel de clipe.

– Și astăzi?

– În prezent muzeul este închis, fiind pe rol un proiect de consolidare și restaurare a clădirii, așteptându-se din moment în moment deschiderea șantierului.

MIHAELA DOROBANȚU

Vila dr. Nicolae Minovici înainte de 1914. Astăzi Muzeul Doctor Nicolae Minovici. (Construită în 1905 de arh. Cristof Cerchez)

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ●

Fundația NICULINA inițiază prelegeri și cursuri practice cu următoarele discipline de studiu:

- Curs de terapii neconvenționale
- Curs de principiile reîncarnării
- Curs de educație sexuala pentru tineri
- Curs de protecție energetică

Durata cursurilor este de 2 luni (respectiv în fiecare sâmbătă și duminică din lună). Cei ce doresc să se înscrie la acest program susținut de specialiști în domeniile enunțate sunt rugați să apeleze telefoanele 220.09.17 și 092.77.27.27. Numărul de locuri fiind limitat, vă rugăm să ne comunicați opțiunea Dv. până pe data de 25 august 2001.

● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ●

FESTIVALUL orezului

Ne-am obișnuit cu orezul, așa cum ne-am obișnuit cu zahărul, cu untdelemnul, cu făina sau cu orice alt aliment. Puțini dintre noi știu însă că în Extremul Orient există sărbători ale orezului așa cum există la noi o serie de zile festive

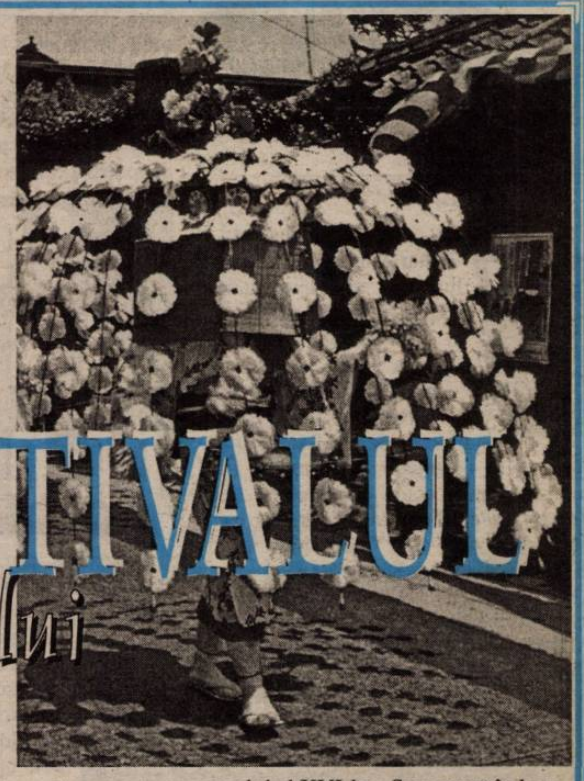

închinate diferitelor recolte.

În Japonia prima zi de plantare a orezului se transformă în anul respectiv într-un festival folcloric. În apropierea orașului Chiyoda, din sudul țării, oamenii văd în acest festival o reîntoarcere la vechile tradiții sintoiste. Este locul unde festivalul are o amploare deosebită și chiar guvernul, prin măsurile luate în acest sens, le întărește oamenilor ideea că recolta va fi mult mai bogată dacă începe cu dans și muzică. Întreaga procesiune are loc la începutul verii, de obicei în prima duminică din iunie și debutează în zorii zilei. Câmpul este acoperit de flori albe, flori de orez, simboluri ale bogăției și virtuții. Florile nu sunt adevărate ci de pânză, confecționate cu migală și împodobind pălăriile uriașe de pe capetele dansatorilor. Costumele sunt aceleași din 1578 când stăpânul locurilor i-a îmbrăcat astfel pentru a intimida dușmanii. Chimonourile de mătase și săbiile de oțel dădeau o mai mare autenticitate dansurilor războinice.

Se spune că în ziua aceea, demonii sunt lipsiți de putere și mișcările dansatorilor subliniază tocmai acest fapt sau exprimă veneratia față de spiritele credinței sintoiste. Legenda spune de asemenea că festivalul a luat naștere în Kyoto cu peste 800 de ani în urmă dar s-a răspândit în Chiyoda din secolul al XVI-lea. Spre seară în localitate apar vite împodobite cu eșarfele proprietarilor de pământ, acoperite cu câte o șa împodobită cu flori de aur și argint. Este într-un fel o încheiere a procesiunilor care s-au desfășurat toată ziua după același străvechi ritual.

După primele dansuri se dă foc paielor de orez din anul trecut în timp ce se rostesc rugăciuni și femeile încep munca. Timp de câteva ore dansatorii devin încarnarea zeilor și direcționează semănătorii în funcție de cântecul lor. Femeile lucrează în cântec de flaute de bambus și bătăi de tobă. Sforile întinse pe câmp indică aliniamentul drept al semănăturii în acest ținut în care numai 15 la sută este fertil. Din secolul al XIX-lea bărbații sunt cei care pregătesc câmpul pe care lucrează apoi femeile.

Credințele străbune spun că zeii îi ocrotesc pe oamenii de aici toată ziua, pentru ca apoi să zboare pe munte. Cultivatorii îi imploră să-și amintească de ei și să se întoarcă vara următoare cu ploaie binefăcătoare. Familiile din regiune știu însă că totul depinde de vreme, așa că fiecare casă are altarele ei la care familia se roagă pentru cel mai bun timp, înălțând alte noi rugăciuni o dată cu strângerea recoltelor.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

ENVISAT
un... 007 al spionării „bune" a Terrei!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Proiectat să devină cel mai mare și mai complex satelit european destinat monitorizării Pământului (greutate, 8,5 t; anvergura, 25 m), ENVISAT este urmărit „pas-cu-pas" nu numai de antenele stațiilor de la Kiruna (Suedia) și Fucino (Italia), dar și de un... satelit-releu, denumit ARTEMIS, gata oricând să „demaște" abaterile de la traseu ale lui ENVISAT... Chiar și orbita satelitului ENVISAT, destinat să devină cel mai complex „detectiv orbital" al Terrei, a fost aleasă în conformitate cu aceste cerințe: orbita polară heliosincronă cu altitudinea medie de 800 km, capabilă să asigure repetabilitatea ciclurilor experimentelor la fiecare 35 de zile. Panourile solare (și alte surse energetice) asigură energetic cele 10 echipamente științifice și nouă subsisteme (de orientare, de modificare a orbitei, de termoreglare etc.) ale satelitului; dintre echipamente se distinge radarul perfecționat cu deschidere sintetică ASAR, care numai el necesită 1,365 kw (!) și a cărui antenă cântărește doar ea... 725 kg! Fără a intra în amănuntele organizării modulizate a satelitului, trebuie arătat că acesta a fost conceput ca să furnizeze date despre: încălzirea globală a planetei, modificările climatice, evoluția golurilor de ozon, schimburile energetice dintre atmosferă și oceanul planetar, învelișurile de zăpadă, gheață, apă, vegetație etc. ale Terrei. Complexul radar cu deschidere sintetică (lungimea antenei: amplificată artificial pentru a asigura rezoluții impresionante), are avantajul de a furniza date cantitative precum și imagini panoramate, ziua, noaptea și în orice condiții meteo, asupra zonelor explorate ale învelișului Terrei. Construit de divizia britanică a consorțiului MATRA-MARCONI Space (P.O. Box 16, Filton, Bristol, BS12-7YB, Anglia), ASAR posedă 5 modalități de a opera, varietate de imagini, rezoluții și durate de operare, la care concură antena-rețea fazată cu distribuție activă a celor 320 elemente, deci cu unghi mare de iradiere: rezoluția 30 m!

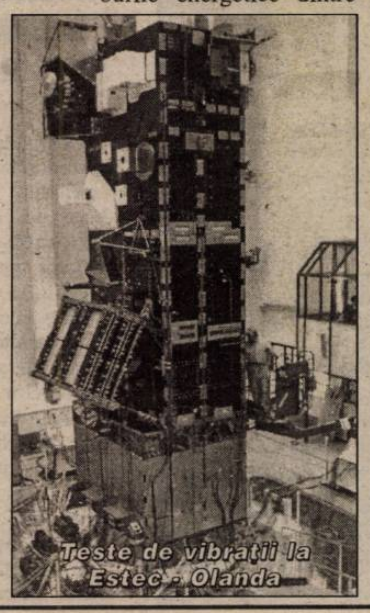

Teste de vibrații la Estec - Olanda

Dispăruți în Triunghiul Morții

DAN APOSTOL

SANDRA A SFÂRȘIT CA O NĂLUCĂ

La 5 aprilie 1950, cargoul costarican *Sandra* (56 m lungime și 11 oameni echipaj) a plecat din portul Savannah (Statul Georgia – S.U.A.) spre Puerto Cabello (Venezuela). Avea la bord 340 tone de insecticide DDT și trebuia să ajungă la destinație pe data de 14 aprilie (conform celor consemnate de *„Lloyd's List"* din 24 aprilie 1950). La 3 iunie, *„Loyd's List"* consemna sec: „US Coast Guard a renunțat (la 29 mai – *n.a.*) să mai caute vasul *Sandra*, care este considerat pierdut". De la data de 5 aprilie nu s-a mai știut nimic despre navă, ea nemaiemițând nici un semnal radio. În timpul căutărilor (19 aprilie – 29 mai) nu au fost găsite nici un fel de rămășițe, fragmente de epavă, pete de petrol sau cadavre. Cazul a fost considerat enigmatic de către autorități și cercetători deopotrivă, cu excepția lui Kusche, care și-a susținut poziția citând următoarea știre din ziarul *„Miami Herald"*:

„Sâmbătă 8 aprilie 1950. O furtună declanșată de ariile de joasă presiune care au provocat averse însoțite de descărcări electrice și vânturi puternice în Florida, în ultimele 3 zile, s-a apropiat de intensitatea unui uragan și a lovit traficul maritim atlantic vineri (...). Vânturile au atins 73 mile/oră în dreptul Virginia Capes (...). Vânturile din Florida au provocat dispariția unei bărci de pescuit creveți, *St.Paul*, lungă de 12 m (...).

Kusche adaugă: „Deși Florida nu a fost lovită de vânturi atât de puternice (cum au fost cele care au devastat coastele Virginiei – *n.a.*), a avut totuși de suferit de pe urma descărcărilor electrice și a vânturilor violente provenite de la același front de furtună, atât pe 5 aprilie, ziua când a plecat *Sandra* (din Savannah – *n.a.*), cât și în următoarele câteva zile". De aici se trage concluzia că *Sandra* ar fi fost scufundată de această furtună, fără ca incidentul să aibă ceva inexplicabil (decât, poate, lipsa S.O.S.-ului și a fragmentelor de epavă). În realitate, știrea din *„Miami Herald"* nu face decât să confirme caracterul enigmatic al cazului, iar interpretarea lui Lawrence Kusche se dovedește a fi complet eronată din mai multe cauze:

1) Furtuna a atins intensitatea maximă în Virginia, situată la mare distanță spre nord de punctul de plecare al vasului, portul Savannah (circa 600 km – *n.a.*), și de ruta urmată de acesta (Georgia-Florida-Venezuela). Chiar și acolo a ajuns „aproape la tăria unui uragan" abia vineri, 7 aprilie, deci la 2 zile după ce *Sandra* părăsise Georgia îndepărtându-se spre sud;

2) În Florida vânturile „nu au fost atât de puternice" și au provocat doar pierderea unei bărci de câțiva metri lungime. Este posibil oare să fi scufundat și un vas cu motor, lung de 56 m?;

3) Furtuna a ținut între 6 și 8 aprilie *(„Miami Herald")*, și nu „de la 5 aprilie, următoarele câteva zile", după cum afirmă Kusche. Deci, la plecarea navei *Sandra* marea era calmă, fapt evident și pentru că, în caz contrar, nici un căpitan nu și-ar fi riscat vasul părăsind portul în momentul când izbucnea o furtună;

4) Dacă intensitatea furtunii a crescut progresiv pe 6, 7 și 8 aprilie, de ce nu a luat *Sandra* legătura cu porturile americane în cazul unor dificultăți? Este greu de crezut că vânturile mai slabe din 6 aprilie i-au provocat avarii atât de grave încât nu a reușit să lanseze nici măcar un S.O.S.;

5) Dacă totuși furtuna din 6-8 aprilie a scufundat și nava *Sandra*, de ce US Coast Guard, care a început pe 9 aprilie cercetările, pentru a găsi barca *St. Paul*, nu a descoperit nici o rămășiță de la *Sandra*?

6) Dacă furtuna din 6-8 aprilie a fost atât de violentă, de ce nu s-au alarmat autoritățile decât pe 19 aprilie, considerând că nava trebuia să ajungă în Venezuela la 14 aprilie, fiind capabilă deci, nu numai să supraviețuiască, dar și să navigheze cu viteză maximă prin „uraganul" descoperit de Kusche?!

Lumile de dincolo de lume

UN PROFET al științelor moderne

Cyrus Read Teed s-a născut în 1839 într-o fermă din New York și în timpul Războiului civil a servit în armata unionistă având gradul de caporal. Deabia după război s-a dedicat vindecărilor cu ajutorul ierburilor. Fiind un cititor pasionat, a ajuns la concluzia că ceea ce găsea în cărți despre teroii ale unui Univers infinit contrazicea puternic convingerile sale religioase. Ceea ce îi lipsea, ceea ce visa el, era un cosmos mai compact și care să poată fi înțeles. De aceea, atunci când a ajuns să-și formuleze propria teorie, a anunțat-o ca o revelație în egală măsură științifică și religioasă. Această nouă teorie el a expus-o, sub pseudonimul ***Koresh*** (Cyrus, în ebraică), într-o carte intitulată „Cosmogonia celulară sau Pământul ca o sferă concavă". *Ideea centrală a teoriei sale era că lumea cunoscută se află pe suprafața interioară, concavă, a unei sfere în afara căreia nu există nimic – doar vid. În centrul sferei, un Soare care se rotește, jumătate luminos, jumătate întunecat, dă iluzia răsăritului și apusului. Luna este o reflecție a suprafeței Pământului; stelele și planetele se reflectă pe planurile metalice ale suprafeței concave a Pământului. Uriașa cavitate internă este umplută cu o atmosferă densă care face imposibil de văzut celelalte părți ale lumii cu formele lor de relief și oamenii care le locuiesc.*

Extrem de sigur pe el, Koresh – căci Teed își va folosi de acum înainte în exclusivitate acest nume – anunță un premiu de 10000 de dolari pentru cel care va reuși să demonstreze că teoria sa este... greșită! Nimeni nu se oferă! Mai mult, folosind o geometrie relativ puțin complicată pentru a „întoarce" o sferă schimbând între ele interiorul și exteriorul său și păstrând corespondența punctelor, se obține un univers care arată ca cel imaginat de Koresh. Care, fie sub numele de Koresh, fie sub cel de Teed, nu are de fapt nevoie de nici o „validare" matematică a ideilor sale: „a ști despre concavitatea Pământului înseamnă să îl cunoști pe Dumnezeu, în timp ce a crede că Pământul este convex înseamnă a-L nega pe El și toate lucrările Sale."

Acaparat total de ideile sale, Teed-Koresh își abandonează preocupările medicale și, mai mult, își abandonează soția și copilul, proclamându-se mesia al unei noi religii, pe care o va denumi Koreshanism. Înființează o biserică și un Colegiu Mondial al Vieții, la Chicago. Tot acolo începe publicarea unei reviste, „Spada înflăcărată", care va apărea până în 1949. Împreună cu discipolii săi și folosind donațiile pe care le atrăseseră conferințele sale pline de pasiune, el cumpără în 1894 un teren de 300 de acri în Florida, unde fondează comunitatea numită „Unitatea Koreshiană". Aici se refugiază de furia și urmărirea soților disperați că nevestele își părăsiseră familia pentru a-l urma pe noul profet. Se așteptau 10 milioane de adepți. Nu s-au stabilit acolo decât 250. Care îi erau însă total devotați și îi apărau cu furie învățătura.

Koresh – Cyrus Read Teed – a murit în 1908. Fanaticii săi adepți i-au privegheat corpul convinși că va învia pentru a-i lua cu el pe toți și a-i duce în cer, așa cum le prezisese. După patru zile nu se întâmplase însă nimic. Așa că, responsabilul regional pentru probleme de sănătate a dispus o înmormântare convențională.

MIHAELA DOROBANȚU

Amprente ale spiritualității noastre

Municipiul Galați se poate mândri cu așezăminte religioase care, încă din secolul al XVII-lea au țesut în jurul lor adevărate legende, devenind în același timp centrul unor activități religioase și culturale.

Acesta este și cazul bisericii Mavromol, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului". Locașul a fost înălțat de Gheorghe Duca în anul 1683, în timpul celei de a treia domnii, și terminat de Constantin Duca între 1700-1703. Ridicarea schitului s-a făcut înainte ca Gheorghe Duca să participe, alături de Șerban Cantacuzino, la asaltul Vienei. Biserica a fost construită în amintirea alteia, ctitorită, după cât se pare, de familia domnitorului la Constantinopol și numită Mavromol, adică „Malul Negru". Schitul gălățean este închinat chiar acestei mănăstiri, dar după distrugerea ei de către marele vizir Gin Ali Pașa, locașul devine metoc al Mitropoliei Moldovei. Biserica are formă de corabie cu două turle și impresionează printr-o înfățișare exterioară austeră, fără alte ornamente în afara unor ferestre prelungi și a două brâie simple în registrul de sus. Liniile drepte ale construcției se îmbină armonios cu cele rotunjite creând o imagine echilibrată.

Trecerea timpului și vicisitudinile istoriei au marcat serios așezământul care, în prima jumătate a secolului al XVIII-lea, fusese cea mai bogată dintre mănăstirile gălățene. La 14 mai 1781 ajunsese într-o stare destul de proastă, după cum arată documentele vremii, stare din care este scoasă însă de mulțimea daniilor făcute. În cea de a doua domnie, Grigore Ghica înființează, în 1765, în chiliile din jurul mănăstirii, o școală elinească pusă sub epitropia lui Nicolae Ventura, fost mare cămăraș, pârcălab de Galați, a unor importanți negustori din oraș și a egumenului Antonie. În 1803 Alexandru Moruzi introduce aici ca obiect de studiu limba română, stabilindu-se noi epitropii. Nu se știe exact când s-a încheiat activitatea acestei școli despre care după 1821, când mănăstirea este incendiată, nu mai găsim nici o însemnare documentară.

În 1841 așezământul este aproape de dărâmare, datorită nu numai vechimii ci și cutremurelor și, în 1858, încep serioase lucrări de renovare. Acestea durează câțiva ani și impun chiar amenajări interioare. Astfel este înlocuită catapeteasma de pânză cu una de lemn, adusă de la mănăstirea Sfântul Sava din București.

Pictată în frescă în 1974, biserica rămâne una dintre cele mai importante construcții de acest gen ale orașului, atât prin poziția sa cât și prin rolul pe care l-a avut în promovarea limbii române. Nu se poate uita că în chiliile sale au funcționat primele școli ale orașului, probându-se astfel importanța pe care biserica a avut-o în dezvoltarea culturii și menținerea conștiinței naționale.

IRINA STOICA

Recordul istoric al asasinatelor politice

DELIRUL CRIMINAL și agonia unui Imperiu

În nici un alt stat al lumii nu au fost uciși atâția conducători într-un interval de timp relativ scurt – la scară istorică. De când Octavian Augustus a devenit împărat (anul 27 î.Ch.) și până la ultimul suveran al Imperiului roman de apus (476 d.Ch.), deci în 503 ani, pe tronul Romei s-au succedat 84 de suverani, din care nu mai puțin de 32 au fost asasinați! Asta ar însemna, în medie, o crimă la fiecare 16 ani. Dar lucrurile nu stau deloc așa, sângerosul spectacol al luptei pentru putere din Cetatea eternă a avut deseori aspecte incredibile, nemaiîntâlnite în istoria umanității.

PAUL IOAN

După înțeleptul și longevivul Octavian, și după mediocrul Tiberius, s-a declanșat, o dată cu dezechilibratul Caligula (37-41, prima victimă), o avalanșă de conflicte interne în care fiecare grupare politică își dorea propriul imperator, iar garda pretoriană (protectoarea lui) făcea și desfăcea domniile, luată de curentul momentului. Acestea au fost (foarte succint) cauzele acelui adevărat delir de criminalitate care a condus la slăbirea Imperiului roman de apus și dezmembrarea lui sub presiunea popoarelor migratoare.

Amploarea temei ne determină să selectăm cele mai deosebite momente ale acestui sumbru fenomen (ca într-o îndoliată „Carte a recordurilor"), în încercarea de a portretiza o epocă nepereche a antichității.

■ Numai în anul 238 s-au succedat la tron șase împărați, toți asasinați; în anul 253, Imperiul a avut „doar" patru suverani;

■ Cea mai scurtă domnie a avut-o Gordianus I și Gordianus II (tată și fiu, co-împărați), care au „semnat condica" numai 20 zile; Urmează Pertinax (87 de zile) și Emilianus (88 de zile);

■ Cei mai tineri urcați pe tron și uciși au fost Gordianus III (la 13 ani) și Elagabel (la 14 ani);

■ Cea mai abominabilă crimă (dacă pot exista astfel de caracterizări) a fost comisă împotriva lui Severus Alexandre, ucis împreună cu mama sa;

■ Succesiune de criminali la tron: Caracala își ucide fratele și devine imperator; Macrinus îl omoară pe Caracala și-și pune coroana, dar este la rându-i asasinat după aproape un an.

Octavian Augustus

Atât de bulversată era viața politică a Romei antice, încât reușeau să ajungă împărați (prin mită, comploturi și crimă) personaje insignifiante, propulsate de grupuri de interese în căutare de privilegii. Neavenitii erau recrutați chiar și din rândul soldaților simpli – cum a fost cazul lui Maxim I sau al lui Filip Arabul. În ultima fază a agoniei Imperiului, ridicolul a atins apogeul: împărații erau stabiliți de barbari și tot de către ei erau înlăturați. Astfel, regele vizigot Teodoric II îl „unge" pe Avitus (anul 455) și-l ucide un an mai târziu; conducătorul suevilor, Ricimer, îi pune pe tron și-i ucide pe rând pe Majorian, Severus III, Antemius și Olibrius (între 457 și 472); penultimul împărat al Imperiului roman de apus, Iulius Nepos, a fost protejatul unui apropiat al lui... Attila!

În aceste circumstanțe, nu-i de mirare că ultimul împărat, imberbul Romulus Augustulus (475-476), a fost destituit de germanicul Odoacru, iar acesta a „parafat" desființarea Imperiului roman de apus, trimițând însemnele imperiale la Constantinopol. Mult mai stabil, Imperiul bizantin a mai viețuit un mileniu, până-n 1453... „Istoria nu face daruri decât celor care nu o repetă", spune o zicală și acest tablou oripilant al agoniei Romei antice o confirmă.

NUNTA la... prima vedere!

Seattle. O biserică frumoasă şi de demult. Lume multă venită la nuntă. Mireasa, frumoasă ca orice mireasă, şi evident îmbrăcată în alb, îşi dă seama însă în ultimul minut că Făt Frumos ales de ea nu este nici pe departe prinţul fermecat lângă care să trăiască fericită până la sfârşitul zilelor şi... fuge din biserică copleşită de lacrimi. Invitaţii fug după ea, dar mireasa îi trimite înapoi în biserică şi se aşază singură pe trepte ca să-şi plângă amarul.

În momentul acela, de pe tractorul de grădină al bisericii coboară grădinarul, purtând nişte blugi şifonaţi şi o pată de ulei pe faţă. Vine la ea, se apleacă şi o întreabă: „Pot să fac ceva pentru tine?". Fără să-l privească aproape, Mary îi răspunde printre suspine: „Însoară-te cu mine!". „S-a făcut", răspunde cel pe care, după cum avea să afle puţin mai târziu, îl chema Robert Jesco.

Uluită de răspunsul total neaşteptat, Mary ridică ochii şi... îl vede pentru prima oară. Şi... se îndrăgosteşte nebuneşte de el. Ca într-un vis, se ridică, îl întreabă de ce îşi bate joc de ea, el îi răspunde că este cât se poate de serios, apoi încep fără, să-şi dea seama, să-şi spună unul altuia poveste a vieţii şi, după alte câteva minute, Mary plânge în hohote pe umărul lui Robert.

„Am simţit dintr-o dată că îl cunosc de o viaţă întreagă şi ne-.am hotărât să ne căsătorim acolo şi atunci!". Au intrat deci în biserică şi Mary le-a spus invitaţilor care tocmai se pregăteau să plece că nunta va avea totuşi loc – chiar dacă va fi o altă nuntă! Surprins, Pastorul le-a spus la început că nu se poate pentru că nu aveau permisul de căsătorie de la ofiţerul stării civile. „L-am implorat – avea să-şi amintească Robert – ne-am dat cuvântul că a doua zi, luni o să mergem să obţinem certificatul şi o să-l aducem imediat la biserică. Dar l-am rugat să pronunţe pe loc cuvintele acelea care să ne facă soţ şi soţie în faţa lui Dumnezeu. Şi până la urmă a făcut-o."

Mary şi Robert Jesco îşi fac acum planuri cum şi unde să-şi petreacă luna de miere. Chiar de Hawaii nu au bani, dar, cum spune Mary, atâta timp cât sunt împreună nici nu prea mai contează locul. *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ Sunt cunoscute numeroase recorduri privind urcatul scărilor din marile zgârie-nori ale metropolelor lumii. Dar în umbra acelor performanţe stau câteva reuşite mai puţin obişnuite. Astfel, fraţii Simon şi Burt Lloyd din New York au urcat cele 567 de trepte ale unei clădiri comerciale jucând o partidă de şah. Tabla era susţinută cu ajutorul unui suport special, iar cei doi şi-au sincronizat perfect paşii, pentru a nu răsturna piesele până la finalul jocului. Urcuşul a durat două ore şi un sfert.

◆ În urma unui pariu cu o miză consistentă, Patrick Ferguson (halterofil amator) şi-a luat iubita în cârcă şi a încercat să urce cu „dulcea" povară cele opt etaje ale blocului unde locuiau. Rămăşagul ar fi fost câştigat de „hamal" dacă ar fi urcat cel puţin patru etaje. Dar pe la al doilea nivel, cei doi s-au prăvălit disgraţios, în hohotele de râs ale martorilor. Şi asta în pofida faptului că Helen, „rucsacul" Sisifului de ocazie, cântărea numai 46 de kilograme.

◆ Cu o oglindă retrovizoare în mână, francezul Jules Dabertine a urcat cu spatele şi în mare viteză toate treptele Turnului Eiffel, fără poticneli; tot el a urcat aceleaşi trepte, dar într-o variantă mai omenească, şi anume cu o tavă – având trei pahare pline cu şampanie – depusă pe creştet. La verificarea tăvii s-a constatat că nici un strop de licoare nu evadase din cupe, şi în consecinţă recordmanul a primit cinci mii de franci din partea organizatorilor show-ului. *(P.I.)*

PĂRINŢII UNUI BĂIEŢEL de 11 ani din Olanda s-au gândit că nu e potrivit să-şi lase acasă copilul nesupravegheat în timp ce ei petrec o seară la restaurant. Aşa că l-au luat cu ei şi... l-au lăsat încuiat în maşină, în faţa restaurantului. În fond, îi despărţeau doar câţiva metri! S-a întâmplat însă ca un hoţ să pună ochii tocmai pe maşina lor şi să reuşească să o fure cât ai clipi din ochi. A demarat în trombă, fără să observe că pe bancheta din spate dormea un copil. Din cauza motorului ambalat la maximum şi a virajelor cu mare viteză, băiatul s-a trezit şi abia atunci hoţul a constatat că, fără voia lui, a răpit şi un copil: A oprit furios pe o şosea pustie şi l-a aruncat din maşină fără să stea pe gânduri. După ce s-a trezit din buimăceală, copilul a scos telefonul mobil din buzunar şi şi-a sunat părinţii aşa cum fusese convenţia între ei, în cazul în care... i se făcea sete sau foame. Băiatului nu-i era nici sete, nici foame, problema era că... „Mama, am fost răpit de un hoţ o dată cu maşina! M-a aruncat pe o şosea, dar nu ştiu unde sunt..." Cina romantică a părinţilor „grijulii" a luat sfârşit într-un acces de disperare. În mai puţin de o oră, poliţia i-a ajutat să se regăsească. *(A.P.)*

O CĂLUGĂRIŢĂ DE PROFESIE... HOAŢĂ

Îmbrăcată în călugăriţă, cu o voce scăzută şi plină de căldură, unei femei în vârstă de 40 de ani din Paris nu i-a fost foarte greu să păcălească nici oamenii de pe stradă şi nici victima pe care şi-a ales-o pentru a o prăda: o bătrână nevăzătoare. Călugăriţa a reperat din timp „ţinta": bătrâna, în ciuda faptului că era lipsită de vedere, venea zilnic la un minimarket pentru a-şi face cumpărăturile. Era deja cunoscută şi de personalul din magazin şi de clienţii obişnuiţi ai acestuia, aşa că mereu se oferea câte cineva să o ajute să se descurce la alegerea mărfurilor şi la plata lor. Călugăriţa n-a întâmpinat deci greutăţi: a intrat în vorbă cu bătrâna, s-a prezentat, i-a povestit că îşi duce viaţa într-o mănăstire şi că vocaţia şi misiunea ei este de a-i ajuta pe cei în dificultate. Obişnuită cu oamenii cinstiţi care de-o viaţă o ajutau, bătrâna n-a pus la îndoială vorbele călugăriţei, vocea acesteia chiar i-a plăcut, pe loc i-a cucerit încrederea. La sugestia femeii, bătrâna a acceptat chiar să fie condusă acasă, apoi să stea puţin la taifas împreună. Dornică să-şi descarce cuiva sufletul, bătrâna a făcut imprudenţa să-i spună musafirei ei că urmează să se interneze în spital pentru o intervenţie chirurgicală destul de complicată. Avea banii necesari pentru toată cheltuiala ce-o aştepta, a asigurat-o ea pe maica Suzanne, greu urma să fie după revenirea acasă, în perioada de convalescenţă când, mai mult ca sigur, un timp nu va mai putea să-şi poarte singură de grijă. Nici o problemă, călugăriţa i-a promis solemn că va veni să o ajute. Şi n-a fost nevoie decât de vreo zece minute, timp în care bătrâna s-a dus la bucătărie să pregătească un ceai şi să aducă pe o farfurioară câteva prăjiturele, pentru ca maica Suzanne să cotrobăie prin sertare şi să subtilizeze cei trei mii de dolari ai gazdei sale. Senină, a băut ceaiul, s-a înfruptat din dulciuri şi a plecat, lăsând în urmă toate promisiunile din lume privind ajutorul pe care se angaja să i-l ofere bătrânei.

Când aceasta a descoperit lipsa banilor, a anunţat evident poliţia, dar nici prin minte nu i-a trecut să o învinuiască pe călugăriţă. Din aproape în aproape, poliţia a aflat însă de vizita binevoitoarei. N-a fost uşor să-i dea de urmă, femeia era de fapt o hoaţă notorie, deghizată în călugăriţă. La proces, aceasta a spus că în ciuda faptului că e de profesie... hoaţă, nu-şi doreşte nimic altceva decât să devină călugăriţă şi să trăiască într-o mănăstire, departe de ispitele lumii pline de păcate. Se pare că nu a convins pe nimeni în acest sens, de vreme ce-şi ispăşeşte pedeapsa într-o închisoare obişnuită. *(A.P.)*

Arca lui Noe sub semnul Crucii

De două ori pe an, plus de sărbătoarea patronului animalelor, Sf. Francisc din Assisi, în biserica San Giovanni de Fiorentini, din Roma, are loc o ceremonie deloc obişnuită. Atunci, preotul sexagenar Don Mario Canciani dă binecuvântarea sa tuturor animalelor aflate în lăcaşul Domnului. Şi nu e nici un fel de glumă la mijloc, căci Don Mario îşi cunoaşte foarte bine misiunea: „De mai mulţi ani, mă lupt împotriva oricărui fel de tratament violent aplicat animalelor sub pretext ştiinţific. Într-o zi, am hotărât să le deschid acestora uşa parohiei şi să le dau binecuvântarea mea, la fel ca oamenilor. Fiindcă eu cred că şi animalele au dreptul să se apropie de Dumnezeu."

Pentru a avea mai mult succes, preotul s-a alăturat ecologiştilor şi a atras de partea sa câteva vedete de talia cunoscutei actriţe Léa Massari. În plus, sfinţia sa nu îngăduie în biserică, pentru a primi apă sfinţită, prezenţa persoanelor care poartă – de exemplu – poşete din piele de crocodil, guler sau haină de blană, pene de struţ sau curea din piele de şarpe ş.a.m.d. Aviz amatorilor! *(A.N.P.)*

Fotografii de la cititori

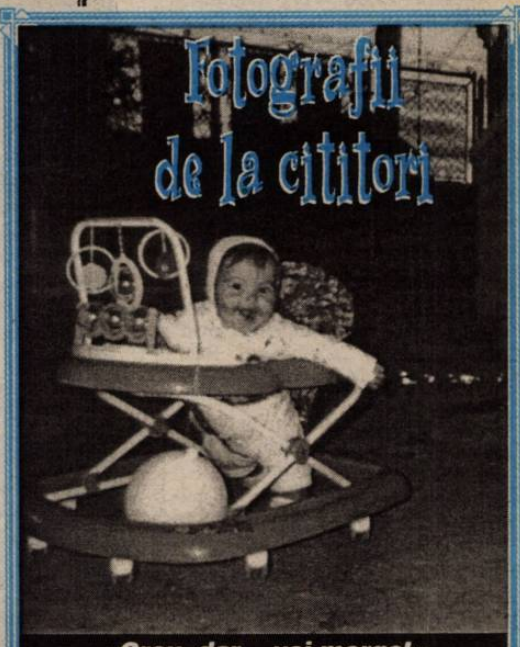

«Greu, dar... voi merge!»

ANDREA IULIA IONIŢĂ – Bucureşti

GREŞEALA FATALĂ

James McGuire stă câte şapte-opt ore pe zi într-o ospitalieră cadă de baie din preajma casei sale. Apa este pompată din râul ce-i traversează gospodăria şi celui ce se îmbăiază atât de straşnic nu-i pasă nici de vreme, nici de martori. Sunt orele când James îşi retrăieşte drama vieţii, petrecută cu doi ani în urmă.

De meserie fermier, originalul nostru personaj achiziţionase un avion utilitar pentru tratarea culturilor cu pesticide, fungicide etc. Vecinii din acea localitate a statului Nevada (SUA) apelau frecvent la el pentru acelaşi gen de servicii. Una din regulile lui era să nu-l ia niciodată cu el în avion pe Steve, fiul său de şapte ani, atunci când lucrează. În vara anului trecut, James s-a decis să facă un zbor de plăcere împreună cu fiul său. Şi atunci a comis grava eroare de a nu se interesa de condiţiile meteorologice, căci observase cât de senin este cerul... La un moment dat, curenţii de aer au devenit atât de puternici, încât aparatul a fost deviat înspre cea mai periculoasă direcţie, aceea a zonei deşertice. Fără să mai poată controla avionul, James şi fiul său se îndreptau vertiginos spre cumplitul deşert Nevada. Părea un zmeu de hârtie scăpat din mâna unui puşti neatent.

Aterizarea forţată în dunele de nisip a condus la decesul aproape instantaneu a lui Steve. Grav rănit, asediat de o temperatură de peste 45 de grade Celsius, James îşi ţinea fiul în braţe fără să poată să plângă. Îşi dorea să moară, dar un impuls de nestăpânit l-a făcut să reziste aşa aproape optsprezece ore. Cei ce porniseră în căutarea lui l-au găsit într-o stare critică şi ulterior James şi-a revenit trupeşte. Dar şocul psihic era strivitor. Copleşit de remuşcări, el a încercat chiar să amâne înmormântarea lui Steve, căci nu suporta ideea de a nu-l mai putea privi, aşa neînsufleţit cum decisese soarta... În scurt timp, îndoliatul tată şi-a părăsit gospodăria, căci nu mai rezista reproşurilor mute ale nevestei şi ale celorlalţi doi copii. De altfel, oamenii din localitate îl ocoleau ca pe un blestemat.

Aşa a ajuns James McGuire să se refugieze undeva, în statul nordic Montana, şi să supravieţuiască, deocamdată, ca salahor. În zilele când nu găseşte de muncă, el s-a obişnuit să mediteze la tot ce s-a-ntâmplat în originala poziţie pe care o vedeţi în fotografie. Nimănui nu-i stârneşte vreun zâmbet, i se cunoaşte povestea şi gestul său este interpretat ca un fel de psihoterapie a disperării. *(P.I.)*

Săptămâna 10 - 16 AUGUST

1

VINERI 8.30 Practic matinal 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.30 Drepturile omului 17.40 Personalul de Costineşti 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.30 Mamaia 2001 22.00 Serial: „Ultimele ştiri" 22.30 Mamaia 2001 0.30 Film: „Răgazul înşelător al morţii" (SUA, 1995). Cu: Andy Garcia.

SÂMBĂTĂ 8.05 Serial: „Zorro" 9.00 Desene animate 9.30 Film: „Corespondenţă cu şeful" (SUA, 1999) 11.00 La telefon, muzica populară 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.00 Golful temerarilor 15.45 Atletism 17.00 Fotbal: Petrolul – Astra 19.00 Ora G 20.00 Jurnal 20.30 Mamaia 2001 22.00 Serial: Ultimele ştiri" 22.30 Mamaia 2001 23.30 Atletism.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 14.00 Golful temerarilor 15.30 Bravo, bravissimo! 17.00 Fobal: Rapid – Dinamo 19.00 Atletism 20.00 Jurnal 20.30 Mamaia 2001 22.00 Serial: „Ultimele ştiri" 22.30 Mamaia 2001.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 Desene animate 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Memoria exilului românesc.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.35 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „În aşteptarea luminii" (SUA, 1990). Cu: Shirley MacLaine 22.25 Serial: „Geena Davis" 0.10 Teatrul Naţional TV prezintă: „Frumoşii nebuni ai marilor oraşe".

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 21.05 Fotbal: Slovenia – România 23.30 Film: „Dealul înalt" (SUA, 1993).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.00 Convieţuiri 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 23.15 Film: „Western" (Franţa, 1997) 2.45 Film: „Teroare în oraşul părăsit" (SUA, 1998).

ANDY GARCIA
ROMÂNIA 1, vineri, 0.30

acasă

VINERI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 17.00 Fotbal: F.C. Argeş – F.C.M. Bacău 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 22.30 Serial: „Terra nostra" 23.30 Fotbal: F.C.M. Bacău – Steaua.

SÂMBĂTĂ 5.15 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Regăsirea" (ep.1) 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Doctorul casei 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Reţeaua" 20.40 Serial: „Seducţie" 22.15 Chef de chef 23.15 Latino party.

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Regăsirea" 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Acasă la români 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 20.00 Serial: „Şoimii călători" 20.30 Film: „Pescăruşul" (Anglia, 1968). Cu: Vanessa Redgrave, Simone Signoret.

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

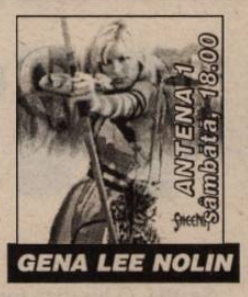

GENA LEE NOLIN
ANTENA 1, sâmbătă, 18.00

DON JOHNSON
PRO TV vineri, 22.45

SIMONE SIGNORET
ACASĂ duminică, 20.30

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 11.30 Film: „40° la umbră" (coprod., 1975) 15.30 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 21.15 Cinci săptămâni în balon 22.45 Film: „Un loc fierbinte" (SUA, 1990). Cu: Don Johnson 0.30 Serial: „Familia Hughley" 1.00 Film: „O vară fierbinte" (SUA, 1985) 2.30 Film: „Secrete dezgropate" (Irlanda, 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.30 Serial: „Apărătorii planetei" 10.30 Serial: „Tânărul Hercule" 11.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.20 Serial: „O mamă şi jumătate" 13.45 Film: „Camera întunecată" (partea a II-a) 15.30 Serial: „Războiul din Golf" 16.30 Film: „O iubire de-o vacanţă" (coprod., 1998) 18.10 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.35 Film: „Linişte apăsătoare" (Australia, 1989) 21.30 Vara ispitelor 23.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Miraj" (SUA, 1966). Cu: Gregory Peck.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.40 Serial: „Apărătorii planetei" 10.30 Serial: „Tânărul Hercule" 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Gabriela" (coprod., 1983). Cu: Marcello Mastroianni 15.50 Film: „Piraţii Paradisului" (SUA, 1999) 18.00 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Fotbal: Steaua Bucureşti – Universitatea Craiova 21.40 Vara ispitelor 23.10 Procesul etapei 1.15 Serial: „Răzbunare fără limite" 2.15 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.50 Serial: „Ani de liceu" 14.00 Film: „Vară întunecată" (M. Britanie, 1994) 15.30 Serial: „Colombo" 17.20 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Priviri incendiatoare" (SUA, 1993) 23.10 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.30 Film: „Jurnalul unei vieţi" (SUA, 1995). Cu: Jamie Lee Curtis.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Torrente, un poliţist suburban" (Spania, 1998) 15.30 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Total Recall" 20.50 Serial: „Spitalul de urgenţă" 23.10 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „Un meci istoric" (Franţa, 1974).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Ani de liceu" 12.30 Film: „Oh, norocosule!" (Anglia, 1973) 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „ Vicii periculoase" (SUA, 1999) 23.10 Film: „Basil" (M. Britanie, 1998). Cu: Christian Slater 1.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 4.15 Film: „Condamnat la întuneric" (SUA, 1997). Cu: Brad Pitt.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.30 Serial: „Colombo" 17.20 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „De partea dreptăţii" (SUA, 1988). Cu: Peter Fonda 23.10 Film: „Remo Williams" (SUA, 1985) 1.45 Serial: „Prietenii tăi" 2.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 4.15 Film: „Ultima dorinţă" (SUA, 1997). Cu: Richard Chamberlain.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Curaj în linia întâi" (SUA, 1996). Cu: Denzel Washington 0.30 Film: „Zburători de noapte" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Bum Bum 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Martor contra mafiei" (SUA, 1998, partea I) 21.30 Music Star 0.00 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 12.00 Obiectiv 13.00 Viva Duminica 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Impact 20.00 Film: „Shag" (SUA, 1989) 22.00 Cârcotaşii în Europa 23.00 Aici e de noi!

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 20.00 Film: „Suspecţi de serviciu" (SUA, 1995) 22.00 Vară fără limite.

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „În pat cu diavolul" (SUA, 1997). Cu: Shannen Doherty 22.00 Vară fără limite.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „O blondă naturală" (SUA, 1997) 22.00 Vară fără limite.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 15.30 Special 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Real TV 21.00 Obiectiv 22.00 Vară fără limite.

2 TVR

VINERI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Serial: „Samuraiul" 16.20 Serial: „Poliţia judiciară" (ep.1) 17.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.40 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 21.00 D'ale lu'Mitică 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Film: „Justiţie în afara legii" (SUA, 1994). Cu: Robert Patrick.

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci 9.35 Universul cunoaşterii 11.05 Serial: „Din lumea lui Dany" 11.35 Serial: „Wishbone" 12.00 Desene animate 13.05 Serial: „Cum am devenit african" 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 17.00 Vacanţă cu Trupa DP2 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Film: „Sfârşit de secol" (partea a II-a) 21.10 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.40 Serial: „Misiune pe chei" 24.00 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „din lumea lui Danny" 11.30 Desene animate 12.00 Prietenii lui Piticot 13.15 Serial: „Atenţie la neatenţie!" 14.35 Documentar 15.20 Pop Club 16.20 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Pâine şi trandafiri" 19.30 Film: „Pasărea din Valea Albastră" (SUA, 1999) 21.00 Film: „Copii sunt ai mei" (SUA, 2000) 22.35 Film: „Moarte morţii" (Franţa, 1999).

LUNI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Răscruci 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Camera de gardă 19.55 Serial: „Filmele Lumière" (ep.1) 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.40 Teatrul Naţional TV prezintă: „Regele moare" de Eugen Ionescu.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 20.50 Film: „Capcana mercenarilor" (România, 1986) 22.45 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.35 Patrimoniu.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Filmele Lumière" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Începe azi" (Franţa, 1999) 22.50 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.35 Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Orizont spiritual 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Filmele Lumière" 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.25 Teatrul Naţional TV prezintă: „Memoria teatrului".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Tycus, cometa ucigaşă" (SUA, 2000) 22.30 Party Time 0.30 Film: „Răzbunarea lui Josey Wales" (SUA, 1976). Cu: Clint Eastwood.

SÂMBĂTĂ 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Reglare de conturi" (SUA, 1976). Cu: Marlon Brando, Jack Nicholson 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „Sheena" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un admirator fanatic" (SUA, 1996). Cu: Robert De Niro, Wesley Snipes 22.00 Party Time 0.00 Film: „Nopţi intime" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Film: „Păpuşile Muppets cuceresc Manhattanul" (SUA, 1984) 13.30 Serial: „Detectivii Hart" 14.30 Film: „Muntele Grizzly" (SUA, 1996) 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „V.I.P.". 19.00 Observator 20.00 Film: „Cele două feţe ale dragostei" (SUA, 1996). Cu: Barbra Streisand, Jeff Bridges 22.30 Film: „Arsenalul" (SUA, 1997). Cu: Christopher Lambert 0.00 Film: „Nu-mi înşel partenerul" (Franţa, 1996).

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.45 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Companie periculoasă" (SUA, 1988) 22.30 Film: „El e Wally Sparks" (SUA, 1997) 0.00 Film: „Meteoritul ucigaş" (Hong Kong, 1977) 1.30 Film: „Femeia în albastru" (Franţa, 1972).

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Emisarul ţarului" (ultima parte) 22.30 Film: „Vremea răfuielii" (SUA, 1997) 0.00 Film: „Furia pumnului" (Hong Kong, 1976) 1.30 Film: „Ea nu mai trăncăne,... ea trage" (Franţa, 1972).

MIERCURI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Unde-s două..." (SUA, 1995). Cu: Kirstie Alley 22.30 Film: „Nemesis 3: Rugăciunea" (SUA, 1995) 0.00 Film: „Pumnul Dragonului" (Hong Kong, 1978) 1.30 Film: „Căprioarele" (Franţa, 1968).

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Urmează-ţi visul" (SUA, 1962). Cu: Elvis Presley 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Gânduri ucigaşe" (SUA, 1991). Cu: Demi Moore, Bruce Willis 22.30 Film: „Drumul spre Graceland" (SUA, 1998). Cu: Harvey Keitel 0.00 Film: „Şarpele şi cocorul" (Hong Kong, 1977) 1.30 Film: „Kid Galahad" (SUA, 1962). Cu: Elvis Presley.

WESLEY SNIPES
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica 12.00 Telemedicina (r) 16.00 Domino 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 10.30 La ordinea zilei (r) 13.30 Cătălin duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 18.00 24 de ore din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 15.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

DENZEL WASHINGTON
PRIMA TV vineri, 20.00

CALISTA FLOCKHART
PRO TV «Ally McBeal»

CLINT EASTWOOD
ANTENA 1 vineri, 0.30

BARBRA STREISAND
ANTENA 1 duminică, 20.00

STĂRUILE

NU SUNT MODELE PERFECTE...

Ally McBeal face ravagii

Producătorii serialului „Ally McBeal" ca şi protagonista filmului se mândresc, aşa cum e şi firesc, cu succesul înregistrat pe plan internaţional. Graţie acestui serial, Calista Flockhart a intrat în rândul starurilor cu milioane de fani care o adoră şi,

mai ales, încearcă să o imite. Adolescentele se înfometează drastic pentru a ajunge la o siluetă aproape imaterială, aruncă blugii făcând brusc o pasiune pentru deux-pièces-uri minuscule, se antrenează să pară cât mai aiurite, în timp ce femeile, care deja au vârsta responsabilităţilor impuse de un loc de muncă, îşi fac un titlu de glorie din a sta la servici de dimineaţa până seara. Ca şi cum noţiunea de „acasă" nu le mai spune nimic. Întocmai ca personajul lor preferat din serial. Aspectul pare amuzant, mai ales că nu e un lucru inedit: dintotdeauna starurile au fost imitate. În Anglia însă, acest fapt e privit cu multă îngrijorare de... oamenii de ştiinţă care au observat pericolele pentru sănătate induse de modelul Ally McBeal. Ba chiar s-a pus la cale un studiu care a analizat personalitatea şi stilul de viaţă a 500 de femei cu vârste cuprinse între 25 şi 30 de ani. Concluzia: pentru aceste femei este o plăcere să petreacă 11-12 ore pe zi la serviciu, renunţând la prieteni şi la viaţa de familie. Deşi lucrează toată ziua, îşi iau numai o pauză de prânz de o oră şi adesea abandonează şi această „pierdere de vreme". Din cauza unui asemenea stil de viaţă stresant, psihicul le este afectat de sentimentul insecurităţii, care duce la un comportament foarte asemănător cu cel al eroinei din „Ally McBeal". Şi, ce e cel mai grav: nimeni nu le consideră „persoane atrăgătoare", în ciuda sacrificiilor pe care le fac.

Courtney Love şi-a oripilat admiratorii

Actriţa Courtney Love (fosta logodnică a lui Curt Cobain care a decedat din cauza drogurilor) este considerată regina muzicii grunge. În paralel cu actoria, ea şi-a continuat activitatea muzicală susţinând numeroase concerte. Ultima ei apariţie pe scenă în ipostază de cântăreaţă i-a oripilat însă pe spectatori. „Recitalul" s-a petrecut la New York, în compania unei trupe de teatru şi promitea să fie o surpriză plăcută. Dar n-a fost să fie aşa: Courtney s-a întrecut pe sine în a cânta fals, s-a împiedicat pe scenă şi, iritată de reacţia publicului, a pigmentat spectacolul cu un limbaj... „complet neadecvat", după cum au declarat ulterior unii spectatori. „A fost oribilă, ca de altfel întreg concertul", s-a mai spus. Scott Elliott, directorul trupei de teatru, a încercat să mai îndulcească lucrurile, dar n-a reuşit decât să-i irite şi mai mult pe cei ce au plâns după banii daţi pe bilete: „prestaţia lui Courtney Love a fost puţin lipsită de respect, însă uluitoare", a spus acesta. Nu există artist mai disciplinat decât Courtney Love."

Capricioasă, Courtney n-a acceptat să i se ia apărarea şi a infirmat această presupusă calitate pusă pe seama ei. Ea a găsit mai şocant să mărturisească faptul că şi-a dorit să apară într-o piesă jucată pe Broadway, „Boston Marriage", însă a renunţat la proiect deoarece nu ar fi reuşit niciodată să ajungă la timp la repetiţii sau la spectacole.

Angelina Jolie are gusturi... sângeroase

Angelina Jolie triumfă şi şochează în acelaşi timp în rolul Larei Croft, dar nici în viaţa personală nu e mai prejos. De curând, ei şi soţului ei,

actorul, scenaristul şi regizorul Billy Bob Thornton – unul din actualii „băieţi răi" de la Hollywood –, le-a venit o idee destul de bizară. Ei au fost protagoniştii unui „ritual" menit să le pecetluiască încă o dată jurămintele de căsătorie. Cadrul ceremoniei a fost mai puţin ortodox, scena s-a petrecut... în bucătărie. Cei doi soţi nu s-au mulţumit doar cu simbolul clasic al verighetelor, ci au preferat să-şi cresteze degetele şi să-şi soarbă sângele unul altuia. S-ar putea spune că amândoi au o slăbiciune pentru sânge de vreme ce de anul trecut încoace, imediat după ce s-au căsătorit în mod oficial într-o capelă din Las Vegas, au apărut purtând permanent la gât câte o amuletă cu câteva picături de sânge provenite din trupul celuilalt... Foarte îndrăgostiţi unul de celălalt, ei declarau că astfel se simt mai aproape în momentele când nu sunt împreună. Acum, prin noul ritual, au intrat într-o nouă etapă. Problema e: cu un asemenea apetit pentru sânge, ce s-ar putea întâmpla dacă ar hotărî la un moment dat să divorţeze?

...DAR, SE STRĂDUIESC SĂ FIE

Emma Thompson ajută bolnavii de SIDA

Actriţa britanică Emma Thompson, dublă câştigătoare a premiului Oscar – „Întoarcere la Howards End", regia James Ivory (1992) şi „Raţiune şi simţire", regia Ang Lee (1996) – a anunţat că intenţionează să întrerupă pentru un an munca pe platourile de filmare, pentru a pleca împreună cu familia ei în Africa, scopul fiind nu turistic, ci umanitar; va merge pe „continentul negru" ca reprezentantă a organizaţiei caritabile „Action AID" pentru a ajuta persoanele infectate cu HIV şi care suferă de SIDA. „Întotdeauna eu şi familia mea am dorit să mergem în străinătate pentru muncă voluntară. Acum voi avea prilejul să fiu alături de femei şi orfani bolnavi, să-i informez pe oameni despre riscurile acestei maladii de temut care este SIDA", a declarat actriţa. La 42 de ani cât are în prezent, Emma Thompson consideră că e momentul cel mai potrivit să facă acest lucru, mai ales că, după naşterea fiicei ei, Gaia (are un an şi jumătate), a hotărât să fie în primul rând o mamă bună şi nu neapărat o actriţă căreia nu-i scapă nici un contract. Cu alte cuvinte vrea să petreacă majoritatea timpului împreună cu familia, micuţa Gaia şi partenerul ei de viaţă Greg Wise. Actriţa speră să înceapă călătoria înainte de sfârşitul acestui an.

Superman se bate pentru cercetarea medicală

Soarta actorului Christopher Reeve, al cărui nume rămâne iremediabil legat de personajul care i-a adus celebritatea – „Supermen" – a fost, după cum se ştie, extrem de crudă. De peste cinci ani stă ţintuit în scaunul cu rotile, paralizat de la gât în jos, în urma unui tragic accident de călărie. De atunci n-a încetat să spere într-o minune legată de cercetarea medicală în domeniul găsirii unui tratament eficient de refacere a celulelor nervoase. Şi nu a sperat la modul pasiv, ci a susţinut cercetarea medicală mai întâi cu bani din bugetul personal, apoi prin înfiinţarea unei fundaţii. De curând s-a

văzut însă nevoit să se alăture oamenilor de ştiinţă care au protestat vehement împotriva unei decizii a guvernului Statelor Unite care prevede blocarea strângerii de fonduri destinate studierii celulelor (şi modificării lor) în scopul (sau sub pretextul) utilizării acestora în prevenirea şi tratamentul bolilor. Vocile indignate au declarat că această lege va cauza „pagube ireparabile" proiectelor ce vizează noi terapii pentru combaterea multor boli grav handicapante sau mortale.

Steven Spielberg ripostează împotriva discriminărilor

Steven Spielberg nu este doar unul dintre cei mai bine cotaţi regizori de la Hollywood, ci şi un membru important, cu putere de decizie, al Organizaţiei Cercetaşilor Americani. Recent, el a făcut publică intenţia sa de a demisiona din consiliul de administraţie al organizaţiei, deoarece aceasta s-ar face vinovată de discriminare, în sensul că nu acceptă în rândurile sale tineri cu înclinaţii homosexuale. „În ultimii ani, a declarat Spielberg, cercetaşii americani s-au implicat activ şi public în manifestări de discriminare a homosexualilor, fapt care mă întristează profund. Este o adevărată ruşine!"

Fără să fie neapărat un admirator al homosexualilor, regizorul îşi explică această atitudine prin faptul că şi el, având o origine iudaică relativ târziu mărturisită, a avut de înfruntat sau s-a temut uneori de ideea discriminării. Autorul „Listei lui Schindler" (premiul Oscar pentru film şi regie), unul dintre campionii topurilor de box-office, a primit şi din partea cercetaşilor americani cea mai înaltă distincţie – „Eagle Scout" – activitatea sa ca membru în consiliul de administraţie al organizaţiei respective înregistrând deja o durată de 10 ani. Cu toate acestea, e hotărât să nu cedeze nici unei presiuni care ar susţine acţiuni discriminatorii.

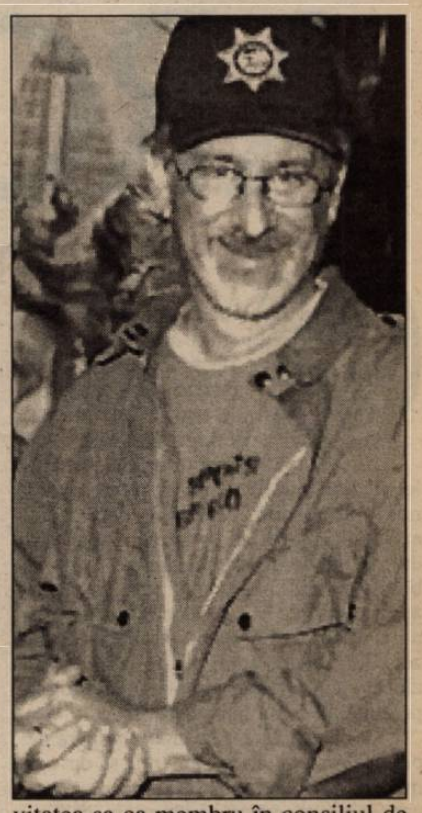

Problema bolnavilor mentali, privită cu înţelegere

Rolurile inspirate din problemele reale şi dureroase ale bolnavilor mentali le-au oferit multora dintre actorii care şi-au asumat această provocare posibilitatea de a da măsura măiestriei lor actoriceşti. A înţelege mai întâi şi apoi a intra în pielea unui personaj care suferă de o boală psihică se pare că nu este la îndemâna oricui. Tocmai de aceea, Asociaţia Pacienţilor cu Probleme Mentale consideră că unele creaţii cinematografice, dincolo de valoarea lor artistică, se constituie într-o pledoarie menită să-i facă pe oamenii sănătoşi – societatea în general – să privească cu înţelegere şi acceptare problemele psihicilor. Aşa se face că această asociaţie a premiat de-a lungul timpului actorii care, prin intermediul rolurilor pe care le-au abordat, au încercat să schimbe mentalitatea societăţii. Cel mai recent premiu i-a fost acordat lui Sean Connery pentru rolul unei persoane cu psihicul marcat de boală, în recentul său film „Finding Forrester". Ceilalţi actori cărora li s-a decernat cu ani în urmă câte un premiu din partea Asociaţiei sunt: Jack Nicholson pentru rolul personajului marcat de obsesii din „As Good As It Gets" (1997), Jim Carrey pentru personajul cu sindrom post-traumatic din „The Truman Show" (1998) şi Robert DeNiro pentru personajul care suferă de atacuri de panică în „Analyse This" (1999).

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

ARGILOTERAPIA

tehnică de tratament milenară

- *„Pământul" – leac împotriva bolilor văzute şi nevăzute*
- *Intervenţie „inteligentă" în vindecare*
- *„Pământ" + regim alimentar cât mai natural!*
- *Argila tratează şi cancere*

Sunt mii de ani, de când mari învăţaţi vorbesc despre virtuţile vindecătoare deosebite, ale argilei. Dar nu numai Antichitatea se folosea de ea, ci în toate epocile, medicii o introduceau în tratarea celor mai diferite boli. Mai mult decât atât, există încă populaţii pe întreg mapamondul, de la triburile amazoniene, până la băştinaşii din Indochina, care nu beau apă din gropile în care o colectează, până nu o tulbură. Am spune, aşadar, că prezenţa diverselor tipuri de argilă în magazinele româneşti de produse naturale reprezintă un semn îmbucurător.

Ce anume face ca banalul bulgăre de pământ (dar nu orice pământ!) să devină medicament? Compoziţia sa chimică, bogată în silicaţi, săruri de aluminiu, caolin, oligoelemente, explică parţial efectele ei curative: antitoxică, antiseptică, bactericidă, antiinflamatorie, cicatrizantă, absorbantă, remineralizantă. Totuşi, adevăratul mecanism prin care acţionează argiloterapia nu a fost elucidat în totalitate – cum ne preciza d-na dr. *Mihaela Dragostin*, medic generalist. Există mai multe tipuri de argile terapeutice: albe, verzi, roşii, galbene, în funcţie de compoziţia lor chimică. Ele trebuie să fie „grase", iar pentru tratamente se cern fin, nu se fierb şi nu se amestecă cu alte produse medicamentoase. Se pot face cure interne sau externe cu argilă şi e bine de ştiut că, indiferent de modul de administrare, aceasta porneşte parcă „teleghidat" spre zona bolnavă, deficitară, intervenind activ în procesul de vindecare.

MIHAELA DRAGOSTIN

Cura internă durează 21 zile şi se împarte în două etape: în primele 7 zile se bea doar „apa de argilă", iar în celelalte 14 zile se consumă „laptele de argilă", adică tot conţinutul, bine omogenizat. După o întrerupere de o săptămână, cura se poate repeta, firesc, la recomandarea medicului şi în dozele stabilite de acesta. De asemenea, e bine ca argiloterapia să fie însoţită de un regim alimentar special şi mai ales de o cură complexă de tratamente naturale. Cele mai multe afecţiuni tratate prin cura internă sunt cele ale aparatului digestiv; alte probleme de sănătate, care intră în aceeaşi categorie, sunt oboseala generală, dermatozele, nevrozele, boli ale rinichilor, sinuzite.

Cura externă (cataplasme cu argilă preparată pentru aplicaţii locale) necesită o pregătire oarecum mai complexă, dar la fel de simplă ca şi cea internă. Modul de aplicare şi ritmul variază în funcţie de afecţiune şi de pacient, cu precizarea că nu e recomandabil să se pună mai multe cataplasme, concomitent. În anumite cazuri (inclusiv în cancere), curele internă şi externă se pot combina, la indicaţia medicului, care stabileşte şi celelalte detalii. În ce priveşte gama de afecţiuni tratate astfel, ea este foarte mare şi nu vom prezenta aici întreaga listă, mai ales că decizia – repetăm – aparţine numai specialistului. Este şi precizarea dr. Mihaela Dragostin, care utilizează de mai mulţi ani şi această tehnică de terapie complementară, domnia sa asigurându-ne că „orice afecţiune poate fi tratată şi prin argiloterapie".

În legătură cu exploatarea virtuţilor terapeutice ale argilei – subiect de interes din ce în ce mai mare – promitem să revenim în numerele viitoare ale revistei „Magazin". Mai amintim aici că (şi) în România există anumite locuri de unde se iau sortimente diferite de argilă, cu adresare către anumite boli. Interesant este şi amănuntul că există sălbăticiuni care se folosesc (instinctiv?) de darurile acestui element natural. Sunt păsări sau ierbivore obişnuite să tulbure apa înainte de a o bea, aşa cum arătam că procedează şi „primitivi" din triburi îndepărtate. Aşadar, e de prisos să ne întrebăm cine, de la ciné a învăţat să se trateze cu ceea ce oferă, natura!

În exclusivitate în revista Magazin

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Cura de dezintoxicare OSHAWA-7

O condiţie iniţială, extrem de importantă, pe care marea majoritate a terapeuţilor utilizatori de tehnici neconvenţionale o pun pacienţilor, o constituie o cură de dezintoxicare premergătoare tratamentului propriu-zis. Există indicaţii diverse, în acest sens, garantate – ca eficacitate – mai ales de seriozitatea cu care bolnavul le urmează întocmai şi toate converg către una şi aceeaşi finalitate: eliminarea toxinelor din organism, pentru a se pregăti terenul substanţelor active naturale, care vor aduce energia şi vitalitatea necesare ţesuturilor şi celulelor aflate în deficit. De la caz la caz, fiecare etapă diferă, în funcţie de vechimea şi stadiul bolii, de tratamentele anterioare, de vârstă, sex şi receptivitatea organismului la metoda propusă ş.a.m.d.

Vă vom prezenta mai jos o cură de dezintoxicare – am spune – celebră, stabilită de dr. Georges Oshawa şi comunicată nouă de prof. Ovidiu Bucişcanu. Este uşor de pregătit, dar nu este simplu de urmat, din cauza deprinderilor noastre alimentare. Terapeutul ne-a precizat însă că, după circa 3 zile,. pacientul (poate fi un bolnav sau o persoană care doreşte să-şi dezintoxice organismul!) se obişnuieşte cu acest regim şi rezultatele se vor vedea rapid. Cura se numeşte OSHAWA-7.

Sunt necesare: o unitate *grâu de sământă* (netratat chimic); o unitate *orez;* 7 unităţi *apă; sare nerafinată,* după gust.

Se fierb 15-20 minute, de preferat în cuptor sau în oala sub presiune. Se consumă mestecând foarte bine, până se transformă în pastă, apoi se înghite. Nu se limitează cantitatea zilnică.

Durata minimă a tratamentului – 14 zile, timp în care nu se consumă nimic altceva şi nu se bea apă, ci ceaiuri de plante (în funcţie de afecţiune, conform indicaţiilor terapeutice). Dacă apare senzaţia puternică de sete, se reduce cantitatea de sare. Ceaiul se bea cu înghiţituri mici. Se mai poate folosi şi apa distilată.

După primele 14 zile, încă 14 zile se vor consuma salate şi sucuri de fructe şi legume stoarse, între două mese de grâu şi orez. Nu se adaugă oţet şi se înghit după ce au fost mestecate bine. Se vor consuma şi ouă fierte, moi, unul pe zi, în alternanţă cu lactate. După aceste 14 zile, se reia primul regim, pentru aceeaşi durată, apoi se reia regimul mixt, repetarea mergând atât cât va fi nevoie, până la vindecare.

Precizări importante: în perioada regimului, pot apărea simptome similare cu cele ale bolilor anterioare, dar ele vor dispărea şi starea de bine se va instala după 5-6 zile; reacţiile negative reprezintă urmarea firească a expulzării toxinelor din organism; medicamentele vor deveni inutile, în cea mai mare parte; se recomandă ca seara, înainte de culcare, să se rezerve 10-20 minute, pentru repetarea unei fraze inductoare a gândirii pozitive, a optimismului şi a relaxării generale; în timpul regimului strict, se recomandă şi tratamentul dr. Koksu – „mestecarea", pe nemâncate, a unei guri de ulei, timp de 20 de minute.

Alimente interzise celor doritori de sănătate

Alcool, cafea, tutun, cacao, ciocolată, zahăr, fasole păstăi, mazăre, usturoi, ceapă, andive, citrice, murături, fragi, căpşuni, gutui, afine, mere, struguri, ceai de tei, cicoare, mentă.

Carne friptă (prăjită), grăsimi (cu excepţia untului proaspăt) în cantitate mică. Condimente şi aromatizante, ţesut conjunctiv (tendoane, şorici, zgârci, răcituri); tot ce conţine sau provine din zahăr.

Repetăm menţiunea că toate aceste indicaţii aparţin dr. G. Oshawa, dar precizăm că, înainte de abordarea oricărui tratament, trebuie consultat un medic sau un alt terapeut specializat în metoda respectivă.

„Alimentele voastre să vă fie medicamente şi medicamentele voastre să vă fie alimente"
(Hipocrate)

Tezaurul farmaciei verzi

Principiul hipocratic enunţat în motto preia de fapt mesajul biblic, al lui Dumnezeu: „Iată, vă dau toată iarba ce face sământă, de pe faţa pământului şi tot pomul ce are rod cu sământă întrînsul. Acestea vor fi hrana voastră." De aici pornind, profesorul ***Romeo Protopopescu*** *din Gherla (Jud. Cluj) a combinat diverse plante medicinale, obţinând preparate cu efecte pozitive uimitoare, în tratamentul a numeroase cazuri, dintre cele mai diferite.*

Şapte zile pentru vindecare

Între cele mai semnificative succese terapeutice, litiaza biliară şi renală au înregistrat un număr de cazuri vindecate mai mare, drept dovadă stând fişele de analize (inclusiv imaginile ecografice) realizate înainte şi după tratamentul d-lui Protopopescu. Acesta este compus din ceaiuri, tincturi şi pulberi de natură vegetală, puternic energizante, cu proprietăţi litontropice (de sfărâmare a „pietrelor" formate în organul respectiv). Tratamentul durează şapte zile, fiind însoţit de o dietă strict naturală: nu se consumă nimic prăjit, copt sau fiert, pâine, alcool, ciocolată, îngheţată, băuturi tip Cola etc.; în schimb, se recomandă lapte direct de la sursă şi nefiert, produse lactate, cu excepţia smântânii şi a brânzei sărate, miere, fructe, salate etc. După cele şapte zile de tratament, se elimină prin scaun calculii, fără a produce bolnavului probleme secundare. Se pot trata astfel şi diskineziile biliare, „fierea leneşă", litiaza fără calculi, noroiul biliar, colecistita, infecţiile veziculare, litiaza coledocină ş.a. Se subînţelege că acest tratament reprezintă o alternativă la intervenţia chirurgicală.

Pădurea „tratează" tuberculoza!

O altă categorie de maladii grave vindecate cu ajutorul preparatelor pe bază de plante o constituie cele ce afectează aparatul respirator. Astmul bronşic, TBC-ul pulmonar, emfizemul pulmonar şi altele se vindecă după aproximativ şase luni, dar crizele de tuse şi sufocările încetează după numai trei zile de la începerea tratamentului. Acesta este compus dintr-un ceai, o tinctură şi grăsime animală, puternic energizate, care conţin vitamine, săruri minerale, plante de pădure (muguri, flori, frunze, fructe şi scoarţe) bogate în „fitoncide" (emanaţii ale stejarilor şi mestecenilor, ce conţin glicozide, cetone, aldehide, considerate antibioticele pădurii, deoarece distrug microbii, inclusiv bacilul Koch – al tuberculozei). Tratamentul se recomandă bolnavilor de orice vârstă, deci şi copiilor foarte mici afectaţi de această maladie, din nou foarte răspândită în România.

Pe lângă bolile hepato-biliare, renale şi ale aparatului respirator, pe care le-am amintit mai sus, produsele utilizate de d-l R. Protopopescu au dat rezultate deosebite şi în alte afecţiuni grave, cum sunt adenomul şi cancerul de prostată sau ulcerul varicos (vindecabil în circa 14 săptămâni). Domnia sa ne-a precizat că preparatele sunt obţinute exclusiv din plante, au brevet OSIM şi omologare de la Ministerul Sănătăţii şi nu au dat efecte adverse ori contraindicaţii.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei IONESCU AURELIA din comuna Vidra, judeţul Ilfov

Aşa cum am mai arătat în unele articole precedente, soţul unei persoane decedate are, alături de alte categorii de succesori (rude sau legatari), un drept special de moştenire asupra unei cote din averea defunctului.

Probleme privind dreptul la moştenire al soţului supravieţuitor

În urma decesului unuia dintre fraţii dv., soţia acestuia şi, respectiv, fiica au moştenit, pe cote părţi, întreaga sa avere mobilă şi imobilă.

Având în vedere faptul că în patrimoniul defunctului dv. frate se afla şi o cotă indiviză din dreptul de proprietate asupra terenurilor la care vă referiţi, prin efectul succesiunii, soţia şi fiica acestuia au devenit, alături de dv. şi de ceilalţi fraţi, coproprietare ale terenurilor.

Numai în cazul în care fratele dv. ar fi decedat anterior părinţilor săi, fiica acestuia ar fi venit la moştenirea bunicilor alături de dv. şi de ceilalţi fraţi, şi ar fi moştenit singură cota-parte din terenuri, cu excluderea soţiei fratelui dv.

În cazul dv., dacă doriţi să ieşiţi din indiviziune cu privire la aceste terenuri, toţi coproprietarii trebuie să fie prezenţi în faţa notarului public pentru a-şi manifesta acordul. Prin urmare, notarul public a procedat corect atunci când v-a pus în vedere faptul că este necesară prezenţa şi acordul cumnatei şi nepoatei dv., în calitate de coproprietare.

Împrejurarea că numai cumnata dv. se foloseşte de o parte din pământul fratelui dv. decedat, în timp ce fiica acesteia este căsătorită şi locuieşte în altă localitate, nu afectează în nici un mod dreptul de coproprietate pe care acestea îl au asupra terenurilor, drept dobândit, aşa cum am arătat, prin efectul moştenirii.

În aceste condiţii, cumnata dv. este de asemenea îndreptăţită să solicite, de la asociaţia în care este înscris terenul, cota parte din produsele care s-ar fi cuvenit soţului ei, respectiv fratelui dv.

În concluzie, dacă doriţi o rezolvare amiabilă a situaţiei, în sensul evitării unui proces de partaj, vă sfătuim să chemaţi în faţa notarului public, alături de fraţii dv. şi pe soţia şi fiica fratelui decedat şi să le recunoaşteţi drepturile dobândite prin succesiune.

Av. DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

– *Tăticule, câte grade are un cerc?*
– *Uită-te pe etichetă! Găseşti sigur scris acolo!*

Doi trecători s-au adăpostit de ploaie sub un balcon.
– *Crezi că se opreşte ploaia asta?*
– *Sigur! Până acum toate ploile s-au oprit!*

Soţul intră într-o librărie şi cere ultimele noutăţi editoriale. I se oferă un dicţionar enciclopedic dar el ripostează:
– *Nu, mulţumesc, nu am nevoie de dicţionar! Nevastă-mea ştie totul!*

–De ce ai cumpărat puiul ăsta de papagal?
– *Vreau să mă conving că trăieşte 300 de ani, cum mi-a spus vânzătoarea!*

Într-un restaurant din Londra un client dă pe gât pahar după pahar.
– *Nu ştiţi că în Anglia mor anual zeci de persoane din cauza alcoolismului?*
– *Eu sunt belgian!*

PAR(anormale) de ToPAN

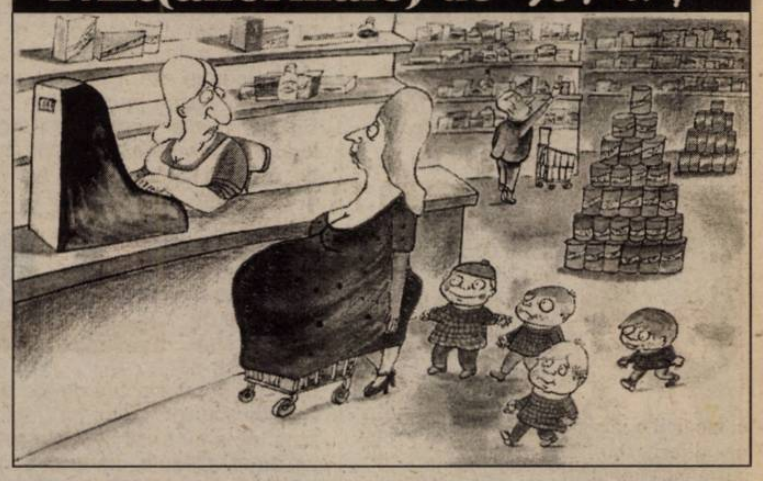

Verificaţi-vă cunoştinţele

TRENURI

1) Cine şi când a construit prima locomotivă cu abur din lume şi pe ce traseu a fost folosită?

2) Când şi unde s-a construit, în ţara noastră, prima locomotivă cu abur?

3) Când au apărut primele vagoane-restaurant ale trenurilor?

4) Cine a scris romanul „Crima din Orient Expres"?

5) Cine a pictat, în jurul anului 1862, tabloul „Compartimentul de clasa a treia" aflat la Muzeul Metropolitan – New York?

6) Cine a compus, în 1952, şlagărul „Pleacă-n zori un tren..."?

7) Care au fost cei doi mari actori de cinema care s-au înfruntat în filmul „Ultimul tren din Gun Hill"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Cel mai mare sistem de peşteri din lume este Mammoth Cave-Flint Ridge System (Peştera Mamutului – Sistemul de peşteri Flint Ridge) din partea de est a Statelor Unite – Statul Kentucky. 2) Prima peşteră electrificată din ţara noastră a fost Peştera Muierii din masivul Parâng, în cheile râului Galbenul din Oltenia. 3) Ciclopul canibal din mitologia greacă locuind într-o peşteră de lângă muntele Etna se numea Polyphemos. El a fost îmbătat şi orbit de Odysseus care a câştigat astfel libertatea sa şi a tovarăşilor săi. 4) Creatorul biospeologiei este savantul român Emil Racoviţă (1868-1947). 5) Poezia „În peşteră" a fost scrisă de Panait Cerna (1881-1913). 6) Tabloul „Madona în grotă" a fost pictat de Leonardo Da Vinci (1452-1519). 7) Muzica şi libretul operei Tannhäuser aparţin lui Richard Wagner (1813-1883).*

Poşta cititorilor *Mulţumim din nou cititorilor pentru cuvintele pline de căldură şi publicăm numele celor care au trimis scrisori cu răspunsuri corecte pentru rubrica din 12 iulie cu tema „Meşteşuguri şi meşteşugari".*

– 7 răspunsuri corecte: Elena Ispas – *Piatra-Neamţ;* Maria Besciu – *Bucureşti şi* prof. Marin Ştefan – *Şimleu Silvanei.*

– 6 răspunsuri corecte: Maria Iova – *Constanţa;* Florentina Gorea – *Topliţa şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 5 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu – *Bucureşti.*

Aşteptăm şi sugestii privitoare la rubrică. (Irina Stoica)

ŞAH — ALBUL (MUTĂ ŞI) CÂŞTIGĂ

KUBBEL - 1925

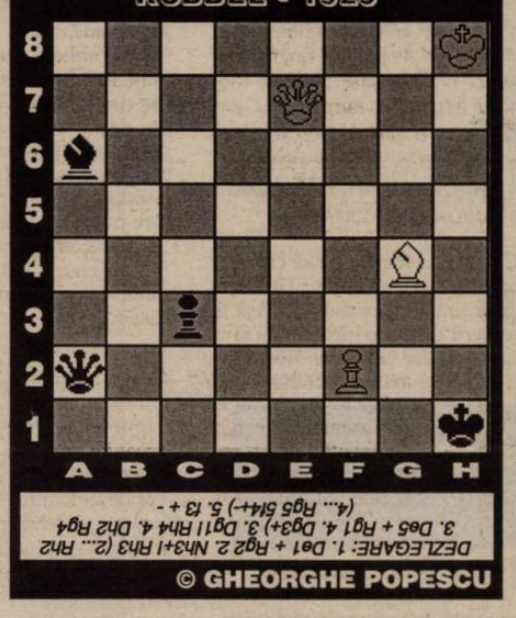

DEZLEGARE: 1. De1 + Rg2 2. Nh3+! Rh3 (2... Rh2 3. De5 + Rg1 4. Dg3+) 3. Dg1! Rh4 4. Dh2 Rg4 (4... Rg5 5!4+-) 5. f3 + -

© GHEORGHE POPESCU

PERSPICACITATE

Ce drum să aleg?

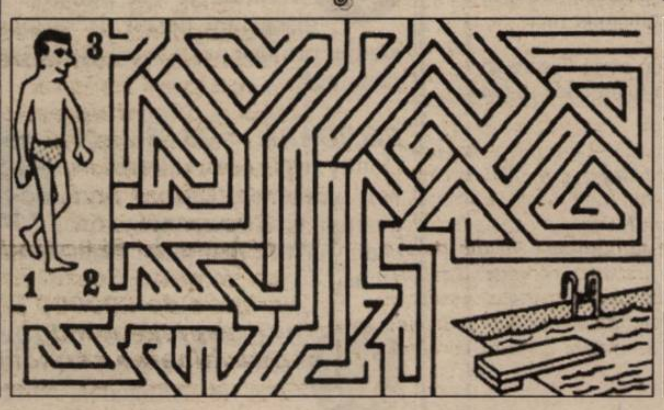

Înotătorul doreşte să-şi aleagă drumul spre piscină. Din cele trei posibilităţi, dv. ce i-aţi recomanda? (Gh.R.)

SOLUŢIA: Drumul cu numărul 1.

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„VOLTE"

PICANTĂ / RISIPITOARE		URECHEAT / CAFEA FALSĂ		RUŞINOASĂ / CAVALERI		CAST! / DESFIINŢAT!		BIDIVII / PROFET		MICŞORĂRI / CRUSTACEE
FIR SINTETIC / GRUP	→						CAPITALĂ ARABĂ	→		
	→								CUPRU / VENITĂ LA START	
UNIT! / DIN ROMA!	→		FLUVIU / DAT GREŞ	→			VAS / APLOMB	→	↓	
	→	DEZINFECTANT / POTENT	↓				↓			DIN CEAŢĂ!
E O EA / ALIATĂ	→	↓		LOC DE MUNCĂ / LOC DE TRAS	→				↓	
	→			↓	ALIFIE / COMPANIE SONORĂ	→		INSTRUMENT / SAU	→	
STRĂMOŞI / GONACI	→				↓	DORIT / SERBĂRI ROMANE	→	↓		LICHID
	→					↓	CURĂ!	→	DIN MODĂ!	↓
TELE! / FIRETURI	→		BUNĂ LA SPĂLAT	→				VĂRF	→	↓
	→						BUNĂ LA SPĂLAT	→		

Dezlegarea integramei ***„ANIMA"***

Orizontal: N - A - I - O - C - S - PARLAMENTARI - TEIS - LORZI - ZICATOARE - GO - OT - RANA - ALO - ANIMOZITATE - AFINE - ACE - A - PLITA - P - ILAR - IC - URIC - INS - ESANTIOANE - U - TROIAN - ORAR - FIER - DIADEMA.

Opt diferenţe

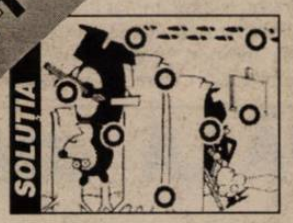

SOLUŢIA

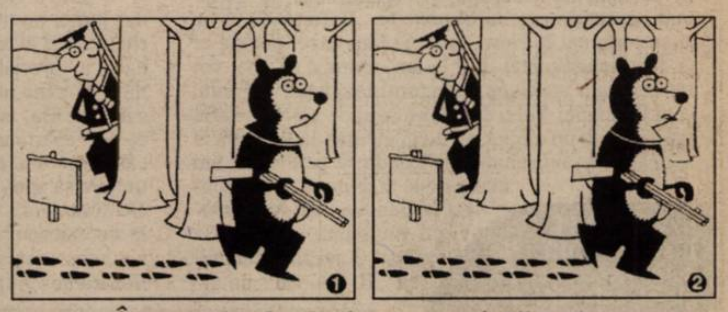

Între cele două desene există opt mici diferenţe grafice şi vă invităm să le identificaţi. (Gh.R.)

Eucaliptul

SANDA VIOŞEREANU din Bucureşti. Planta tânără de eucalipt este atractivă prin frunzele albăstrui care, la strivire, emană o aromă distinctă, plăcută. Există aproximativ 130 de specii arboricole de eucalipt de talie înaltă, această plantă dezvoltându-se sub forma unui arbust lemnos, cu o creştere rapidă. Există însă şi soiuri tratate şi adecvate dimensiunilor unei plante de apartament. În condiţii de cameră, înfloreşte cu totul excepţional, primăvara sau vara. Florile sunt alb-gălbui şi parfumate, ca întreaga plantă de altfel.

Ca plantă de apartament, cel mai bine îi merge dacă este amplasat în camere cu fereastre sudice sau sud-estice. Soarele direct este bine suportat. Iarna, dacă vrem să reziste, are neapărată nevoie de un spaţiu răcoros. Suportă rezonabil curentul de aer, iar în privinţa pământului, poate fi de grădină, dar nu prea argilos sau calcaros, pentru că în aceste condiţii, creşterea este mult îngreunată, iar culoarea frunzelor virează spre roşcat. Eucaliptul nu e uşor de înmulţit. Seminţe de la propria plantă ţinută în apartament sunt aproape imposibil de obţinut de vreme ce eucaliptul nu prea înfloreşte în casă; în sere, însămânţarea se face primăvara în lădiţe cu amestec de nisip şi frunze. Răsadurile cresc foarte lent, repicarea lor făcându-se abia după un an de la însămânţare. Metoda înmulţirii prin butaşi este şi ea destul de pretenţioasă deoarece aceştia trebuie mai întâi trataţi cu anumite substanţe.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

În ceea ce priveşte îngrijirea, se udă moderat din primăvară până în toamnă şi foarte puţin iarna. Pulverizarea plantei nu este absolut necesară. Se aplică soluţii de fertilizare de 2-3 ori în lunile de vară. Ciupirea plantei tinere este necesară pentru formarea tufei şi menţinerea unei talii mici. Întreaga plantă conţine uleiuri eterice, motiv pentru care planta se foloseşte în industria farmaceutică pentru obţinerea de uleiuri aromate care ajută la calmarea acceselor de tuse, bronşită şi astm. Planta în sine însă, ţinută în cameră, nu are acest efect, pentru că parfumul ei nu se simte decât prin ruperea sau strivirea frunzelor sau ramurilor. *(A. Popescu)*

În săptămâna care s-a încheiat au debutat două evenimente sportive care ţin trează atenţia iubitorilor de sport: campionatul intern de fotbal şi campionatele mondiale de atletism de la Edmonton. Voi începe cu afacerea noastră, fotbalul.

SPORT FLASH

CRAIOVA, FOC DE PAIE? Prima etapă s-a consumat cu oarece surprize, ca la orice început de campionat. Prima, ar fi victoria la scor a Universităţii Craiova, formaţia care se afla într-o degringoladă aproape comică, dacă ar fi să amintesc doar circul de săptămâna trecută intitulat „pupat toţi piaţa endependenţi", avându-i ca protagonişti pe Neţoiu şi compania. După ce se punea problema jocurilor echipei din Bănie pe stadionul „Lia Manoliu" (!), iată că piesa a luat sfârşit, oltenii au jucat unde le este locul şi au reuşit să-i zdrobească pe cei de la Gloria Bistriţa. O altă surpriză ar fi victoria la un scor de *forfait* a nou promovatei Sportul Studenţesc. Alb-negrii le-au administrat petroliştilor o lecţie de neuitat, dar victoria asta nu ştiu pe seama cui să o pun, pe seama poftei de joc a studenţilor sau pe faptul că „lupii galbeni" nu s-au trezit încă din somnul vacanţei. Oricum, ambele surprize nu pot fi decât simple focuri de paie ajutate de canicula de afară şi atât. Echipele serioase au obţinut rezultate scontate, poate cel mai valoros dintre ele fiind reuşit de Rapid, un 3-0 în faţa noii promovate, UM Timişoara. Steaua, Dinamo, în tonul obişnuit, victorii clare. Dinamo acasă cu Ceahlăul (3-1), Steaua, la limită, 1-0 pe stadionul din Bacău. Cam ăsta a fost începutul de campionat, prima etapă, din care mai putem reţine un singur fapt, şi anume că Vascko şi-a rupt piciorul. Aşa, ca să înceapă cu stângul campionatul.

ATLETISM À LA EDMONTON. Săptămâna trecută au început la Edmonton campionatele mondiale de atletism. Am văzut deocamdată calificări şi câteva finale. Motanul „Miaurice" Green şi-a văzut de treabă şi, luând-o mai încet din calificări, a ajuns în finală duminică noaptea, unde s-a impus în faţa unui Montgomery şi Ato Boldon puşi pe fapte mari. O premieră a constituit-o tripla obţinută de Rusia în întrecerea de 20 km marş, sportivii ruşi ocupând cele trei trepte ale podiumului, pentru prima oară în istoria probei. O descalificare surprinzătoare a reuşit Eunice Barber la heptatlon. După primele două probe ea conducea detaşat pentru a o face fiartă în proba a treia, aruncarea greutăţii, unde a ratat toate cele trei încercări (!), ieşind din concurs. Dar cea mai mare gafă a acestei ediţii a constituit-o admiterea, fie chiar şi numai la calificări (cum, pe ce criterii, prin ce mijloace?) a unui sportiv (!) de 150 de kilograme în proba de 100 m plat, alături de marii atleţi ai momentului. Insul era din Samoa şi apariţia lui la startul cursei de 100 m este cea mai penibilă întâmplare de până acum. Poate că mâine o să vedem o fată din Alaska la proba de săritură cu prăjina şi un tractorist din Maine la proba de ştafetă.

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

13 – 19 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Nimic nou în constelaţia dv., totul decurge normal şi nici o peripeţie nu vă va tulbura liniştea sufletească. Situaţia financiară stagnează la aceleaşi cote medii.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară cunoaşte o ascensiune promiţătoare şi s-ar putea ca spre sfârşitul săptămânii să primiţi bani sau o veste bună despre nişte „foşnitori".

GEMENI (22.05-21.06): După alura curbei afective, se pare că s-ar putea ivi unele probleme în relaţiile din cuplu. Pe de altă parte, miercuri sau joi primiţi bani.

RAC (22.06-22.07): Soarele şi Luna sunt în relaţii bune, în consecinţă totul şi toate vă merg din plin. Duminică veţi primi o veste foarte bună de departe.

LEU (23.07-22.08): Curba psihicului prezintă meandre nefavorabile şi s-ar putea să aveţi disensiuni destul de serioase în mediul profesional. Cenzuraţi-vă temperamentul!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Două veşti contradictorii vă vor umple săptămâna. Ştirea pozitivă vine dinspre zona financiară, iar cea mai puţin bună de la serviciu.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Caracteristica acestei perioade pare să fie seninătatea. Nimic nu vă poate tulbura optimismul cu care priviţi viaţa. Nu abandonaţi această stare.

SCORPION (23.10-21.11): Cea mai remarcabilă curbă astrală este cea a afectivităţii. Se pare că toate problemele sentimentale îşi vor găsi răspunsurile cele mai adecvate.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Poziţia pe care o are Jupiter faţă de Soare sugerează faptul că veţi lua o decizie înţeleaptă şi promptă. De altfel, circumstanţe vă obligă să reacţionaţi cât mai energic.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară şi cea a psihicului cunosc un declin accentuat, deci se impune să fiţi foarte atent când duceţi mâna la buzunar.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Se pare că, din punct de vedere financiar, lucrurile nu merg deloc pe roate. Vă cam apasă datoriile şi deocamdată nu se întrevăd soluţii.

PEŞTI (19.02-20.03): Venus vă ocoleşte, ba chiar vă sfidează, aşa că ar fi bine să vă călugăriţi săptămâna asta. Financiar vorbind, nu vă mai faceţi iluzii.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII: *George Enescu, Traian Vuia, Constantin Brâncoveanu, Emil Prager;* John Galsworthy (Nobel literatură 1932), Napoleon Bonaparte, Pieter Paul Rubens, Alfred Hitchock, Bill Clinton, Robert Redford, Madonna. *(P.I.)*

Mini-interviul săptămânii

«Mi-a fost tare dor de România»

„Destinat geniului" (Daily Telegraph), comparat cu „Paganini însuşi" (Göteborg Musik) şi considerat ca având „statut de superstar", Maestrul Eugen Sârbu este unul dintre cei mai mari violonişti ai lumii, figurând în prestigiosul „Oxford Dictionary of Music" – singurul violonist român căruia i s-a rezervat această onoare alături de George Enescu. Aflat din nou la Bucureşti pentru câteva zile, marele nostru violonist şi-a găsit timp pentru a dezvălui cititorilor revistei ***Magazin*** *câteva lucruri mai puţin cunoscute din strălucitoarea sa carieră.*

– Stimate Maestre Eugen Sârbu, aţi cântat la Muzeul Metropolitan din New York pe una din cele mai celebre viori din lume, „Il Cannone", construită de faimosul Guarnieri del Gesù şi pe care a cântat Paganini...

– Prima oară când am cântat pe vioara lui Paganini, făcută de Guarnieri del Gesù în 1742, a fost o emoţie indescriptibilă. Faptul că puneam degetele pe aceleaşi locuri unde le punea Paganini... În plus, nu ştiu, este o vioară extraordinară, de o potenţă nemaiîntâlnită. Am avut ocazia să cânt pe ea în 1978, când am câştigat Concursul *Paganini* la Genova. În 1994 s-a organizat la Muzeul Metropolitan o expoziţie unică, prezentând, cu ocazia aniversării lui Guarnieri del Gesù, cele mai importante viori ale lui. Şi conducerea Muzeului, şi organizatorii nu aveau însă acceptul oraşului Genova ca „Il Canone" să fie şi ea prezentă la New York. Şi fără ea, expoziţia ar fi fost incompletă! Eu le-am promis că mă voi interesa, am vorbit cu Directorul Fundaţiei *Paganini* şi al Fundaţiei *Tursi* din Genova unde vioara se află păstrată sub un clopot de sticlă incasabilă şi păzită zi şi noapte. L-am sunat de la Londra şi pe Primar, am luat a doua zi avionul şi am zburat la Genova. Am luat prânzul împreună cu ei şi la sfârşit ...aveam acceptul ca „Il Canone" să fie adusă la New York. Condiţia a fost ca eu să cânt pe ea în concertul de închidere al expoziţiei. Ceea ce am şi făcut. Pentru mine era o mare onoare. Aşa a fost să pot rezolva un lucru de mare importanţă şi pentru Muzeul Metropolitan, dar şi pentru vioara lui Paganini, care până atunci nu trecuse Oceanul...

Interlocutor:
EUGEN SÂRBU, violonist,
Director de Onoare al Orchestrei Naţionale Radio-România

– Dumneavoastră cântaţi pe un Stradivarius datând din 1729...

– Este o vioară minunată, una din cele mai bune din lume, nu numai din punctul de vedere al sonorităţii, ci şi al lutieriei. Este într-o condiţie excepţională, în special lacul, care este cel orginal. Vioara mea de până atunci fusese un Tomasso Balestrieri, care, tot aşa, avea un sunet extraordinar şi se spune că ar fi aparţinut lui Fritz Kreisler. Însă în momentul când mi s-a arătat acest Stradivarius din 1729, trebuie să spun că senzaţia pe care am avut-o a fost că mi-am găsit vocea. S-a întâmplat la Londra, eram în trecere venind din America de la un turneu, şi mi s-a adus vioara la aeroport pentru un sfert de oră. Mai cântasem pe alte viori, care mi se împrumutau pe câteva luni, inclusiv ale lui Guarnieri, dar nu fusesem aşa de încântat. De data aceasta însă mă identificam cu ea.

– Cum reuşiţi să vă împărţiţi timpul între Londra şi toate ţările în care faceţi turnee? Veniţi des în România?

– Publicul românesc ştie că timp de 20 de ani, între 1970 şi 1990, eu nu am venit în ţară. Am fost într-un fel de exil în Statele Unite. Şi mi-a fost foarte dor de România. La un moment dat pierdusem speranţa că voi cânta din nou publicului românesc pe care îl iubesc atât de mult. Şi minunea s-a întâmplat şi după '90 încerc să recuperez timpul pierdut în care n-am avut şansa de a cânta românilor mei.

– Vă este dor de Pietrari?

– Enorm. Şi trebuie să vă spun că în fiecare an când vin în ţară mă duc acolo, în locul unde m-am născut.

Pentru cititorii revistei „Magazin", cele mai calde urări, de la unul cititor al acestei reviste,

– Sunteţi un om extraordinar de modest. Cum vă bucuraţi împreună cu publicul de succesul pe care îl aveţi de fiecare dată?

– Pentru mine faptul de a împărtăşi bucuria şi frumuseţea muzicii cu publicul este un privilegiu. Şi îi voi fi mereu dator tatălui meu pentru aceasta. El este un mare pasionat al viorii – nu am întâlnit pe cineva mai pasionat decât el. Ne cânta la vioară când eram mic iar eu stăteam ore în şir ascultându-l. La un moment dat i-am cerut vioara. Şi el a fost impresionat că nu am produs scârţâituri, am produs sunete. Şi atunci m-a dat la vioară. Şi trebuie să vă spun că exact atunci, în primele clipe când am atins vioara, ştiam că asta voi face.

– Ce vă supără cel mai mult pe lumea aceasta?

– Perfidia şi lipsa de sinceritate.

– Şi ce vă face cel mai fericit?

– Muzica.

MIHAELA DOROBANŢU

SEMNALELE PISICII NEGRE. Nu este vorba aici de o pisică obişnuită despre care se zice că ne-ar putea aduce ghinion ci despre o specie misterioasă de jaguar supranumită „tigrul negru". Aflat la grădina zoologică din Belize, acest animal are o caracteristică aparte. Când lumina soarelui i se reflectă pe blană, aceasta îşi dezvăluie contururile cunoscute ale speciei. Născută într-o grădină zoologică din Texas, „pisica" a fost oferită celui din Belize pentru a atrage atenţia asupra ameninţării acesteia cu dispariţia, datorită braconajului. *(I.S.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Chirurgie... pe Internet
- Trecutul văzut din sateliţi
- Armistiţiul om-natură nu poate fi garantat de ştiinţă
- Femina club
- Vacanţele, prilej de călire a organismului
- Muzeul Matisse
- Peştera Topolniţa – o lume a misterelor
- Mumiile tatuate din Kabayan
- Întâmplări adevărate
- Starurile sub soarele fierbinte de la Hollywood
- „Apa vie" – secretul longevităţii
- Horoscop
- De vorbă cu avocatul casei.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Jud. Teană
MUREŞ
TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 534 • ANUL XLIV • 16 AUGUST 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 33 (2284)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

16 AUGUST

1897 Este inaugurată galeria „Tate" din Londra.

1977 Elvis Presley moare la conacul său Gracelands, în urma unui atac de inimă.

S-a născut în această zi

1958 Cântăreaţa de muzică pop Madonna (Louise Veronica Ciccone).

VACANŢA
prilej de călire a organismului

«APA VIE»
secretul longevităţii

MUMIILE
tatuate din Kabayan

TRECUTUL
văzut din sateliţi

femina club

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele genialului de la Hobiţa: „Sculptură pentru orbi" (marmură, 1916(?) – Muzeul de Artă, Philadelphia)

STARURILE
sub soarele fierbinte... de la Hollywood

Adormirea Maicii Domnului

o mare sărbătoare a creştinătăţii

Pietá (Durere) este una din cele mai renumite sculpturi de grup, în marmură, a lui Michelangelo Buonarroti, finalizată în anul 1500. Maestrul a surprins relaţia omenească dintre Fecioara Maria şi Fiul Său în clipele de după Răstignire, când moartea efemeră a lui Iisus, urmată de Înviere, avea să pecetluiască naşterea celei mai răspândite religii a lumii, creştinismul. Grupul statuar se află în capela omonimă a bazilicii Sf. Petru de la Vatican. (P.I.)

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Chirurgie... pe INTERNET

Norii şi EFECTUL DE SERĂ

Când temperatura apei creşte în Pacificul de Vest, norii – în special Cirrus – se retrag. Specialişti ai NASA şi ai Institutului de Tehnologie Massachusetts explică de ce rolul norilor este esenţial în efectul de seră. Ei captează razele infraroşii şi reîncălzesc atmosfera terestră. Cu cât stratul lor e mai subţire, cu atât infraroşiile evadează în spaţiu, generând răcirea atmosferei.

Acest fenomen ar putea reduce cu două treimi răcirea climei, care va surveni dacă procentul de bioxid de carbon va atinge – foarte probabil – dublul celui de la sfârşitul secolului al XVIII-lea. Altfel spus, iată civilizaţia superindustrializată şi reversul... medaliei.

(A.N.P.)

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

CARELE DE FOC
ale lui Vangelis

Vangelis, muzicianul născut în 1943 la Volos, mic port pe coasta estică a Greciei, este un nume arhicunoscut iubitorilor de muzică electronică instrumentală, un părinte al muzicii numite New Age. Acest lucru a făcut-o, probabil, pe Daniela Caraman Fotea, cunoscut om de radio, să scrie o carte dedicată artistului grec, intitulată, printr-o aluzie la piesa lui Beckett, *„Aşteptându-l pe Vangelis"* şi tipărită la Editura Muzicală.

Prima observaţie care îmi vine în minte este că biografia dedicată lui Vangelis este rodul unei iubiri. Iubire platonică faţă de muzica lui. Dar şi faţă de personalitatea sa. Aflăm, astfel, că familia Papathanassiou şi-a botezat fiul cel mare Evanghelos şi nu e cu totul întâmplător că băiatul a devenit artist, câtă vreme provenea dintr-o familie de artişti. Tatăl lui, Ulysses, era pictor, iar mama lui, pictoriţă, şi ea era o foarte bună cântăreaţă. Asta explică debutul lui precoce. La 12 ani cântă jazz, iar la 17 ani îşi făcea, după moda timpului, o formaţie. Dar la acea vreme, Vangelis era încă departe de ceea ce avea să devină. Totuşi Vangelis are primul succes mondial cu piesa prelucrată de el după un coral scris în secolul al XVII-lea de Johann Pachelbel, şi interpretată în limba engleză, de Demis Roussos. Piesa se numea *Rain and Tears* şi a făcut înconjurul planetei. Când apare albumul *End of the World,* ideea impusă de Vangelis era clară: muzica formaţiei lui avea să fie un folk bizantin de largă circulaţie , păstrând însă identitatea culturală. În 1969, albumul *It's Five O'clock*, succes scontat. În paralel începe colaborarea cu regizori pentru realizarea unor coloane sonore. De aici avea să iasă reputaţia şi noul destin al lui Vangelis: muzica instrumentală, în care putea experimenta şi explora noi tărâmuri sonore, după ce îşi aflase libertatea financiară de pe urma trupei Aphrodite's Child. Primeşte un contract în Anglia, de la RCS pentru patru albume. Cu banii primiţi îşi cumpără un studio şi începe să compună muzica lui. Îşi cumpără şi un Korg 400, un sintetizator electronic de sunete. Vangelis se va dedica claviaturilor. Tot mai multe în studioul său Nemo, tot Zamaha. O primă reuşită, *Heaven and Hell.* Apoi muzică pentru un film intitulat *La Fete Sauvage.* O bagatelă pentru el. „Când scriu muzică de film, inspiraţia îmi vine uşor, de la subiect şi imaginea vizuală. Ideile îmi vin firesc din tot ce mă înconjoară; absorb experienţa vieţii şi scriu. Totul poate deveni sursă de inspiraţie pozitivă sau negativă: natura, oraşul, alte muzici sau pur şi simplu culorile sonore ale computerului meu". Marea lovitură pentru muzica lui Vangelis avea să fie însă *Chariots of Fire (Care de Foc)* filmul lui Puttnam, încununat cu premii. Coloana sonoră compusă de Vangelis avea să-l consacre, iar dedicaţia avea să fie reprodusă pe toate coperţile discului: „Mi-au plăcut întotdeauna Olimpiadele. Apoi am dorit să dedic muzica tatălui meu, Ulysses. Născut în 1900, era un adevărat atlet şi sprinter de valoare; iubea alergarea şi avea recordul de 11 secunde pe suta de metri. Făcea sport cu plăcere; casa copilăriei mele era plină de trofee şi medalii". În 1992, o nouă peliculă, *1492, The Conquer of Paradise* şi o nouă coloană sonoră semnată Vangelis.

Ultimul album Vangelis pe care l-am ascultat a fost cel din 1995, numit *Foros timis son Greco* (Un omagiu lui El Greco) în care sunt prezenţi, vocal, tenorul grec Konstantinos Paliatsares şi soprana Montserrat Caballe. Vangelis a scris muzica gândindu-se la similitudinile din destinul lui şi al marelui pictor grec: amândoi au trăit în exil, amândoi şi-au semnat opera cu pseudonim. Şi apoi, pentru amândoi, ca şi pentru orice creator, rămâne valabilă zicala: „singura armă împotriva timpului este arta".

GEORGE CUŞNARENCU

Intenţionăm ca, în viitorul apropiat, această pagină să fie dedicată exclusiv problemelor tinerilor: viaţa sentimentală şi sexuală, erotism, senzualitate, dileme ale cuplului tânăr, maternitate, igienă sexuală, compatibilitate şi incompatibilitate astrologică etc.

AŞTEPTĂM CU INTERES SCRISORILE EXPEDIATE PE ADRESA REDACŢIEI PENTRU A INTRĂ ÎN DIALOG DIRECT CU DUMNEAVOASTRĂ.

ŞTIRI pe bandă rulantă

MARIAH CAREY a înregistrat al optulea No. 1 în *Billboard Hot Dance Music/Club Play* chart cu single-ul *„Loverboy"*, de al cărui succes sunt „vinovaţi" şi celebrii remixers *David Morales* şi *MJ Cole* care au făcut imposibilul pentru ca *„Loverboy"* (care pentru mine este, totuşi, cam subţirel...) să ajungă în vârf... *Morales*, deţinătorul unui *Grammy*, colaborează cu *Carey* de câţiva ani, aducându-i acesteia infuzia de black music evidentă în special de la despărţirea solistei de *Tommy Motola*, soţul ei, boss la *Sony Music*...

LISA STANSFIELD, poate cea mai bună solistă britanică de soul, are un nou album la activ, scos tot de casa *Arista Records U.K.* – *„Face Up"*.

Albumul conţine melodii scrise de *Stansfield* şi de *Ian Devaney* (soţul ei şi liderul bandului cu care cântă *Lisa*), producători fiind tot ei... Fanilor solistei le recomand să viziteze şi site-ul *Lisei*: www.lisa-stansfield.com.

NEIL DIAMOND a lansat noul său album *„Three Chord Opera"* pe 24 iulie, sub semnul casei *Columbia. Diamond* este autorul textelor şi muzicii, acest fapt întâmplându-se pentru prima dată de la acel *„Serenade"*, din 1974, care a ajuns No. 3 în *Billboard album chart* şi a propulsat un single de mare success – *„Longfellow Serenade"*. *„Three Chord Opera"* a fost produs de *Alan Lindgren* şi *Peter Asher*, cei doi activând ca duet (*Peter and Gordon*) la finele anilor '60. Noul album conţine 12 compoziţii: *„I Haven't Played This Song in Years"*, *„Don't Look Down"*, *„I Believe in Happy Endings"*, *„At the Movies"*, *„Midnight Dream"*, *„You are the Best Part of Me"*, *„Baby Let's Drive"*, *„My Special Someone"*, *„A Mission of Love"*, *„Elijah's Song"*, *„Leave a Little Room for God"*, şi *„Turn Down the Lights"* şi este o continuare CD-ului din 1998 – *„As Time Goes By: The Movie"*, locul 31 în ***The Billboard 200***. Vă mai recomand *„Tennessee Moon"* (orientat spre country, locul 3 în *Billboard*) şi setul *„12 Greatest Hits, Vol. II"* (Number One).

BARBRA STREISAND cu *„Timeless"* (pentru *Fox Television*) şi *Bruce Springsteen & the E Street Band* cu *„Live in New York City"* (pentru *HBO*) sunt primii pe lista nominalizaţilor ediţiei din acest an a *Emmy Awards*, fiind citaţi fiecare la şase categorii. Printre nominalizaţi îi mai regăsim pe *Andrea Bocelli* cu *„Statue Of Liberty Concert"*, *Charlotte Church*: *„Live from Jerusalem"* (pentru *„outstanding classical music-dance program"*), *Kenneth „Babyface" Edmonds*, *Al Green*, *Elton John*: *„One Night Only – Greatest Hits Live"*... Gala va avea loc pe 16 septembrie iar categoriile premiate sunt în număr de 83!

ÎN ATENŢIA CITITORILOR

În urma mai multor scrisori sosite la redacţie prin care cititorii noştri solicitau o rubrică de anunţuri matrimoniale răspundem favorabil publicând anunţuri de acest tip. Preţul unui anunţ de maximum 20 de cuvinte este de 100.000 lei. Plata se face fie la sediul redacţiei revistei „Magazin" din Casa Presei Libere, et. 4, corp C, serviciul contabilitate-casierie, fie prin mandat poştal trimis pe numele Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1 - Bucureşti.

Anunţurile trebuie să aibă o formulare decentă.

În ciuda tuturor zvonurilor potrivit cărora albumul de anul trecut – *„Bloodflowers"* – va fi ultimul pentru ***THE CURE,*** iată că *Robert Smith* şi echipa se află din nou în studio, înregistrând două piese noi care vor fi incluse pe albumul de greatest hits programat să apară spre finele acestui an la casa *Elektra*. Fanii vor putea urmări evoluţia lucrului direct online la *www.thecure.com*.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

cronica săptămânii

Artiştii din vechea şcoală, în special cea de *rhythm & blues*, sunt adesea ironizaţi pentru faptul că se cred în stare să facă faţă cerinţelor actuale, de cele mai multe ori proiectele gen „solist veteran+compozitor/producător tânăr" sfârşesc, lamentabil, prin a scoate un sound jenant de forţat... Din fericire, **Vandross** „voce de catifea" reuşeşte, cum a făcut **Santana** anul trecut, să realizeze un pod între generaţii fără a face compromisuri muzicale! Venit după o pauză de trei ani, albumul beneficiază de sprijinul mult mai tinerilor, dar aflaţi foarte pe

Luther Vandros

val, **Warryn Campbell**, **Shep Crawford**, **Jon B**, **KayGee**, aceştia oferindu-i lui **Vandross** un amestec foarte plăcut de piese în midtempo precum **„Take You Out"** şi **„Grown Thangs"**, de adevărate furtuni interioare ca **„Bring Your Heart to Mine"** şi clasica **„Any Day Now"**, cea mai tare compoziţie a albumului rămânând, fără îndoială, duetul cu **Denise Rich** – **„You Really Started Something"** care subsemnatului îi trezeşte nostalgia vremurilor de aur pentru disco music. O, tempora! Discul de azi demonstrează, fără tăgadă, că cine a fost odată rege, rămâne pentru totdeauna... şi încă ceva: dacă abia acum îl descoperiţi pe **Luther** recomand să ascultaţi şi compilaţia **„Love Songs"**!

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Era intervenţiilor digitale a început

Chirurgie... pe INTERNET

Un vas pierdut în mijlocul Oceanului. Un petrolier, nu un vas de lux, cu personal numeros şi la fel de mulţi medici gata să trateze cea mai neînsemnată durere de cap a vreunei doamne elegante sau a cine ştie cărui înalt personaj al finanţelor sau politicii mondiale care şi-a permis să plătească o avere pentru câteva zile de izolare departe de lumea dezlănţuită. Dar chiar şi aici, cineva suferă – un marinar de rând. Are dureri atroce în stomac. Ulcer? Apendicită? O tumoră, poate? Ce alternative are Căpitanul? Întoarce vasul spre portul cel mai apropiat, aducând pagube enorme armatorului? Îl lasă pe marinar să sufere, să moară chiar? Iată că de curând a mai apărut o posibilitate. Şi Căpitanul o aplică fără să ezite...

Mănuşa virtuală în plină activitate

Calculatorul de la capul patului. Bolnavul este transportat imediat, dar nu la infirmerie, ci în... sala de transmisiuni a vasului. Unde se realizează practic simultan două lucruri: el este conectat, prin intermediul unei mici sonde, la calculatorul de bord şi, prin acesta, la Internet; în acelaşi timp, un ofiţer apelează, printr-un telefon celular, un spital, unde există o secţie de boli gastro-intestinale. Medicul vasului, sau infirmierul este „condus" în explorarea sa de către un chirurg aflat la o distanţă de 2000 km. „Nimic grav", spune acesta „o simplă colică. Bolvaul se simte deja mai bine. În câteva zile îşi va reveni complet. Puteţi continua drumul." Fantezie? Deocamdată, da. Dar în scurt timp (se estimează că vom mai aştepta doar câţiva ani) va deveni realitate. Şi pentru aceasta este nevoie „doar" de...

...O mănuşă virtuală. Cum va putea medicul aflat la distanţă (valoarea acesteia fiind evident mai puţin importantă în măsura în care el, medicul, pur şi simplu nu se află lângă bolnav) să dirijeze o explorare medicală?

Profesorul Thenkurusi Kesavadas, responsabil cu realizarea „laboratorului virtual" al Universităţii din Buffalo (Statele Unite), s-a gândit să ia drept bază de pornire modul în care medicul... îşi efectuează vizita. Ce gândeşte el? Ce simte? Aşa s-a născut ideea mănuşii virtuale. Medicul şi-o pune şi din momentul acela el „simte" la fel cu sonda care explorează bolnavul, indiferent la ce distanţă se face acest lucru şi, mai mult, poate dirija examenul medical. Diagnosticul la distanţă încetează a mai fi o utopie. Tehnicienii de la Universitatea din Buffalo lucrează din plin la un „catalog" cât mai complet al senzaţiilor pe care le înregistrează medicul la palparea diferitelor zone ale stomacului, de pildă. Pasul următor este evident: senzaţiile, variaţiile de presiune, toate datele fizice sunt transformate în date digitale, prin intermediul unui software extrem de complicat. Este un sistem care, fără îndoială, va revoluţiona atât tehnica diagnosticului, cea chirurgicală, medicina de urgenţă, cât şi... pregătirea viitorilor medici.

Salvatoarea bază de date a suferinţei. Cel mai dificil lucru care urmează să fie realizat este o „bază de date" completă a tuturor ţesuturilor corpului omenesc, aşa cum se prezintă ele în situaţii normale, şi aşa cum sunt în cele mai diverse situaţii patologice. Când se va dispune de aşa ceva, chiar şi un medic începător va putea spune fără să greşească dacă este vorba de o banală umflătură glandulară sau de o tumoră periculoasă. Pentru că explorarea despre care vorbeam, cu ajutorul unei sonde cuplată la calculator, va oferi în final pe ecran o imagine a tuturor zonelor cercetate. Doar că va fi... o imagine digitală. Medicul, la rândul său, îşi va „plimba" pur şi simplu mâna pe... ecran, acesta „reacţionând" ca şi cum de fapt mâna medicului ar fi palpat efectiv corpul bolnavului!

În final va fi creat un întreg corp omenesc virtual, capabil să reacţioneze aidoma unui organism real. Un corp virtual care va permite şi „antrenamente" – gândiţi-vă la cât de complicată şi de potenţial riscantă este o traheotomie, uneori indispensabilă în salvarea unei vieţi şi care de multe ori îl poate omorî pe pacient. Având un „corp omenesc virtual", dacă tânărul şi neexperimentatul chirurg greşeşte, tot ce va avea de făcut va fi să... dea „stop" şi să pornească de la început!

În corpul virtual se va afla inclusă întreaga bază de date a suferinţei omeneşti. Şi poate că într-un viitor care să nu fie prea departe, oamenii să fie mai sănătoşi şi să sufere mai puţin. Iar cei care uneori au îndurat, dincolo de orice limită omenească, să ştie astfel că suferinţa lor nu a fost totuşi în zadar...

MIHAELA DOROBANŢU

Care este originea Codurilor SOS şi MAYDAY?

Codurile solicitărilor de salvare, mai ales în cazuri limită pe mare sau în aer, au o importanţă cu totul deosebită: în fond, este vorba aici de salvarea de vieţi omeneşti. Uneori, de foarte multe vieţi omeneşti!

Desigur, cel mai popular semnal de salvare este celebrul în toată lumea **S.O.S.** Originea numelui său este şi ea una foarte cunoscută: este vorba de iniţialele cuvintelor englezeşti care compun propoziţia „Salvaţi Sufletele Noastre" – *S*ave *O*ur *S*ouls. Cum s-a ajuns la această combinaţie este din nou un lucru relativ simplu, întrucât cele trei litere au reprezentări foarte simple în alfabetul Morse, şi foarte uşor de recunoscut: trei puncte, trei linii, trei puncte.

Mai interesantă este originea semnalului **MAYDAY.**

Acesta a apărut şi s-a răspândit o dată cu utilizarea, la scară largă, a comunicaţiilor radiofoniei în navigaţia de toate tipurile. S-a constatat mai întâi că transmiterea semnalului pronunţat drept „esoes" creează de multe ori confuzii. Ca atare, s-a căutat un înlocuitor. Acesta a fost găsit în fraza în limba franceză „venez m'aider" – veniţi să mă ajutaţi.

Pronunţată de englezi, aceasta a avut o sonoritate ...specială şi, cu modificările tipice pronunţiei engleze, a fost înţeleasă de unii ca sfârşindu-se cu cuvintele „May Day", adică „Zi de Mai". Nu prea avea nici un sens, dar – aşa era folosită. Şi aşa a fost adoptată de toţi navigatorii. *(M.D.)*

Trecutul văzut din sateliţi

Un mormânt-capelă îngropat în nisipul egiptean, o cetate caravanieră pierdută în deşertul Arabiei, temple khmere necunoscute din Angkor, vechi urme ale Zidului chinezesc... O serie de descoperiri care poate că nu ar fi avut loc fără ajutorul imaginilor realizate de sateliţi. Sateliţi dotaţi cu captatori care măsoară radiaţiile electromagnetice solare reflectate de Pământ. În sol, structurile reacţionează diferit la lumina solară, absorbind sau reflectând doar anumite lungimi de unde, ceea ce face astfel posibilă identificarea obiectelor îngropate, de la distanţă.

Chiar e nevoie să ne aventurăm în înaltul cerului pentru a înţelege mai bine trecutul nostru? Inginerii de la Universitatea din Tokai, Japonia, sunt de părere că da. În laboratoarele acestei universităţi oamenii de ştiinţă îşi consacră munca tratării şi analizei imaginilor luate din satelit în scopuri climatice sau geologice. În cercetarea aşezărilor arheologice prin intermediul imaginilor spaţiale, japonezii s-au asociat cu egiptologii, un mariaj fericit având în vere rezultatele obţinute. Printre descoperiri, câteva complexe arhitecturale pe malul vestic al Nilului în zona piramidelor între Abu-Rawash şi Meidum. Pare neobişnuit faptul că pentru a repera monumente voluminoase, precum cele din Egiptul antic, e nevoie să se facă recurs la tehnologiile spaţiale. Nu trebuie însă ignorat faptul că multe din aceste construcţii faraonice au fost jefuite, distruse, reduse adesea la mormane de nisip. Japonezii sunt de părere că după secole de explorări, piramidele nu au fost în totalitate reperate. Mai ales cele ale monarhilor Vechiului Imperiu, precum Menkohor, Neferkare sau Idy. Prin intermediul unor sateliţi de observaţie europeni, americani, japonezi şi ruseşti, informaticienii şi arheologii au detectat 30 de situri şi construcţii îngropate artificial. Printre descoperiri se numără complexul arhitectural din cărămizi de argilă din zona Dahcur în care au fost detectate resturile unui mormânt-capelă din Noul Imperiu, o perioadă cuprinsă între anii 1550-1070 î.Ch. Este vorba de o clădire cu dimensiuni impozante (47/17 m). Partea superioară a fost distrusă dar s-a păstrat partea din sol cu o curte şi o capelă dotată cu săli laterale. Puţurile de acces măsoară 30 de metri adâncime. În subteran, într-o obscuritate totală, erau zidite 7 camere, într-una din ele aflându-se un imens sarcofag de granit. Din 1996 când au început cercetările arheologice, au fost exhumate peste 400 de obiecte. Numele faraonilor Akhenaton, Tutankhamon sau Ramses figurează pe unele dintre ele. Se pare că a fost vorba de mormântul unui înalt demnitar legat de familia regală. Dar nu numai monumentele îngropate sunt vizate de sateliţi ci şi urme terestre, imposibil de recunoscut cu ochiul liber de la sol, cum ar fi bornele de delimitare ale unor teritorii sau aşezăminte. Într-un viitor apropiat e posibil în multe cazuri, să poată fi studiate monumente îngropate fără a fi nevoie de instrumentele clasice de arheologie.

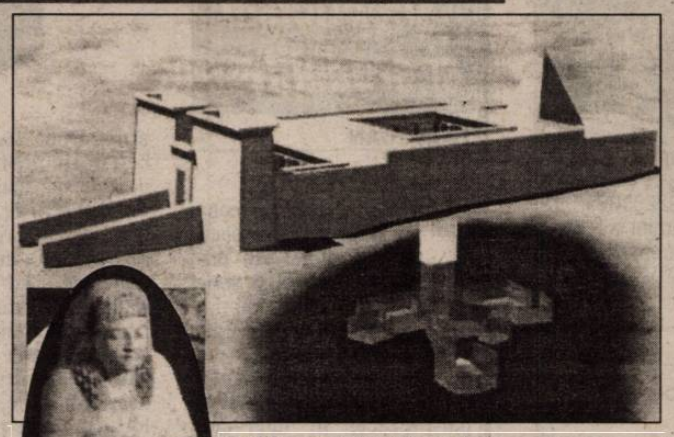

DORIN MĂRAN

LUMEA LA 360º

O tehnologie video modernă egalează performanţe ale naturii, considerate până mai ieri nişte ciudăţenii. Astfel, nu va mai fi nevoie să invocăm ochiul la ceafă din poveste, pentru a vedea, simultan, tot ce se întâmplă în

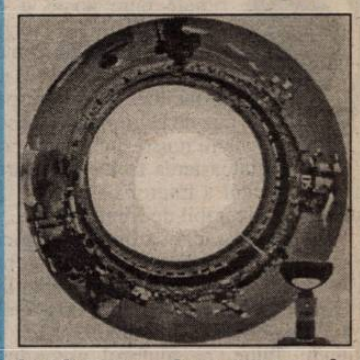

jurul nostru. Aparatura amintită filmează la 360 grade în plan orizontal şi la 450 grade în plan zenital, graţie unei lentile speciale montate pe camera video obişnuită. Imaginile se difuzează apoi pe Internet, unde pot fi vizionate utilizându-se un lector multimedia. Ceea ce scuteşte subiectul, iată, de „efortul" întoarcerii capului într-o parte sau în alta.

GENELE – A PATRA DIMENSIUNE

O proteină permite urmărirea istoricului activităţii genelor, ţinând cont de faptul că unele dintre acestea se exprimă doar în mod tranzitoriu (de pildă, ca răspuns la un stimul) sau numai într-o anumită etapă a vieţii. E5 se numeşte neobişnuitul agent temporal. El este folosit aşadar drept raportor, fiind pus să înlocuiască o parte din genă, mijlocind astfel reperarea expresiei genei în celule. Particularitatea proteinei E5 este că, în decursul timpului, îşi schimbă culorile, îmbrăcând nuanţele... semaforului: fluorescenţa verde indică începutul activării genelor, galben – o activitate în curs de desfăşurare şi roşu – o activitate trecută. Realizarea semnalată de revista „Science et Vie" deschide orizonturi neaşteptate pentru biologie şi, în general, pentru lumea ştiinţei.

OUĂ... ÎMPOTRIVA CANCERULUI

Şi găinile se clonează, nu-i aşa? Dar nu la întâmplare. Cercetătorii din Edimburg, faimoşi datorită „fabricării" celebrei oi Dolly, sunt pe cale să cloneze găini cărora să li se grefeze o genă utilizată la obţinerea unui medicament împotriva melanomului (cancer al pielii). Substanţa respectivă se sintetizează în ouă, ceea ce face ca noua tehnică să fie mult mai economică şi mai rapidă decât procedeul actual, în care se foloseşte lapte de

la vaci transgenice. Deja se preconizează ca primele crescătorii de păsări pentru „ouă anticancer" să fie înfiinţate până la sfârşitul anului în curs. (A.N.P.)

Inexplicabilul de lângă noi

REPERTORIUL PĂCATELOR

ION ŢUGUI

Conştiinţa unei identităţi trupeşti şi spirituale pure apare o dată cu sentimentul religios şi este prezentă la mai toate religiile fundamentale. Ce înseamnă de fapt ideea de păcat? O infidelitate şi o nerespectare abuzivă faţă de Divinitate şi totodată faţă de semenii noştri. În aceeaşi conştiinţă există recunoaşterea tacită sau mărturisită a marcării cu păcatul a tuturor oamenilor. Astfel, păcatul este legat inexorabil de fiinţa umană.

Înţelegem aşadar că fiinţa biologică trebuie să se supună unei disciplinări spirituale şi morale, aceasta incluzând schimbarea tuturor tentaţiilor, în sensul ocolirii lor, eludării, veştejirii conştiente şi dorite. În concepţia bisericii ortodoxe numai Biserica, prin Sfintele Taine, cu ajutorul preotului, poate salva omenirea de păcat.

Păcatul iniţial ni se prezintă azi ca formă de indisciplină, de neascultare, de sfidare a principiilor divine de către cuplul primordial. Crearea fiinţei umane de către Dumnezeu nu poate fi pusă sub semnul vreunei erori, deoarece iubirea a stat la temelia acestei creaţii care poartă „chipul şi asemănarea" Creatorului. Deducem aşadar că ideea de păcat apare ca formă de opoziţie la temeiul desăvârşirii, iar Divinitatea nu doreşte compartimentarea fiinţei umane, ci desăvârşirea prin credinţă şi eliminarea păcatelor...

De-a lungul secolelor păcatul s-a metamorfozat. Repertoriul păcatelor este azi mult mai mare decât cel iniţial. Rigoarea teologică şi bisericească a ataşat la repertoriu semne noi, apărute în evoluţia istorică a societăţii umane. Lupta bisericii pentru tămăduirea morală şi spirituală a oamenilor are un caracter permanent. Ne referim la păcatele numite „cele mai mari" şi le vom înşira aici aşa cum sunt ele consemnate de starețul mănăstirii Lainici (Gorj), Ioachim Pârvulescu.

Păcatul necredinţei este înscris în fruntea listei, *păcatul mândriei* îi urmează primului, el este motivat de menţionările Mântuitorului cu privire la aspectul caracterial şi social al omului. Al treilea în repertoriu este *păcatul portului indecent!*, incriminare nouă, inexistentă în secolele trecute. Evoluţia vestimentară a condus la cultul formelor trupului, veşmântul accentuându-le şi scoţându-le din „ascunzişul" tradiţional. *Păcatul blestemului în casă* este al patrulea şi el exprimă opinia autorului faţă de practicile oculte. Urmează *păcatul înjurăturilor*. În mai toate societăţile această formă de agresare prin cuvânt este prezentă şi practicată mai ales la anumite nivele de cultură şi de morală. Şi acest păcat este fixat în repertoriu de curând. *Păcatul nerespectării zilelor de odihnă* este străvechi, dar *păcatul beţiei* aparţine vremii noastre în forma în care el este argumentat religios. *Păcatul vrăjitoriei* este de asemenea străvechi, chiar dacă în evoluţia spirituală a societăţii umane liniile de marcaj sunt: dimensiunea sacră, dimensiunea religioasă şi dimensiunea magică! Încă din primele secole de creştinism magia şi vrăjitoria sunt condamnate, iar aversiunea faţă de ele va cunoaşte măsuri radicale mai cu seamă în evul mediu european. *Păcatul nerespectării zilelor de post* aparţine primelor veacuri creştine şi este argumentat teologic şi creştin prin voinţa de purificare şi profilaxie, prin terapia trupului ce răspunde terapiei spirituale.

Păcatul needucării copiilor în spiritul religios şi în credinţa în Dumnezeu este iarăşi o exprimare a concluziei faţă de evoluţia în credinţă, ce trebuie declanşată încă din pruncie pentru a forma o conştiinţă clară privind fiinţa umană şi rostuirile ei pământeşti. *Păcatul pornografiei* este evident că a sugerat un verdict o dată cu popularizarea erotismului, comercială sau de divertisment indecent. *Păcatul avortului* şi *păcatul furtului* sunt menţionate cu argumente specifice şi, ultimele două din repertoriul la care ne-am referit, sunt *păcatul curviei* şi *păcatul preacurviei...*

Toate cele enumerate mai sus sunt „ale noastre", cotidiene.

Dosarul gândurilor comunicante

ENERGIA gândurilor şi plantele

MIHAELA DOROBANŢU

◆ Există o dimensiune energetică a gândurilor şi plantele pot, într-un anume fel, să înmagazineze câmpul electric generat de gândurile concentrate asupra lor ◆ Capacitatea de comunicare a plantelor, chiar dacă este încă puţin înţeleasă, a devenit o realitate acceptată.

Reluând o experienţă din anii '20, cercetătorul Marcel Vogel rupe două frunze de saxifragă, le ţine pe amândouă un timp în mână, apoi le pune pe câte o foaie de hârtie albă, concentrându-se asupra uneia dintre ele, căreia „îi transmite dorinţa lui ca ea să trăiască". După o lună de observare zilnică, fără însă nici un contact fizic, frunza asupra căreia se concentrau gândurile lui pozitive era tot verde şi frumoasă, pe când cealaltă se îngălbenise. Dr. Vogel repetă de patru ori experienţa – rezultatele sunt aceleaşi. Pentru el nu mai există dubiu asupra faptului că gândurile noastre posedă un potenţial energetic pe care o plantă îl poate înmagazina.

Cam în acelaşi timp, Dr. John C. Pierrakos, medic din New York, afirmă că reuşise să-şi dezvolte capacitatea de „a vedea" câmpul energetic al plantelor, sub forma unui câmp luminos care oscilează în ritmul de 10-30 de pulsaţii pe minut. Mai mult, el identifică două niveluri de interacţie în jurul plantei. Unul, interior, cu o lărgime de 0,7 – 3 mm, caracterizat printr-o culoare cenuşiu-albăstrue; un altul, exterior, mai clar, extins pe 1 – 2,5 mm, emiţând radiaţii multicolore diverse. Vibraţiile frunzelor au ritmuri diferite, depinzând şi de orientarea acestora (cele mai rapide având loc atunci când sunt orientate spre nord), dar şi de... persoana lângă care sunt aşezate plantele. Dr. Pierrakos, de altminteri, a putut observa că o crizantemă albă aflată pe biroul său a devenit practic inertă atunci când pe scaun s-a instalat o pacientă cu manifestări extrem de intense de nelinişte şi agitaţie, emiţând doar un slab câmp luminos cu o tentă cenuşie.

Şi dacă adăugăm constatările lui Franklin Loehr privind influenţa rugăciunilor asupra creşterii plantelor, ale Prof. Ing. Robert N. Miller asupra creşterii de până la 840% (!) a ratei de creştere în cazul concentrării unor gânduri bune sau influenţei prin rugăciune, şi, în fine, observaţiile lui Jean Barry care a remarcat modificarea sensibilă a ritmului de creştere a ciupercilor în funcţie de gândurile persoanelor care le înconjoară, ne dăm seama că procesele mentale umane pot fi considerate ca având o influenţă evidentă asupra lumii vegetale.

Un profesor universitar îşi schimbă cariera

DAN D. FARCAŞ

Fenomenul răpirilor OZN s-a conturat în mintea marelui public în bună măsură ca rezultat al activităţii unor personalităţi remarcabile. Primul care trebuie amintit în acest sens este **Leo Sprinkle**, până în 1989 profesor de psihologie la universitatea statului Wyoming din Laramie (S.U.A.). El a fost printre primii universitari care s-a aplecat, cu instrumente ştiinţifice, asupra fenomenului răpirilor. În 1984 avea deja la activ peste 200 de cazuri studiate. Începând din 1982 Leo Sprinkle a organizat anual la Laramie întâlniri ale persoanelor răpite şi ale cercetătorilor OZN (Aşa numitele *Rocky Mountain Conferences*). Practician remarcabil în domeniul regresiei hipnotice, pe care a aplicat-o celor care raportau răpiri, el a fost preocupat şi de alte zone ale paranormalului, cum ar fi reîncarnările şi amintirile din presupuse vieţi anterioare. Sprinkle recunoştea că nu poate garanta că informaţia astfel obţinută este adevărată sau falsă, dar constata că ea ajută la însănătoşirea multor pacienţi. Acest punct de vedere, evident, nu a scăpat criticilor.

Leo Sprinkle şi soţia sa au fost, în anii şaizeci, martorii unor întâlniri cu OZN-uri, întâlniri care i-au marcat. Mai mult, Sprinkle a devenit treptat convins că a fost el însuşi victima unor răpiri, la fel ca şi alţi investigatori sau autori celebri, cum ar fi *Raymond Fowler, Ed Walters, Whitley Strieber*. Convingerea aceasta nu l-a ajutat bine-înţeles în cariera sa universitară. Aşa se face că din 1989 el nu a mai fost titularizat, rămânând doar consultant şi „profesor emerit" al universităţii.

Într-un articol din 1991, Sprinkle prezenta într-un mod amuzant evoluţia punctului de vedere majoritar (american) asupra fenomenului OZN prin următoarele cuvinte: „La început nu era bine dacă vedeai lumini pe cer. Apoi era bine să vezi lumini pe cer dar nu era bine să vezi obiecte pe cer. Mai târziu era OK să vezi obiecte pe cer, dar nu era OK să vezi obiecte la sol. Apoi era bine să vezi un obiect la sol, dar nu era bine să vezi umanoizi în preajma lui. Apoi era în ordine dacă vedeai umanoizi, dar nu era dacă intrai în contact cu ei. Apoi, era în ordine dacă erai luat la bord să fii examinat, dar nu era în ordine dacă în acest timp se petreceau fenomene paranormale sau psihice. Apoi era în ordine dacă se întâmplau fenomene paranormale dar nu era în ordine dacă comunicai cu entităţile din OZN. Azi este OK să fii răpit şi să comunici cu entităţile din OZN dar nu este OK să consideri că mesajele astfel căpătate au sens. Oare ce mai urmează?"

Sprinkle este convins că obiectivul multor răpiri este un „program educaţional" vizând „implantarea" unor idei, pentru un scop „definit", în minţile unor indivizi „aleşi", şi răspândirea treptată, prin ei, a acestor idei în public. Aşa cum scria în mai multe lucrări, convingerea sa este că aceste fenomene fac parte dintr-un „*plan*" a cărui finalitate este maturizarea umanităţii spre o reintegrare a ştiinţei cu etica, o unire a tehnologiei cu spiritualitatea, un just echilibru între principiile masculinităţii şi feminităţii şi, în cele din urmă, transformarea pământenilor din „persoane planetare" în „cetăţeni ai Cosmosului". Conştientizarea acestui proces va începe de la marele public, va continua cu oamenii de ştiinţă şi se va încheia cu oficialităţile guvernamentale. Sprinkle consideră că acest plan este pus în practică de fiinţe în esenţă binevoitoare (spre deosebire de imaginea omuleţilor cenuşii, pragmatici şi lipsiţi de milă, aşa cum îi înfăţişează de pildă Budd Hopkins), reprezentante ale unor civilizaţii „*extraterestre*" şi/sau „*ultraterestre*", dispunând de o tehnologie şi o etică depăşind foarte mult pe cele pământeşti.

Leo Sprinkle a efectuat şi studii statistice, pentru a găsi corelaţii semnificative între răpirile OZN şi alte experienţe paranormale. Crezul său ştiinţific, în toate aceste direcţii, este: „să continuăm să explorăm, în timp ce continuăm să ne îndoim".

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____; judeţul _____. M/33

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

UN CAZ rezolvat de victimă

PAUL IOAN

La începutul secolului XIX, populaţia Londrei era oripilată de o serie de crime comise după acelaşi tipic diabolic, probabil de către un psihopat. Numărul victimelor ajunsese la paisprezece, în intervalul 1801-1804. Toate fuseseră înjunghiate în regiunea inimii. Singurul lucru comun al lor era faptul că locuiau în acelaşi cartier londonez, Lockbury.

Deznodământul acestui caz a fost spectaculos. Nici poliţia şi nici detectivii particulari angajaţi de rudele celor ucişi n-au depistat nici o urmă. După aproape trei ani de teroare publică, la rampă a ieşit un anume Thomas Raydaween, de meserie croitor. Logodnica lui, Jane, fusese omorâtă în plină stradă, seara, pe când mergea să-şi întâlnească iubitul. Acest personaj anonim a reuşit să atragă atenţia autorităţilor atât asupra identităţii criminalului în serie, cât şi asupra locurilor unde poate fi găsit, cu ajutorul unor scrisori nesemnate trimise poliţiei. Ulterior, Thomas a relatat povestea lui unui ziar... Fără să fi avut până atunci vreo cunoştinţă despre capacităţile lui extrasenzoriale, bărbatul a început să fie „frecventat" de spectrul lui Jane, de fiecare dată când se întorcea de la mormântul ei. Pe drumul spre casă, spectrul îi vorbea numai despre ultimele clipe ale vieţii, despre înfăţişarea ucigaşului şi despre localurile unde îşi alegea victimele.

La început, Thomas Raydween fusese prea tulburat pentru a putea reţine detaliile. Incredibilul fenomen dura foarte puţin şi abia atunci când a reuşit să-şi stăpânească emoţiile a reţinut toate detaliile primite de la ceea ce el numea „spectrul iubitei mele". Ducându-se la unul dintre restaurantele indicate de Jane, Thomas l-a recunoscut imediat pe făptaş. Însă în aceeaşi clipă, psihopatul a avut senzaţia că a fost depistat şi că începuse să fie urmărit. Între cei doi bărbaţi s-a născut, în mod inexplicabil, un fel de legătură telepatică, precum cea dintre vânat şi vânător... Thomas l-a urmărit un timp, nehotărându-se să divulge secretul său poliţiei. Abia când spectrul lui Jane l-a somat să ceară ajutorul autorităţilor, bărbatul s-a decis şi cazul s-a încheiat. Suspectul a recunoscut totul şi a cerut o întrevedere cu urmăritorul anonim. Întrevederea n-a avut loc niciodată.

Din nefericire pentru Thomas Raydween, din ziua prinderii ucigaşului în serie Jane n-a mai comunicat nimic cu el. Spiritul ei îşi făcuse ultima datorie, sau, aşa cum se spune în literatura spiritistă, îşi liniştise existenţa veşnică.